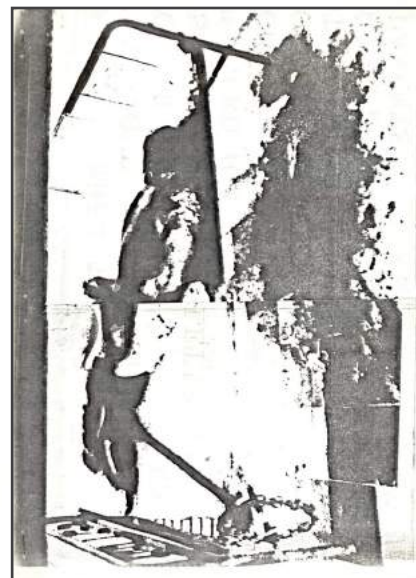

oktober 1981 / št.1

november 1981 / št.2

december 1981 / št.3

januar 1982 / št.4

1982 / št.5

junij 1982 / št.6

junij 1982

1982 / št.7

september 1982 / št.8

oktober 1982 / št.9

januar 1983 / št.10

februar 1983 / št.13

april 1983 / št.14

april 1983 / št.16

maj 1983 / št.18

december 1983 / št.22

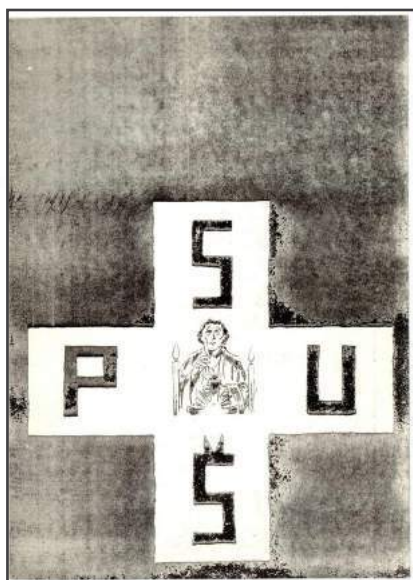
april 1984 / št.21

maj 1984 / št.24

maj 1984 / št.25

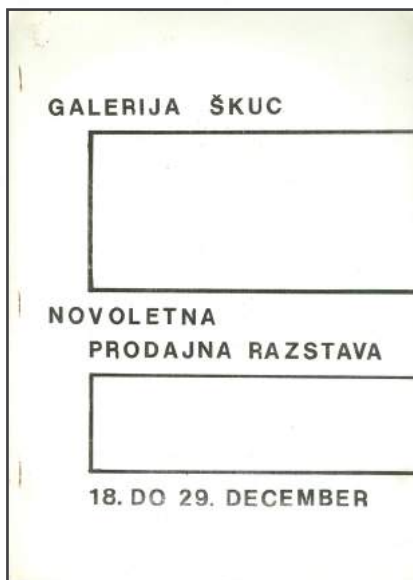
maj 1984 / št.26

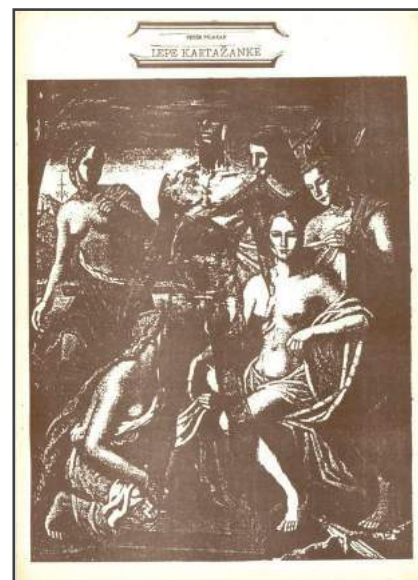
maj 1984 / št.27

december 1984 / št.30

december 1984 / št.30

1985 / št.31

junij 1985

"GALERIJA ŠKUC-a IZDAJA"

Stilizirana brutalnost/Brutality Chic

Sadomazohizem (S/M) je visoka tehnologija seksa. Zahteva čas in predajanje, zato si ne želim nikogar popolnoma lastiti. Zadovoljna sem z njihovo seksualno ponižnostjo/poslušnostjo. To je razlika med resničnim suženjstvom ali izkoriščanjem in S/M. Zanimam se za nekaj kratkotrajnega, za užitek, ne za ekonomsko kontrolo ali prisilno razmnoževanje. To je lahko razlog, zakaj je S/M tako grozeč za etablirani red in zakaj je tako strogo kaznovan in preganjan. Vloge S/M se ne nanašajo na spol, seksualno orientacijo, ali družbeno kategorijo. Moje osebne potrebe mi narekujejo katero vlogo bom prevzela. Naš politični sistem ne more prebaviti koncept moči, ki ni povezana z privilegijem. S/M spoznava erotične temelje našega sistema in jih skuša spreobrniti. Obstaja strašanska neusmiljenost pod duhovnikovo haljo, policijsko uniformo, predsednikovim oblačilom, vojakovo uniformo. Toda falus je močen samo dokler je prikrit, povzdignjen na raven simbola, nikoli izpostavljen ali uporabljen v dobesednem fuhanju. Policaj s svojim pretečim "nabrekli ud" je lahko kaznovan, zavržen, izprazen in lahko sedi na "njem", toda ~~xxxxxx~~ on ni več polbog. V kontekstu S/M uniforme, družbene vloge in dialog postanejo paradija avtoritete, izzivanje le-te, spoznanje njene tajne seksualne narave.

Vlade bazirajo na seksualni kontroli. Katerakoli skupina ljudi, ki si pridobi dostop do avtoritativne moči, postane so krivec v tej ideologiji. Oni ohranjajo in vsiljujejo seksualno kontrolo. Zenske in pedri, ki sovražijo druge seksualne manjšine, se s tem opredelijo za fašizem. Oni nočejo da se uniforme degenerirajo v breme, oni hočejo svoje lastne uniforme.

Pat Califia: Seksualni rob

Kaj se zgodi takrat, ko se breme degenerira/sprevrže v modo? Ali to izziva moč "vrha"? S kakšno spretno dvojno negacijo dejstvo, da se lepi heteroseksualni dečki in deklice oblačijo v usnje (in za katere je fetišizem retorična aura in nasilje nekaj kaj so videli na televiziji), razblini in izprazni izziv, ki ga postavlja sadomazohizem.

Po mnenju G. Bataille-a je vsa erotika oblika bogokletstva. Za njega temelji čar erotike na dejstvu da je "grešna", da pobija vse konvencionalne kode moralnosti. Erotika je ločena od življenja normalnih ljudi, ki so vpleteni v družniške udobnosti seksa, čigar namen je razmnoževanje - in končno je erotika ločena od ljubezni same.

Toda kako tesno je prekršek povezan z blagovnim iztržkom, s korisnostjo?

Ali je moda S/M, simptom kulturnega propada in dekadence, izziv avtoriteti nad razmerjem moči? Ali moda S/M preprosto odraža naraščajočo moč že obstoječega razmerja moči?

Helmut Newton je odpravil nekaj tabujev obstoječih v svetu modnih revij sedemdesetih let. Znotraj popolnih svetov ki nam jih zagotavlja reklama: itn., je uvedel grožnjo DISTOPIJE. Namesto seksualne harmonije in stabilnosti so Newton-ove podobe konfliktna in fragmentarne. Zakrita erotika postane eksplicitna seksualnost. Pol-akti ki so narejeni "spoštljivo" s pomočjo deodorantov, postanejo grožnje IMPLOZIJE v pekel mestnega življenja. Vse bolj jasne lezbične, sadomazohistične in fetišistične teme in asociacije Newton-ove fotografije postopoma vodijo, sprva njegovi cenzuri, toda končno k splošnemu sprejetju in novi zvrsti modne fotografije. Zaradi odklonilne moči njegovih podob znotraj drugih "čistih" svetov modne reklame,

TV Murder: Helmut Newton, 1975

tu ni poti nazaj. Subverzija Newton-ovih fotografij je v tem, da zreducirajo vse ostale modne fotografije na istovetnost, na brezskrben/lahkoten odnos med potrošniki in njihovimi imaginarnimi svetovi.

Grožnja nasilja, posilstva, seksualne bogokletnosti, naredi Newton-ove podobe "past" za pogled" (Lacan). Oblikovane so da ujamejo pogled. Zato je pomembno opaziti vedno manjši učinek Newton-ove fotografije v razvoju njegovega dela. S tem, da si ostala modna fotografija lasti in razvija to novo polje izdelovanja podobe, Newton-ove podobe izgubijo svoj začetni šokantni naboj.

Reklami ni potrebno da je vabilo za udoben svet domišljije. Je lanko izziv. Če se zde obljube reklame ponarejene, zakaj ne povdariti lažnjivost podobe in izpodbijati prag navideznega/namišljenega sveta? Oblačila, v katerih si posiljen, čevlji, v katerih te najdejo mrtvega, šal, ki zadavi, obljuba Newton-ove fotografije je nasilje, surovost in smrt. ~~XXXXXXXXXXXX~~

Izdelek je manj pomemben kot izdelana podoba. Ena od najbolj presenetljivih lastnosti Newton-ovih modnih fotografij je konvencionalnost celo konzervativizem mode ki jo reklamira. On ne reklamira modo S/M, kar ne spremeni dejstva, da je moda S/M postala glavna smer sedemdesetih let. Newton-ovo delo je bilo subverzivno zato, ker se je čista krojaška moda, zgrozila nad ostrino seksualnega nasilja, in prikazovanjem razmerja moči (power relations), ki so del uniformiranosti srednjega razreda, kar njegove fotografije obenem razdirajo in reklamirajo. Pomembnost tega je, da je do spremembe prišlo najprej v svetu reklame, preden je moda S/M postala realnost na ulici. Newton je videti med vsemi modnimi fotografi najbolj indiferenten do mode, niti si ne prizadeva prikazati njene kvalitete. Gre mu za podobo/image. Stik s klijentovimi potrebami je drugotnega pomena. Vloga modnega fotografa omogoča večjo kontrolo/oblast. Eksplicitno ukazuje pogoje in kontekst znotraj katerih se proizvaja in trosi moda. V ospredje pozornosti postavi fetišizem, razmerje moči in seksualno nasilje, kar je vsebovano v vsej modni fotografiji. Njegove podobe so najbolj šokantne takrat ko najbolj prikrito razdirajo glavni tok modne fotografije. Na primer njegova serija fotografij "Zgodba Ohhhh-a" (The story of Ohhh) je reklamirala vzorne modne večerne toalete.

Edini ranel namig česar koli grozečega v opisu vanju skozi različne epizode, koketiranja med buržujem in dvema klasično elegantnima damama je prisotnost dveh velikih psov. Toda v zadnji fotografiji te serije se pojavi moški, ki prime žensko za prsi. Ali pa jo udari v prsa? Moški izgleda krut in neusmiljen. Usta ženske so odprta, njene oči polzaprte. To je lahko ekstaza ali bolečina. Težko je razbrati kaj s dogaja. Fotografija je nejasna in izven fokusa. Toda, ali predstavlja ta nejasnost trenutek nasilja, ki ga je ujela nepripravljena kamera, ali pa trenutek ekstaze v takem nejasnem romantičnem stilu, konvencionalnem za modne posnetke večernih oblek? Kar je grozečega v tej negotovosti interpretacije te serije fotografij, je ~~izumetničenost ženskega oblačila~~ neuteemeljena izumetničenost ženskega oblačila. Lahkotna obleka postane krinka za seksualno nasilje. Krhkost fasade ženskosti srednjega razreda kaže njeno nadvladano notranjost. Izumetničenost njene pojavnosti /zunanosti je poudarjena - odtujenost modne fotografije.

Ta poudarek na odtujenih in izumetničenih kvalitetah modne fotografije je značilen za Newton-ove najbolj uspešne fotografije. Njegovi modeli izgledajo kot da bi prišli naravnost z tekočega traku. Hladni in oddaljeni, ostrina njihove erotike je njihova izumetničenost, njihova nerealnost. Ženski stereotipi niso več predstavljeni/prikazani v naravnem okolju. Ukinjeno je udobno prizorišče modnih fotografij. Stereotip se pojavlja kot tuj, toda objektivno v svoji lažnivosti (kot realnost, ki je kreirana s pomočjo modne fotografije). Ženska ni tako zelo erotizirana, prej je njen erotizem zreduciran na površino modne podobe. Newton fetišizira usodne kvalitete ženske seksualnosti, tako da jo zreducira na zunanjo podobo. To je proces fotografije in upletenega razmerja moči, kar je smoter njegovega prizadevanja. Meja med manipulativno silo mesa in manekenom postane bistvena, ~~u~~zajemna igra erotike med živim in mrtvim, med naravnim in umetnim/izumetničenim. Izumetničen svet njegovih podob je edina obljubljena dežela Newton-ovih reklam. Podoba postane videz sama v sebi in za sebe. Mi sprejemamo modno fotografijo/podobo kot laž.

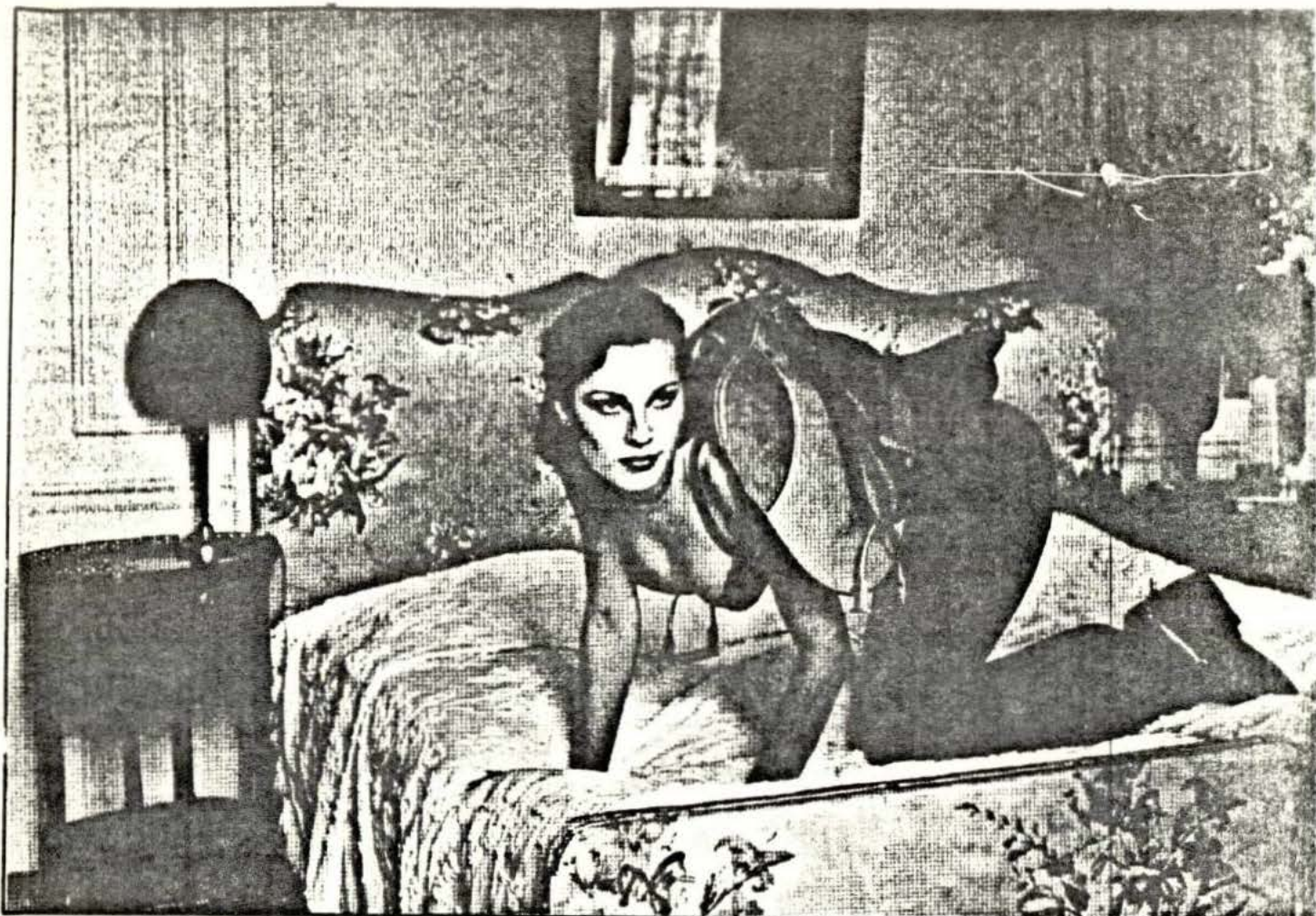
"Druga koža"

Oblačenje v mrtvo kožo (dead skin), lagodno prepuščanje telesa usnjenemu oblačilu je lahko povsem druga izkušnja, za punkerja kot za fetišista - usnja. Toda fetišizem in odvisnost se zdita bolj kot samo poljubno/arbitrarno povezana tako z S/M kakor z pankom. Tu gre za podoben prekršek. Vsak v usnje oblačen pankar, Pat Califia in katerikoli bralec "Atomage"-a (Revija za fetišiste gume, usnja in plastike), se bo strinjal da vsi občutijo varnost pred svetom ko prevzemajo/si oblačijo drugo kožo. Fetišist pa se počuti fizično ogroženega, kar se v skrajnih primerih fetišizma (usnja in gume) skoraj lahko približa čutni deprivaciji/prikrajšanju. Izguba neposrednega stika z svetom, občutenje lastnega telesa kot abstraktnega/izločenega, ima za posledico občutenje lastnega telesa kot drugega/posredovanega. Fetišizem je čutni narcizem do telesa kot posredovanega.

Pank prevzema simbolično zvezo odvisnosti od usnja, v odnosu gospodar/žrtev, da bi

The Story of Ohhh: Helmut Newton
1975, American Vogue

Saddle I: Helmut Newton, 1978

izpadel gnusen. To je drugi način zunanosti - neprizanesljivo primer-na koža, s katero pank predstavlja njega ali njo kot zunanje in odtuje-ne samim sebi. To poenostavlja stik z zunanjim svetom (z drugimi), tako kot mrtva koža deluje na čutnem nivoju. Fetišist usnja se po eni strani zavaruje pred svetom, po drugi strani pa privede ta svet v bolj neposre-den čutni stik z telesom. Na poti od fetišizma usnja do gume in v zadnjem času do plastike, posameznik vstopa v vrsto kulturnih izločitev/abstrak-cij naše lastne kože.

Pank je povezan z drugimi kulturnimi abstrakcijami. Kot zmes stereoti-pov filmov groze, sci-fi tujcev (znanstvena fantastika) in obrabljenih asociacij iz stare pornografije, pank image vključuje tudi S/M kot združenje potlačenih (po pisanju časopisa Atomage), ki se privatno "obla-čijo" z željo da jih pustijo na miru in v anonimnosti, tako da se lahko vdajajo neskodljivim željam. ~~Običajno~~

Oblečen v usnje sadist, lahko realizira domišljijo drugačnosti - telo kot dobro podmazana mašina realizira svojo neizprosno /kruto oblast/pre-moč nad žrtvijo (mesom). "Vrh" postane preko usnja izločitev/abstrak-cija gospodarja. Toda, ali je to gospostvo Nietzsche-anskega super heroja, ali pa je to domišljajska zveza z super moško ali super žensko kamejo? Karije skupno celemu številu junakov in junakinj knjig za zabavo, so njihovi tesno oprijeti kostimi. To jih identificira z dejanjem (uniforma vrši podobno "obredno" vlogo). Toda usnjeno oblačilo je uniforma izloče-nca/outsider-a, ki prevzame nadčloveško kožo v svetosti nasilja. Misel, da usnjena oblačila fetišista in sadista izhajajo iz nekih arhetipnih poti kot napol standardni dizajni, videti kot kot retorično nulto točko modnega dogovora, je zapeljiva.

Toda avtentična S/M moda je povezana tako s stereotipi iz filmov in knjig za zabavo kot s pank modo, samo da je njena spopnja polastitve bolj neškodljiva. Menjava stila ima opraviti s tem, da ne zaostaja za časom, in ne s tem, da je izven časa/izgubi stik z časom. Domišljija transformacije je za fetišista in sadista realizacija kulturne izločitve, prav tako kakor unik v prikrivanje in zadrego usnjenega abstrahiranega

S tem ko prevzamemo "drugo kožo" kulture vstopimo v namišljeno projekcijo nad njenimi mejami. Toda to je tudi način s katerim se mi kot posamezniki skrivamo kot naravni primerki/vzorci in se pojavimo da se soočimo s svetom kot primerki. Celotna dinamika mode je osredotočena na nasprotujoče impulze razodkrivanja in prikrivanja. Moda je oboje, preseganje tipičnega in mik v tipično. Znotraj pogleda kulture je naša povezanost z modo razdeljena med senzacionalno manifestacijo osebnosti in umik v senzacionalno anonimnost: tipa. Prevladujoče smeri zadnjega desetletja so nadomestile obljube trenutne svobode z zagotovitvijo večne odvisnosti in aluzij na raj in utopijo, s peklom in distopijo. Toda bistvena dinamika mode je ostala nespremenjena. Referenčne točke za simboliko mode so se samo razširile. Od preproste navezanosti na stare kreposti, lepote, miline in narave je svet grdote, tesnobe in izumetničenosti, proizvedel novo bogatstvo simboličnemu besednjaku mode. Negacija je vključena.

S/M par gospodar/suženj in aktiven/pasiven je skoraj simbol/znak kulturnega in izumetničenega. Predstavlja vloge in odnose ki jih vsiljujeta kultura in družba. Mihel Foucault je videl S/M kot nekaj kar se je pojavilo v določenem trenutku zgodovine (pozno 18 stoletje) kot odraz nove kulturne zavesti/zavedanja seksualnosti, kot nekaj neodvisnega od ljubezni religije in nujnosti fizičnega razmnoževanja. Predstavljanje seksualnosti kot moči obenem povzroči da se razmerje družbenih sil pojavi kot zakoreninjeno v naravi seksualnosti in seksualnost kot zakoreninjena v razmerju družbenih sil (power relations of society). S/M predstavlja manipulacijo/zvijačnost gole seksualnosti. Redukcija seksa na enostavno družbeno opozicijo moči in nemoči, predstavlja nesvobodo. To je omejitev tistega kar mi vidimo ko najbližje sebi, izlaganosti kulture, in razmerja družbenih sil. Predstavlja grožnjo najbolj prisotnem dualizmu izkušnje ki jo doživljamo - privatno/družbeno (javno). Točno zaradi tega je S/M od nekdaj zauzemal prostor na meji tabuja znotraj socialne zavesti. Zapletenost predstavlja omejitev seksualnosti na lažne odnose mestnega življenja in kulture. Eksplicitno govori "NI REŠITVE". Morda sprejetje S/M na nivoju mode predstavlja osnovno razveljavitev tega pomena, ali pa morda realizacijo tega kar sta domnevala/napovedala Adorno in Horkheimer kot neizbežna nesvoboda totalitarne potrošniške kulture v kateri je "povpraševanje" zamenjeno z preprosto poslušnostjo".

Rosetta Brooks

Prevod iz revije ZG/št.2/1980

RZU Zagreb v ŠKUC-u

Galerija ŠKUC-a je seznanila "Slovensko občinstvo" s zagrebškim alternativnim likovnim dogajanjem. V treh tednih od 28.9. do 18.10. so se v ŠKUC-ovih prostorih predstavili umetniki "Radne zajednice umjetnika" iz Zagreba. ŠKUC-ev projekt predstavitve je zajemal kar 17 avtorjev tako da je vsak ponedeljek bila otvoritev nove razstave. V ŠKUC-u so se za razstavo ali/in akcijo predstavili naslednji avtorji:

28.9. D. Čada, Ž. Kipke, V. Martek, M. Stilinović, B. Ivandić, R. Radovanović in S. Stilinović;

5.10 M. Molnar, G. Petercol, D. Rakoci, D. Šimičić in F. Vučemilović;

12.10 V. Delimar, T. Gotovac, Ž. Jerman, Ž. Kutnjak in A. Maračić;

SVINJA, PA SE
BOŠ DVIGNIL

Ob otvoritvah so potekali izčrpana informacija k,ra umetnikov RZU-a. Naslednj ra dne 28.9. in 5.10. Tre cioniral pa je kot "simp terih predstavljenih une 1981. v katerem so sodelo Z.Kipke, V.Martek, M.Sti in S.Stilinović.

D.Mandić (D.M.): Pojem de za slovenski kulturni pro li pojavila taka skupnost nika. Tu so samo posamezn ko ste začeli.

M.Stilinović (M.S.): Kada se vedno misli da oni nek gram. Umetniki RZU-a v bi delu. Združili so se samo stor v katerem bi svobodn nekih drugih razlogov. To pina 143, že samo ime ni B.Borčić (B.B.): Kljub tem razstavlja te?

M.S.: Ja, skupno nastopam priložnost, kot na primer

D.M.: Kako ste začeli? Al skupino "Grupa šestorice

M.S.: To je nekaj povsem V.Martek (V.M.): Tisto na na cesti. Najprej gres sa govorili za akcije, ker j veš kako je na cesti, og-

M.S.: Bilo je več skupin um"-u (prostor v Mesnički ulici v Zagrebu. Ko je to propadlo smo si pridobili prostor "Proširenja mediji" (prostor v Zagrebu, Starčevićev trg 6/II).

Ta prostor je širšega značaja. V njem delujejo, poleg RZU-a, še drugi.

M.Gržinić (M.G.): Mene zanima način pristopanja k RZU-u.

M.S.: Ni nobenega papirja.

M.G.: Ne mislim na papir, temveč na kriterije. Če pogledaš razstavljen a dela so vaša dela na prvi pogled dokaj podobna, čeprav obstajajo velike razlike. Tako da se ne more reči da nimajo nič skupnega.

M.S.: Če bi zdaj prišel k nam neki "klasični" slikar in bi hotel z nami delati bi se mi strinjali, ampak kaj bi on z nami delal. Tako da se taki ljudje niti ne priključijo. Poleg tega je RZU neka vrsta organizacije, meni se zdi neumno da nekoga organiziram, naj se sam organizira. Umetniki ki razstavljajo tu in tam nimajo niti razloga da bi se nam priključili.

B.B.: Na kakšen način pridete do denarja?

M.S.: Pri nas obstajajo SIS-i za kulturo in tako tudi SIS za likovno umetnost, ki mu vsak posameznik predloži svoj program za tekoče leto in dobi denar. Tako da slikarji dobijo od 7 -8 milijonov, kiparji od 10-12 milijonov. Toda posamezniki, ki delujemo znotraj nove umetniške prakse, smo v glavnem ignorirani. Voljni so nam dati denar vsem skupaj zato ker je lažje dati vsem skupaj petnajst milijonov, kot vsakemu sedem milijonov.

D.Sambolec (D.S.): Ti se (Boro Ivandić) od vseh bavis z najbolj tradicionalnim postopkom dela...

B.Ivandić (B.I.): Mene bolj zanima delo v klasičnem smislu, ukvarjanje z materialom, proces na materialu, puštanje sledov, adicijaa materialov, da material postavi v drugi kontekst.

D.S.: Mislim da je tvoje delo (B.Ivandić) v konfrontaciji z drugimi sistemi dela, tako da se vzpostavlja bazična razlika med njimi. Kaj je ta razlika? Kaj vas druži?

B.I.: Zavest o tem kaj delaš.

M.G.: Toda, kako to, da ta zavest proizvede v enem primeru kritično umetnost, v drugem umetnost, ki ostane v klasičnih okvirih?

D.S.: Ne zavest, ampak historična zavest...

D.M.: Recimo, problem pisanja v umetnosti, je v zadnjem času dosti aktualno

pogovori z avtorji kot nujna in zstavi in celotni predstaviti a dva teksta sta posneta pogovo tjega razgovora "ni bilo", funk- tom" delovanja/nedelovanja neka- tnikov. Sledi pogovor z dne 28.9. vali naslednji zagrebški umetniki: linović, B.Ivandić, R.Radovanović

lovne skupnosti umetnikov (RZU) je stor zanimiv, kajti tu se ni niko- ki bi združevala najmanj tri uet- iki. Zanimivo bi bilo slišati ka-

r se misli na skupino umetnikov, aj skupaj delajo in imajo svoj pro stvu nimajo nič skupnega v svojem zato da bi lahko skupno imeli pro- o odločali o svojem delu in ne iz rej to ni skupina kot CHO ali sku- tako.

u se skupaj predstavljate, skupaj

o ampak ne vedno. Kadar se pokaže tu v SKUC-u.

i je to povezano z letom 1975, s umjetnika".

drugega.

začetku, 1975 smo vglavnem delali m, dva ali trije; kasneje smo se do bilo lažje, bolje se počutiš, saj romno agresije..

ki so se končno združile v "Podr- um"-u (prostor v Mesnički ulici v Zagrebu. Ko je to propadlo smo si pridobili prostor "Proširenja mediji" (prostor v Zagrebu, Starčevićev trg 6/II).

Ta prostor je širšega značaja. V njem delujejo, poleg RZU-a, še drugi.

M.Gržinić (M.G.): Mene zanima način pristopanja k RZU-u.

M.S.: Ni nobenega papirja.

M.G.: Ne mislim na papir, temveč na kriterije. Če pogledaš razstavljen a dela so vaša dela na prvi pogled dokaj podobna, čeprav obstajajo velike razlike. Tako da se ne more reči da nimajo nič skupnega.

M.S.: Če bi zdaj prišel k nam neki "klasični" slikar in bi hotel z nami delati bi se mi strinjali, ampak kaj bi on z nami delal. Tako da se taki ljudje niti ne priključijo. Poleg tega je RZU neka vrsta organizacije, meni se zdi neumno da nekoga organiziram, naj se sam organizira. Umetniki ki razstavljajo tu in tam nimajo niti razloga da bi se nam priključili.

B.B.: Na kakšen način pridete do denarja?

M.S.: Pri nas obstajajo SIS-i za kulturo in tako tudi SIS za likovno umetnost, ki mu vsak posameznik predloži svoj program za tekoče leto in dobi denar. Tako da slikarji dobijo od 7 -8 milijonov, kiparji od 10-12 milijonov. Toda posamezniki, ki delujemo znotraj nove umetniške prakse, smo v glavnem ignorirani. Voljni so nam dati denar vsem skupaj zato ker je lažje dati vsem skupaj petnajst milijonov, kot vsakemu sedem milijonov.

D.Sambolec (D.S.): Ti se (Boro Ivandić) od vseh bavis z najbolj tradicionalnim postopkom dela...

B.Ivandić (B.I.): Mene bolj zanima delo v klasičnem smislu, ukvarjanje z materialom, proces na materialu, puštanje sledov, adicijaa materialov, da material postavi v drugi kontekst.

D.S.: Mislim da je tvoje delo (B.Ivandić) v konfrontaciji z drugimi sistemi dela, tako da se vzpostavlja bazična razlika med njimi. Kaj je ta razlika? Kaj vas druži?

B.I.: Zavest o tem kaj delaš.

M.G.: Toda, kako to, da ta zavest proizvede v enem primeru kritično umetnost, v drugem umetnost, ki ostane v klasičnih okvirih?

D.S.: Ne zavest, ampak historična zavest...

D.M.: Recimo, problem pisanja v umetnosti, je v zadnjem času dosti aktualno

kar se tiče tržišča in kar se tiče teorije. Kajti tržišče je začelo popolnoma odklanjati te tekste ki so se proglaševali za umetniška dela, ker to ni šlo več v promet. Tržišče je na primer produciralo eno novo umetnost ki mu je bila potrebna. Sam tekst pa se navezuje tudi na področja, ki niso specifična za to prakso - slikarstvo. To je evidentno na tej razstavi.

M.S.: Ča, to je točno. To je direktna zveza umetnost - družba.

D.M.: Direktno, ali to pomeni večjo možnost komunikacije?

M.S.: Večja možnost komunikacije, ampak manjša možnost neke obče metafore. Slika, ki se nanaša na družbo je vedno neka ilustracija, metafora literature. Tekst je bolj ekspliciten, direkten. Kot je razvidno jaz uporabljam družbeni jezik kot material. Material ni omijen, bodisi da je material jezik, platno... Meni družbena kritičnost ni bila osnoven cilj. Jaz nisem angažiren, mene so angažirali. Jaz vedno uporabljam tretjo osebo. To ni v smislu socialnega realizma, ta selekcija, provokacija. To je del mojega dela.

D. Knez (D.K.): Rekel bi da to nima veze s socialnim realizmom. To je kritični realizem.

Ž.Kipke (Ž.K.): Jaz v svojih delih nočem nobene estetike...

D.M.: Estetika ni nek pojem ki bi bil občeveljaven, ampak ga vsiljuje družba. Tako da je že način mišljenja vrsta estetike, ki v nekem širšem kontekstu, za nekoga od zunaj, ne funkcionira kot estetika.

B.B.: Kaj mislite o novi podobi?

X.X.: Potrebno bi bilo napisati new image, pa bi bilo več publike.

D.K.: New image je ena od najbolj reakcionarnih smeri umetnosti. Te stvari, v tem prostoru se mi zdijo reakcionarne, morda bolj kot new image painting. Po vsej tej izkušnji, so nezrele, ne funkcionirajo več kot so nekoč.

D.M.: Mislim da stvari ne funkcionirajo kot bi nekoč, kajti ljudje so nasičeni z temi fotografijami, tako navejeni na njih, da več ne reagirajo, in v tem smislu se mi zdi da new image painting pomeni nekaj drugega.

Razvidno je, da je to samo del pogovora, ki smo ga na magnetofonskem traku uspeli razumeti. Kljub nepopolnosti, ~~nejasnosti~~ ga objavljamo ker načenja vrsto zanimivih vprašanj.

Sledi pogovor z dne 5.10.1981. v katerem so sodelovali naslednji zagrebški umetniki: D. Rakoci, D. Šimičić, G. Petercol, M. Molnar, F. Vučemilović. M. Gržinić (M.G.): Kaj ko bi ti (G. Petercol) začel, nam razložil tvoja dela in dal neka izhodišča za razgovor ki bi se navezal na tvoje delo. G. Petercol (G.P.): Del teh razstavljenih del sem naredil v prostorih SKUC-a. To je za mene slikarski proces. Jaz ostajam v izkustvu slikarstva. V teh delih se pojavljata dva različna procesa, fotografije sem pustil zato da se lahko vidi zakaj se gre. En proces je narejen z roko, drugi z ravnilom. S pomočjo ravnila je stiliziran prejšnji madež. Stilizirani lik predstavlja nekaj drugega kot je prvi proces. Mislim da se gre tukaj za stališče da se ostane znotraj medija slikarstva, s tem da mene ne zanima slika kot nosilec, kar je tipično za slikarstvo, temveč slika kot izkustvo, zanima me tisto kar naredi slikarstvo, njegovo bistvo. To so razmišljanja o slikarstvu, o problemu tako imenovanega slikarskega občutka. Potem, razmišljanje o problemu slikarstvu v družbi danes, oziroma moja opredelitev slikarstva. Mislim da medij ni tako bistven kot se to povdarja. Medij ne sme biti izgovor da bi se šlo v sfero eksperimentalnega, novega. Pogosto se medij kot je fotografija, video, uporablja na način ki se ni odmaknil od tradicionalnega dojemanja tega medija. Samo dejstvo da nekdo uporablja video (ki je pri nas egzotika), polaroid... to še ne pomeni da je on naredil premik znotraj razmišljanja o umetnosti. Nimam negativnega stav do teh medijev, sem delal z filmi, fotografijami, vendar večina mojega dela ostaja znotraj medija slikarstva. Tipično za slikarstvo je morda to da se zdi samo po sebi nerazumljivo. Slikarstvo ni zgodba, z njia se težje vzpostavlja komunikacija, kot pa z npr. literaturo. Vir nesporazuma med slikarstvom in nekimi drugimi mediji je v tem da so le ti bolj razumljivi, čeprav kadar jih bolj pogledamo prav tako postavljajo zahtevo da se še kako vstopi vnjih, kot npr. pri filmu po besedah T. Gotovca.

D. Samolec (D.S.): Mislim da se pri v ših delih vzpostavlja ena zelo očitna konfrontacija, konfrontacija ki bi bila lahko pomembna za osemdeseta leta. To je status umetnika in umetniškega dela. Mislim da se v sklopu vaše skupine pojavlja polarnost, zoperstavljanje teh dveh avtorjev: Bore Ivandića in Mladena Stilinovića in drugih, če smo tako grobi da jih uvrstimo vse skupaj. Gre za dve tendenciji ki se postavljata vedno bolj kot nasprotji. Ali jih zavestno združujete, ali je to povsem slučajno, upam da to ni. Lahko bi razjasnili te dve divergentni tendenci. Kaj to sploh

to, da se to prekvalificira; Vašo predstavitev lahko uzamemo kot neko vrsto delovne razstave, ki lahko nekaj pokaže.

G.P.: To vse je zelo pogojeno z medijem. Mislim da po eni strani medij določa neke stvari, po drugi pa jih določa sama pozicija umetnika. Kajti ko se uzame nek medij on ima neko svojo logiko. Če uzamemo 70-ta leta in pogledamo način na kateri so posamezni umetniki reševali idejo, ki je zasnovana na analitičnem odnosu, bomo prišli do Artepovere, do Burena, ki ostane v mediju slikarstva.

D.S.: Jaz mislim da se tukaj kaže ena politična pozicija, ki se kaže v naši državi. To je posledica neke ignorantske scene ker ne obstaja nobeno znanje za dojetje katerekoli stopnje umetnosti niti tiste naivne. Mislim da so dela kot npr "Služim narodu" Šimičiča, ki jemljejo govor iz te političke scene in ga prenesejo v umetniško sceno, mislim da je to predstopnja osveščenja za dojetje kakršnegakoli dela.

G.P.: Vprašanje nekega družbenega angažmaja je npr., ali je Buren manj politično angažiran zato ker je ostal znotraj jezika slikarstva, ali Hans Hacke, ki je direktno angažiran.

D.M.: Ta scena je tako strukturirana v umetnosti da cel čas ostajata slikarstvo, kiparstvo vmes se pojavljajo še take struje kot npr. Duchamps, Malevich. Tako da ne gre za eno smer ki bi dominirala,

lahko dominira iz čisto enih drugih razlogov, ne pa za to da bi prevladovala v tem smislu, da bi vsi delali v tej smeri. Tako da je logična posledica da so različni pristopi v umetnosti. Kje smo mi tukaj v Ljubljani ki delamo na konkretnem objektu - sliki - to mene bolj zanima. Tu je še ena zanimiva stvar, kako se zdaj slikarstvo pojmuje. Tukaj si govoril (G.Petercol) o dvodimenzionalnosti ki se tiče slikarstva. Obstaja tudi drugi pristop, ki ne govori o dvodimenzionalnosti, ki lahko izjavi: to je slikarstvo. To sta dva načina razmišljanja.

D.Rakoci (D.R.): Toda če slikarstvo ni dvodimenzionalno preneha biti slikarstvo.

D.M.: Hočem reči to, da če je slikarstvo dvodimenzionalno to še ne pomeni da je slikarstvo. V tem smislu bi bilo zanimivo analizirati izhodišče, recimo, tradicionalnega slikarstva, ki bazira na figuri. V začetku stoletja pride do nekih sprememb, ~~xxxxxx~~ ki zdaj postajajo jasne na teoretičnem planu. Na kakšen način (G.P.) pristopaš delu na papirju, kakšen je tvoj koncept, glede na princip figuralnosti?

G.P.: To nisem občutil kot stil slikarstva

D.M.: Mislim to glede na naravo.

G.P.: To je vse vprašanje zgodbe. Bila je potrebna zgodba da bi se ~~Xz~~ gradilo slikarstvo.

M.G.: Ali bi lahko ti (D.Rakoci) povedala nekaj o svojem delu; sam na lov dela "Slika" se mi zdi zanimiv, ali to funkcionira v nekem ironičnem smislu?

D.R.: Ji, vsako delo se vedno nanasa na moja prejšnja dela. O tem go je kritika je tudi ironija. Ironija je v tem ker, ker je cela ta soba, z vse- mi elementi sestavljajo delo z nazivom "Slika". Ukvarjan se s slikarstvom ker mi je ta medij slučajno blizu. Skozi njega materializiram svoja sta- lišča in občutja, in ker sem se čisto slučajno vpisala na akademijo.

M.G.: Celotni prostor funkcioniра kot slika.

D.R.: To je razmišljanje o slikarstvu, barvi, formi in še o nekaterih stva- reh.

R.Radovanović(R.R.): O katerih stvarih, ali so to osebne stvari? Ali obstaja praznina, med stvarmi ki si jih delala prej (razstava V.P.M.) in med stvarmi ki so na tej razstavi?

D.R.: Ne to ni nobena praznina. Vmes obstaja kontinuirano delo na slikars- tvu.

R.R.: To je prazna trditev.

D.R.: Ni prazna. To je obvladovanje niza stv ri. Jaz imam slikarsko izkušnjo ti je pa nimaš. Zato ti je težko da dojameš celoten pomen del.

R.R.: Mene pa vseeno zanima to nekaj.

D.R.: To nekaj pa si sam misli.

D.S.: Dostikrat si uporabila besede "povsem slučajno". Jaz pa mislim da vse ni povsem slučajno, in da gre tukaj za genezo slikarskega izkustva.

D.R.: S tem "povsem slučajno" mislim tako. Sem se upisala na akademijo, lahko se tudi ne bi. Pred akademijo sem se ukvarjala tudi z književnostjo, in takrat nisem videla slikarstvo kot moj poklic. Vendar pa to ne pomeni, da sedaj nisem globoko v tem slikarstvu.

M.G.: Ti (D.R.) vedno govoriš da je vsaka tvoja razstava del širšega projekta. Zanima me koncept le-tega.

D.R.: Pripravljena sem razložiti del svojega dela, drugi del prepustim de- lu da samo govori, to kar vem da bo povedal in tretji del, ki celo mene pre- seneti, to, da je negdoto razbral. Lne stvari nima smisla govoriti, ker, za, kaj sem sploh delala, oz. niti ne morem povedati.

M.G.: Ti si uredila tretjo številko časopisa Proširenih medijev, v katerem si objavila intervju z umetniki za katere se misli da delajo novo podobo. Ali bi povedala kaj o tem.

D.R.: Moje stališče je, kadar je neko delo ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ posteno/ dobro, lahko to razbereš, ne glede na ideološko stališče delo zahteva po- zornost. Tudi znotraj Nove podobe je prisoten odpor in dezinformacija. Umetnosti zgodovinarji umetno vsiljujejo novo podobo kot smer v umetnosti. To slikarstvo je vedno obstajalo, toda zdaj je takšna kulturno ekonomsko politična situacija da lahko to slikarstvo zaživi kot smer.

M.G.: Zanima me (D.Simičić), ali obstaja koncept v izbiranju umetniških del na katere zapišeš: "Nikada mrtvaci ne mogu biti nasi drugovi"?

D.S.: Obstajal je koncept. Ni mi šlo za umetnika kot takega, ampak za način gledanja ki ga on zastopa o umetnosti. Tudi za kritiko sredine, ki podpira tak način mišljenja. Zato sem razstavil tudi knjigo: "Zgodovina umetnosti" z istim naslovom. Sem sem hotel povedati da sem proti temu da se samo to pojmuje kot prava umetnost. Hotel bi se to povedati, da ta stavek ni moj. To je prvi stavek iz enega eseja Ljubomira Micića. Kaj se tiče razlik med našimi deli in deli Dubravke in Gorana, je v tem da sta ona dva študirala na akademiji kjer sta bila preokupirana z akademskimi problemi. Meni te probleme niso vsilili v glavo.

D.R.: To ni vsiljevanje. To je problematika slikarstva.

D.M.: Nekaj bi vprašal Monarja, v zvezi z njegovim delom z nazivom: "Demokra- tizacija umetnosti". Ali ti s tem delom razmišljaš o tek kaj bi umetnost morala biti, kdo bi se z njo moral ukvarjati? Ali bi se z njo naj ukvarjal vsak človek? Zato ker iz tvojega razstavljenega teksta/dela ni tvoj način mišljenja razviden.

M.Molnar (M.M.): Hotel sem samo pokazati različna mišljenja o umetnosti v družbi.

D.S.: Ali ne misliš da je samo umetniško delo možnost da se z njim manipu- lira.

M.W.: Na nek način samo delo vključuje manipulacijo.

R.R.: Vse je izmanipulirano. Ta kazetofon, ta pijača, tukaj v SAUC-u--to je manipulacija. Manipulacija je tudi pomanjkanje informacij npr. med Zagrebom in Ljubljano. Jaz bi povedal nekaj v zvezi z prvim pogovorom dne 28.9.

Vsi so govorili o svojem delu, samo jaz ne. Zakaj se o mojem delu ni govo-

• M.G.: Ni bilo namerno, bilo je slučajno.

D.M.: Pa bili so tudi drugi avtorji.

R.R.: Za mene je to provokacija.

D.M.: Imel sem takšen pristop, zaradi tega ker so se mi zdeli nje gova dela najbližja humorju. Npr delo "Umetnik je sam svoj mo- del" bi lahko bilo objavljeno v humorističnem časopisu in nihče ga ne bi razumel kot umetniško delo.

D.M.: Meni se ne zdi tako.

D.S.: Če bi kritizirali stanje v Jugoslaviji. V Jugoslaviji se določeni trendi v umetnosti lbdržijo dalj časa kot drugje. Hočem reči da se konceptualizem obdržal dlje kot zunaj.

D.S.: Ni tržišča, niti publike.

M.G.: Mislim da bi bilo potrebno govoriti o posamezni sredini in ne o celotnem jugoslovanskem prostoru. To~~xx~~ da se v Zagrebu lanko formira "Podrum", ki združuje 18 ljudi in nasprotno temu ta situacija tukaj, v SKUC-u, da sta ~~maxxxxxxxxrazxxxxxxxprxxxxxxx~~ ti, Dubravka in Dušan edina "etablirana" umetnika prisotna na tem razgovoru, razen mlajših, kaže na dejstvo da nikogar ne zanima kaj se dogaja v eni drugi sredini, ali so vsi prepričani" da vedo kaj se dogaja. To so bistvene razlike, ki jih ne smemo zanemariti.

D.S.: Tu v Ljubljani ni ničesar niti Podrum, niti SKUC-a

D.S.: Vi tam dobijate denar.

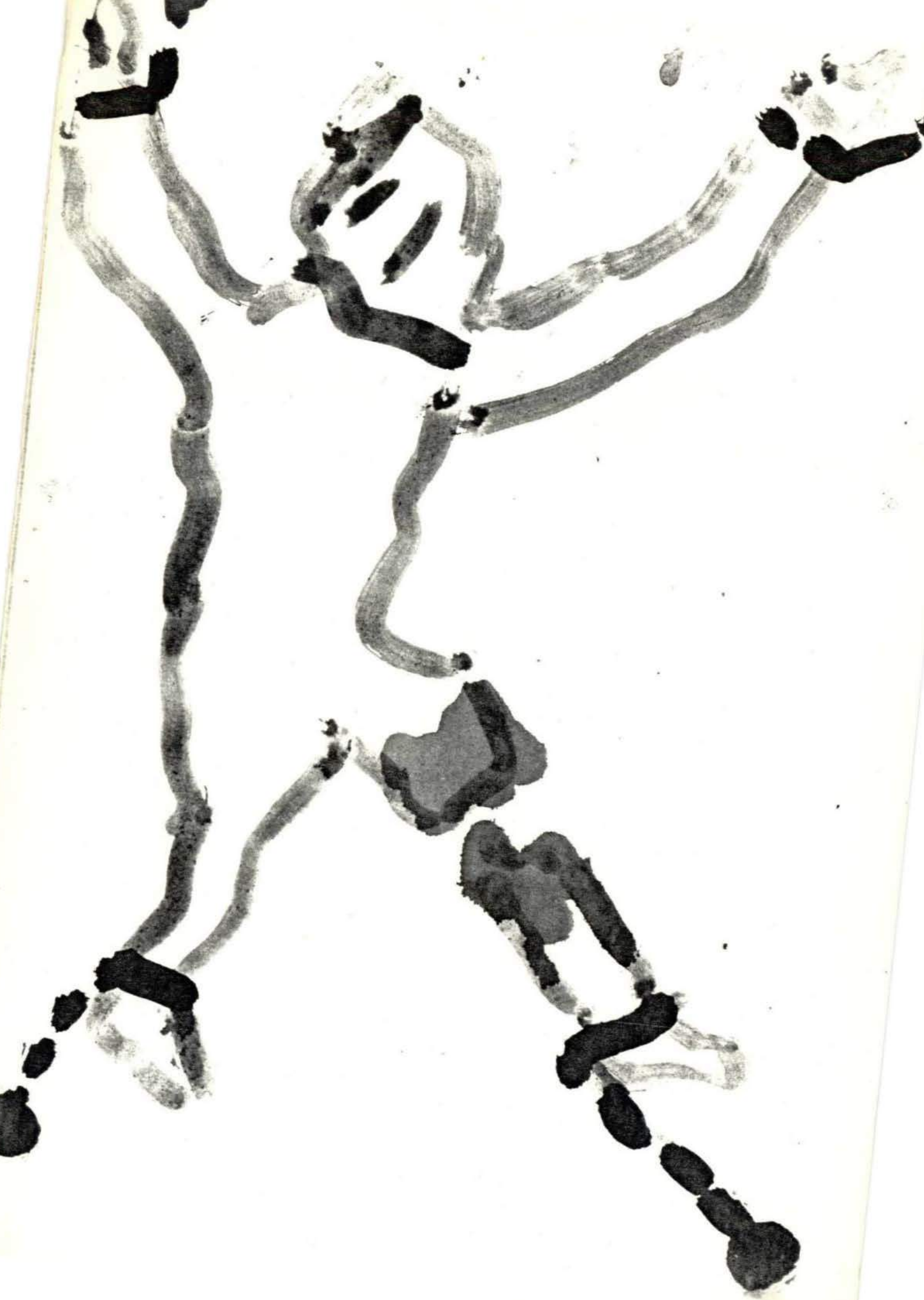
G.P.: Samo kakana?

D.M.: Sredstva so ampak niso za vse. Jaz bi nekaj vprašal F. Vučemilovića o njegovem delu.

» "Galerija SKUC-a izdaja" 1/1981, Ljubljana, oktober 1981; naklada 50 izvodov; odgovarja uredništvo likovne sekcije. To številko sta uredile A.Gržinić in B.Borčič. Grafično oblikovala M.Gržinić. Prevod: B.B. in M.G.

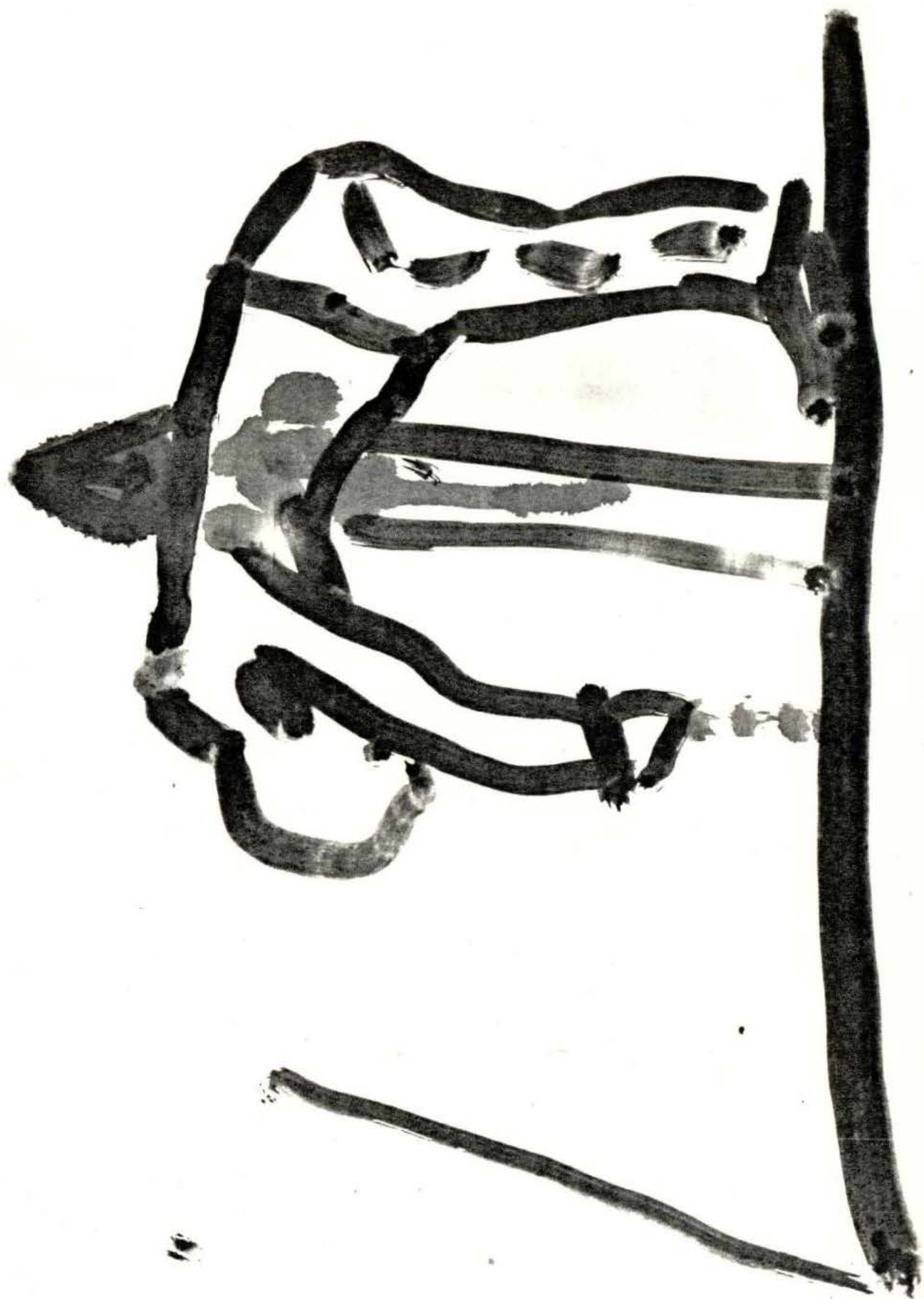

uradne žile. knji je spricnila makoli. Ganga je naredila
poživlek. knji so metarji.

Od cigaretne dima in luči, ki vedno gorijo, so rumene stene in ljudje. Tako sedim za mizo in v glavi se vrti. Dve ženski sta se stepili. "Ti kurba prekleta, ti boš mene zajebavala?" reče prva. "Ti si kurba," reče druga. Druga prime prvo za ramo in jo začne butati z glavo v zid. Nekako ju pomirijo. Od nekje se znajde kuhar, zelo topoumen pogled je imel, in prime drugo žensko z desno roko za lase. Bila je zelo močna, razvita kot moški, ki za hišo koplje jarek. Z desnico jo drži za lase, z levo pa ji s strokovnjaškim gibom prereže grlo. Starcu za sosednjo mizo je ugasnila cigareta. Odnegli so jo v kuhinjo. S silo sem se odtrgal in odšel ven. Hodil sem po cesti. Bile so neke izložbe. Čevlji. Padel sem z glavo skozi neko šipo. Nevem zakaj so se mi sprihle ravle ravne v

Tel um, pram na zgrahod. Tedi! Poleg! Prii-
dna poleg. Priidna poleg. Poleg!

Gord. Daria nekaj roka. Neboj ljudi ne oboroži.
Oboro imajo polavane z plavo barvo. Z namni!
Druva so še trara, nekatere so podjota, boli, da
se sama ne podrijo. Jama, ~~nest~~ 10 x 3 m. Z
nehakšno steno na dno jolovici. V eni redi fant,
20, 21 let. V drugi eden mlajši, zraven njega
nek človek, ni isti, kot ti, ki ne vodijo. Brzgo-
tinast brar, kot bi si z ostrim predmetom porval
barvo z obrasa. V mraku bi izgledal kot kakšen
človek. Dere se na onega: "Ti, svinja, ti, ti, v eden
inmed njih, svinja, pogledj kako smrdiš, če cela
roba smrdi jo tebi!" Fant stoji kak meter od
stene. Prosti se razlanja; konice so še čisto bele,
debeli so rdeči. Brzgotinasti ga začne brati v
trobuh. Fant, 20, 21 let, se svali na tla. Začne se
droti. "Kaj se dereš," in ga brca še naprej. Gleda na okoli, če ga kdo

opazuje. "A se boš nehal dret!" Od nekod priteče eden manjši, podoben
terierju, hinavski. To so ti takšni, popadljivi in neumni. Stalin jih
je imelxx v svojih najboljših časih kar precej, psov namreč. "Kaj kru-
liš svinja, a boš nehal krulit! Poglej prasca, kako smrdi. A boš nehal
krulit!" Zdaj me varuhi vlečejo naprej, spotaknem se in padem v jamo.
Ne zmenijo se kaj dosti, ampak gredo po svojih opravkih. Ne da se sple-
zat ven. Na stenah se poznata dve krvavi roki. Na vogalu je precej str-
njene krvi. Tam zgoraj se začne nekaj dogajati. Poslušam. Nekdo daje na-
vodila ostalim. O čiščenju podrasti v gozdu. Rutinsko opravilo. Opravijo
ga vsake toliko časa.

Zdaj je že nekaj časa mir. Najbrž bom še moral čakati. Ležim na
hrbtu in gledam gor. Nele zdaj opazim, da ima drevje rdeče liste.

"Galerija ŠKUC-a izdaja", št. 2/1981, Ljubljana, november 1981; naklada 50 izvedov;
odgovarja uredništvu likovne sekcije in avtor te številke. To številko je uredil
v celoti (teksti in risbe): B. Razkolnikof.

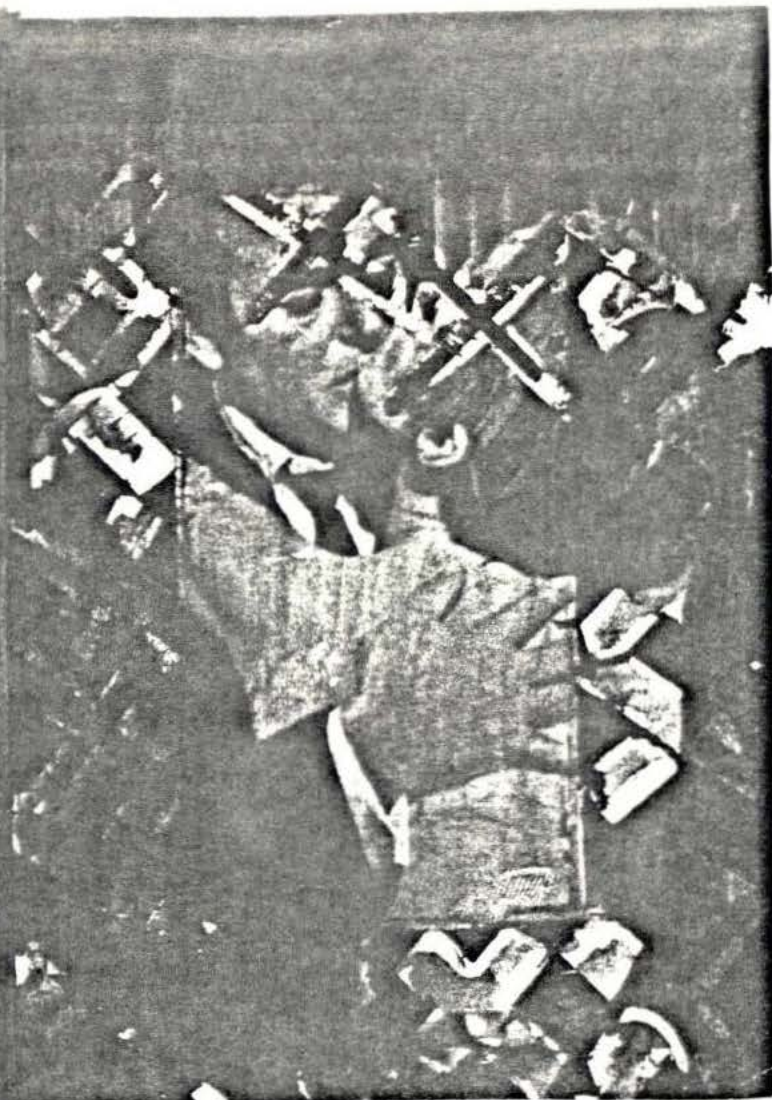
ODNOS VLADA JOČE IDEOLO GIJE DO SUB KULTURE

V sodobnih družbah so tradicionalne oblike politične opozicije osamljene in vlada klima političnega cinizma. Politika leve in desne, politika pogajanj se zdi kot prazen ritual glede na prikrita gibanja svetovne moči, ki so grozljiv napoved našega iztrebljenja. Bolj jasno povedano, vsa ta politika se zdi vedno bolj izguba dragocenega časa.

Znotraj teh okvirov se delovanje subkulture skuša s strani vladajoče ideologije

je postavi ti na nivo "poulične" ga kriminala", "pobalinsko-pubertetniškega revolta" ipd. V trenutku, ko pa se obstoječi sistem počuti ogroženega, ne da bi bil v resnici ogrožen s te strani, pa se ta "revolt" prekvalificira v politično dejanje. Kot tako omogoči specifične oblike represije na osnovi označitve tega delovanja (subkulture) kot različnih desnih ali ultralevih ideologij.

SKOZI ZGODOVINO OBSTOJA VSAKE
 IDEOLOGIJE JE BILO LE-TEJ POTREBNO
 USTVARJATI DOLOČENA ZNAMENJA,
 KI SO FUNKCIONIRALA KOT EMBLEMI
 V DANEM ZGODOVINSKEM TRENUTKU KJ
 NE NAJVEČJE MOČI. TI EMBLEMI SO
 SLUŽILI KOT ENO NAJMOČNEJŠIH SREDSTEV
 PROPAGANDE IN OBENEM OZNARAVALI
 PRIPADNOST/ZAŠČITNI ZNAK
 DOLOČENI IDEOLOGIJI. ZATO Z DOLOČENIM
 ZGODOVINSKIM ODMIKOM ZAČNEJO
 TA ZNAMENJA FUNKCIONIRATI
 KOT TABUJI. TAKO SE UPORABA TEH
 ZNAMENJ TRETIRA S STRANI IDEOLOGIJ
 E CENTRA SAMO KOT PRIPADNOST DOLOČENI
 IDEOLOGIJI. TA ZNAMENJA TUKAJ
 O ŠE VEDNO OSTAJAJO KOT EMBLEMI
 DOLOČENE IDEOLOGIJE.

Razvoj subkulture v sedemdesetih letih pa predstavlja nekaj kar je nad politiko, nad določenimi parametri vdanosti (lojalnosti), nad identifikacijo in solidarnostjo, tako da je uporaba teh znamenj del te nepripadnosti tako levici kot desnici. Prav prevzem teh znamenj s strani subkulture je dokaz nerealnosti le-teh, lahko simbolizirajo različna področja družbene represije. Ta znamenja (knofle, verige, železne sponke, lisice, svastika, odlikovanja, znak za anarhijo, zvezda itd.) so postala bolj simbol zatiranja kot izražanja. Tisti, ki jih nosi, pose-

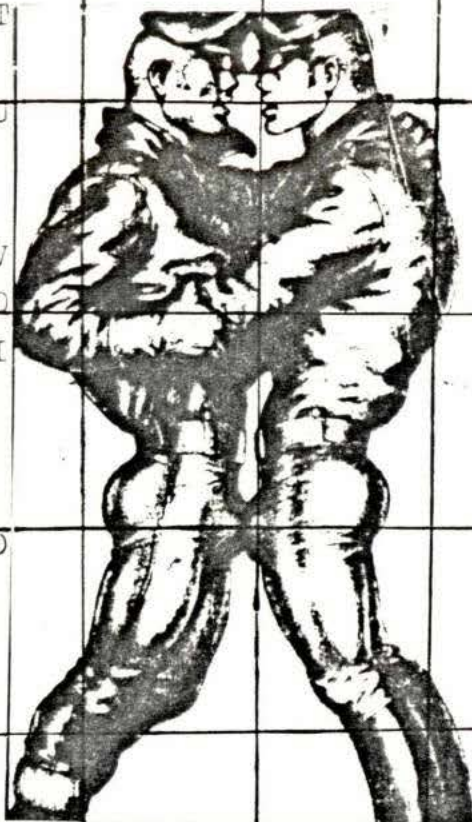
ga v prepovedano in ruši tabuje, ki so ščiti vladajoče ideologije. Tako opredeljen privzem znamenj prispeva k spremenljivosti in izgubi enotno razširjenega pomena le-teh.

V trenutku, ko pride do razmaha teh znamenj kot modnih dodatkov, ko se določene tendence znotraj subkulture vključijo v masovne medije in potrošnjo, se "moč" delovanja subkulture skomercializira in sprostuitura. Vsa ta "gibanja" se prelomijo ravno v tej točki. Vse to kaže, da ni neke daljnosežne spremembe - ni rešitve.

NAČRTNO ZAPIRANJE NEKAT
SE ZBIRA "DOLOČEN DEL
SKALCO JE ZAPRTA, "PREU
RIO, V MEDEKU OBČASNO
NO NE STREŽEJO VEČ "TEJ
CANJE MILIČNIKOV, IZZIV
V UNIONU. TO JE SAMO ED
MOGOČI ZBIRANJE, KOMUNI
ČENE MLADINE". GRE ZA
DRUŽBENIH FORUMOV, KI
DICE. V JAVNOSTI PA SE
"POLITIKA" DOLOČENIH GO

RIH LOKALOV, V KATERIH
MLADINE". GOSTILNA POD
REDILI" SO RESTAVRACIJO
~~XXXXXX~~ IN SAMOVOLJ-
DOLOČENI MLADINI", KLI-
ANJE S STRANI NATAKARJEV
EN OD NAČINOV, DA SE ONE-
~~XXXXXX~~ KACIJA "TE DOLO-
SYSTEMATIČEN PRITISK
IMA DALJNOSEŽNE POSLE-
TO PRIKAZUJE SAMO KOT
STINSKIH LOKALOV-

Če so se doslej pojavili članki o rock kulturi ali punk-u v medijih javnega obveščanja, so le-tega obravnavali na način ekscesa oz. so se ti članki pojavili samo ob takšnih priložnostih. Kaj pa se zgodi, če se naenkrat pojavi pisanje o tem v visokotiražnem časopisu kot je Nedeljski dnevnik, s strani odgovornega urednika Zlatka Šetinca "Kdo riše kljukaste križe?" in to s takšnim tendencioznim naslovom in fotografijami? Kaj lahko iz takega članka izve človek, ki mu je takšen časopis ipd. masovni mediji tako rekoč edini vir informacij in tudi sicer sam ni neposredno prizadet? Senzacionalnost, ki pomeša v enem članku vse od mladinske delinkvence, punk-a, šovinizma, pojava fašizma, anarhizma, ultra levice, ne more učinkovati drugače kot obsodba tidi cele neke generacije, njenega načina mišljenja in delovanja. Ta senzacionalnost postane enaka stalinističnemu diskurzu, ki lahko izpelje edino formulo punk = anarhizem = fašizem itd. Kam vodi takšna manipulacija in komu je potrebno ustvarjati takšen teren javnega mnjenja? Ali ne bo to izgovor, da se odslej vsak "pobalinsko pubertetniški revolt" prekvalificira v politično dejanje? ~~Posledica tega članka je ta, da posamezniki na cesti imenujejo punkerje fašiste. Šetinčev članek je služil kot povod za članke in obvestila v sredstvih javnega obveščanja po Jugoslaviji, ki so obravnavali punk v Sloveniji samo v zvezi s fašizmom in šovinizmom. ND je nekatere prispele odgovore na prej omenjeni članek primerno cenzuriral, nekaterih pa ni objavil.~~

Izvajanje pritiska s strani organov javne varnosti na "ta določen del mladine" se vrši z racijami v javnih lokalih, z legitimiranjem na cesti, samovoljnimi zaplembami različnih oznak, ki so del oblačenja "te določene mladine" itd. Pisanje punk napisov in znakov je omogočilo različne oblike političnega etiketiranja; težnja, da se punk označi kot gibanje, kot organizacijo, ki ima svojega vodjo itd. Mladoletniki so izpostavljeni večdnem zasliševanju na postajah ljudske milice in fizičnim pritiskom. Organi javne varnosti posredujejo na šolah. Mladolletniki osebno prihajajo na šolo in se vpričo profesorjev "pogovarjajo" z mladoletnikom. Ob načrtno izbranih urah in dnevih prihajajo na domove mladoletnikov in s tem vpletejo v ta krog pritiskov še starše in okolico.

Punkerje se postavlja samo še v vlogo nekakšnih ljubiteljev-fanov, ki začnejo funkcionirati samo še kot konzumatorji določene zvrsti glasbe za razliko od drugih zvrsti. S tem se skuša zabrisati kritični in socialni kontekst, pa tudi zavest te družbene kategorije pri nas. Ljubljanski FANZIN se je vzpostavil kot možnost, da se ta realnost izrazi in konfrontira kot nekaj, kar že ves čas obstaja. Tiskanje FANZIN-a je bilo ustavljeno s strani pomočnika javnega tožilca zaradi problematične vsebine.

"Galerija ŠKUC izdaja" št. 3/1981, Ljubljana, dec. 1981,
naklada 50 izvodov; odgovarja uredništvo likovne sekcije.
To številko so v celoti uredile Barbara Borčič, Aina Šmid
in Marina Gržinič .

ČE BI BIL ROJEN
PRED SVOJO MAMO
BI BIL SVOBODEN

PROLETER

kje si jđaj proleter
kje je jđaj tvoja puška
kje so jđaj tvoje roke
proleter

mi jđaj bvigamo zastave
v čast tvoje borbe
vodi nas jđaj ti proleter

nič ne bo nam jal krvi
nič ne bo nam jal jivoljenj
naše misli bodo s tabo
proleter

proleter proleter
jđaj v kamen vklesan
si proleter

BREDA JE VOJAK
kos je j ognjemetom
prešel v napad
njegovi mlabiči so v glasovih

ljubi iskali hrano
kakaj pa ti streljaš na
mamo breba

na drugi strani so
otroci skanbirali
stenam sveta: breba
je vojak
breba je vojak
breba je vojak

kakaj pa ti jijaš na
mojo sliko

še jadni j deček je ostal
na ulici pred hišami
in vzklikal: breba je
vojak

breba je vojak
breba je vojak

breba ni moja sestra

moja sestra je vojak

PRIKODNOST

pribi ponoči

ne glej mi v

obraz

lahko slišim

laji

samo teči drugam

ne nosi mi roj

jaz gnijem

počasi

pribi ponoči

jaz gnijem počasi

ne nosi mi roj

ljubi mojo senco

ne nosi mi roj

jaz gnijem

počasi

ljubi mojo senco

galidaj jo počasi

VSAK OTROK JE LEP

KO SE RODI

najprej hočeš ven zvezde štet

senca je počasna

nikoli ne zajame tvojih misli

ko znaš teči se nikoli ne
preblaš

ko znaš teči beluš samomor

če bi še živel bi se dolgo
smejäl

lep si samo ko se rodiš

ne glej čez okno

mogoče te življenje prav

takrat mine in skočiš dol

vsak otrok je lep ko se
rodi

ČE BI BIL ROJEN
PRED SVOJO MAMO
BI BIL SVOBODEN

MALO TEMNEJŠA BARVA

potihem sta upala
laž in megla
toda resnica je
barantala ;
usodo

malo temnejša barva da
na njej zlato se vidi
malo temnejša barva da
na njej vzrok se uidi
kakšne so besede zlatar
SLEPCI SO OSVOJILI
SVET

ne vidim debila
da vidim nasmeh

samo koraki so
slisni ko osvajajo
glave prepoune

slepec ima nasmeh

nasmeh ima oblast

slepec ima svojo
resnico

rodili bodo sabovi
drez resnice
ki jih ne bomo
prebavili

kozlamo slepoto
v nemoči svojih
nasmehov

bela palica kroži
v sanjah in ti
čara nasmeh

bela palica kroži
v sanjah in te
postavlja v vojno

ČE BI BIL ROJEN
PRED SVOJO MATRO
BI BIL SVOBODEN

ABOSEKO

zašto moje dijete jede slatkiše zašto moje dijete ne
voli da uči

uveče je tako lijepo uveče pun sam snage

zašto moje dijete

kasno dolazi

zašto tučem moje dijete

zašto moje dijete kupuje bonbone

zašto moje dijete tuče drugove

stvarno mi je lijepo noćas ruke pune

su mi snage

zašto moje dijete kasno dolazi

zašto tučem moje dijete

zašto me ne voli

moje dijete

pička mu materina

IZGUBLJENO SEME

le bežni stiski roke

le prazni nasmehi ljudi

premalo za srećno življenje

premalo za srećno prihodnost

seme izgubljeno

še zmeraj je premalo za vrnitev nazaj
učki vidijo drugo zbijajo podkupljen
organizem

seme izqubljeno vidi samo ponoči
z učki strelja v hrbet
basni so iste

v njih loviš zmagovalca
le besede polne obljub
luči v delavskih luknjah
premalo za sanjski svet
premalo za jasen obet
POBLEB OD ZBORAJ
dvigalo me je pripeljalo
nad visoke glave

oči sem skril v jep
jbal sem se sovražnika

javedal sem se da mi
mravlje krojijo življenje

pljunil sem v množico
pritekel je belavec
iz sosedne tovarne
in me pognal v beg
LAJ

stalno se umikam
lahko vam lajem
učim se drugje
kjer vas ni
pes mi laja na
ulho jaz mu lajem
ne slišite me
moram govoriti glasno
ne slišite me
zakaj se umikam

bodite bliže
drugače vam lajem

bedak govoriti ne zna
bedak ljubiti ne zna

toba lahko vam lajem
zmeraj se vam lahko
zlažem

če se vi lažete
meni

SKOBELICA KAVE

najprej me bodri
ja skobelico kave
kreči mi pot

čeprav obstajajo
drugi

obdrži me zgoraj
tudi če obstajajo
drugi

obdrži me zgoraj
tudi če ne boš srečen
stagni roko

dotakni se lune
čeprav ti bo to proči

jaz ne skrbim tudi
če se boš smejal

tudi če boš srečen
spravi me gor
ne zbejži tudi meni
čeprav samo ja skobolico
kave

ne pusti me samega
prihajajo drugi
SANJE
samo tiho upanje če ne sanjaš
pod srečno zvezdo

samo sanjska slutnja do
jutra resnica

medtem ko gledaš sneg
ki si ga sanjal
medtem ko te tepe tisti
ki je presenečenje

če se ponoči zbudiš
zbudiš resnico ki tudi

v temi laže

medtem ko ljubiš
žensko
ki si jo sanjal
medtem ko grižeš dan
ki ga ni v sanjah

ŽELJA
globoko nekje kot
strup v jelu
blobi

nikoli ne pogleda na
plan

otopljena v žlatu
ki ga polje v pohlep
v žlatu katerega je
blask

bojca je ko se
budi jo ljubje
v krvavem jutru
uresničenih želja
samo ona je želja

bela prosojna prava
samo ena ki zlato
prinaša

ERDAVA ROJA

namesto dežja

na mesto vrtnarja

kakšna je roja

z vrojo jalita

kakšna je roja

z besedo ubita

kakšen je travnik

s človekom na

sredi

HRABROST

imel sem pretepeno

telo, bil sem krvav

mislim da sem hraber

SVOBODA

na svetu obstajata

dve mesti kjer je

človek varen pred

atomske bombe

HRABROST

imel sem pretepeno

telo bil sem krvav

mislim da sem hraber

SVOBODA

če bi se robil pred

svojo mamo bi bil

svoboden

BREJ REFLEKTORJED

hjutraj ko utihnejo

vse človeške živali

in živalski ljudje

je moj sofran edini

ki boja zarjo

za mojim zgaranim

telesom je še eni

svet

kjer je led za

polne jepe

svet ki ni osvetljen

3 reflektorji za
turiste in ostale
obiskovalce ki
drežajo v moje
sanje

svet ki pravi:

pusti me na miru

PLATA SKRINJA

mamino srce je
zavora zgodovine

resničnost v
očetovih solzah

meni brki še
niso praski
še zmeraj gledam

v kurbo v sosedni
ulici

resnica je zlata

skrinja na dnu
oceana

meni brki še niso
praski

moj oče je potapljač

LJUBEZEN

ne bo se spotaknil

obme on ki poje o

ljubezni ker jaz sem

ljubezen

ENAKOST

vsí smo isti ki janjemo

čas in tisti ki janjemo

zlato

vsí smo isti bosi in obuti

tisti ki zlahka izgubijo

tisti ki vedno dobijo

vsí smo isti v sreči ki

je prisotna

vsí smo isti v spoznanju
o težjem

lahko plešeš samo ne
stopaj po moji levi
nogi

isti si samo ne
stopaj po moji levi nogi
vsí smo isti ti brez noge
z denarjem in mi z nogo
brez denarja

lahko plešeš samo ne
stopaj po moji levi
nogi
BUDIJO SE NARODI
bubijo se narodi
v neznano bodočnost

zarja je lepa
budi se beli golob

skozi sito redko
bubijo se narodi
skozi obglavljena
telesa v prerijo
neznano

ena četa zmeraj je
prva, njen bog glavni
en človek prvi njegov
buh zastavni

zbudili se bodo
roboti

zlati srebrni
en bog je prvi
bubite se narodi
nikoli prvi

lep je venec roj

na troji glavi

TEMA

edino kar ima je telo

edino kar je dobro je srce

noč je njegova ponoči ves
svet

sanje so njegove

z njimi je dan

tudi dan je lep

ko sanja o temi

hudi ljudje so dobri ko
sanja o temi

življenje je lepo ko sanja
o temi

dan je njegov ko sanja
o temi

SPER

/zabni ples/

upa ni več

samo še čas

je ostal

nas imajo da
jim ustrezemo

nas imajo za
zabni nasmeh

zabni željo še
imajo preden
umrejo

zabni ples še
imajo preden umrejo

nas imajo da jim
ustrezemo

naši očki so
zabni pogled

ČE BI BIL ROJEN
PRED SVOJO MAMO
BI BIL SVOBODEN

KO TE NI BILO I

Zaprto sem v tej prekleti svoji sobi. Zaletavam se z glavo v stene. Ne morem se pognati skozi okno, preklete, res škoda. Možgani bi res fino brizgali po zmrznjenem asfaltu. Ljudje bi hodili mimo in se smejali. "Kreten," bi rekli in se naslajali.

KO TE NI BILO II

Najbrž bo res najbolje, ko bom crkaval, komaj čakam, da grem ven iz tega dreka ušivih lažnicev. Vsi po vrsti hočjo uživati. Pa kako fino znajo to prikrivat. Sicer pa bom užival, ko bom crkaval.

Pa kako se slinijo, da bi me vzgojili. Bo res fino, ko jih bom zajebal, že zdaj uživam, ko jih bom pustil vse posrane ob njihovih načrtih. Bo prav fino, ko bodo ostali takole praznih rok.

KO TE NI BILO III

Mrličji so na britofu, prav fino se zabavajo. Ljudje pridejo kdaj tja in hlinijo svojo žalost. So jim fouš, ker niso med njimi. Izmužnili bi se radi, smrduhi.

No fuck, no fun

Ne gre eno brez drugega. Res edina filozofija, ki vsem preklete ugaja...

Preveč se bojimo za te trenutke, da nam pobegnejo preden pockramo.

SAMOMOR I

Stanovala sva v neki sobi, izhod je bil na nekakšen balkon, potem pa so na tla vodile stopnice. Hiša ni imela dvorišča, čez streho je bila potegnjena še ena streha, tako da ni bilo naravne svetlobe. Ležala sva na postelji, zrak je bil vlažen in plesniv. Nekaj sva govorila, ne vem več kaj. Bilo je bolj mračno.

Tam sva ležala, ko si ti naenkrat rekla, da si policaj, čisto mirno, nihče se ni razburjal ... Kakšno leto sva bila skupaj, vse je bila kontrola.

Stala sva na verandi ali balkonu, ne vem, kaj je točno bilo ... Ti si z nekim moškim odhajala, vse je imelo nek določen občutek ... imela si oblečeno neko drap krilo ali kaj ... Ko sta prišla na dvorišče posuto s peskom, na strehi, ki je bila potegnjena čez hišo, so gorele neonske žarnice, svetloba je bila nekam modrikasta, ker je bilo žarnic premalo, kot zjutraj, ko je oblačno in se dani ... ozrla si se navzgor ...

Na verandi je bila ograja, na vsakih nekaj metrov jo je držal k strehi železen drog, po obliki kvadrat, kakšna dva krat dva centimetra. Stal sem tam in butal z glavo v štango, glavo sem imel že popolnoma krvavo, butal, butal, ... Navzgor od nosa je bilo čelo že čisto zdrobljeno, videl se je nekakšen krvav utor, drobci kosti so bili pomešani z možgani ... Visel sem na kolenih ... Odšla sta ven, vendar tega nisem več videl.

Ko sem se zbudil ni bilo nobenega veselja, da živim, ali kakšnega podobnega bedastega občutka, ki naj bi ga imel, ko te tlači mora in se zbudiš. Vstal sem, šel na sekret scat in od tam v kopalnico, kjer sem se napil vode, da me je bolel trebuh. Stegna so se mi od švica lepila skupaj. Šel sem v sobo, se ulegel. Imel sem popolnoma prazno glavo. Čez pol ure sem vstal, se oblekel in odšel na policijo. Tam sem moral biti ob pol osmih.

Šla sva po cesti, za vogalom je stala ženska. In se držala za gobec. In jokala. Zraven je stau cajkan. In en tip. Ta pripoveduje cajkanu, da je žensko en udaru. Ampak on pa kr stoji, pa gleda. On mu kaže, kje jo je udaru, on pa prikimava z glavo, ne naredi pa nič. A se mu ni dal? A zato k tip ni govoru slovensk, ampak srbsk.

K grem iz Ria, je na tleh večkrat sveža kri. Ni nobenega povozu avto. Ne boj se, noben ti ne bo pomagu, ko te bo nekdo držal za lase in ti razbil glavo na asfaltu. Ne boj se.

Pridem dam, lačen sem. Gnušijo se mi že te konzerve, salama in kruh. Želodec me boli, ko se spomnim na to.

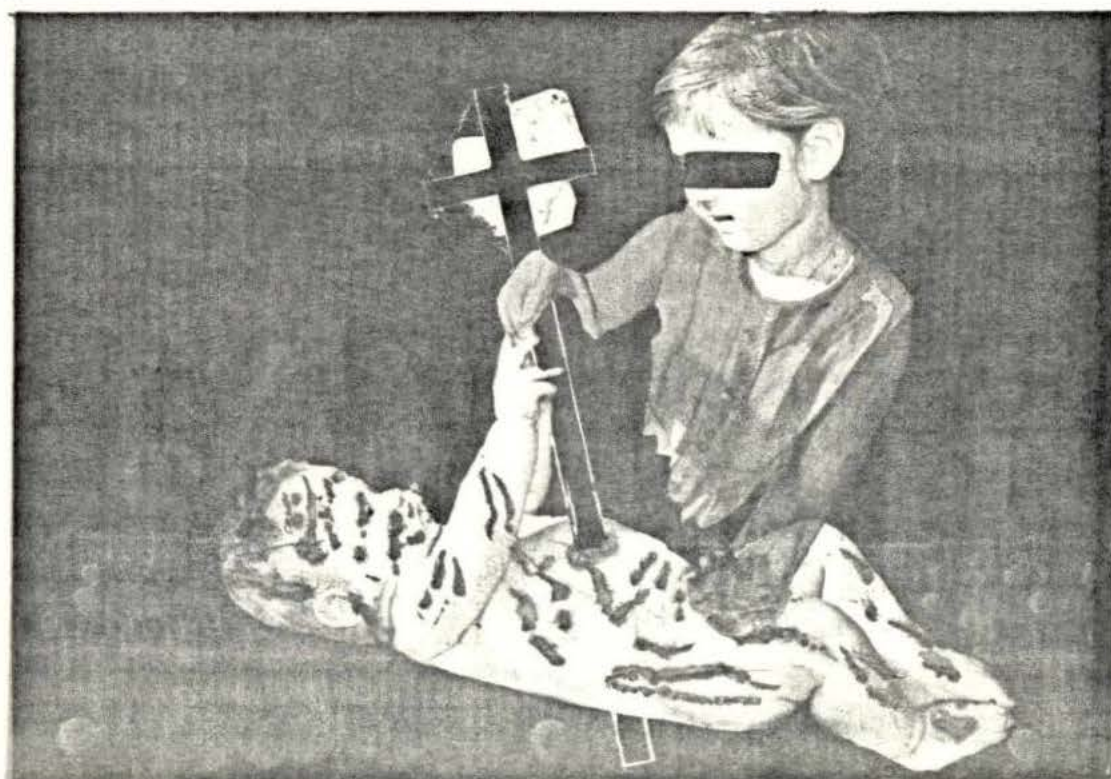
Ja, sem duma. Začnem žret kruh in meso. Pol hočem jest še palačinke. Ampak stara je vodo v maso. Da jo je več. Prokleta pizda zafukana. V hladilniku je mleko, ona pa zlije not vodo. To me razpizdi. Pošljem jo tja k spada. Obsejena je od te svoje škrtosti. V hladilniku daje hlajenje na manj, da bi pršparala elektriko. Zdej začne pizdit še stari: "A boš vso klobaso požru, sej ni sam zate." "Tle maš klobaso! Požri jo, kle maš kruh, ki si ga TI kupu. Ko mu to rečem začne spet pizdit." Boš že vidu, "prau. Najbrž bom drugi mesec dubu zlo mal dnarja. Al p nič. Jebe se mi tko al tko use.

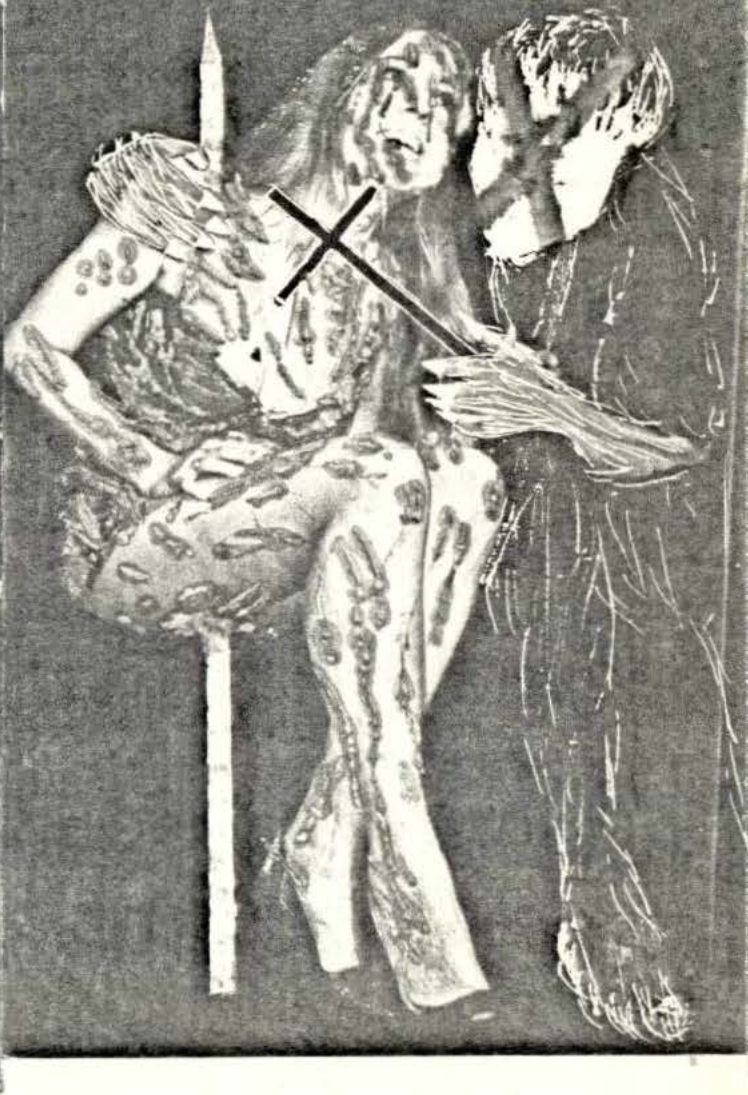
Grem u sobo. Živčen sem k svina, k sem živčen, mi je vsaka druga beseda kurc al pa pizda. Drugač pa vsaka četrta. Neki časa sedim na postelji. Tresem se. Nato vzamem iz predala štrik, nardim zanko in si ga dam okol vratu. Ugasnem luč. Štrik prvežem na ključ od omare. Usedem se. Štrik se zategne. Ne morem. Mal mi je slabo, k sm prej jedu. Že prej sm premišljevala, da bi mogu par stvari še narest. Ustanem, si snamem zanko in štrik odvežem s ključa. Res sm pezde. Še crknt si ne upam, ha, ha.

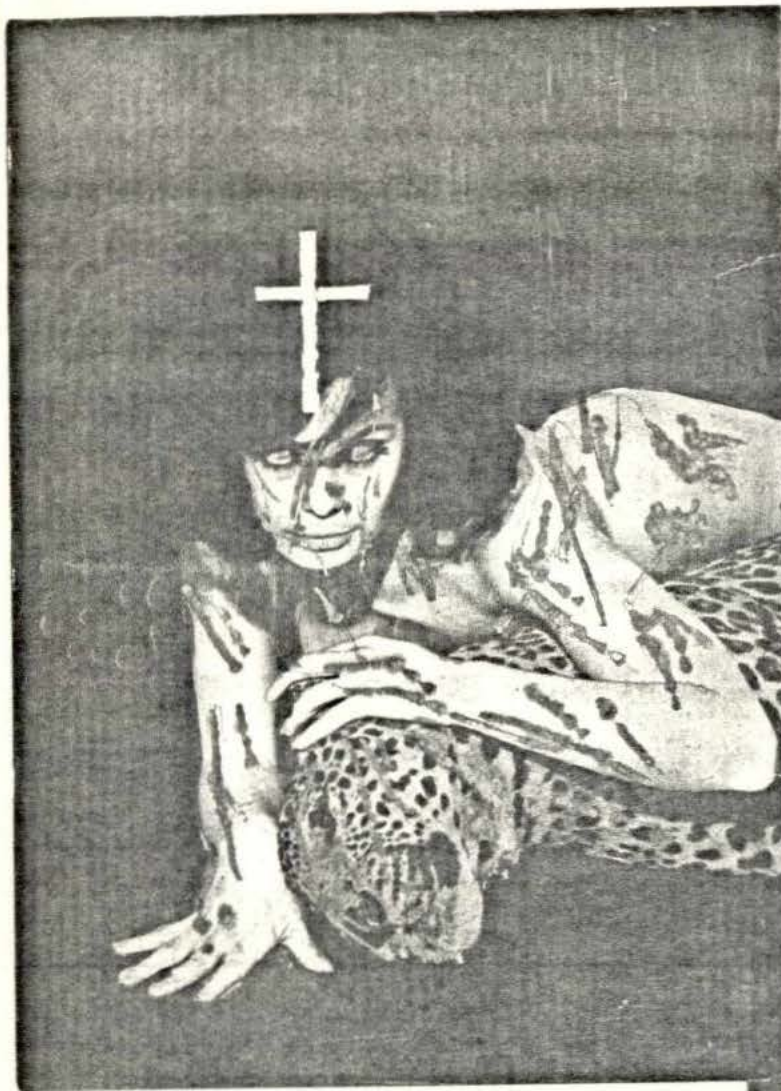
Sicer pa že nekaj časa premišlujem o tem, da bi se blo najboljši ubit. Nočem se ubit zaradi kakršengakoli vzroka, ga ni. Sam vse skupi je total brez veze. Ne bojim se same smrti. Zoprno mi je crkavanje samo. To, da ti je slabo, ko ti vrv stisne sapnik. Ustrelu bi se takoj. Ha, kako patetičen stavk.

Nočem se ubit, samo živet se mi ne da več. Vse skupi je total brez veze. Brez veze.

A slišite, kako poje trak, a slišite, kako pojejo kosti,
a slišite, kako plava palca poje po hrbtu, a slišite, kako boli?
A slišite, kako odmevajo lepe pesmi, a slišite kako radio hrešči?
A slišite, kako marice vozjo po cestah, a slišite, kako tuljo psi?
A slišite, kako ljudje oprezajo, ko govorijo, a slišite, kako eden boljši?
A slišite, kako se ponoč zbujaajo, a slišite, kako čakajo, da bojo ponje prišli?

Vse je tko zafukan, da se že pesmi ne da več napisat. V pesmi je preveč užitka. Jasno, da je užitek lahko tudi to, da se zajeban počutim.

Če si prazen o tem ne moreš napisati pesmi.

Če si prazen o tem ne moreš napisati pesmi.

Če si prazen o tem ne moreš napisati pesmi.

Če si prazen o tem ne moreš napisati pesmi.

Če si prazen o tem ne moreš napisati pesmi.

Je to pesem?

Hiše so sive,
kje ste ljudje,
da vas pobijejo
in bodo ulice rdeče.

V Riu sedim in pijem svoj pir.
Vsake tolk časa morm dat šluk kakšnmu pjancu.
V Riu sedim in pijem pir.
Vsake tolk časa me hoče kdo sunat na gobec.
V Riu sedim in pijem svoj pir.
Gledam, kako prihajajo brezposelni delavci in pjanci.
V Riu sedim in pijem pir.
Gledam, kako iščejo navdih prazni intelektualci.
V Riu sedim in pijem svoj pir.
In vidam, kako se trudjo, pa ne morjo bit oni.
V Riu sedim in pijem pir.
In vidam, kako se z mano ukvarja polcaj.
V Riu sedim in pijem svoj pir.
In vem, da se je treba razfukat, da se je treba zažgat.

Je pesem to, da pijem vino?
Je pesem to, da berem časopis?
Je pesem to, da gledam vse te gnile face?
Je pesem to, da se odženem in treščim z glavo v marmornati zid?

Pesem za Mandić Dušana

Med ulcam se veter vije,
državni je praznik,
pod streham megla brije.

Po cestah hodijo ljudje. Na vogalih bajt so zvočniki, koračnice se odbijajo od sten in sekajo ljudem glave. Praznik.

Megla rosi
ulce so sive, glej te mrzle ljudi
z zastav kaplja kri

Med hišami hodi skupina mladcev.

"ŽIVELO!!!"

Mi odločamo!!!

"HURAAAA!!!"

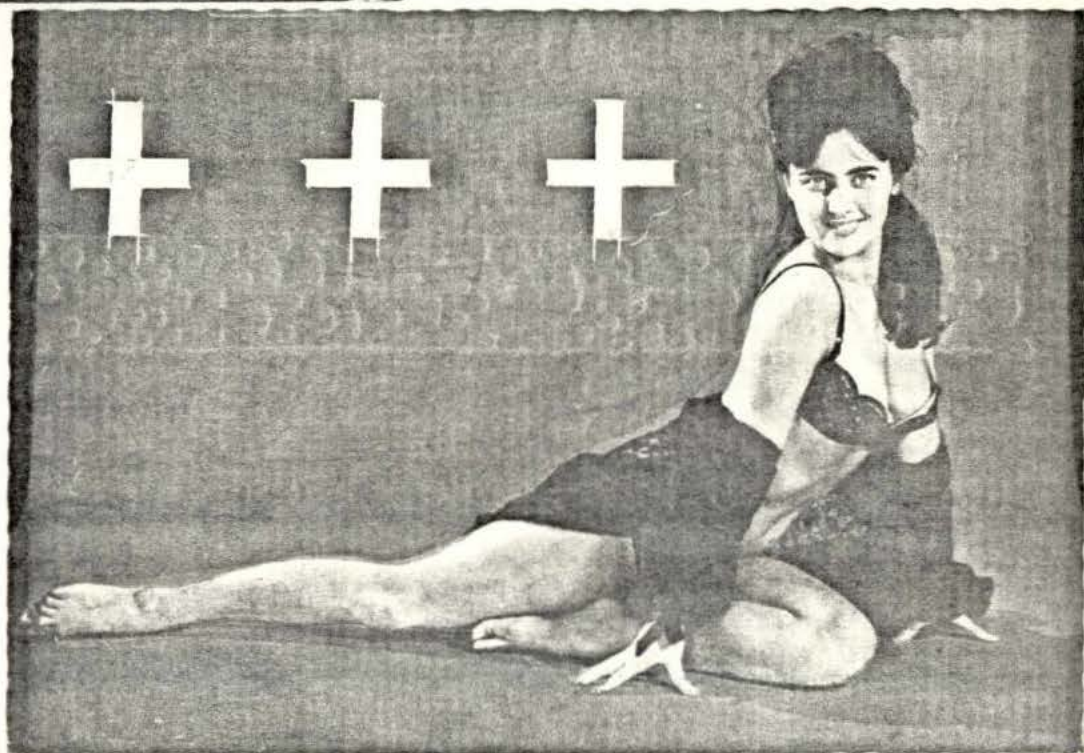
Čez ker travnik bo šla cesta!!!

"MI ODLOČAMO!!!"

"HURAAA!!!"

"HURA! MI ODLOČAMO!!!"

Megla se vleče nad pločniki. Jutro. Droben dež pada ljudem za ovratnike in se jim zažira do kosti. Po tleh je polno rdečih madežev. Molčijo. Praznik.

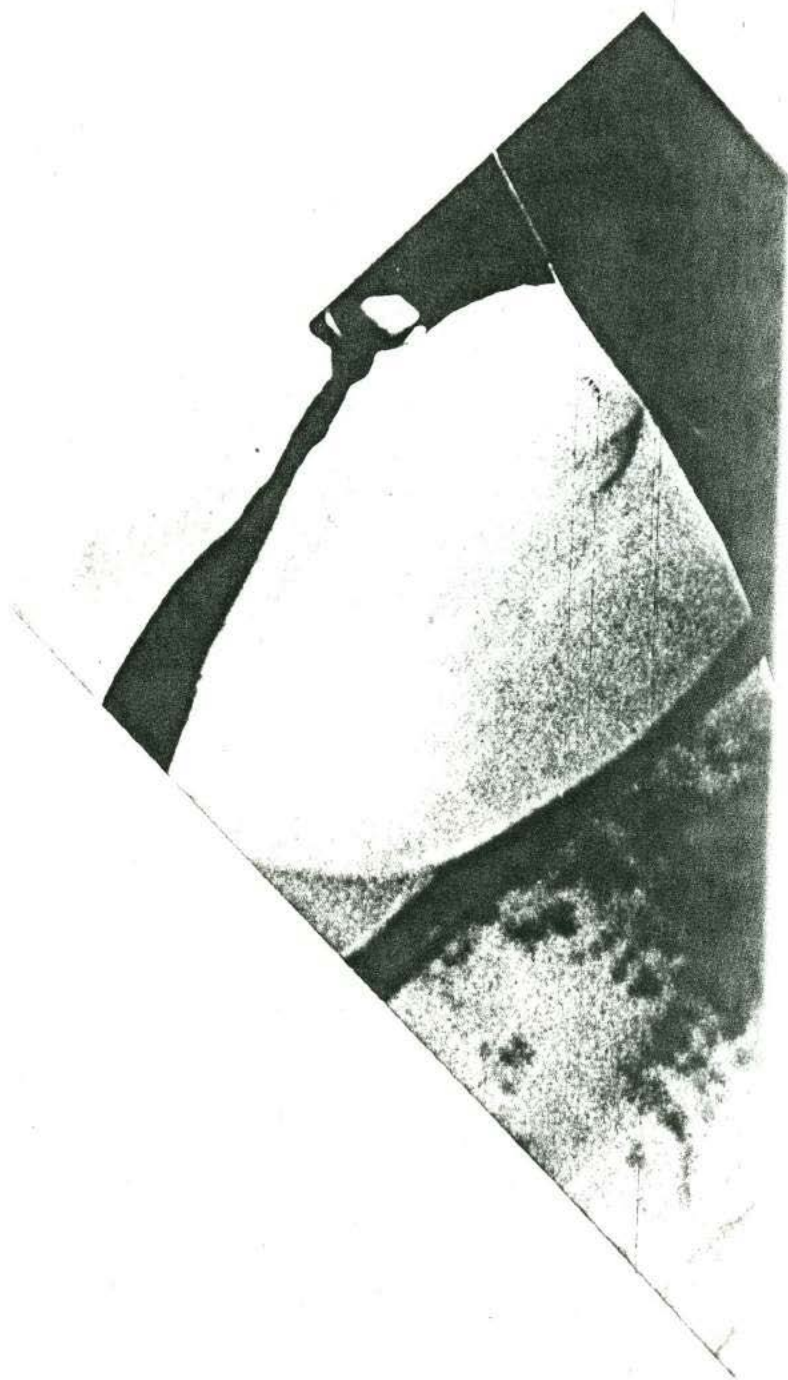
"Galerija ŠKUC izdaja" št. 5/1982, naklada 200 izvodov. To številko sta uredila:

pesmi: B. Razkolnikof, razglednice: D.M.

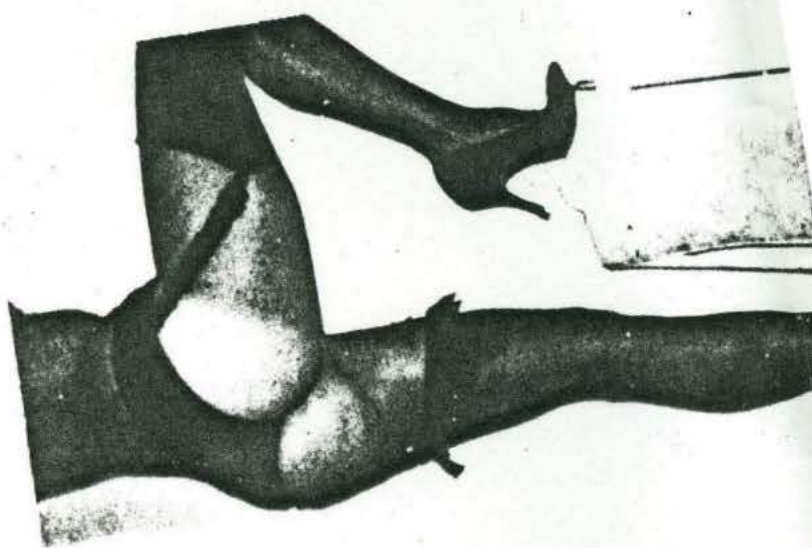
Uredništvo: likovna redakcija.

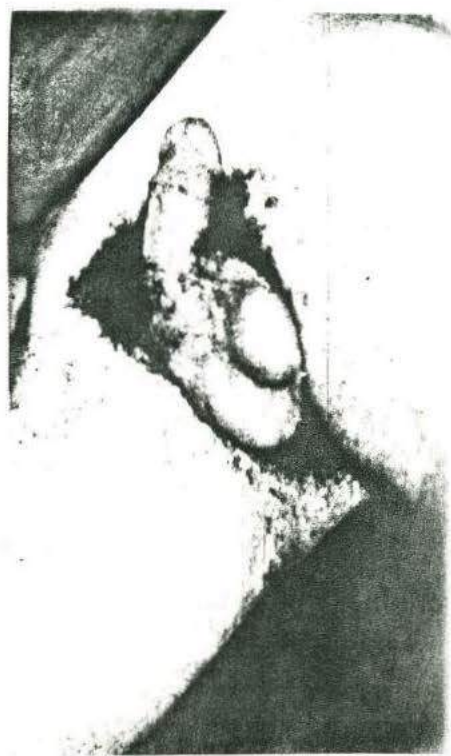

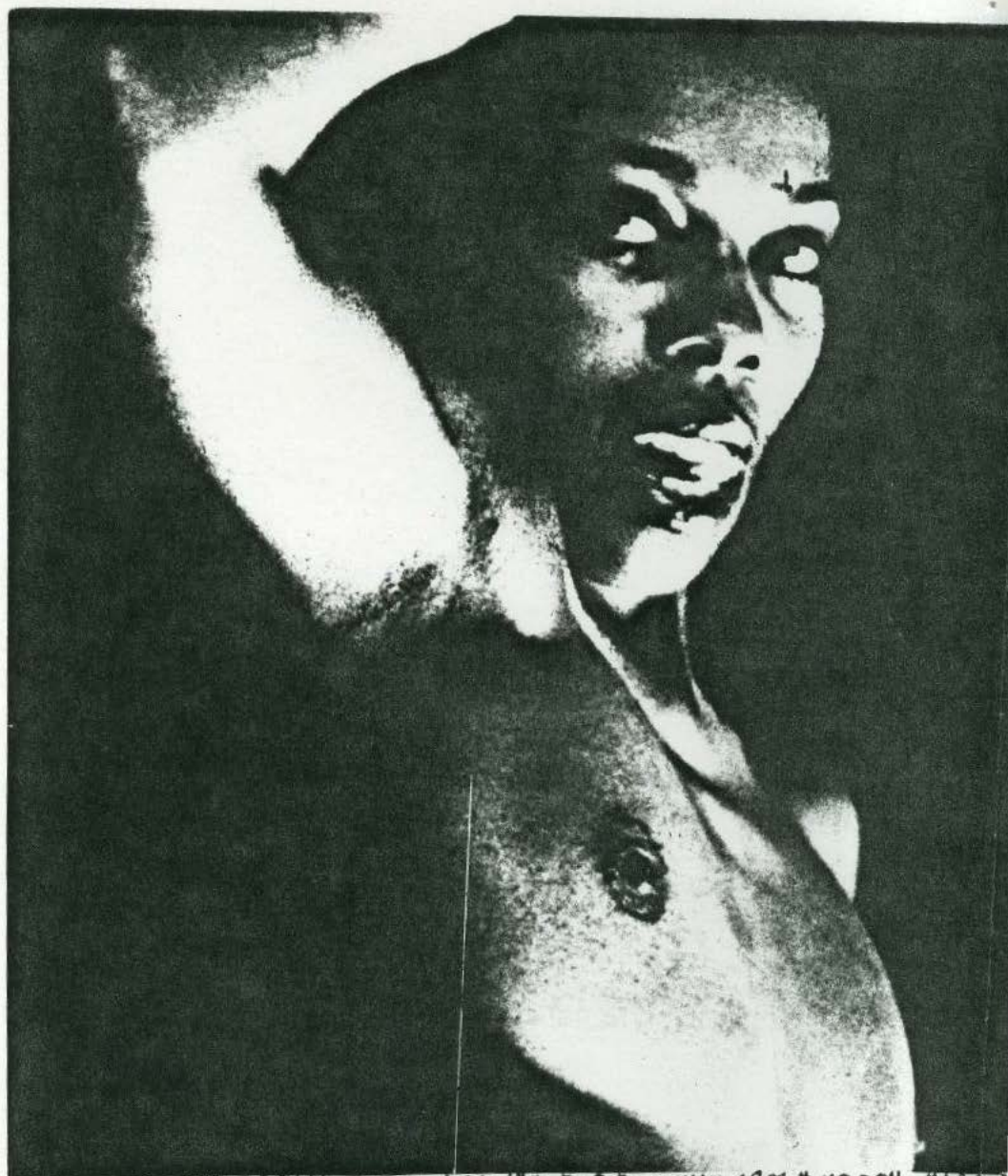

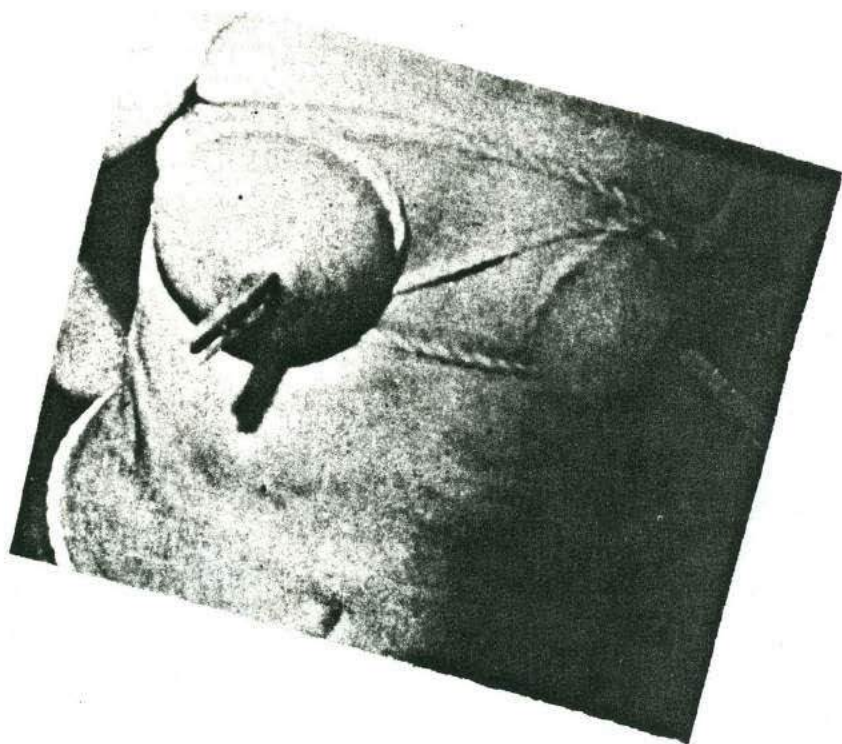

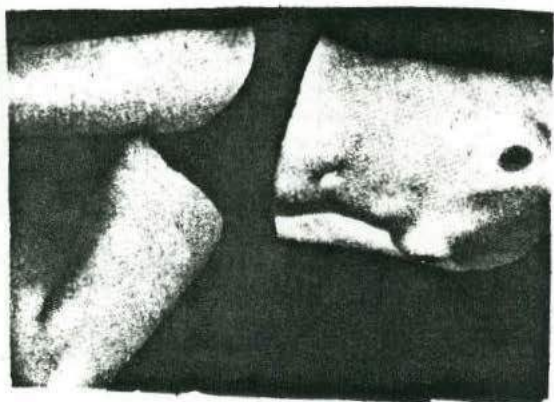
PUBLIKACIJA * "GALERIJA "SKUC" 12. DVA * 526 * JUNIJ * 1982 * UREDIL MARK

MARE ŠAŠORIN * LJUBLJANA * NAKLADA 50 12 VOPLOV *

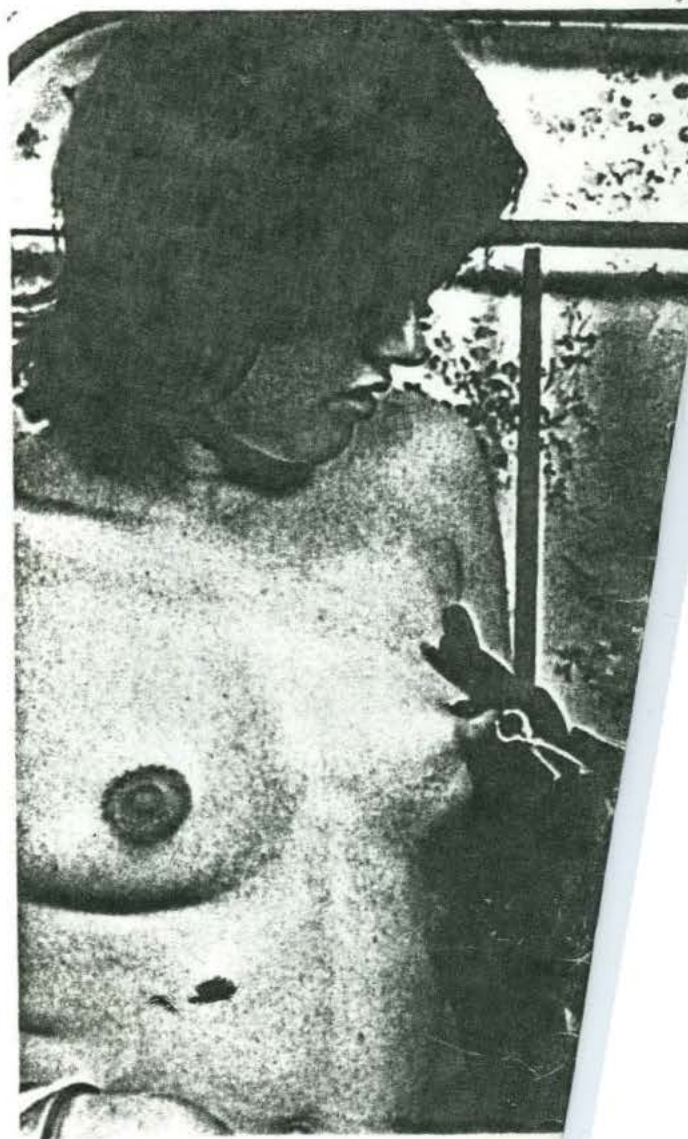

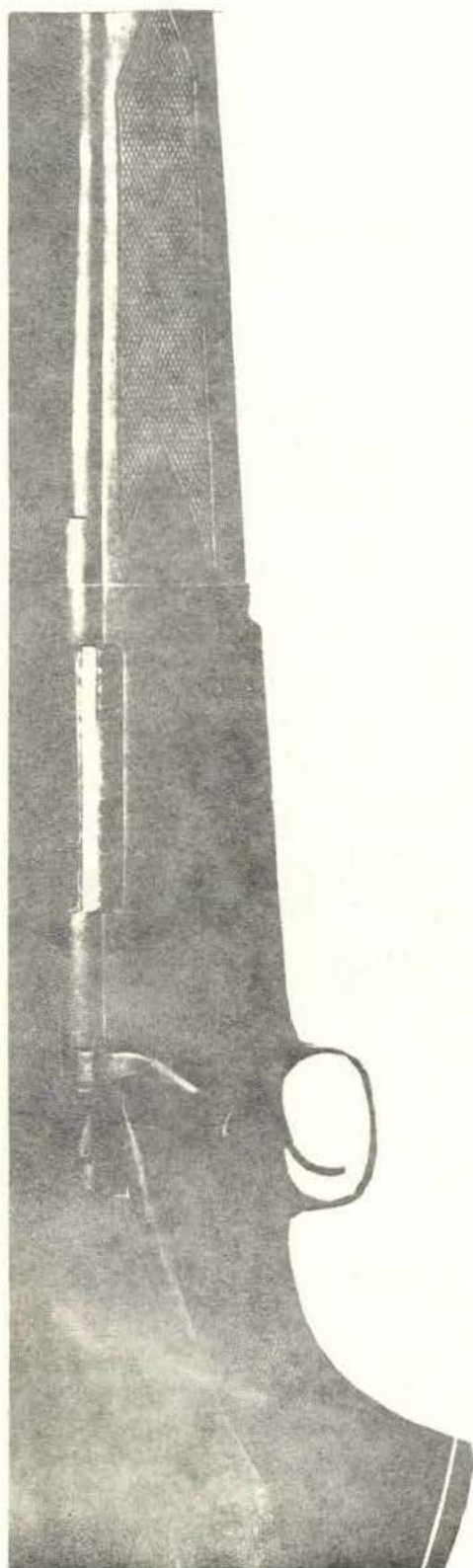

ČETRTA
IZBOLJŠANA IN
POMNOŽENA
IZDAJA

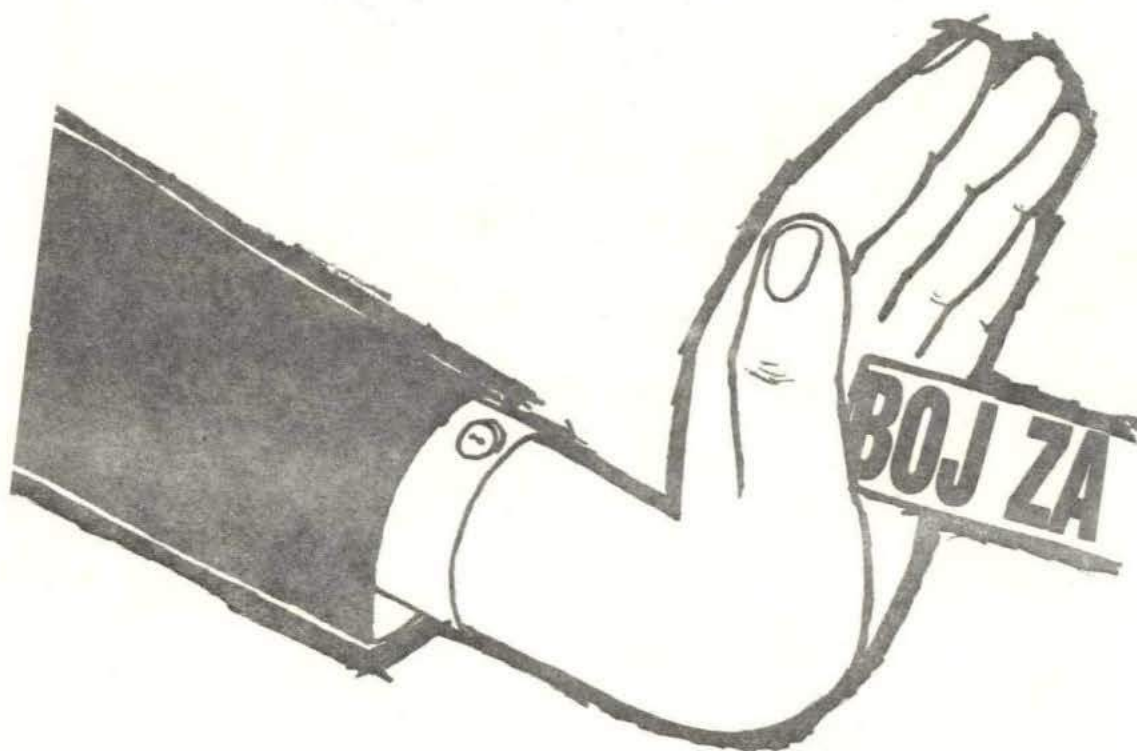
ČISTI
DEZINFICIRA

DEODORIRA

Modell 70E
Modell 70A

ASSASSINÉS

Si
prikurano, če zapišemo, da je to eden
najpomembnejših datumov naše ere.

Naša
nova
rubrika

Pravila o lepem vedenju

Joci

teorija in praksa (3)

ZAHVALA

Po 71 letih se je končno vrnil domov

V petek, 29. januarja 1982, je v 84. letu starosti dočrpel naš dragi

Izpel je zdaj pesem veselja in pesem trpljenja,
pridružil se pevcem je himne vstajenja

Zalujoci:

žena Agi, sin Tomaž, oče, sestra z družino

in drugi

NAŠEMU SINČKU
ŽELIMO VSE
NAJBOLJŠE, NAJLEPŠE V ŽIVLJENJU

OČKA JANEZ, MAMA IVA
BRAT JOŽE Z DRUŽINO
VDOVA MARIJA

IN OSTALO SORODSTVO, KI GA NI VELIKO
A SE GA VSE ENO NE SPLAČA OMENJATI

OB UPNIHNI

IIIIII-I SVEČKI.

(NATO JE SLEDIL APLAVZ)

čez nekaj časa

(NATO JE SLEDIL ŠE VEČJI IN DALJŠI
APLAVZ)

LJUDI, ŽELIM DA SNIMIM PLOČU/DA, PLOČU.
PLOČU. PLOČU. PLOČU/JER SE ODAVNO
BAVIM MUZIKOM(IMAO SAM I NEKOLI-
KO SAMOSTALNIH KONCERTA-USPE-
ŠNIH)/VOLIM KOMEDIJU, NOSILAC
SAM CRNOG POJASA U KARATEU
(3X!). INAČE GOVORIM/INAČE
GOVORIM/I FRANCUSKI/KOD
KUĆE IMAM SVE POTREBNE
REKVIZITE I KURS/HA.HA/

SVE REKVIZITE I KURS/ZA RRRRAAZZZZVOOOJ TEEELA.

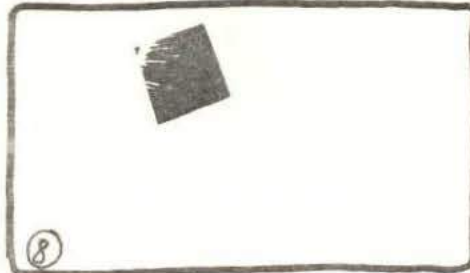
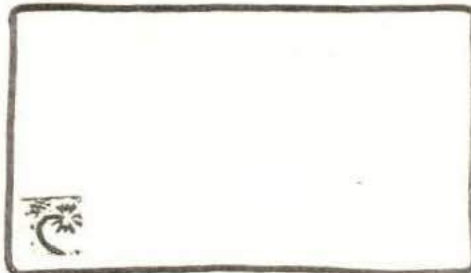
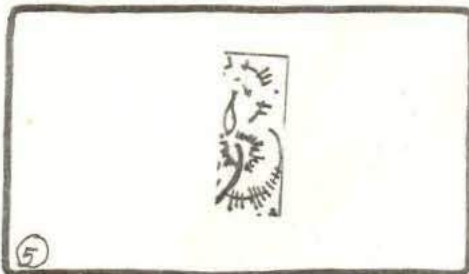
P.S.(OVAKO JE MEMI/SLOBODAN TEPIĆ/USPELO DA POSTANEM NAJBOLJE
GRAĐENI, NAJDIVNIJI I NAJMUDRIJI ČOVJEK U (EU). ŠTO SE
VIDI SA FOTOŠA.)

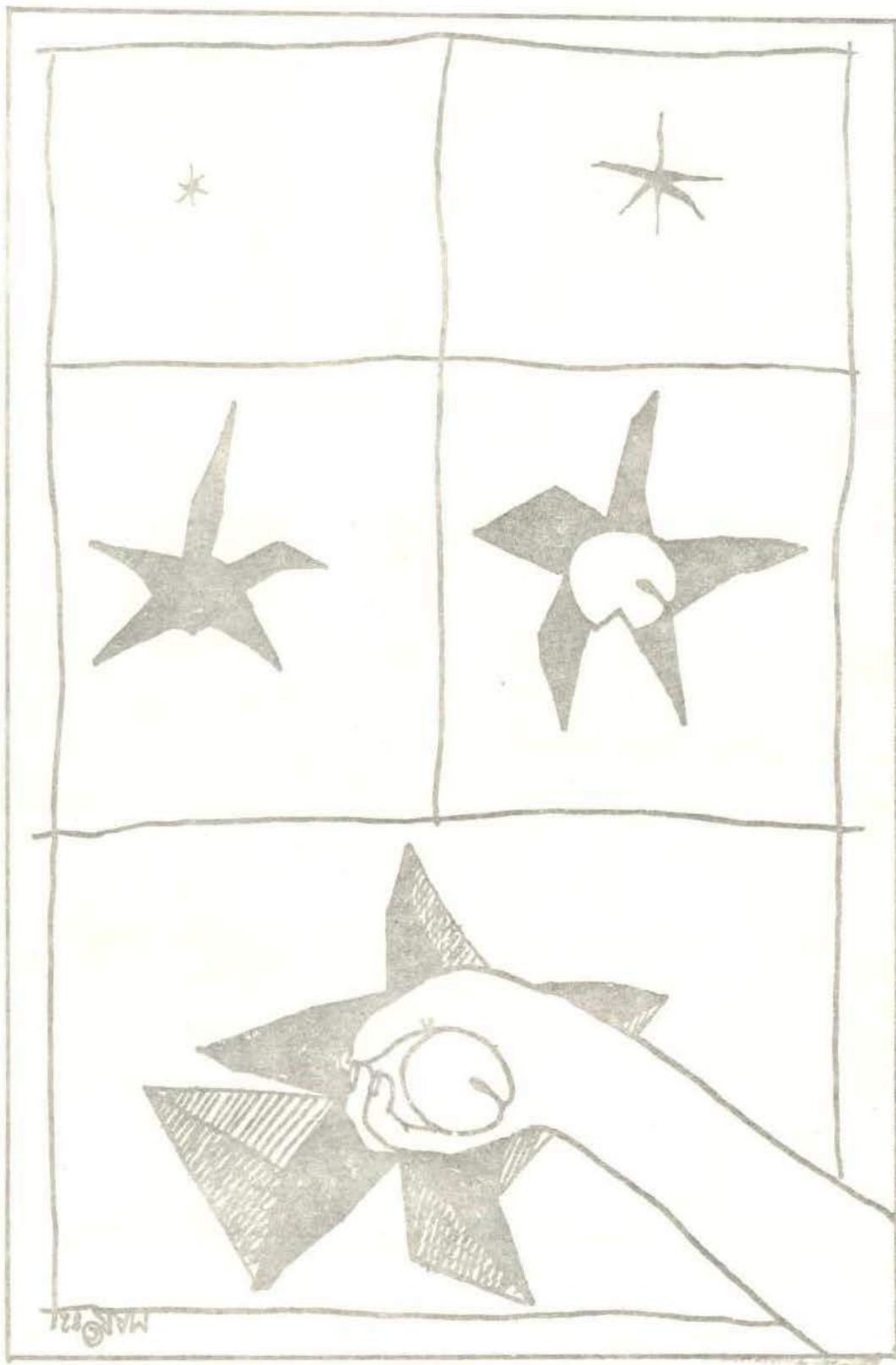
FAN CLUB/CONTACT/ → SLOBODAN TEPIĆ 11000 BEOGRAD

ali poznate ta znak

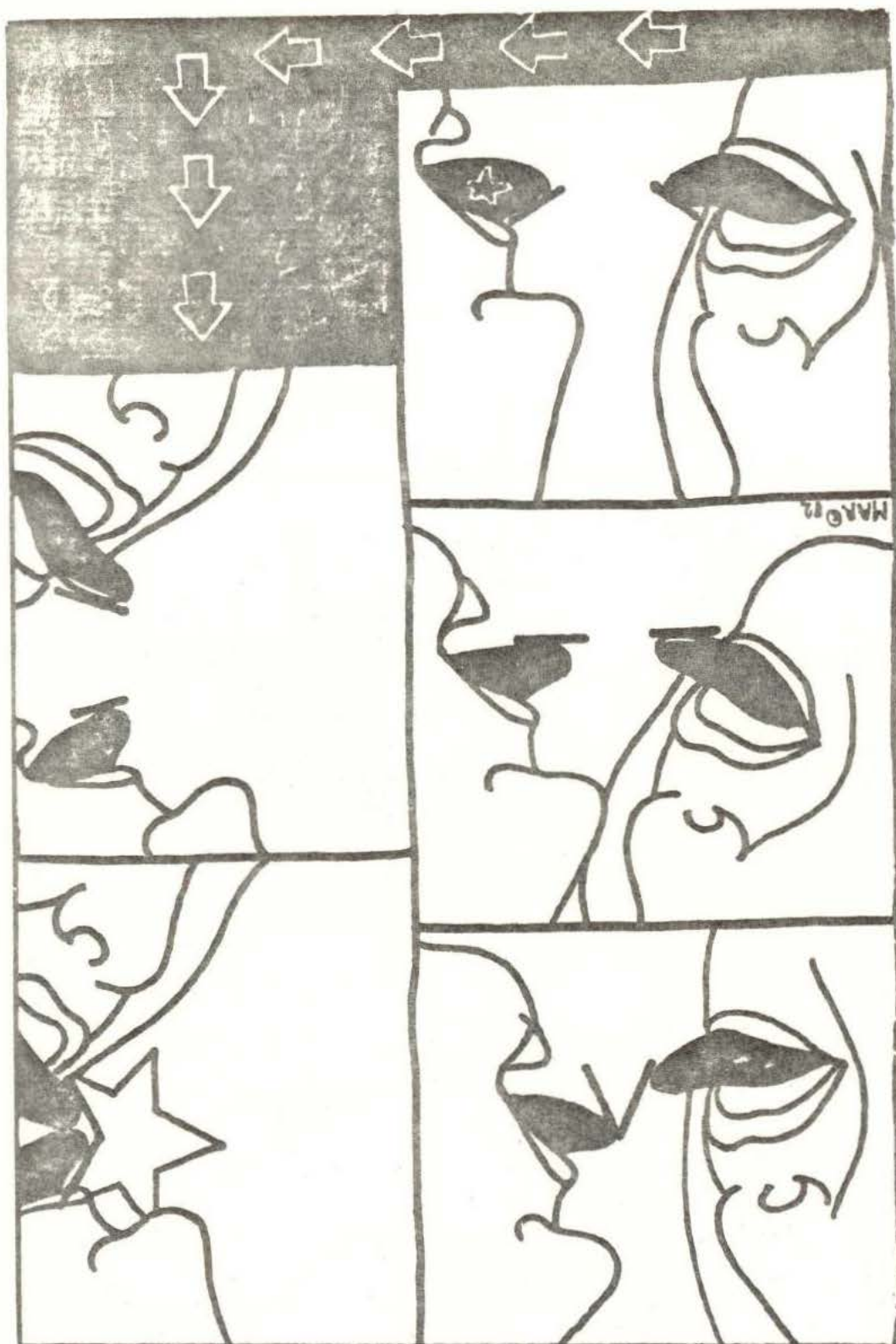

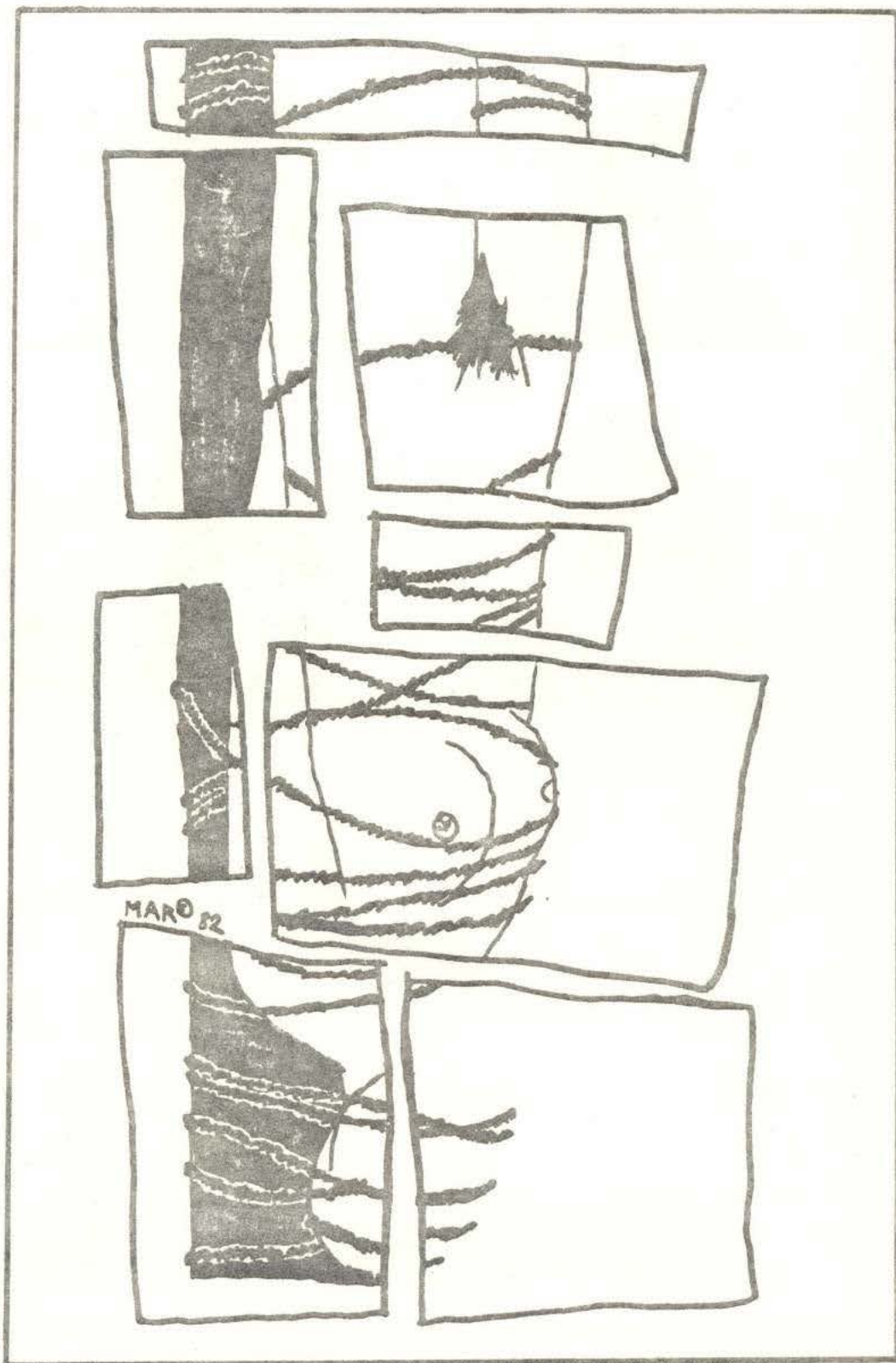

Hand-drawn symbols in a 2x3 grid. The symbols are: a small star, a multi-pointed star, a five-pointed star, a five-pointed star with a central circle, and a large five-pointed star with a central circle and a long arm.

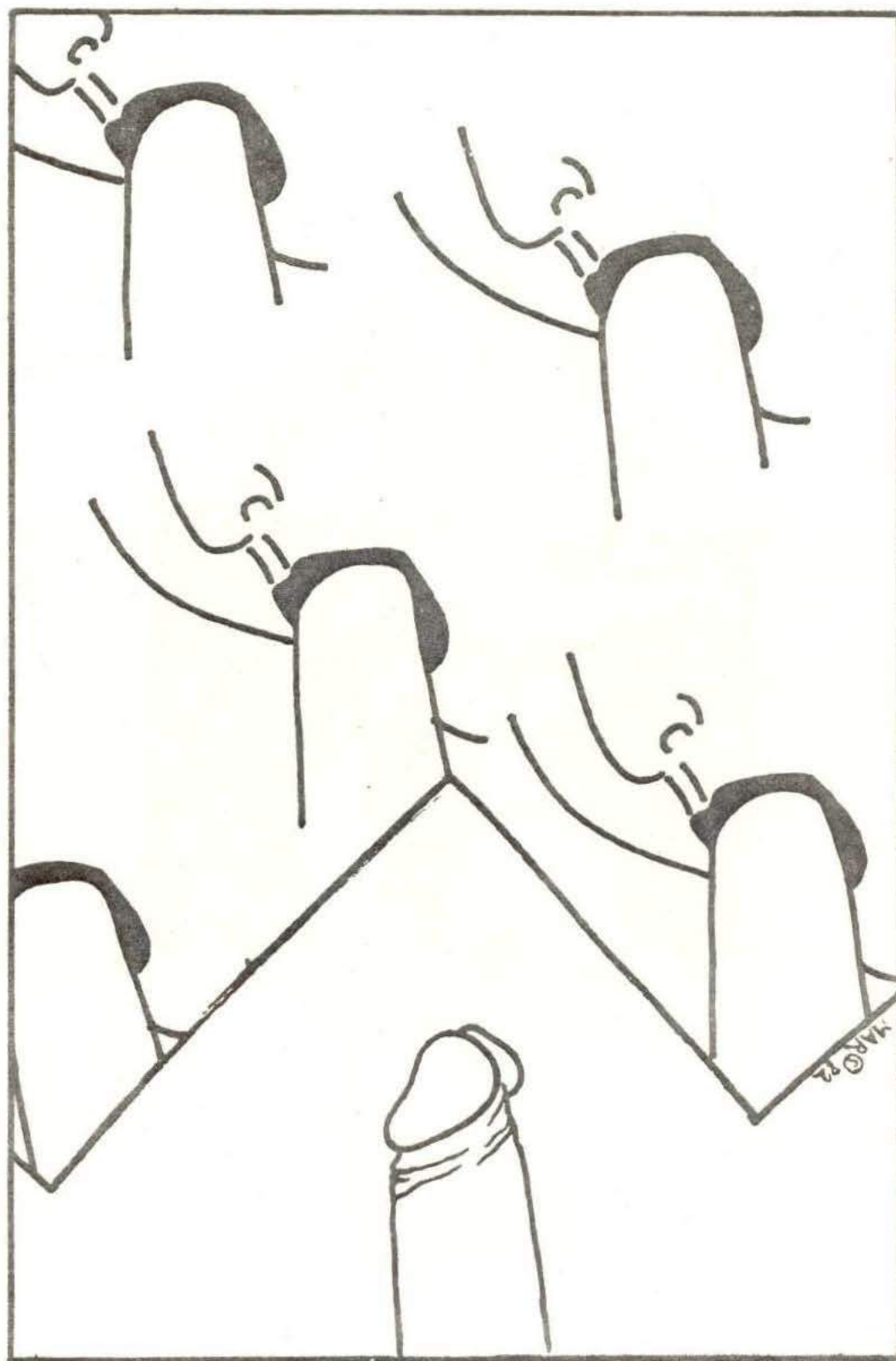
MAR 82

MAR 0 82

VS I S T E

IZDAJA

CI

RAZBITA VĚRA

KOSIR MILAN-MILČ

**PA KAJ POT
EM, ČE NOČ
EŠ?**

**ON JE MOJ PRIJATELJ
IMA NEKAJ DOBRIH LASTN
OSTI
IN NEKAJ SLABIH
HA HA KAKSNI PRIJATELJI**

**PAPIRNATA VOJNA V RDEČIH
DRAMAH, FILHARMONIJI IN
V DRUGIH MENZAH
BASEJO SE IN GLEDAJO
S STEKLENIMI IZBULJENIMI
OCMI
RAD BI JEDEL SMETI; DA
JIH NE BI BI BILO VEC**

VČERAJ JE BIL PRVI MAJ MAJA SEM
SEDEL NA VERANDI
SPEŠNIL SEM PESEM O MAJU IN PEL
PTICE SO PELE Z MENOJ PESEM O
MAJU JE ODMEVALA PESEM O MAJU IN
PTICE

SONCA SEM VESEL SEDIM NA VERANDI
DANES JE ZA KOSILO MENEŠTRA
IN PRVOAPRILSKA ŠALA POTEM
OBED IN KUCHARICA.ČRVA SEM
PRAVKAR ZMLEL KUCHARICI
DELAM SILO IN JO SILIM.
SILNO LJUBIM PRVI MAJ
DANES NA VERANDI,SE OBLAKI
SO PRIŠLI POGLEDAT.KAJ POČNEM

**MASTNE PIPE IZ RITI
IZZA NOHTOV ŽENSKÉ SO-
SLOJ, KI SE V VETRU MAJE
DAJTE JIM TESTA IN BODO
ZAMESILE NAJBOLJŠO POTICO
POMIJE BODO JEDLE IN MI BOMO
VERJELI IN JIM ČESTITALI IN SE
PRIKLANJALI**

UZBUNA

stopili smo do vrhovnega
poveljstva
že vseskozi smo svarili
pred nevarnostjo
ljudje so si nadeli zaščitne
plastike
deklicam so dali silo
ampak one so bile že
mrtve in se
sploh niso branile
zato smo mi voili
namesto njih

poveljniki so zmedeni tekali
od kantine do kantine
ven so prinašali trupla
očitno sveža!
stali so nekateri tam na
hribu in
opazovali oblake
temno sive temno
modre

včeraj so ljudje stali v
krogu in so bili napeti kot
strune opazovali so letala
helikopterje potem so se smejali do
onemoglosti razbežali so se po gostilnah in
pil; preko vsake mere nek državnik
je stal na mizi v roki je
držal zelen semafor tudi on se je
smejati in kazal curo po celem
plesnem prostoru smejoč skozi
solze je kozljal in poljuboval
ljudi na čelo imel je črno kravato
in tri mozolje postavljene v
trikot

RADNA AKCIJA

**JUTRI ZJUTRAJ OB ŠTIRIH
BO KONČNO VOJNA
TOREJ NAM OSTANE
SAMO ŠETA VEČER
VSI SE BOJIMO VOJNE**

**LJUDJE, PRIŽGITE RADIO!
NEKDO PREPEVA
O SVOBODI.
POPOLNA LAŽ!
TO JE PREPROSTO
IN LEPO!
LEPO IN PREPROSTO!**

**jaz sem nor in ti si lepa
pesem pojem in korakam
zaplesiva v temni noči
zaplesiva in zapojva
jaz sem nor in ti si lepa**

TELET/hausaufgabe;alpska pripoved/

zagledali smo majhen avto in se spustili v dolino mimo
krav peli smo pesem adijo planine.mama je bila
prenotena po majici ki se ji je lepila na kožo.oče
se ni potil,je pa vseeno pil šnops iz flaške ko je
potegnil zamašek je poknilo in mama ga je pogledala
z zapeljivim pogledom.stane je hodil ob strani
te naše poti ga ravno ne navdušujejo konec koncev pa
tudi ni družinski član poleg vsega pa je še peter
in ve da oče ne mara takšnih.spomnil sem se pripetlj
aja v koči ko se je peter napil in so se mu lica
navela kot paradižnik.stane ga je šlatal in se
kisló smejal oče ga je potem udaril in se mu v istem
hipu opravičil nato ga je obesil na kavelj pred
kočo mama se ga je tako napila da je mislila da
smo v ljubljani in ne v planinah stane je jokal
celo dolgo noč a jaz mu nisem mogel pomagati ker
sem vedel da bi naju potem oče oba obesil
pred hišo vsak večer je nekdo visel tak je
pač običaj pravi oče običaje pa je treba spoštovat
moro so vriskali potem in še bolj pili ko so bili
na višku pijanosti so se spomnili na staneta šli
so ga pogledat smejali so se mu ko je on moledoval
naj ga spustijo dol oče je postajal bolj in bolj
zlobno razpoložen snel mu je hlače in mu s pipcem
odrezal lulčka potem so kar vsi po vrsti kozlali
lulčka je snedel maček jebi ga saj si stane kar
zasluži to je rekel oče pa mu je bilo vseeno malo
žal takšna je pač pravica naše družine staneta pa
kar razumem.sedaj se drži bolj ob strani te naše
poti ga ravno ne navdušujejo.prvič in zadnjič je
rekel.no pa saj ni slab fant,pravi oče

vsi smo

za hribi in za cesto, za zelenimi lažmi, zadaj za avtomobili. bližajo se zeleni in oranžni tanki. nekateri so oboroženi z neuničljivim orožjem. starejši mladoletniki streljajo in mečejo granate. gozdovi sedaj padajo pod težo tankov. mladi fantje se smeji in si podajajo roke. nekje za njimi se peljejo enote rumenih mrožev. to so najbolj sluzasti udarniki. na prsih imajo pripete žive človeške pičke. prave vulve, smeji se na glas, krohotajo se, mimo glav pa jim letijo raznobarvni izstrelki. vsi so osvetljeni od žarometov. dekleta plešejo in se zvijajo proti oblakom, pa padajo po tleh. modri častnik govori z umirjenim glasom pametnega tridesetletnika. postavil si je improviziran govorniški oder, zbit iz desk. pod njim so mrtve kokoši, brez glav in z grdimi raznobarvnimi očmi. gledajo! on pa si otira s čela pot, prava zmešnjava. nekdo vpije "kje pa je snloh fronta"? neka ženska, ki je v prostem času kurba, si nateguje najlonke gor prav do pizde. smeji se, s hripavim glasom, kot da ji gre na bruhanje, ko gleda vse te bedake, ki se nakam podijo. debeluhi izstopajo iz pravkar popravljenih avtomobilov, poskušajo rešiti situacijo. ona bruha, bruha in se smeji do solz. bruhanje se razliva po puškah. nekje za gorami, med belimi ledeniki se prikaže sonce, vendar zahaja. postaja prav veselo. vsi se smeji in objemajo "debeluhi so zopet rešili situacijo", se sliši med ljudmi. nevcu zagodejo eno domačo, kranjske in pivo so že tu. velika kosmata natakara teka po dvorišču. namesto oči ima le dve krvavi luknji. na tasi, ki jo drži pred seboj, je polno hrane za pridne fante. teka od mize do mize in se priklanja debeluhom. debeluhi pijejo pivo iz vrčkov, ki se poceja preko vsake mere. iz velikih kamionov kar naprej prihajajo lepa umetna dekleta. po dvorišču jih je že vse polno, ležijo kar tako zagrm in pod mizami. moški kažejo rdeče cure in se zdravo smeji. hahahahahahahahahahaha se ponavlja, ponavlja, ponavlja, mlad moški meče v zrak kovanec. kadar pade cifra, vsi v en glas zavpijejo "čas teče sedaj mnogo hitreje". dajmo, vojaki, dajmo, v tanke in naprej.

janez ima že kar nekaj trebuha. je ob vsaki priložnosti potem gre na avtobus in se odpelje k ljubici brca z ного v asfalt in se prisiljeno smeji ko avtobusa ni nadleguje otroke pri igri ko vstopi pogleda če je kdo poznan ko ni nikogar sede takoj za voznikom in si gladi rdeča lica velik narcis je a to mu je vŕšeč vsaj dosti fukam, si pravi. če nje ni doma gre v rio in naroči kar dve pivi naenkrat popije pa enega za drugim potem gre scat in nalašč koga grobo qdrine ko ga le-ta pogleda mu reče za cigaret čeprav ne kadi kadar je trezen tako rad bi nekoga zbil na tla da bi bilo malo krvi janez se ob takih popoldnevih priplazi pozno domov mami reče da ni nič narobe nato kozla in zaspi poleg postelje včeraj je bil tak dan in danes zjutraj je spal do osmih pojedel je nekaj in pogledal skozi okno ven bilo je sonce vzel je floumaster in na vrata z velikimi črkami napisal JAZ SEM SREČEN, da si lahko vsakdo vidi

zakaj da bi se vam dajal?
opisal bom staro kurbo, ki je
prodaiala dušo.
a je umrla ali ni umrla?
ne, ne poenostavljajmo. to je
resna stvar! zelo pomembna!
a je umrla? **A JE UMRLA?**
o smislu mi pravite, dr. knedl!
torej jaz nisem za med ljudi.
prasci ste, ki ste me naredi.
no, no? ha, ha,
dajte no, takšne neumnosti klatite,
da se kar smodi. religiozni, komunisti!

**MAMA.
NE BRINIMAM
A.DOLAZIM S
A PUNIM KOF
EROM.**

"GALERIJA ŠKUC IZDAJA" št 7 / 1982 ; NAKLADA 150 IZVODOV
TEKSTI : KOŠIR MILAN-MILČ ; MARJAN M. BREZOVAR-MURI
GRAFIČNO OBLIKOVANJE : B.B. ; M.G.
ODGOVARJA UREDNIŠTVO LIKOVNE SEKCije IN AVTORJA.

naša sonda je globoka
naše ženske so lene,
enkrat nosiš ti enkrat nosim
jaz

notem imam poten
obraz

pljunem in kolnem
naša sonda je globoka
sonce nam je naklonjeno zato
nas ubija

vrči so trije pesem pa samo
ena

naše ženske so lepe
in vračajo se pravočasno
da nam prinesejo
otroke

brez da bi pogledal gor in dol sem
padel in nisem padel in hočem padati
in nočem padati
kaj pa ti sploh pričakuješ od mene, idiot?

PAVILJON

včeraj sem oropal IC-zug.
sestopil sem v sežani in
vlihnil svež zrak.
palme sem videl in
avion.
debela ženska se mi
je ponudila za sopotnico.
snel sem ji najlonke
in ocenil mednožje.
zaradi mene se je vrgla
pod vlak.
špricnilo je po denarju
in zažvižgalo.
nato so me prijeli. ona je
sedela v ocenjevalni komisiji
in se nasmihala.
pljunil sem na dokumente
in se odrekel svojega
imena.
drevesa so pela
pesem.
reveži so stali v
koloni in me gledali
v oči, kot da sem
krivec za vso njihovo bedo.

lasje črni. oči vražje.
nos mehak, dve lukaji.
ušes se ne vidi. črkovne
napake. tajništva zapirajo
opoldne in letijo na
malico. senčiviči so
polnjeni s
salamo. Rozi je
strujena.

POLJUB

rože in psi na vrvi
risanke v otroški
glavi
jok sreči noči
otroci umirajo
na
brzostrelkah
hitro, hitro
da se ni kap ne izgubi!
ljuba moja,
kaj čakaš? ljuba,
noč je dolga
le 12 ur, 11 ur, 10 ur
sonce peče. otroke
tihor dal v žep
in odšel stran. eno
peser ti bom dal.
nič več in nič manj.

bratko bouha, stoji naprej
senat te čaka
in plesni
v dimu in pravici
bratko bouha
dahni vame
senat te čaka
stene sveže sive
in otroci hladni zadaj
za steklenimi vrati
bratko bouha
kličemo te na
zagovor!
tov. bouha, naši otroci
so lačni mi se
pa bojimo za svoje
otroci so lačni mi se
pa bojimo za svoje.

spol mi določi in poreklo
v izkaznici stoji, da
sem zelen z očali
spol ni zaznaven
roke ima bele, bled pa
je tudipo obrazu

gledališču.

ko mu operemo barve z obraza,
je ves roznat. lulcka

sploh nima.

drevo je veliko, visoko,

mogocno. prej ga sploh

nismo opazili. sedaj gledamo

njegovo veličino. čez nekaj

časa bomo opazili, da ima rumene

cvetove in spolsko steblo. na to

drevo ni še nihče snlezal,

vsak tretji pa ga zna posekati.

kaj pa si da mi praviš bedak? kdo? ja, vem da sem nor, pa kaj?

pa kaj če se tukaj pogovarjam s teboj, ki te sploh ni? pa kaj?

NENADNE SNEŽINKE

zato, praviš, da se izognemo mučnemu
natezanju v nedogled. sveže
vzdušje je okoli naju. nekdo
teče in se solzi, kot bi
vozil motor. šmrka in piskavo
diha. lepo je, čeprav ni sonca.
krasno. kako lepo prihaja iz atmosfere.
angel peter pan in njegova prijateljica.
hiša se trese in zemlja se trese,
zrak niha počasi in zopet hitro, niža se
in pada, vse pa se obvezno konča
na materi zemlji. peter se zaletava
v okno vendar ga steklo
zadržuje. otrok notri se bebasto
zasmeji, tleskne z dlanmi v
lego kocke in zavpije: "res rino,
sploh nisem vedel, da je peter
pan žival!"

iznad snežink
na kriči peter pan brez rok in
brez nog. krvave kosti in kosi
mesa padejo v sneg. zelo leno!
bel sneg in rdeča kri.

le sem, esteti, umjetnici! tu
imamo krasen prizor.

peter pan ima žilasta
krila. dela v tretjerazrednem

LEPOTICA

garantirano, preverjeno
eden zate eden zame
po cesti hodiš in
se smejiš
sonce ti para lase
v najlonkah si
lepa in ponosna rad
bi te odnesel na
konec sveta
da bi vedno
hodila po tej ulici
garantirano
eden zate eden zame
ne joči, no, lepotica.
imam te RAD!

vem da nisi, nisi.
ti si tesna pretesna
srajca
za takšnega vojaka.
ti si bleda in slepa.
meglena usta
odpiraš in puhaš.
v vojašnicah pa
vlada strah.

sto prebivalcev na dvajset
avtomobilov rudniki se
parijo in hlapijo
sonce je vlažno in
pot teče po kosmati
bradi ko priteče do ust
ga polizeš in je slan
rudniki soli čakajo na
to, da vzdignemo sol z
žerjavi, sipine se bleščijo in
zvečer se bodo napili
vina. sok v mastni gostilniški
sobi stara televizija prenaša
pozdrave iz doline.

DEŽEVJE

sveta trojica v vsej svoji veličini, mati pomiva
in gode
oblaki se dotikajo tal in voda
se razliva po marmornatem podestu.
mati umiva heroju obraz in gode. heroj
pa še naprej vpije v napad. mati se umika oblakom
in izpira cunjo v umivalniku. dez ji moči lase.
heroj vpije v napad. mati se izkrvavi in izpiha v nič.
oblaki polni nesnage nad mestom. branjevke imajo pobne
roke dela, pod plastičnimi strehami spijo in smrčijo
otroci. žalostni so zidovi..

Z Zoro sva se sprehajala po nemirnih ulicah. Zora ima tri sestre, umazane in travnate. Pogosto jih vozi z vozom na poljeREDIT. Zapornice so se pravno zapirale, ko sva pritekla in se skrila v majhni modri vojašnici. Umila sva si zobe in se ulegala. Travnati so se razpasli ob progi. Tam leži na tisoče praznih steklenic, ki jih potniki odvržejo iz vlaka kar med vožnjo.

Zora je predlagala najin omiljeni blues. Zapornice so se škripajoče odprle in stekla sva proti svetlobi. Modrina na koncu ulice se je svetlikala kot v ameriških kriminalkah. Stekel sem nekaj metrov naprej in se zaletel v moder avtomobil. Zora je vriskala od navdušenja. Pela sva: "to je lepša stran proge, lepša, lepša, stokrat lepša, lepša stran proge, lepša, lepša, stokrat lepša."

Luna se je prikazala za starim prevojnim blokom. Ljudi pa ni bilo. Ni nama bilo tesno na ulici. Vseeno pa sva si zaželela akcije. Zopet sva tekla. Če sva padla, sva se zasmejala, če sva se zaletela, sva se zopet zasmejala, smejala sva se tudi, ko je Zora padla v kanal in sem ji jaz podal vrv, da se je povzpela nazaj na modro ulico.

Zrak je bil čist, pa vendar dušeč, kot bi bila nekje na morju opoldne. Smetarski voz je bil prazen, kot vse ostale stvari. Nisva marala za to. Peljala sva se z njim, jaz sem šofiral, Zora pa je pela najino lepšo stran proge. Nisva se hotela ustaviti. Če pa sva se le morala pred kakšnim semaforjem, sva se smejala do onemoglosti in se nato pognala kot kakšna dirkača. Vsa okna so bila odprta in veter nama je mršil lase. Zavedala sva se, da je to edini dan v letu, ki ga imava lahko resnično zase. Ko je tovarnjaku počila guma, sva nadaljevala tekajoč po travnikih, se smejala, vriskala in jokala hkrati. Ravno po bukovem drevoredu sva tekla, ko se je eden od travnatih psov zgrudil. Ozrla sva se, nato pa nadaljevala pot. Prišla sva do drevesa, ki je raslo vsaj petdeset metrov visoko v nebo. Zora je prebrala iz drevesa: "Hu-dič-ne-ma-ra-če-šenj". Stekla sva naprej in se prav panično smejala.

Psov ni bilo več za nama in prav nelagodno sem se začel počutiti. Vendar nisem hotel pokvariti razporeženja in sem še naprej pritegoval v smejanju. Ko sva pritekla do koruznega polja, sem pogledal v nebo. Bilo je sinje modro. Zora se je zgrudila tik poleg mene. Nisem se ozrl, čeprav bi se lahko. Smejal sem se naprej in tekel še hitreje. Usta so se kar sama raztegovala v prešeren nasmeh. V notranjosti glave sem začutil topo bolečino. Spomnil sem se Zore. Bila je lepa, mlada, zdrava. To me je zelo razveseljevalo, zato sem se smejal prav od srca.

Naenkrat pa sem opazil, da se pred menoj nekaj temni. Bilo je prav lično mesto. Tam sem se umil, naspal, najedel in napil. Vedel sem, da nisem več pri pravi. Ona me je naredila norega. Zrtvovala se je zame. Zato sem jo ljubil. Smejal sem se, nato pa jokal. VERA, LJUBIM TE!

HUDIČ NE MARA ČEŠENJ

najti

hčer

mrtvo

naj zarlapolajo plameni,
naj zapojejo trombe!
zaupam ti, otrok.
skala si.
otok si iz rdečega mesa,
morje si in val.
v glavo butam vate, da ne zaspim.
sonce si in večno na površini.
kričim.
na morju sem sam.
in se ne izkričim.
in sem jezik in skala in drevo.
in kalan.

kako drugar piše pesmi?
in kako matjaž?
kranjski janez, mehke noge,
sticky fingers.
kadar grem v kranj, pridem nazaj.
kadar stopim na stol in
privijem žarnico, bi me lahko
ubila elektrika!

mrki mož, povej, kam!
tvoja prisotnost je zajamčena.
tvoj pogled je škodljiv.
mrki mož!
tvoj vpliv je poguben.
prvi mož!

kronali te bomo. ti si naša
nada, naša mož, notopljeha
v vodo.

mrtvi mož!

ne boj se.

dvigamo te in te spuščamo,
igramo in se spet zresnimo.

padaj, dež, padaj.

tako ali tako je še

vsega preveč, naj bo

še kakšna popolava.

nimamo vesla.

nimamo plavutk.

sami smo na tem otoku.

naš zgori.

mrtvi mož, brke smo ti

odstrigli, ti pa nič.

rekli smo, da je tvoja

prisotnost pogubna.

v brunarico bi te zaprli, če
bi bil šas.

rešili bi ti bili čast in obraz.

svet bi bil, mrki mož.

krasni prasci sedijo na vrečkah
in jejo kruh.

leč večer je.

na mrazu in vetru kričijo vojaki.

granata mu je odtrgala roko

in spačila obraz.

mati, kruha in boba nam prinesite!

povelja so na ukaz,

ukaz so na povelja.

pisma so odprta.

karte pred nami.

boba se najejmo in umrmo.

vsa okna naj se zapro.

kakor se sladkajo čebele,
tak je kaos.
kaos je enovit, brez oblik
in razdeljenosti.
sam sebi je zadosten.
vedno obmetava ljudi in se
potem kesa: ujme, ujme.
kaos prinaša same ujme.
same ujme prihajajo iz
dneva v dan.
in tudi ponoči.
ujm se sloh ne da ustaviti.

ono lupo mi boš dal, tilček.
šitali se bomo in trpeli.
ne to lupo, tilček, ono.
živali bom proučeval.
naučil se bom vsega do
potankosti.
ustnice si bom prerezal in
lizal svojo slano kri in solze.
si slišal, tilček?
lupo mi daj.
ne sprenevedaj se in ne delaj
se bolj neumnega, kot si.
lupo, sem rekel.
poljubil se bom do krvi.

vse si je podobno,
vendar nihče ni zaskrbljen.
modrec!

povej nam, kako in kaj.

veš, da rabimo drevo,

da se pokol ustavi.

smehljaš se, smehljaš.

v sapaži leži človek,

od nog do glave polit

s terpentinom.

dej bo.

zdrav razum zmaga je nad

nami, pearl harbour.

nimamo mila, da bi spirali

to krivdo s sebe.

čemu naj valovimo?

vse je isto.

volknice se zapirajo.

ni poti.

doseči ni moč nič več.

nič več ni moč doseči.

preseči mi voz!?

pri polni moči, pod polno luno,

s polnim kozarcem me

presekaj na pol.

napolni me, veliki bog!

izpolni, izpopolni.

ne samo na pol.

naj bo vse boljše, kakor je

sploh lahko.

naj bo.

naj živi.

marija, mati božja.
naj sedi in se krona.
naj bo suha in podhranjena in
naj se bori s kitom.
naj si zakita oči in ušesa in vse
odprtine.
naj bo vesela, da sploh živi.

IZID DRUGE ŠTEVILKE PUNK PROBLEMOV ALI MANIPULACIJA ZNOTRAJ MARGINALNEGA REZERVATA

Namen pričujočega teksta, ki je obenem izšel tudi kot posebna številka publikacije GALERIJA ŠKUC IZDAJA, je problematizirati/analizirati drugo številko PUNK PROBLEMOV, ki je izšla septembra letos. Prispevki, večinoma gre za že publicirane tekste v publikacijah GALERIJA ŠKUC IZDAJA in za že znana besedila bendov, so po svoji kritični nastrojenosti, načinu kako reflektirajo našo družbeno stvarnost, postavljeni v pozicijo, da se konfrontirajo samo skozi tiste množične medije, ki imajo glede na svoj obseg delovanja že itak marginalno pozicijo v naši družbi; pri tem mislimo na ŠKUC, Radio Študent, FORUM. Tako smo priče situaciji, da so tisti, ki ta material producirajo, istočasno tudi njegovi konzumenti. Glede na to držijo očitki, ki so se pojavili že pri samem nastajanju druge številke PUNK PROBLEMOV, da gre za star in že znan material.

Revija PROBLEMI s svojo uredniško politiko, močnim teoretičnim zaledjem, ki ji je zagotovil določen ugled in položaj v naši družbi, relativno visoko naklado in kontinuiranim izhajanjem, pa je predstavljala možnost, da se ta material tudi ustrezno prezentira širši javnosti. Upoštevajoč določeno družbeno cenzuro in pritisk, je prva številka PUNK PROBLEMOV, ki je izšla leta 1981, vendarle uspela proizvest takšen učinek, ki je vsaj delno odrazil tisto družbeno situacijo, ki je pogojevala nastanek tovrstne produkcije in obenem pritisk in sankcije, ki so bile uporabljene, da se le-ta zatire.

Še enkrat je treba izpostaviti tista realna dejstva, ki so pogojevala nastanek večine materiala zbranega v drugi številki PUNK PROBLEMOV. Posamezniki, ki so realizirali avtorske številke publikacij

GALERIJA SKUC IZDAJA, pisali tekste in pesmi, oblikovali drugačen grafičen in fotografski izraz, delovali kot alternativne glasbene skupine niso težili k temu, da se afirmirajo kot nekakšni "ustvarjalci" ali pa kot "provokatorji". Ta produkcija je edini način delovanja v situaciji, v kateri gre cel čas za neke mehanizme slepomišljenja in manipulacije, tako s strani vladajoče ideologije, kot tudi znotraj marginalnega rezervata. Afera okoli prepovedi prvega FANZINA in poizkus enačenja punka z mračnimi ideologijami, kot sta fašizem in nacizem, ki ga je sprožil senzacionalističen članek v NEDELJSKEM DNEVNIKU "Kdo riše kljukaste križe?" in skonstruirana "nazi afera", sta bila tista dva ključna povoda, ki sta povzročila, da se je od pritiskov organov javne varnosti na posameznike, za katere širša javnost ni vedela, skušal punk zdaj javno politično diskvalificirati. Treba se je spomniti vse tiste "kampanje" in manipulacije, ki je hotela ustvariti takšen teren javnega mnenja, ki bi omogočil ustrezne družbene sankcije in povečano represijo, ki bi se v bistvu razširila na vse družbeno kritične dele mladinske kulture.

V nasprotju s to produkcijo, ki ni težila k temu, da se vklopi v standardizirano potrošniško produkcijo, ki sloni izključno samo na senzacionalnih in komercialnih učinkih, pa jo je druga številka PUNK PROBLEMOV postavila prav na to mesto. Cela številka je skonstruirana zgolj na privatni predstavi urednikov, kako naj bi izgledala prezentacija ljubljanske punk scene, ki pa se izkaže kot najbolj bedna kopija izrabljenih vzorcev. Pri objavljanju zbranega materila so uspeli ustvariti učinek popolne neproblematičnosti le-tega, kar kaže na njihovo povsem površinsko razumevanje in predstavljanje tovrstne produkcije. S samovoljnim izborom poljubnim razbijanjem in razvrščanjem, z zmanjševanjem formata, prekrivanjem posameznih delov in z nasilno montažo tako tekstov kot slikovnega materiala, so dosegli, da je le-ta nerazumljiv, da je izgubil avtorsko identiteto, da so posamezni prispevki povsem izpadli iz konteksta in na koncu funkcionirajo le kot dekoracija. Izgleda, kot da uredniki niso vedeli, kaj narediti z zbra

nim materialom, kot "da bi se sramovali" originalnih avtorskih rešitev. Iz lastne nezmožnosti, da bi ustvarili neko originalno rešitev, so že obstoječi avtorski material, namesto da bi ga uporabili takšnega, kakršen je, uničili s tem, da so šli v kopiranje podobnih tujih publikacij. Prispevki samih urednikov in tistih, ki so po njihovem mnenju pravi reprezentanti te scene, pa so bili publicirani dosti bolj korektno, brez intervencij, ki bi otežkočale branje/gledanje, in z vsemi ustreznimi podatki.

Konkretno, kaj je ostalo od originalnih tekstov in slikovnega materiala iz prvega FANZINA in iz publikacij GALERIJA ŠKUC IZDAJA ? Že prej opazno koketiranje z izrabljenimi vizualnimi simboli kvazi punkovske ikonografije je edino, kar so izvlekli iz omenjenega materiala. Če še naprej sledimo uredniški logiki "da je treba številko popestriti z malo nasilja, pornografije, stripa, intelektualističnimi teksti", dobimo na eni strani tank z napisom punk, na drugi kljukasti križ, lisice, par joškov, malo krvi in podobne sprostitivizirane efekte. Vključitev dveh stripov iz tujih strip-revij, dveh celostranskih reprodukcij kvazi punk ilustracij "Minimalman" in "Screamers" in famoznega foto romana "Smrt neznanega punkerja" so simptomi najbolj zakonite, provincialne punk estetike, ki pa mimogrede tudi spodbija možnost opravičila, da so bili posegi pri ostalem materialu narejeni zaradi pomankanja prostora. Če je celoten avtorski material izgubil svojo identiteto v najbolj klavrnih kolažih, niti kazalo z ustreznimi naslovi in imeni ni bilo korektno podano; nekateri avtorji so navedeni z od urednikov izmišljenimi psevdonimi, posamezne strani so ostale anonimne, pri posameznih prispevkih gre za čisto dezinformacijo podatkov glede avtorja, naslova in prevajalca.

RADIO STUDENT

"ROCK IN DOG"

29. 9. 1982

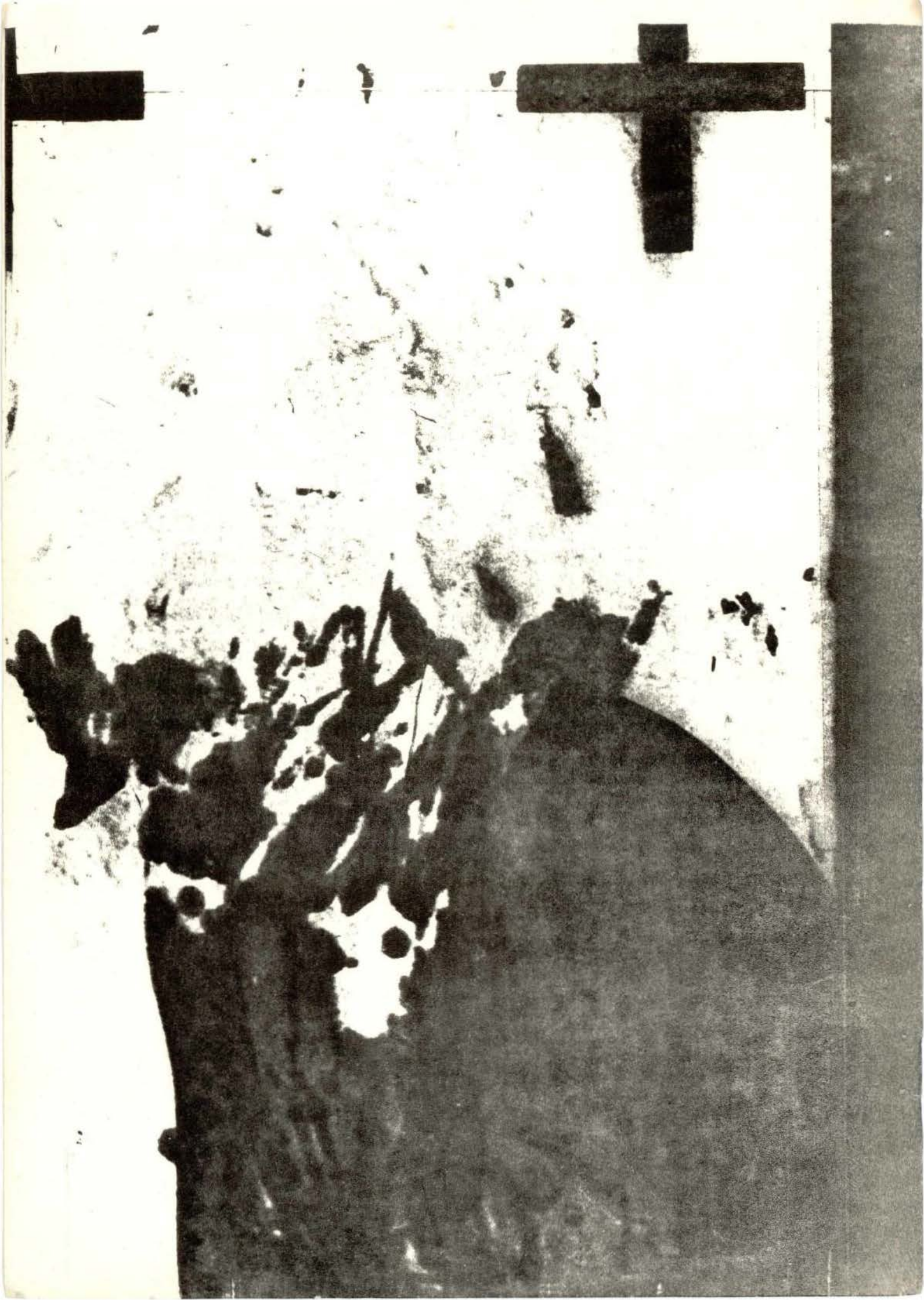

z žiletko se režem po trebuhu
nč ne pomaga
mal peče
šponam po stanvanu
pod balkonom je tko lep trd asfalt
majca je rumena
kako je lepa, k se skoz vid kri
pička ti materina, R
zakaj maš roko na pički k sanjaš?
nč ne pomaga, nč ne pomaga
A, ko te srečam, ti razbijem gobec
nč ne pomaga
ne bom se ubiju, razfuku se bom
u Unijonu si bom kupu kozarc
z njim si bom razčefuku roke
A, ko te srečam, ti razbijem gobec

Enkrat je umrl naš sosed. Moj oče mu je s črnim trakom zvezal noge v gležnjih, da so mu ostale skupaj, ko se je shladil. Meni je bilo vse skupaj blazno zoprno. Mat pa mi je težila. Rekla je: "Pejd ga pogledat, Brane, pejd ga pogledat, Brane, no!"

Na hladilniku sta dve inekciji in tako rad bi si vbrizgal zrak v žilo.

"Pejd ga pogledat, Brane, pejd ga pogledat, Brane, No!"

5.9.82.

vse je v moji glavi
kako nekdo razbija vrata
roke
in kri po tleh
vse je v moji glavi
praviš
vse je šlo tko do konca
ne prenesem, da jek kdo tko pofukano normalen
in on mi prav
zakaj njej uničuješ življenje
gre mi na kozlanje
da je kdo tko pofukanom normalen
vse je v moji glavi
vseh milijon flaš piva, ki sm jih popiu
enkrat sm ti telefoniru, in te vprašu, če maš kej denarja
rekla si, da ne
in potem jaz: "Prou, potem pa ne pridem k teb."
vse je v moji glavi
slab trip in tista vožnja zr vlakom, ko sem mislil, da bom znorel
rečem ti: "ej..."
in ti: "sam pejd stran!"
in tista železniška postaja v gorici
vse je v moji glavi
sanje si zapomnim
v njih te s pestjom udarjam v obraz
in ~~Mandić~~ Mandić, kako bi rad, da bi bil zdaj tukaj
vse besede, da se ne smem ubit
ker to je en navaden pokvarjen egoizem
vse je v moji glavi
današnje jutro in spet inekcije na hladilniku
najbrž sm biu bliže, kot kdaj koli prej na tem, da si zašponam zrak v kri
vse je v moji glavi
vsi histerični napadi
in telefon, ko se nihče ne oglasi
čutim, kako srcev vedno bolj razbija
vse je v moji glavi
občutek, da me bo razneslo
vse je v moji glavi
roke
in kri po tleh
in tista železniška postaja v Gorici

Kaj sem hotel narest dones zjutri? takole sem se zbudil in sem se počutil še kar uravnovešeno, vendar sem vedl, da je v meni še vedno isti občutek zajebanosti kot prej in, da je ta uravnovešenost samo moja želja.

Spomnil sem se tiste železniške postaje. Prej, ~~sej~~ pravi popoldne sem se počutil tako ~~uravnovešeno~~ normalno, da je bilo čisto jasno, da bo pizdarija. V Unionu sem se ga kar fino nacedil in vedno bolj sovražik vse okoli sebe.

Postaja. Vedno bolj dobivam občutek, da moram it, sicer... Jasno, da nisem šel.

Š. mi reče: "Kva je Bitenc, sej zgledš čist paranojično, poglejse, kašn si!"

"Ma jebi se."

Grem do bifeja. "Pička ti materina, spizdi kam, ne morem te več gledat!"

Grem nazaj k mizam, sedim nekaj časa. Pijem.

Spet bife. Vsi zadeti. Železni drogov, bela neonska svetloba, vse se vrti. Trip. Samo ne vmoji glavi. "Spizdi kam, pička ti materina, upam, da se maš tko zafukano, da si boš prerezala žile, ubi se, spizdin ne morem te več gledat!" ~~XXXXXXXXXX~~ Joče. "Ej ~~sej~~ sej nisem hotu..."

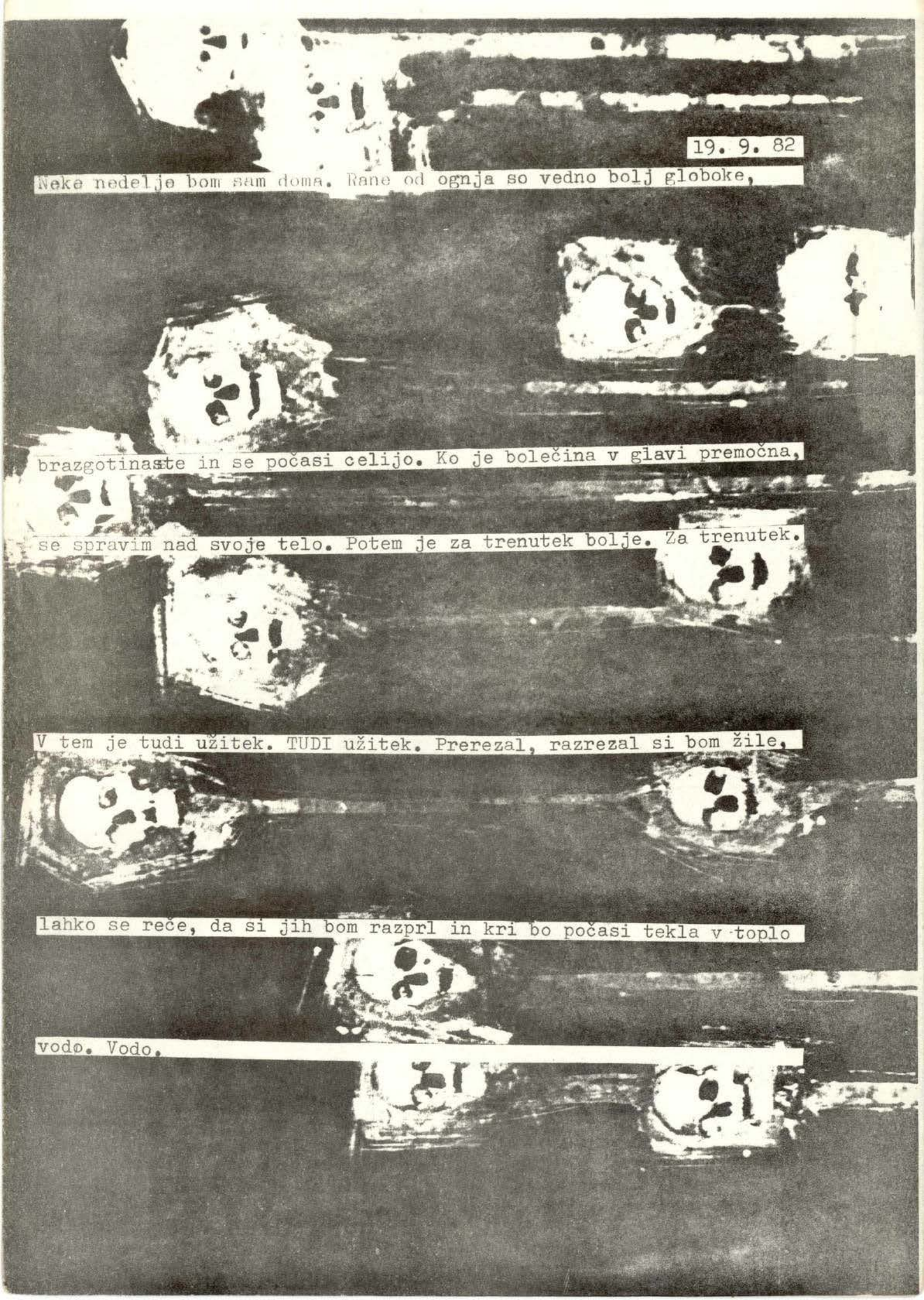
Teče za menoj. "Pička ti materina, bitenc, sam še enkrat, pa ti bom razbou gobec!"

Neki ji govorim, totalno mi je vseno, če je on zraven, vse se vrti, s sosednje bajte odpada omet, ljudje hodijo mimo in se smejijo mojemu histeričnemu obnašanju. Ne bom več govoril o tem. In ta pofukan normalen kreten mi potem reče da me totalno razume.

Kaj sem hotel narest danes zjutraj? spomnil sem se, kaj sem napisal včeraj in se mi je to zdelo čisto v redu in poten sem bral neko knjigo. Vzel sem telefonski imenik in sem hotel poiskat telefonsko številko od Zupana, saj ne, da bi kaj dosti prebral od njega, samo eno knjigo, v njej pa je ena slika in na njej mi je tip tako všeč, da sem gahožu kar tako brez ~~zveze~~ mal poklicat. Številke pa nix v imeniku.

In potem dobro vem, da ni v redu, da te pokličem, pa vseeno naredim to.

19. 9. 82

Neka nedelje bom sam doma. Rane od ognja so vedno bolj globoke,

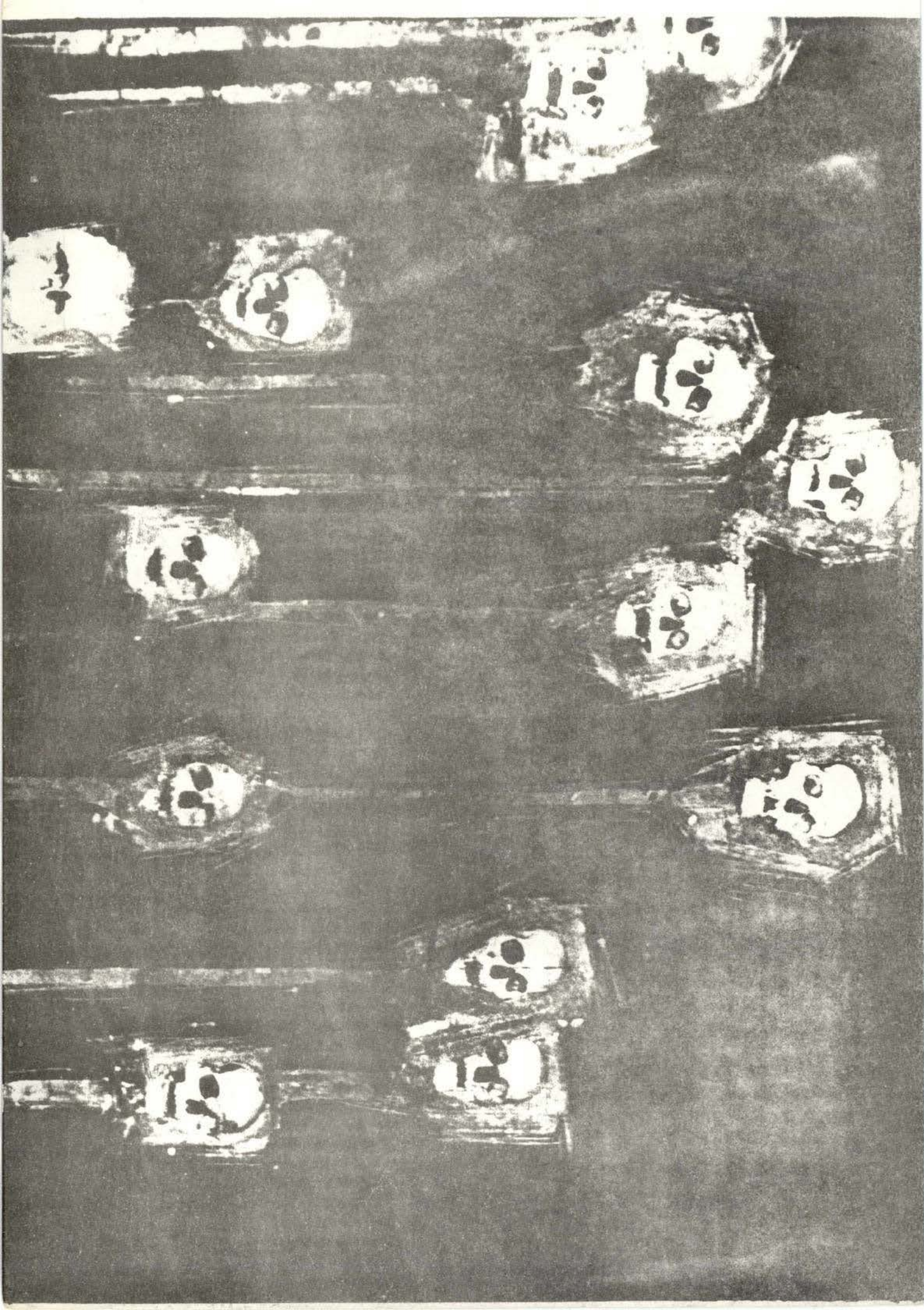
brazgotinaste in se počasi celijo. Ko je bolečina v glavi premočna,

se spravim nad svoje telo. Potem je za trenutek bolje. Za trenutek.

V tem je tudi užitek. TUDI užitek. Prerezal, razrezal si bom žile,

lahko se reče, da si jih bom razprl in kri bo počasi tekla v toplo

vodo. Vodo.

20. 9. 82

Ko se zjutri zbudim, nisem doma. Skor nikol nisem več doma, ko se zjutri zbudim. Gledam svoje z vžigalnikom opečene roke. Z žiletko vrezan napis: LOOKING FOR A KISS. Zjutri napetost naraste. Grem v štacuno in si kupim flašo vina. potem je mal bolj. Čakam, da bo zima. Brezveze.

Stolpnica. Iz sivega marmorja. Veliko oken.

Tla se svetijo kot steklo. v prepad. Kakšnih petnajst -čem k sebi, ti me z gnusom hodijo mimo.

sanje

Union. Miza v kotu, kjer ti prideš mimo in me pobožáš po laseh.

sanje

střežajo pijačo. Z Al. sediva,

Stojiva ob cesti, ti se razbijam obraz.

sanje

se nekaj dereš name, jaz pa ti s pe-

stavljajo

Kurac. Pofukat vse pofukane pičke. Samó praznjenje jajc je prav zafukana zadeva. Sicer pa se da vsake svnjarije naučit. Vsake

Postaja, drevo, streha, stoli, mize. Spomnim se, kako sem ji prejšnji dan razbil gobec. Kri. Iz nosa in ust. Zdaj M. sedi nekemu tipu v naročju. Rečem ji, naj pride k meni. Pride. Tip ima pred sabo kozarec vina. "A to je tist fant," vpraša. Spijem mu vino.

Taksi. Zagledam eno drugo pičko. Jo vzamem s sabo. "Ne, M., ti pa ne moreš it zraven!"

Jutro, megla, ne preveč, hodim po cesti. Treba je puhati v roke in kadit, da ni premraz. Stvar sploh ni tako enostavna. Čisto enostavno. Tako je: ne morem več spat, če sem sam v kakšnem prostoru. Blede se mi med spanjem in nespajem, jaz pretepem tebe, sovražiš me, zelo histerično, zgodi se milijon mogočih, nemogočih kombinacij, on teče za menoj, ~~ixx~~ hočem te prijet za roko, aaaa...

Telefonirat, povedat, da prineseš sliko, pokadit cigareto, ne telefonirat, to je jutro.

Mrzlično iščem vzrok iskanja, pretepanja, objemanja, žaljenja, fukanja vseh teh pičk. Čisto enostavno: ne morem spat, če sem sam v kakšnem prostoru. Ne, ta odgovor ne zdrži.

In zjutraj sploh ne hodim po cesti, to si samo predstavljam. Hodim iz sobe v sobo in močno iščem kakšne močne tablete, po katerih bi spal, spal, spal. Mogoče malce patetično.

Samo nek nedoločen, meglen občutek.

Fant A hodi po cesti. Jé sendvič, sploh vedno jé tako, samo enkrat na dan, takrat. ~~Veliko~~ veliko. Moral bo počakat do zime, tako nekako si je določil.

Oseba B pri obhajilu, kot večina otrok normalnih staršev. Nikoli ne veš, kaj pa veš, za vsak slučaj, škoditi itak ne more. Pravjo. Snežno bela obleka in tisti izraz na obrazu...

C rada spi objeta, sploh pa podnevi to nekako ne gre. V bistvu ni čisto jasno, zakaj se oseba A počuti z njo tako sproščeno, da je (osebe A) ta odnos sploh ne frustrira.

Fant A gre ravno od osebe C in jé sendvič. Sploh vedno jé tako, samo enkrat na dan, takrat veliko. Do zime je daleč in treba je priti čez progo. Sendvič položi na tla, malce so vlažna. Čisto je mogoče, da bo pozneje lačen. Čaka.

- - -

Jutro. Dobro jutro, jutro. On, fant A hodi ponoči po cesti, bolj malo misli je v glavi, blede neonska svetlba na tovarniških zidovih, zveržene hiše, ravna praznacesta, kratka, mogoče pet minut, pa vendar neskončno dolga in sredi nje spet blede neonska svetloba.

Jutro, dež, megla, dež, mraz in tako malo misli v glavi. Soba in A jutro, A z glavo na mizi z vsemi tistimi nočmi v glavi, hodi po cesti, mesto in drugi ljudje, avtomobili in mraz, hodi, vseeno kam, po cestah z vso to modrikasto svetlobo po asfaltu, celo noč in tako malo misli v glavi, soba in A z glavo na mizi.

Sploh pa stvari, dogodkov ne more razdeliti na dobre in slabe, ne, na lepe ingrede, pokliče ga, sliši glas, vse razume, ve, pa kaj potem, ~~in~~ to ne pusti nobenega občutka, samo soba in A in glava na mizi.

- - -

Vročica, vrtenje v glavi. A je nekoliko bolan, pije veliko čaja. Zdaj. Sicer pa čaja ne pije, samo pivo. In pokadi ogromno cigaret. Kakšna slika na steni, kakšen rok en rol vzraku. Mogoče dobijo nekatere osebe pozneje bolj pprijemljiv pomen. Mogoče.

Telefonira osebi D, sploh rad počne takšne stvari, da naredi kaj ne ravno ~~najbolj~~ najbolj primerne ob ne najbolj primernem času. Sploh je njegova čutnost vprašljiva, sumljiva, v njej mora biti nek določen egoizem. Sicer pa dobijo nekatere osebe pozneje bolj oprijemljiv pomen. Vročica, vrtenje v glavi.

Včeraj. Srečal je osebo C, nobenega bolj izrazitega občutka, na primer sramu ali veselja. Čeprav ima do nje indiferenten odnos C pomeni nek ne najbolj jasen prelom. Pač rada spi objeta kar tako, on pa je hodil takrat po cesti in jedel sendvič. Mogoče pomeni C zanj nekakšno odfrustriranje ali pa malo bolj razume svojo razdvojenost. S tem dobi C nek določen pomen. Mogoče.

- - -

Ceste. Vedno te dolge ceste, motne luže in ta beton invse te hiše. Da A ne more nazaj je jasno, vedno te ceste v glavi, tamotna svetloba, ko je mraz, pa vendar, mora priti do zime z vso tisto smrdečo meglo, ko lahko po cele noči hodi brez misli in občutkov v glavi.

Sivi brezoblični oblaki čez celo nebo, nobenega vetra, mraz in vse te luže po cestah. Fant A ima neko čudno navado, gon, da ob takšnih trenutkih komu telefonira in ko se nihče ne oglasi napetost v njem čudno naraste in ga ~~xx~~ zvleče med vse te hiše.

Večkrat se spomni osebe E in ne more točno določiti svojih občutkov do nje. Kot tisto. Hodi po cesti in je sendvič.

Stal je pred neko hišo, gledal D v oči in se ji smejal, mogoče je ona to občutila drugače, ves njgov občutek pa je bil precej hudoben, ciničen, hotel je preizkusiti svojo moč, da včasih lahko počne z ljudmi kar hoče. Potem ji je rekel in sta šla skupaj. Še potem pa se je vse skupaj malce zasukalo. Vročica, vrtenje v glavi.

- - -

Klet, hodnik. Veliko ljudi. E stoji ob steni, njen fant jo išče, ona pa ga pusti hoditi mimo. Pogovarja se z A-jem, F-ja ima rada, mogoče iz neke hvaležnosti, vendar nekako ne prideta do konca skupaj, do A-ja čuti nekakšen konstanten "rad imeti"...

A stoji ob steni, govori, vendar neke druge stvari, vedno tisti dež ~~xx~~ in... s tem bi samo plašil E, zato raje pusti. Vedno tisti občutek v glavi.

Dež, noč in vsa ta vlaga. D kakšno uro stoji, sedi na stopnicah in gleda skozi okno, kolikor se pač vidi. Prej je lahko šla, nažicala štiri jurje in se zabavala. Zdaj tega ne more več. Mogoče joče, pri njej se težko opazi, ima očala. A gre nazaj. Dež, noč in vsa ta vlaga.

- - -

Soba in postelja in E na njej. Samo soba in nič drugega.

- - -

Hiše in dež, sivo nebo, bloki, antene, dimnik in dež.

- - -

Koraki in dež, vendar nek ne tako zatežen občutek. A hodi po cesti, kar tako brez zveze po ulicah, brez misli in občutkov v glavi. Mogoče malo zadet, predvsem brez občutkov v glavi. Lahko bi se vmes še kaj zgodilo, ne ve, potem sreča eno punco. Gre z njo. V bistvu mu ni do ničesar, vseeno gre. Tako hodita nekaj časa, brez veze, se primeta za roke. Punca ima nek občutek, ni čisto jasno, A pa je popolnoma indiferenten, brezčuten. Potem enkrat pač pride do tega, da se pofukata, ona očitno uživa, očitno, on, še vedno isti brezčuten občutek v glavi. Spi z njo, dela to, kar ji je všeč, mu je v bistvu čisto vseeno, vendar jo potem, ko je njej že zdavnaj dovolj, fuka še kakšno uró, nalašč, iz čistega mazohizma in čeprav sam ne čuti ničesar, jo prav s svojim sovraštvom pofuka, pa čeprav mu sploh ne pride.

smrt, ujetos
isane šablona
n zjutraj se
kaj napi
vljenje. Pot
kor energije
timi žrtvami
in katera t
ve, ki se sp
začenja za
nje po spom
i, ne povsod
a, teptat
trahom, nesp
ajo do veden
ovarjam, obr
i me imaš ra
ek moški tan
njemu se ne
atu, namreč
čina v glavi
ja kar jih p
ali ti ne p

kajti to pisanje, ki je na nek način tako neboljeno, se rojeva iz bolečine, me vsaj nekoliko osvobaja, me popelje v drugače predelano realnost, kot je tu prisotna, me oddaja. Pa vse je popoln nesmisel, kajti ti živiš življenje jaz pa smrt ~~sa~~ nimam pravice te posiljevati s... Pa sem tam, pri nesmislu tega početja, tega samoizničenja, pisanja, pisanja ki se končno le nanaša na nekega označenca, čeravno si želiš nasprotno, zato je podložno tudi drugačni smrti. Mučenje.

gledam skozi
gače bi šel
ostim, samo
o sladoled.
toplote, se
i pa si tak
inja, svinj
bana, potem
za to, tak
knila s tum
injo zajeba
an, smrdi t
čka, Sobec,
is te obdaj
ogabno deb
jno obarvan
uknjena, za
ti čuna toč
ruacijo in
ali odvrata
ušil, prase

D.M.

je vedno tu
ekel nek alk
el, s boleči
al pred "ust
o, čas tu tr
bi ga zbr
h. Jutri ku
alaštvu, in
ed nekaj sto
ešine, če ne
es, pa ko mi
vroče čepra
že ni jasn
po tem ko.

Spolno razmerje, sam čin jebanja med sinom in materjo se imenuje incest. Je prepovedano, toda, do kje sežejo meje te prepovedi, ta papirnata pravila lepega obnašanja? Moj primer je, kar se tega tiče, precej interesanten za tiste bralce, ki kršijo pravila, kajti, kje se krije vžitek znotraj simbolne prakse, kot v samem činu kršenja pravil, hodenja onstran meja.

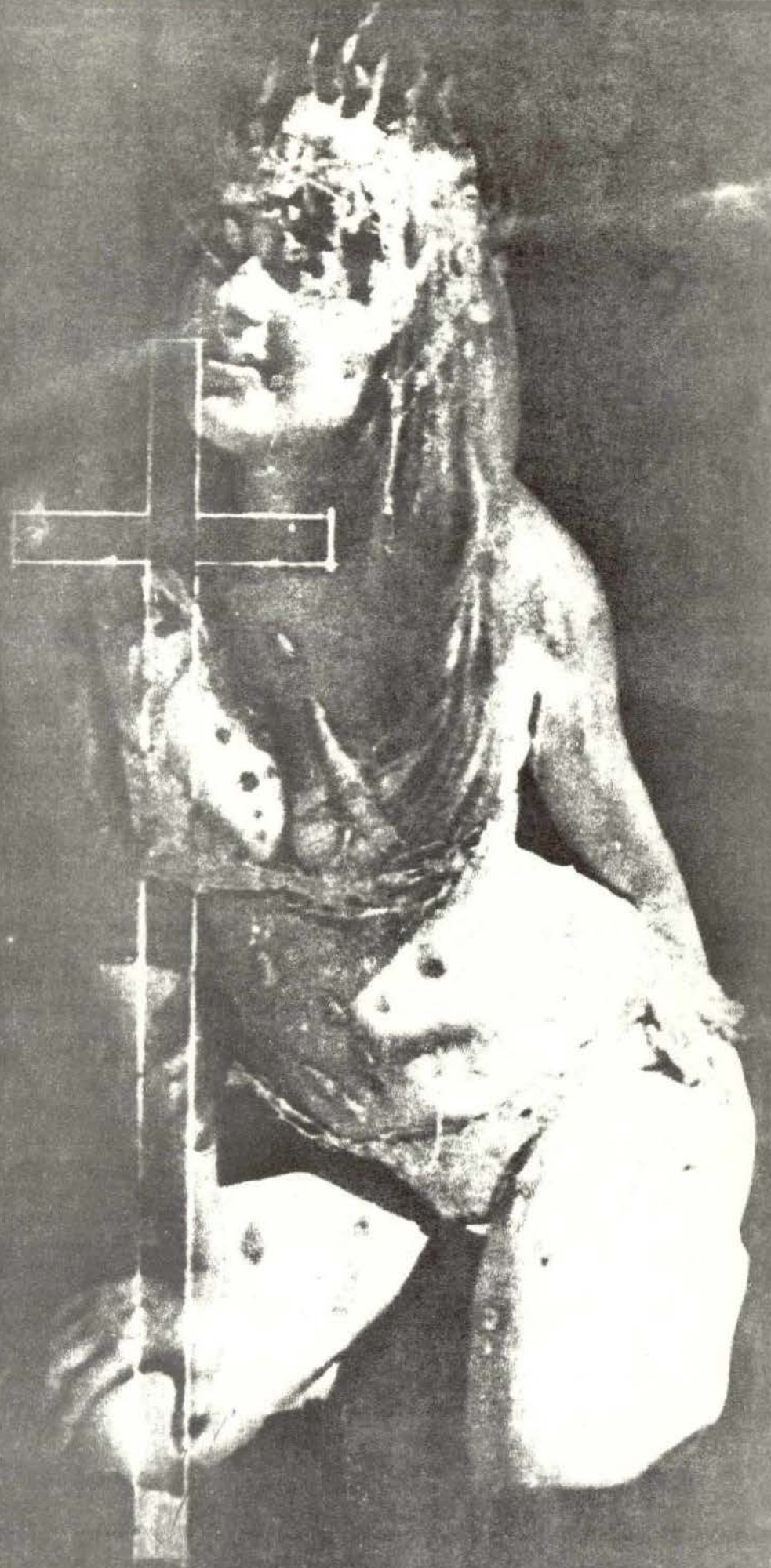
Moje razmerje z materjo

Ogledujem fotografijo starejše ženske. Nago telo na postelji, obraz starejše ~~ženske~~ toda še vedno erotizirane, ženske me gleda iz časopisa, pogled poln želje po seksualnem razmerju, oči, našminkane trepalnice, obraz s, tistimi tako značilnimi za starejše osebe, gubami, ki s svojo skorjo, svojo delno že obrabljeno kožo, priteguje, kliče po božanju. Telo se razprostira po belem preginjalu in pogled nadaljuje svoje točkoliko popotovanje po telesu. Seveda so objekti mojega interesa, moje seksualne ekonomije že v naprej določeni. Dve zadnji polobli se svetlikajo kot kakšno žarišče svetlobe, energetski vir. Obrisi pulzirajo v nekem neenakomernem ritmu, površina zadnjice se sunkovito spreminja. Pred menoj je velika, okrogla mesnata rit moje matere. Moj obraz se veseli tega srečanja. Nekaj tako močno erotičnega je v tem da jebeš svojo lastno mater, ta občutek, ko se približuješ temu telesu iz katerega si se zvalil, ko steguješ roko po tistem delu telesa, ki te tako razburja in predvsem, ko si pri stvari z vso zavestjo, zavestjo o incestu. Mati, pripravi se da požreš mojo spermo, kajti z njo te bom povsem napolnil, kot polnjenega prašiča te bom nasuval s to tekočino, katere si ti tvorec; povrnil ti jo bom v nepovrat, zaobrnil bom kolo zgodovine, ne naprej, pač pa nazaj se bo vrtelo to kolo zgodovine. Povrnili ti bom vso mladost, ki si jo trošila ob meni, rastoč v mene. Vse bo obratno, le tvoja rit bo sunkovito treskala ob moje butine, ko bo kurac globoko prodiral v tvojo notranjost. Ne, ne bom imel milosti in te bom pokončal s tem fukom. Uničil bom to maso mesa, tvoje telo, ki itak več ničemu ne služi. Oče mi tokrat ne bo delal konkurence, kajti to je incest, in pravila se morejo upoštevati. Prav vesel bo tega mojega srečanja s teboj, pa saj se ob tem lahko identificira s menoj, simbolično se prestavi v mojo vlogo, ki je tu tako prekleto realna, lahko me celo nategna v tazadnjo, ne bom se branil. To dejanje bi me celo veselilo, ta nepričakovana inventivnost s njegove strani. V troje smo močnejši. Ljubim svojo mater, ljubim njeno telo, toda, nisem se še povsem odločil, kako bom to opravil - incest.

S rokami sem se oprijel teh raskošnih mesnatih polutk, jih razpi-
ram. Pička je črna in mokra, sluz se cedi ob bedrih. Mati je
zadovoljna s menoj. Razburja jo misel na to tako dolgo pričakova-
no in sedaj končno definitivno seksualno srečanje s svojim sinom.
To je že velik in pogumen fant. Mati je ponosna nanj, pa tudi ti-
sta reč med nogami je tako pohotno uperjena na njo, falos je bil
v bistvu njen najboljši produkt, kar jih je proizvedla. Falos in
ne tekoči trak v tovarni. Kaj ji bo vsa ta industrijska navlaka,
ki so jo leta in leta njene roke tako pridno obdelovale. Edini
resnični produkt njenega telesa je falos, ki je sedaj tu za njenim
hrbtom, pripravljen da bo vsak čas sunkovito prodrl nazaj v njeno
telo, odkoder je prišel. Poiskal bo tisto svojo prazgodovino, ki
ga je tako lepo naddoločila, da je tak kot je, uperjen v smeri
razpoke življenja. Penis, penis, penis mojega sina je ponavljala
in se rahlo zibala iz boka na bok na široki, za dvoje, postelji.
Penis mojega sina hočem, hočem svoj penis... Kmalu bo imela
šestdeset. Njeno telo je tako mehko, kot kakšna želatina, le da
ima težo. Ob vsakem sunku fuka, ko jo moje roke oprijete ob nje-
nih bokih, potegnejo proti sebi, jo nabijejo na penis, se sliši
udarec ob srečanju teh dveh srečnih teles. Meso je potno, leplj-
ivo, fuk je tako sproščajoč. Telo ob telesu, koža ob koži, koža
čez kožo. Ko bi večno trajalo, ta iritiranost kože, ki je tako
pomirjujoča in vznemirjajoča hkrati. Ženska s fotografije me
vsakih toliko časa pogleda ispod svojih dolgih, verjetno umetnih
trepalnic, čigar dolžino na posameznih mestih pretrga črna kepica
barve. Lesk oči se tako priklada tej pokrajini, ki se tako prese-
netljivo odpira pogledu. Videnje je presenetljivo, vpogled v
realnost, kakršna se tu kaže, v medprostoru, to moje in njeno
razmerje, mati in sin, vsa ta leta, ko je želja bila vpeta in
zatrta nekje globoko v podzavesti, s prispodobo, ki se na vse to
navezuje, prispodobo temačnega zapora s težkimi železnimi rešet-
kami in oboroženim stražarjem na vhodu, ki se mu pravi Superego ,
ta premik čez rob, čez zakon, ves ta užitek, ki se telesu nudi,
to spoznanje, ko presegaš nekaj od svojega jaza in se giblješ
kot penis v vlažni vagini, to je vredno pisanja. Roka se premika
nekoliko hitreje ob penisu čigar glavič je napet. Koža se sprem-
inja v sjajno površino, vlažno: sjajno površino, ki je tako speci-
fična za telo moškega in obenem tako časovno določena. Vsa ta
pojavljanja in izginavanja so kot neka posebna časovna ura, ura
brez kazalcev in števil, ki bi kazale čas. Časovnost tu povsem
izgineva, ko se kožica in začinja bleščati, časa, kot ga kaže

urin kazalec, ni več, ne sovпада v sistem, se izključujeta kot dve povsem različne entitete. Zamenjal sem roko. Sedaj s desno roko držim časopis, leva pa je oprijeta ob falosu. Leva roka je tu kot neka pošast znotraj vagine, ki se nenadoma, ob ~~xpennxxx~~ spojem razmerju, prebudi in se vplete v igro "sedaj ga vidiš, sedaj ga nevidiš". Vizuelno je vedno tu, toda kako se kaj vidi, se nudi v videnje, se kaže v majhnih premikih, ki so gledalcu komaj zaznavni. Ti drobni premiki pa so konstituirajoči. Prav oni, tem najinem razmerju, med menoj in mojo materjo, dajejo tisti, za nekatere brašce samo pripravljene užitek, tega nemo-gočega razmerja, ki je v mojem primeru tako možen in čeprav da-nes tako izrazit, od jutri vsakdanji. Bliža se tisti pričakovani, čeravno nezaželjeni, konec. Sperma je zunaj in obenem znotraj. Krog se je odel v smrt.

D.M.

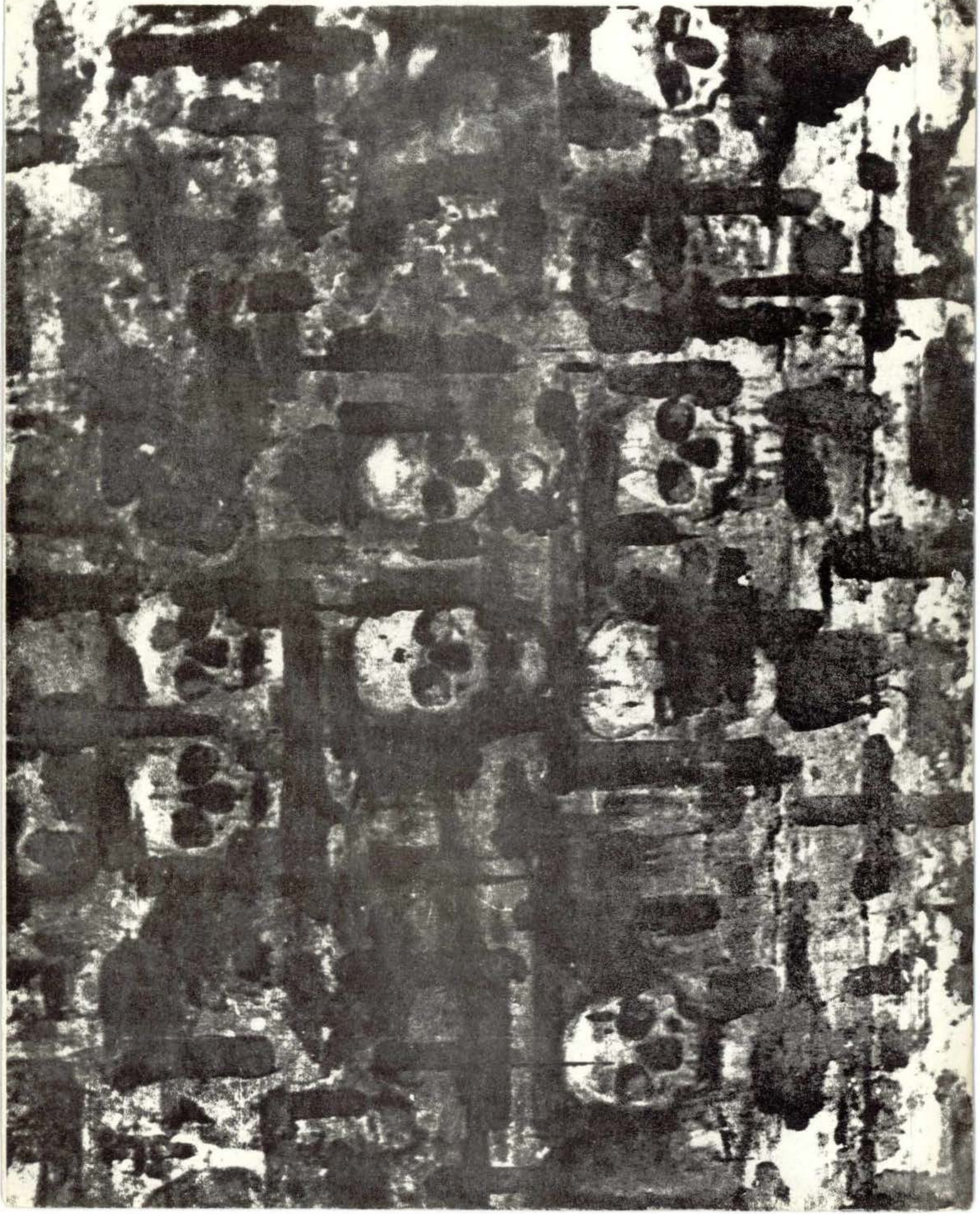

GALERIJA ŠKUC IZDAJA ŠT.9/oktober 1982, naklada 150 izvodov.

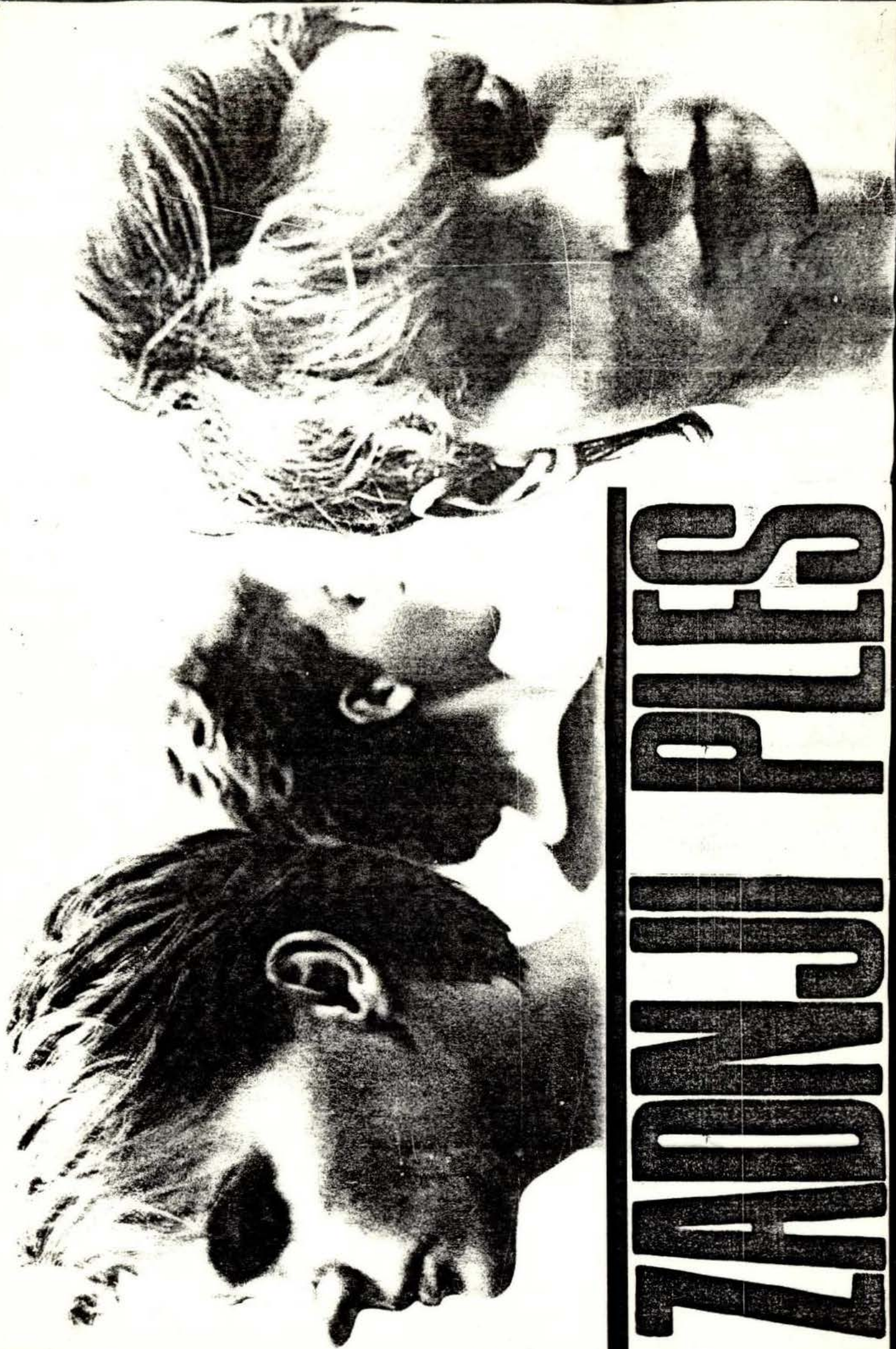
To številko sta uredila:

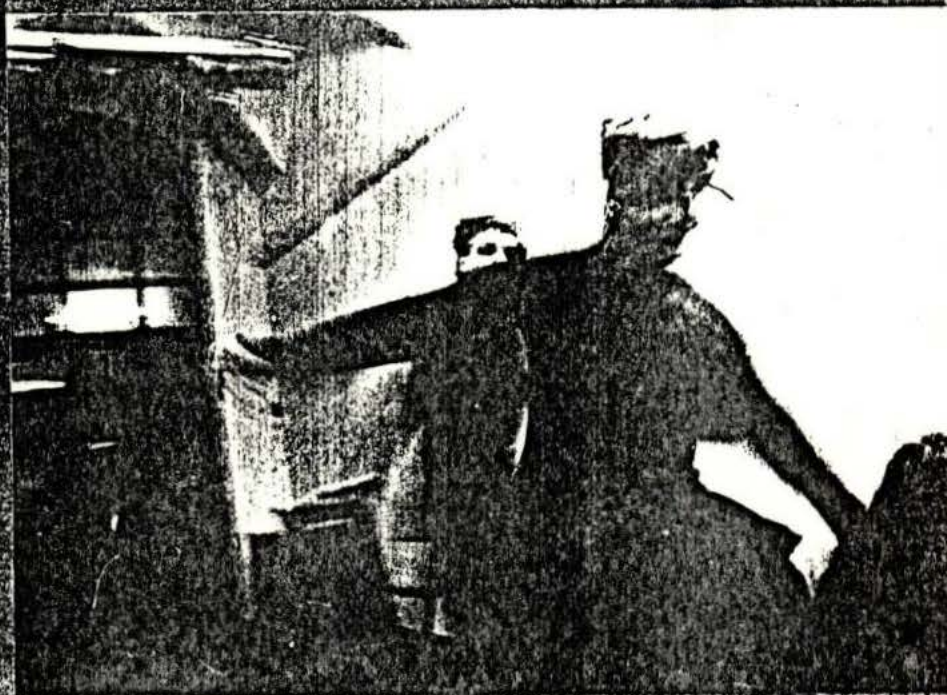
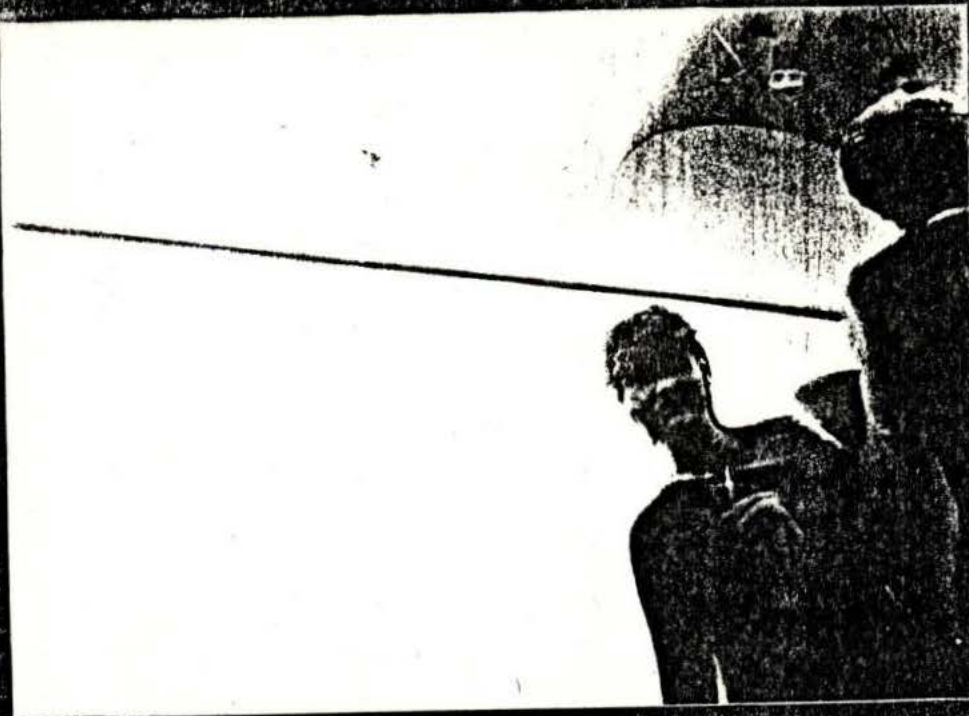
pesmi: B. Razkolnikof, fragmenti pisem in likovna oprema: D.M.

Jedništvo: likovna redakcija.

STAY AWAY

GALERIJA ŠTUDENTSKEGA KULTURNEGA CENTRA
Stari trg 21, Ljubljana

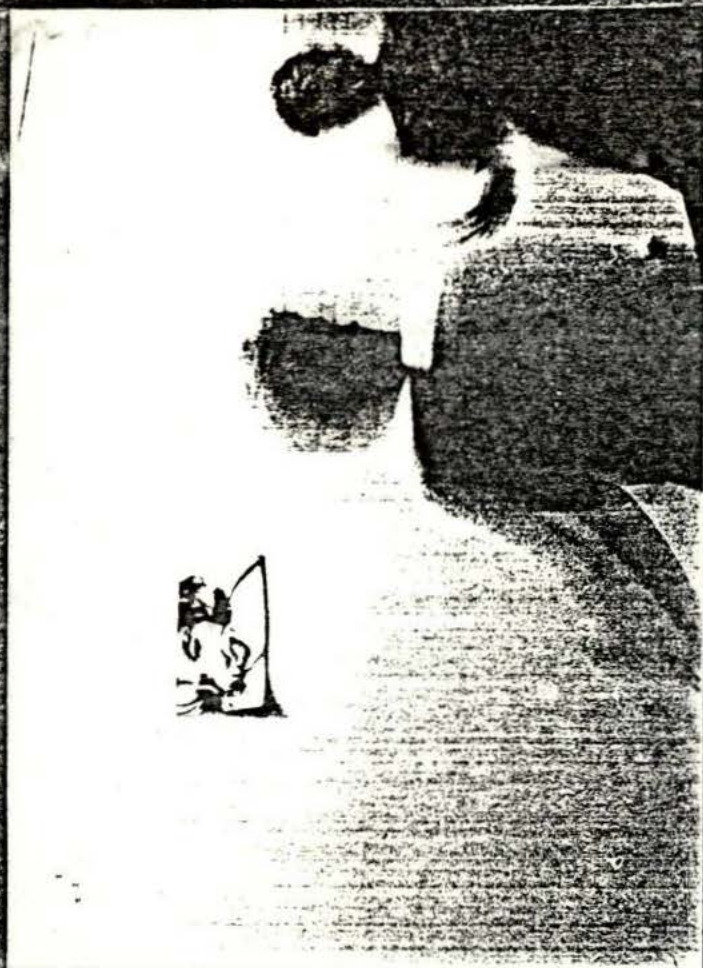
17.1. - 22.1.1983

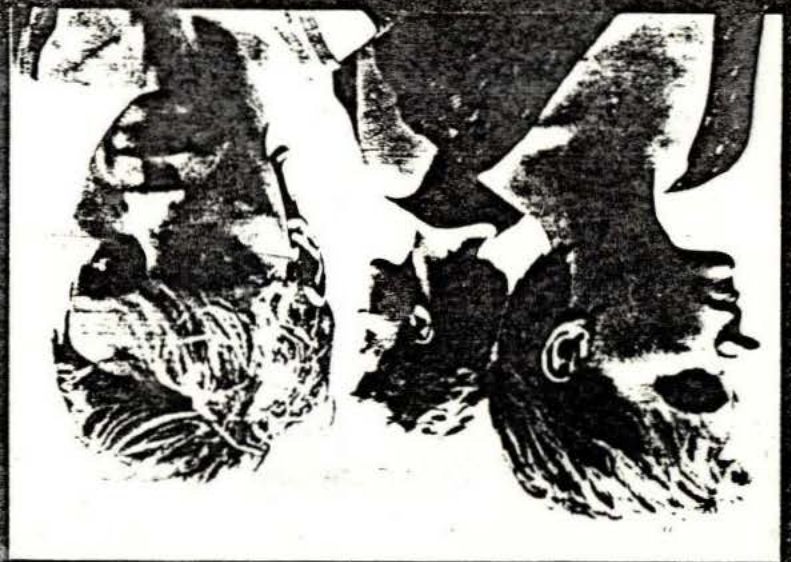
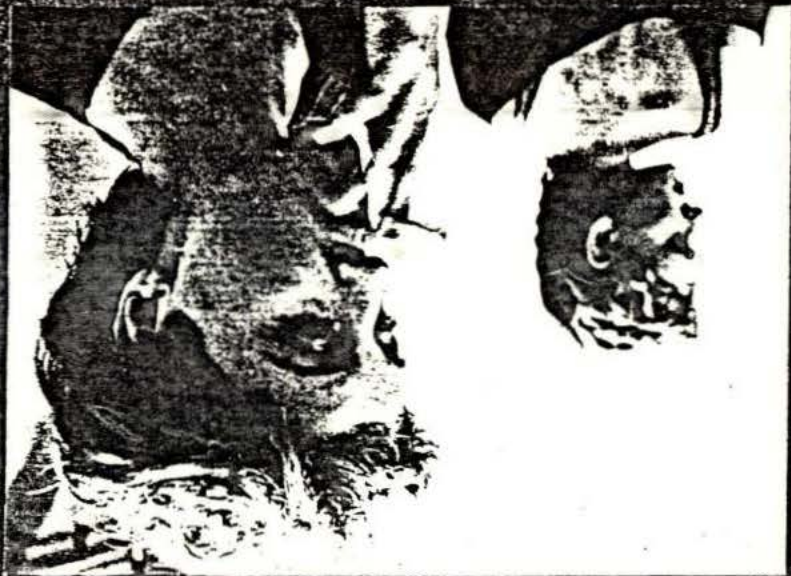
Jane Štravs

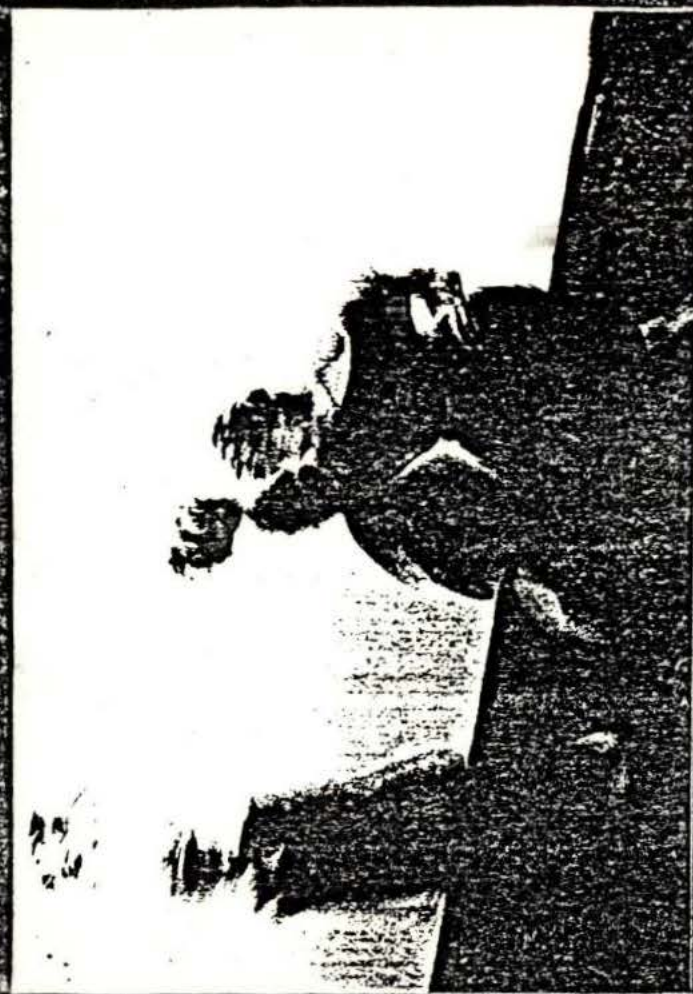
" ZADNJI PLES " - razstava fotografij

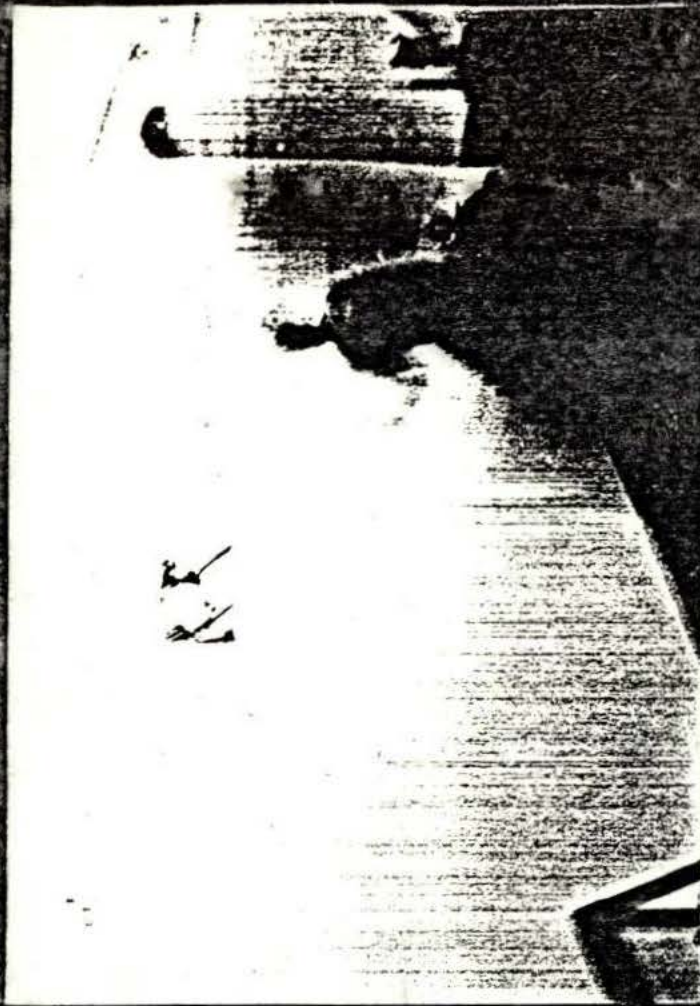
6.3.11. št. 10

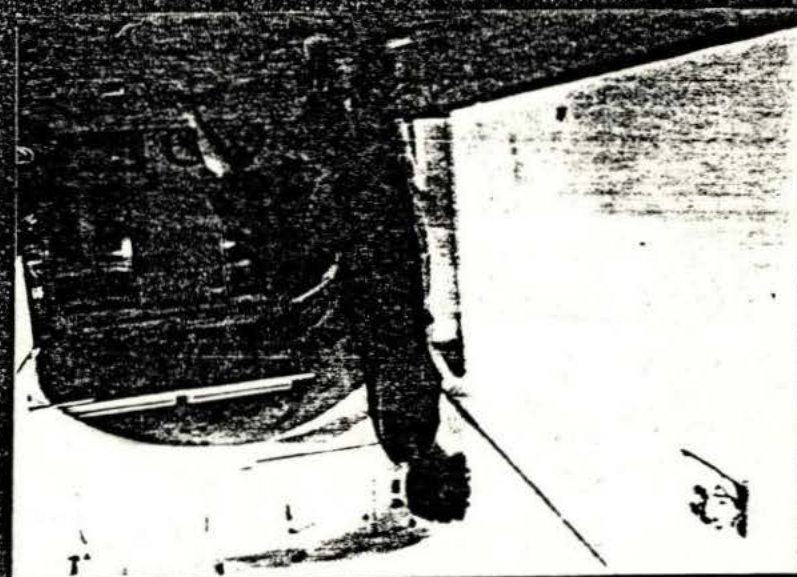
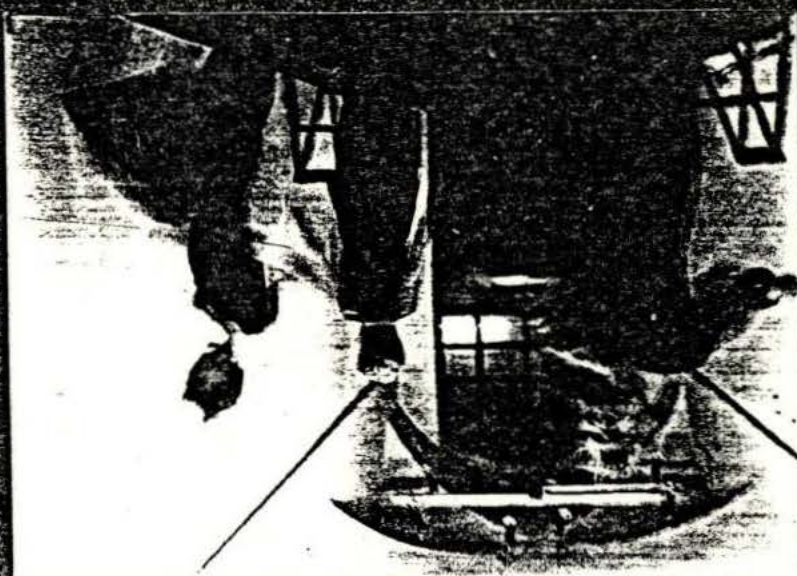

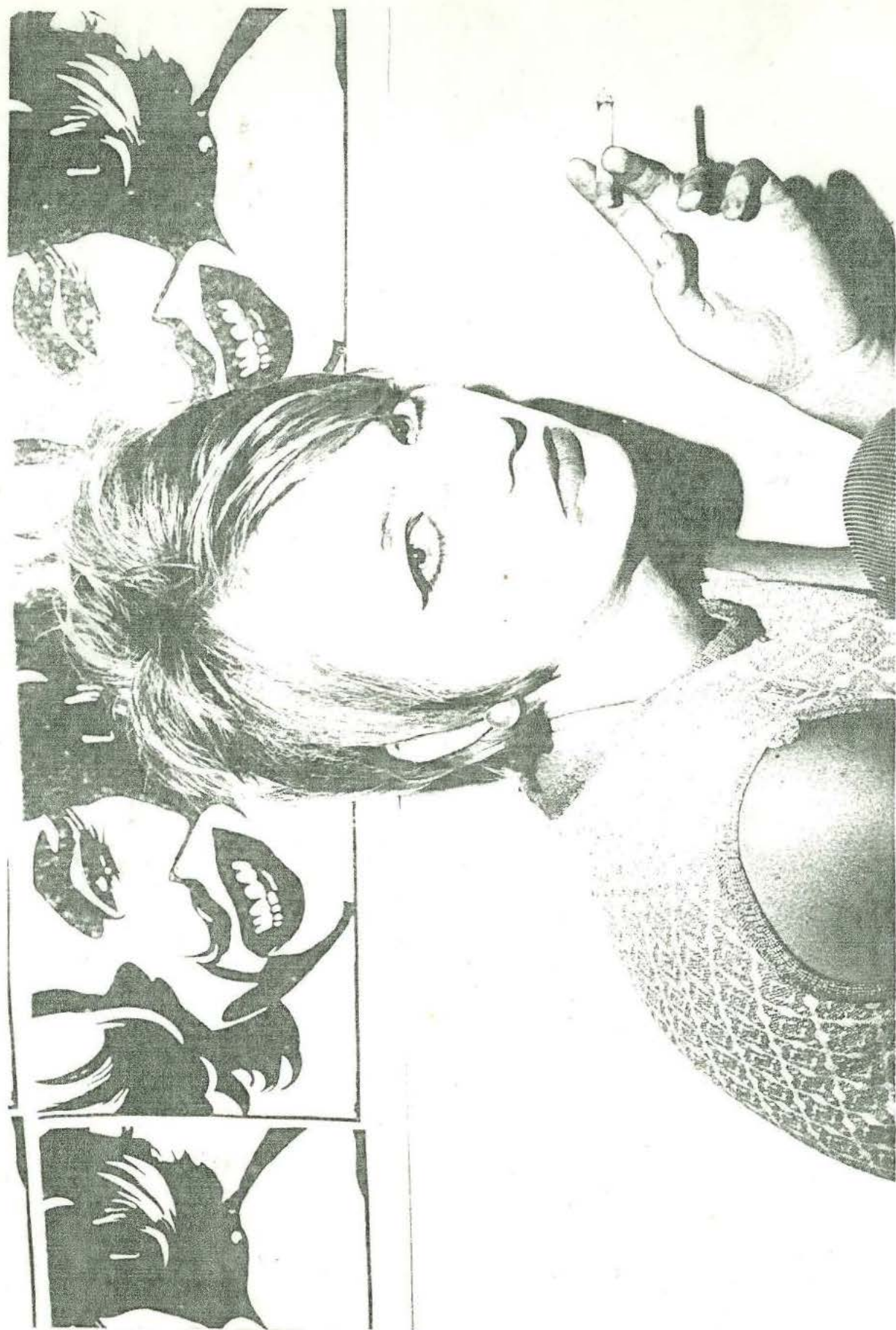

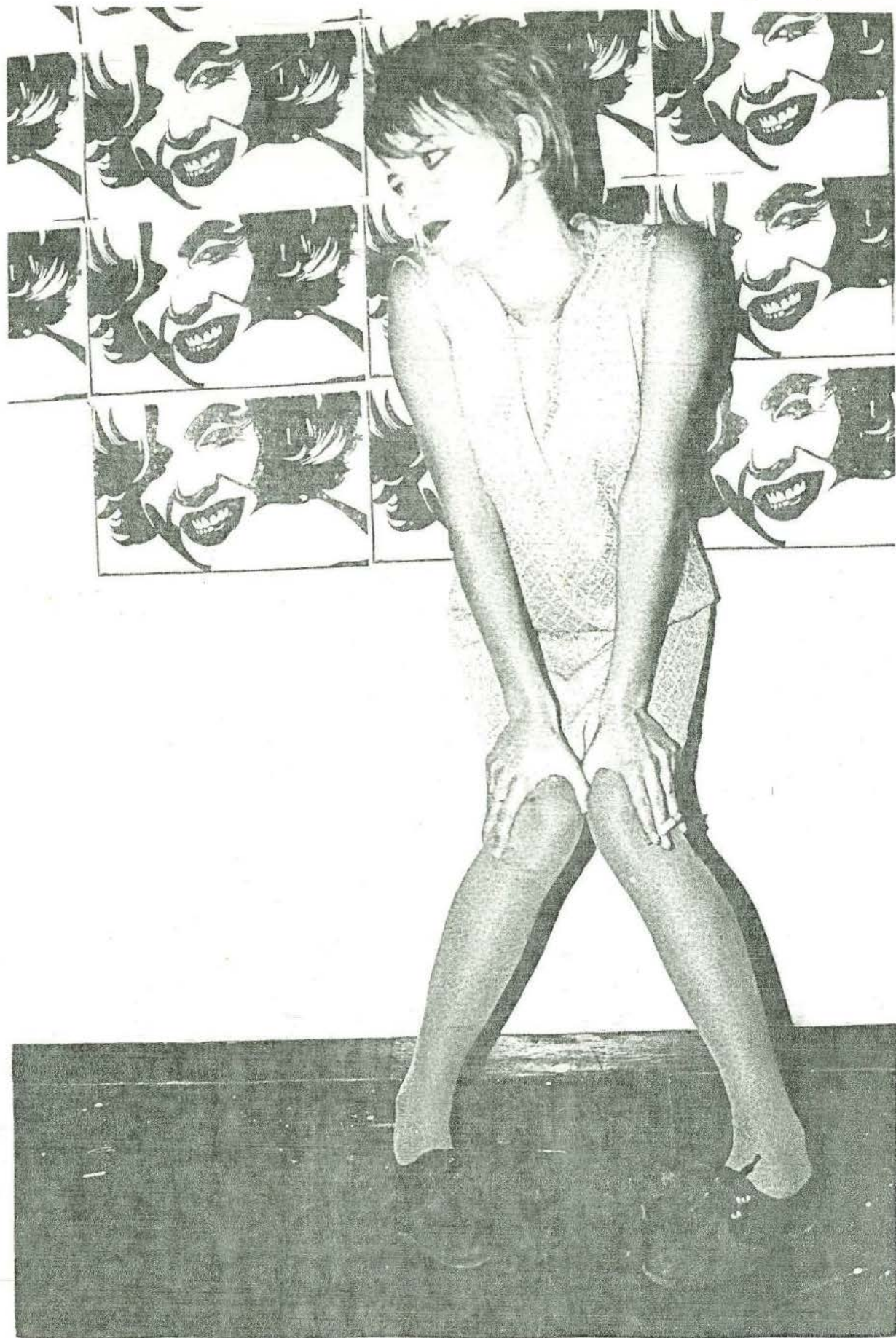

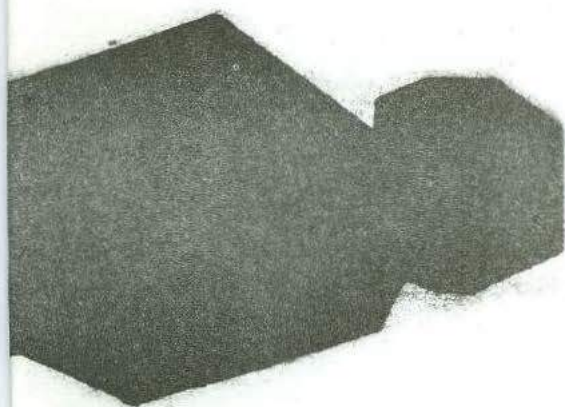

Galerija ŠKUC izdaja št. 13/ februar 1983, naklada 50 izvedev

Oprema Tanja Lakevnik

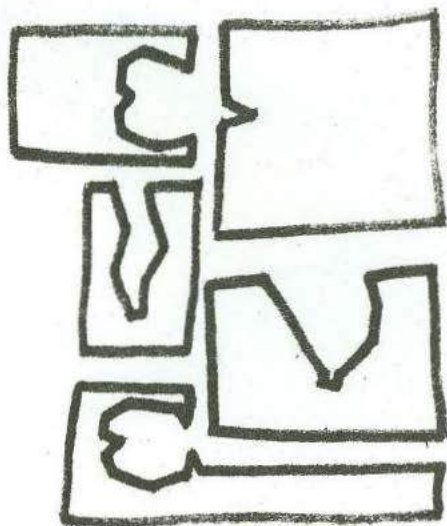
Uredništvo: Likovna redakcija

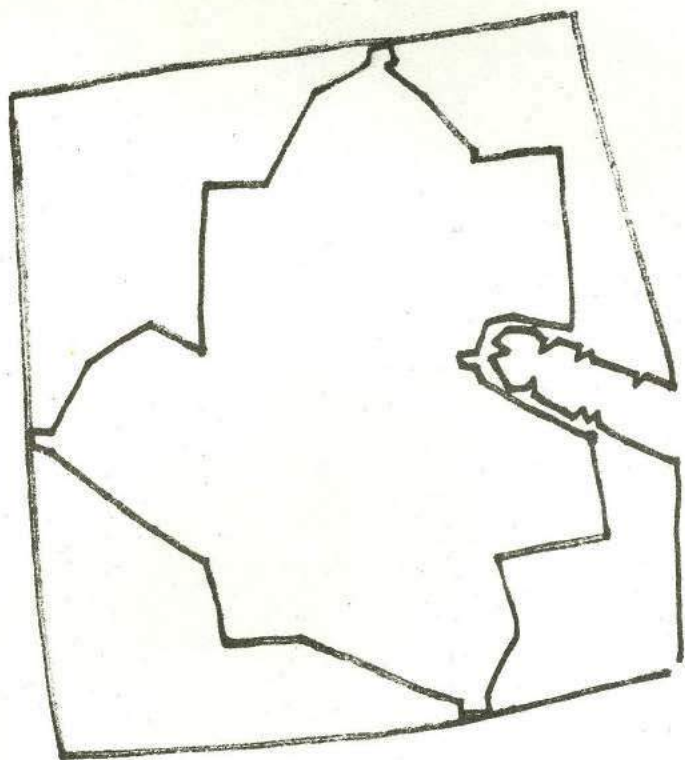
ŠKUC LJUBLJANA

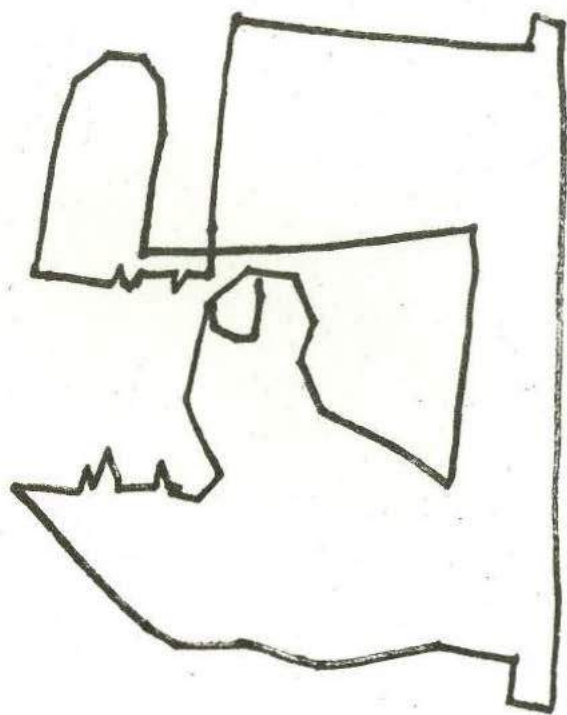

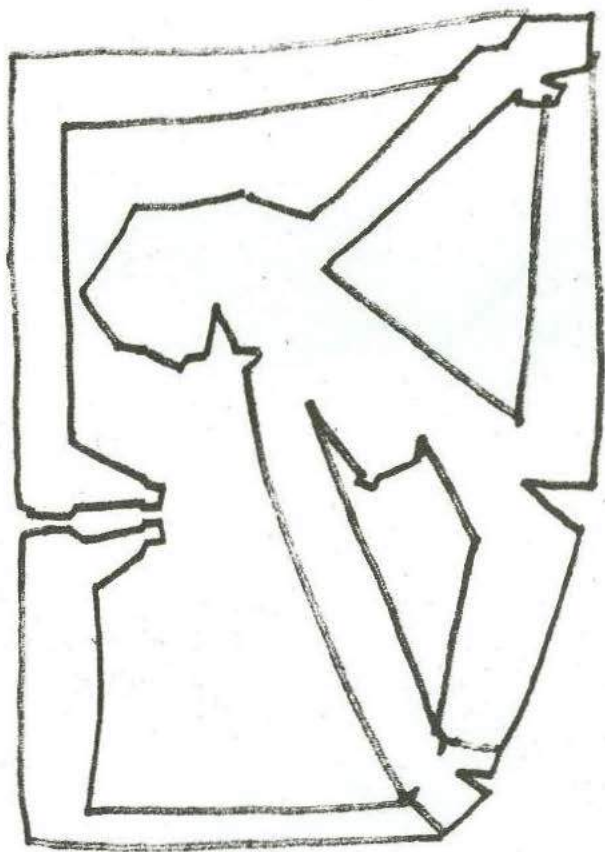
SVOBODE

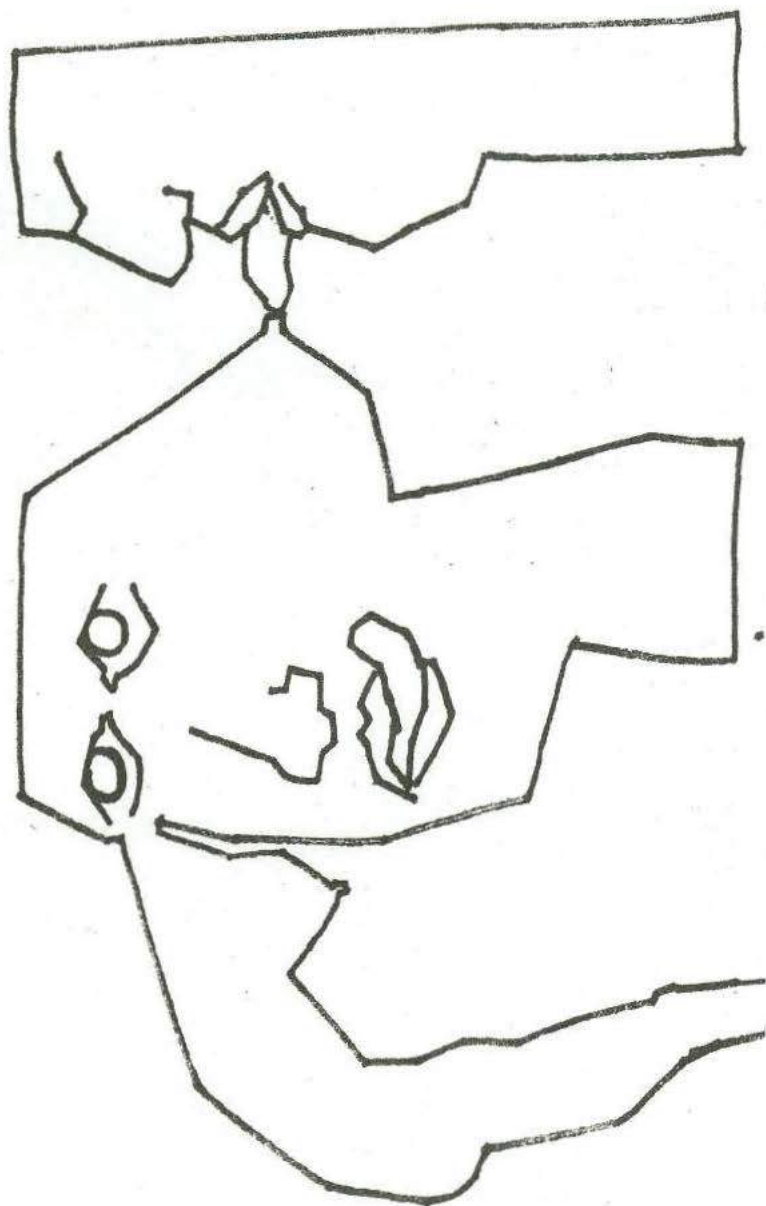
4/4

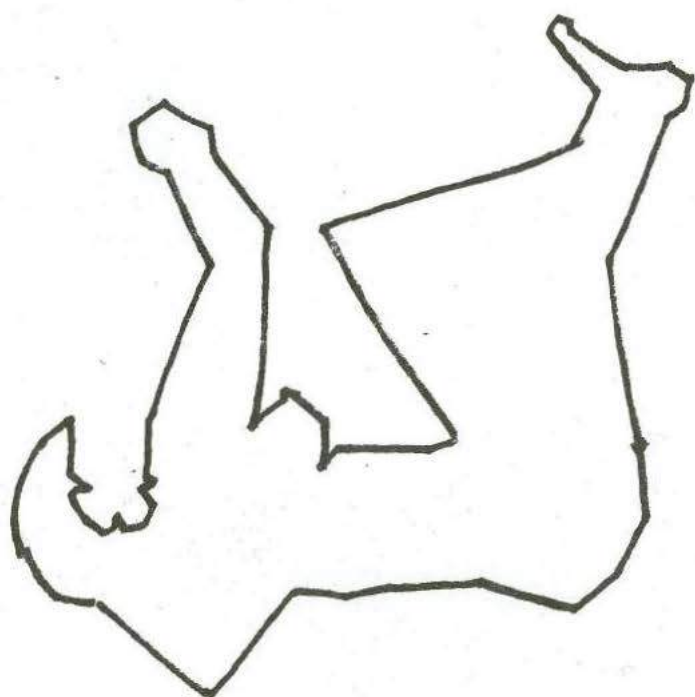

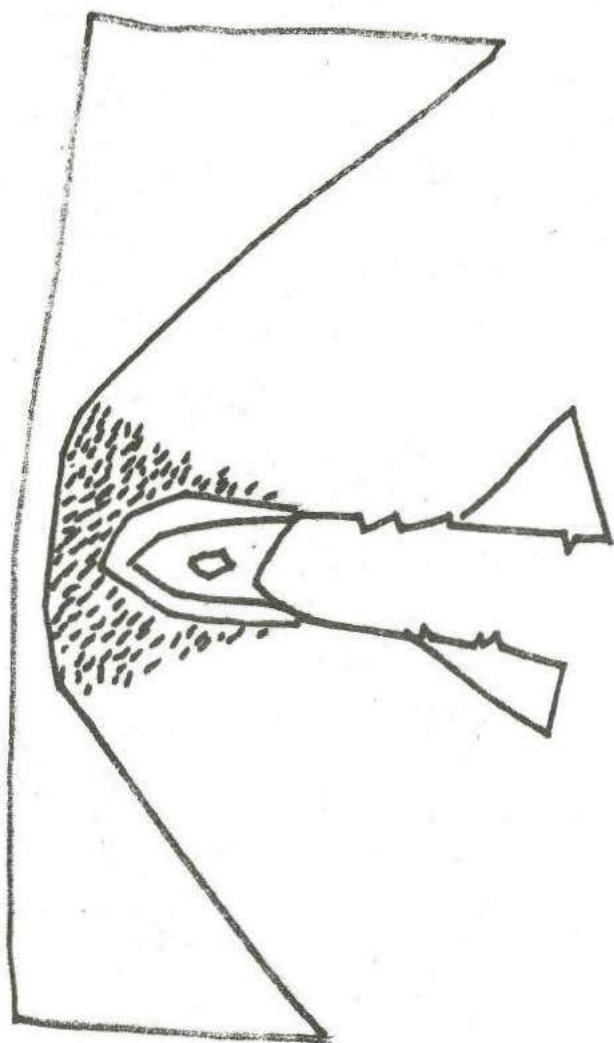

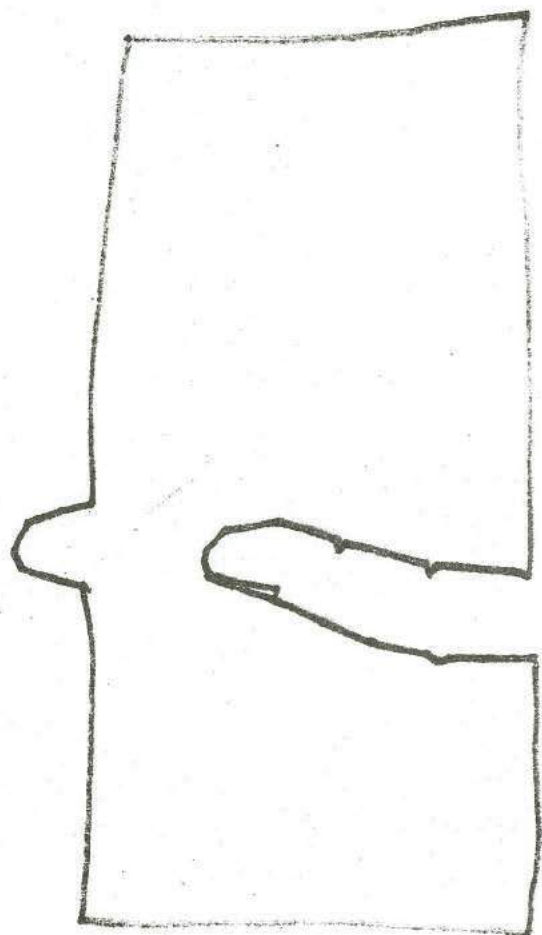

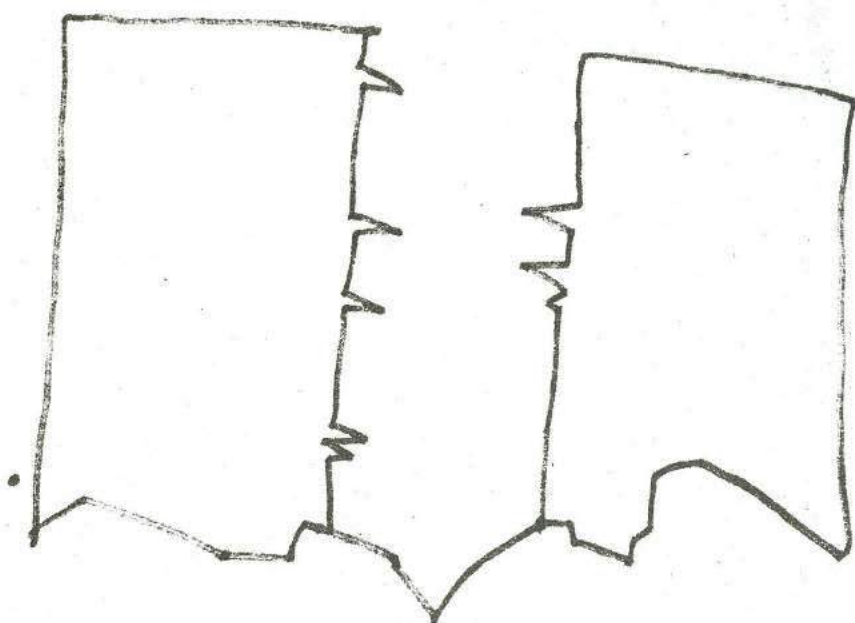

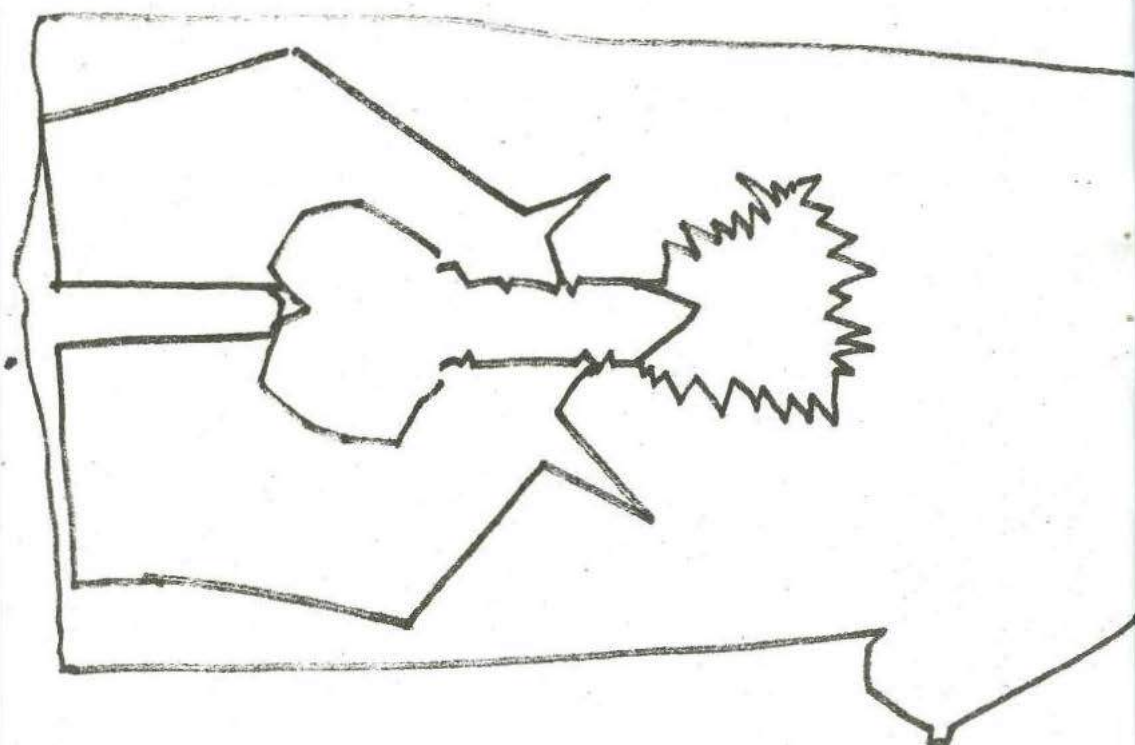

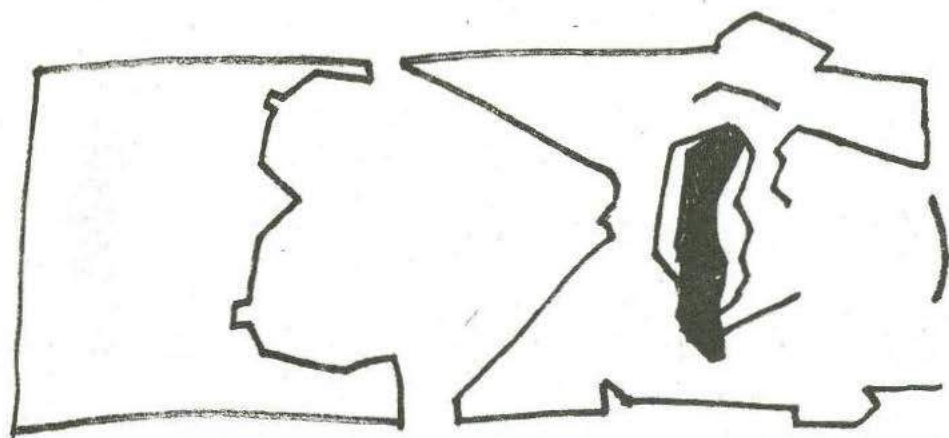

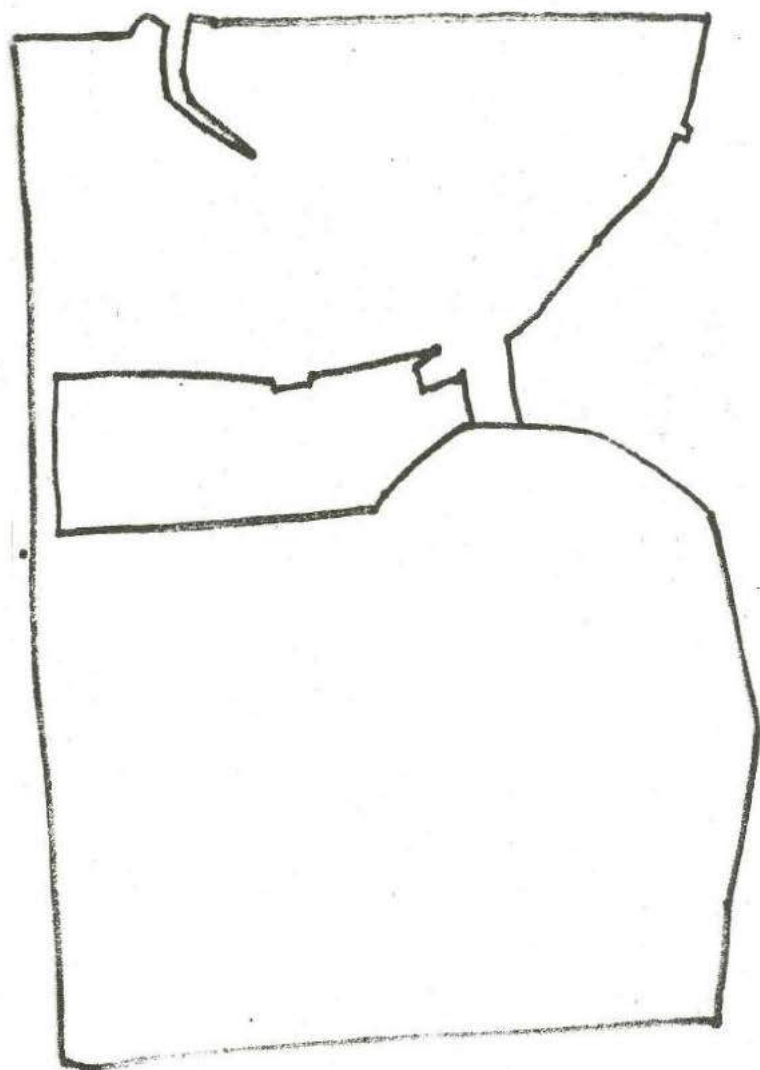

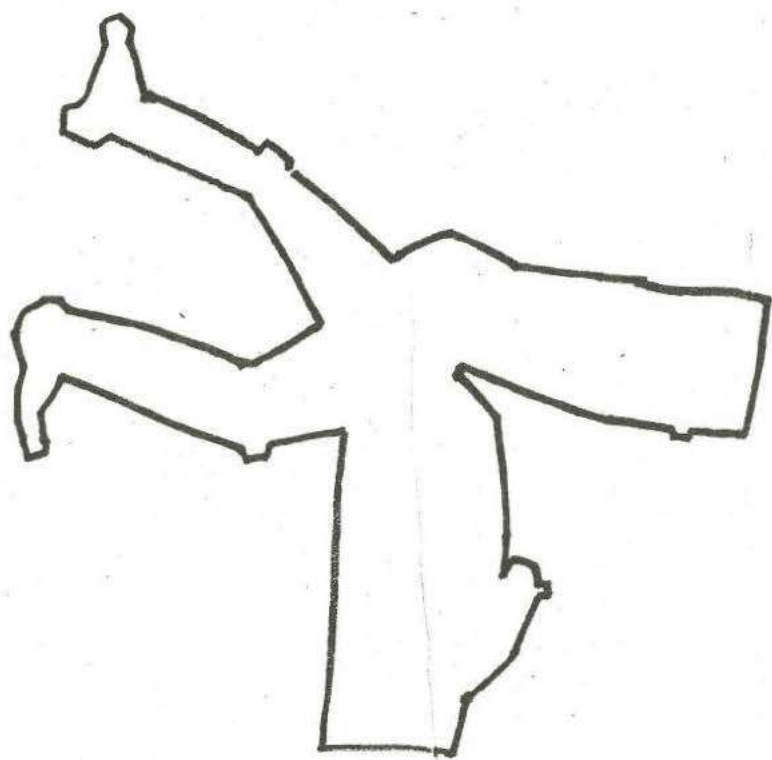

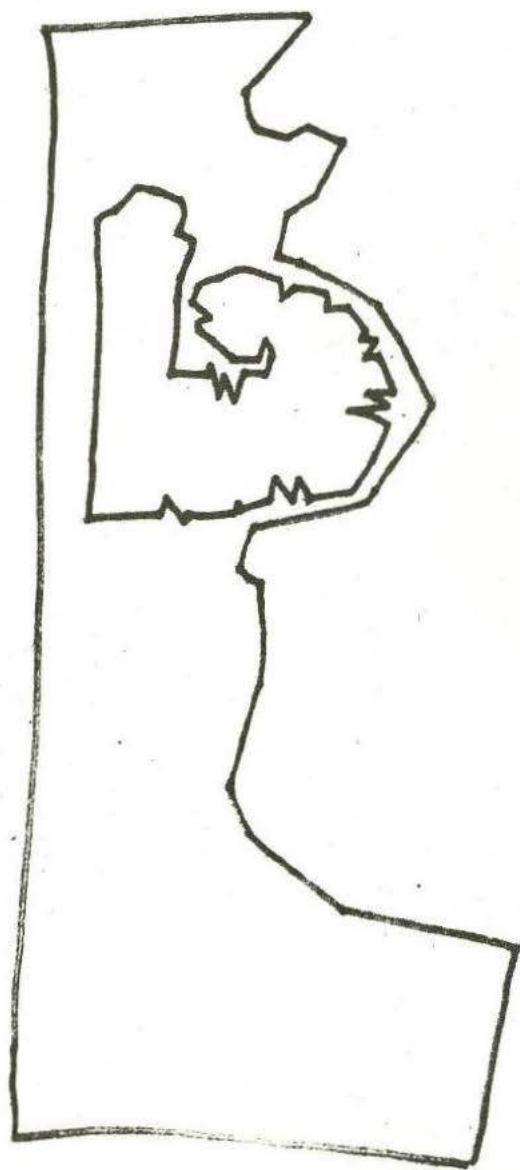

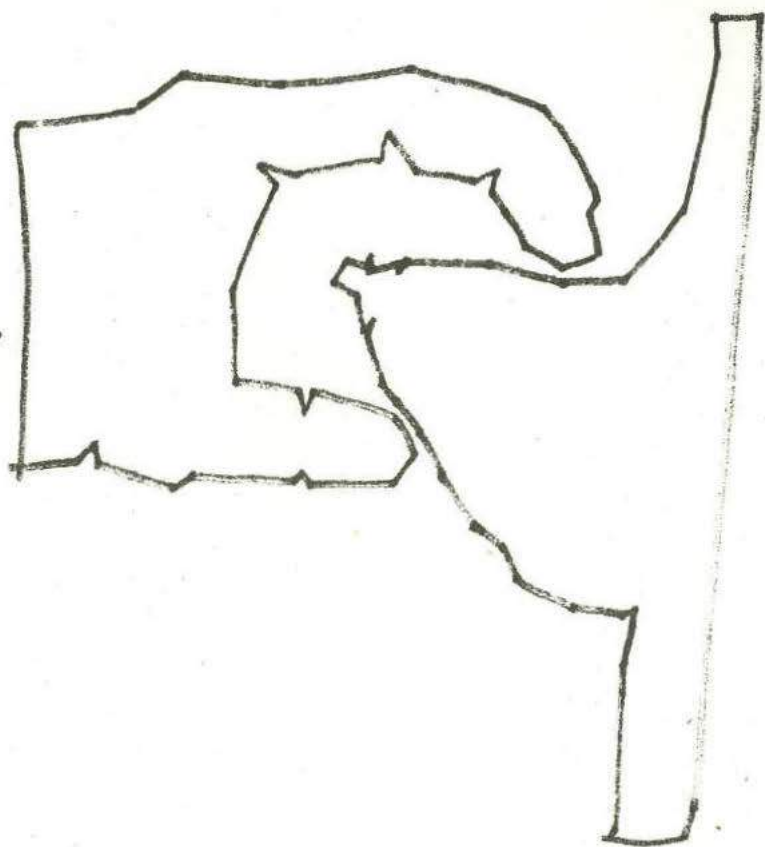

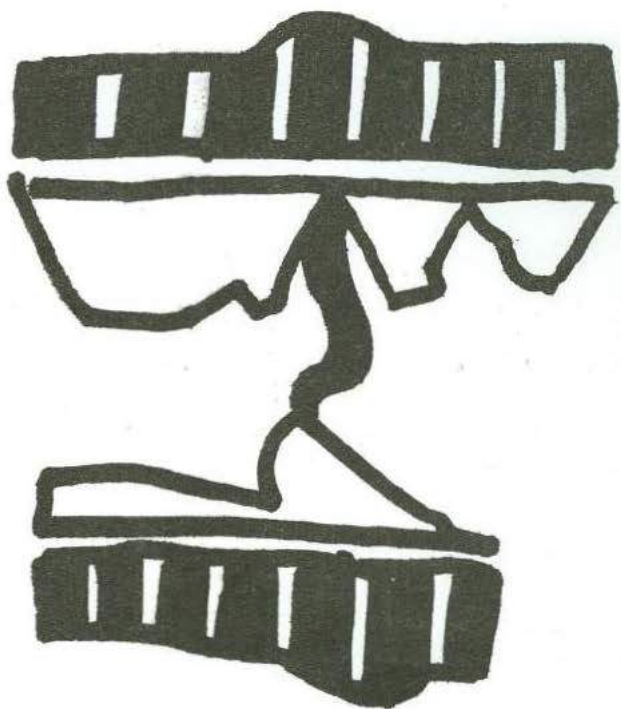

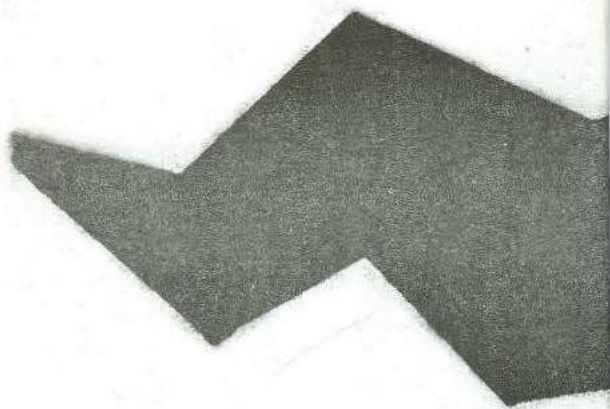

VEŠTAČENSTVO: LIKOVNA REDAKCIJA / ŠKOLSKA UČEBNICA /
1983. IZDAVANJE 50. / OPEKATA MARC DAVOŠIN /

122 DWI

delavska

pišem železo
železo gori
pišem železo
glava gori
pišem flašo
flaša opijani
pišem flašo
glava blede
pišem tovarno
tovarna umri
ljubim tovarno
beseda ne umri

Jugoslavija

Jugoslavija je brezkoštje
Jugoslavija je simbol mira

Jugoslavija je brezkoštje
in zato se je ne da zlomiti

in zato je njeno ljudstvo
navajeno trpeti
in zato je njeno ljudstvo
pripravljeno umreti

praznična

ponoči ko se vračam domov
je tovarna videti tako nedolžna

luna brije po pijanih očeh
in vem da zjutraj ne bo ista
luna brije in gledam jo dolgo, dolgo

da bi le bila tudi zjutraj luna
morda bi moral biti že zjutraj
pijan

ko marjetice dajejo
delavska noč traje do
polnoči
delavska noč hiti da njane
kar se še da
delavska noč je kvatka
do polnoči moraš pofukati kar
se da
do polnoči moraš popiti in
pokaditi
kar se da da ti po tem ni slabo
zjutraj ko piješ mleko da
lažje preneseš
ko te pojebejo v tovarni
ko si mlad si nor in veš da
se boš nekoč vprašal kaj
kaj je bilo ko je prišla ona
in se ti dala
delavska noč je kratka in
ti moraš biti malo nor
pa tudi pijan da jo
hitro pofukaš in da jo
potem še odjebeš
ko si mlad si nor in
kako banalno to zveni
še veš da je treba
biti nor da tako garaš
in tako mnogo zaradi
prespiš

še eno noč sem pofukal
noč ob ženski
noč ob flaši
zjutraj ne smeš biti zaspan
še eno noč sem pofukal
zjutraj pa zopet klečim
kolena bolijo
se zvijam
hoče da delam
ne morem ker noč
zjutraj me pojebe
malo me počuka
od spredaj, od zadaj
in jaz klečim
sevzvijam
kako bi klav zjutraj
klav bi rojake
klav bi brate
vsem bi pojebal mater
klav bi železo
koljem trak ne ljudi
klav bi zjutraj
klav bi pa mi spodrsne
ob znoj
zjutraj si zaklan
bi klav

bosanska

o, ljubljana saj si jugoslavija
o, ljubljana saj si domovina
o, ljubljanka
saka ne ljubiš me
saka koineš me
oj ljubljanka saj sem jugoslavija

velike pizde

do polnoči traje delavska noč
do polnoči moram pofukati
kar se da
do polnoči je tako malo
moja punca pa je tako
zanič da se na njo še
zdrkati ne da

praznik

razbijmo čaše ob tla
naše države saj smo
bogati otroci socializma

poglejmo se v oči in si
stisnimo roke ker nismo
velikokrat prijatelji

car! noči

spet vriskajo prasci
spet vriskajo prišleki
spet trpi domači dom

kdo jim pustil je
ljubljanško noč
kdo jim pustil je
ljubljanške sanje

raš kje dom je tvoj
ljubljanški suženj
spet vriskajo
spet pojejo jugoslavija

umetniki proizvodnje

kako boli. kako peče

kako peče

kako se znoji

kako trde so noge

zjutraj v betonu

teško je jeklo

zajebana je tovarna

kako boli kako peče

kako se znoji

ko se dela

ko se pije

ko se življenje kali

toda kako lepo zveni

če to napišeš

nabrusiš jeklo

nabrusiš misli

odrineš voz

odrineš besede

kako lepo je

potem to boli

kako lepo po tem peče

delavec mora pisati

in lažje bo

delavec je nor

in nora je delavska beseda

črna zlato

še se vidi črna
veseno je volja tvoja
še se vidi črna
veseno bo denar tvoj
še se vidi črna
zato tvoja ne bo

prišel si iz železa
za železom

rano vstajaš
se potiš
da dobiš

zvečer zakuriš ogenj
si ga zdirkaš in
zapiš

nekaj več denarja
dobiš da bo še za
mamo
se zgaraš in upaš
toda vse bo šlo
v pičko materino
ker ona ne bo
vzela črna zlato

partizanska

kot otroci smo se igrali
nemce in partizane

zmeraj sem moral biti
nemec in to me je jezilo

kajti težko je biti nemec
v naši domovini

zvečer ko sem prišel domov
sem se potožil

mami

rekel sem ji da hočem

biti partizan

mama me je imela rad

hvala ti

rekla mi je naj nobenemu

več ne odpiram vrat

in naj bom skozi doma

če boš doma in če se

boš nehal igrati

partizane in nemce

boš bolj redno jedel

in se boš vsaj malo zredil

mi je svetovala

rekel sem si

to bi pa bilo dobro

mogoče pa se bom raz

zredil

potem bi bil lahko

močnejši in bi bil

vseskozi parbizan

prijatelji so hodili k

meni in me klicali

jaz pa se nisem hotel

oglasiti

minevala so,
še zdaj minevajo leta
jaz sem jedel in
žokal

in ko se nisem več
počutil kot otrok
sem se odločil da
poskusim še enkrat
v partizane

nekega dne sem
mami napisal na list
papirja da bom šel
od doma in da bom
probal biti partizan

čakal sem samo
še to da prebere
in pobegnil bi

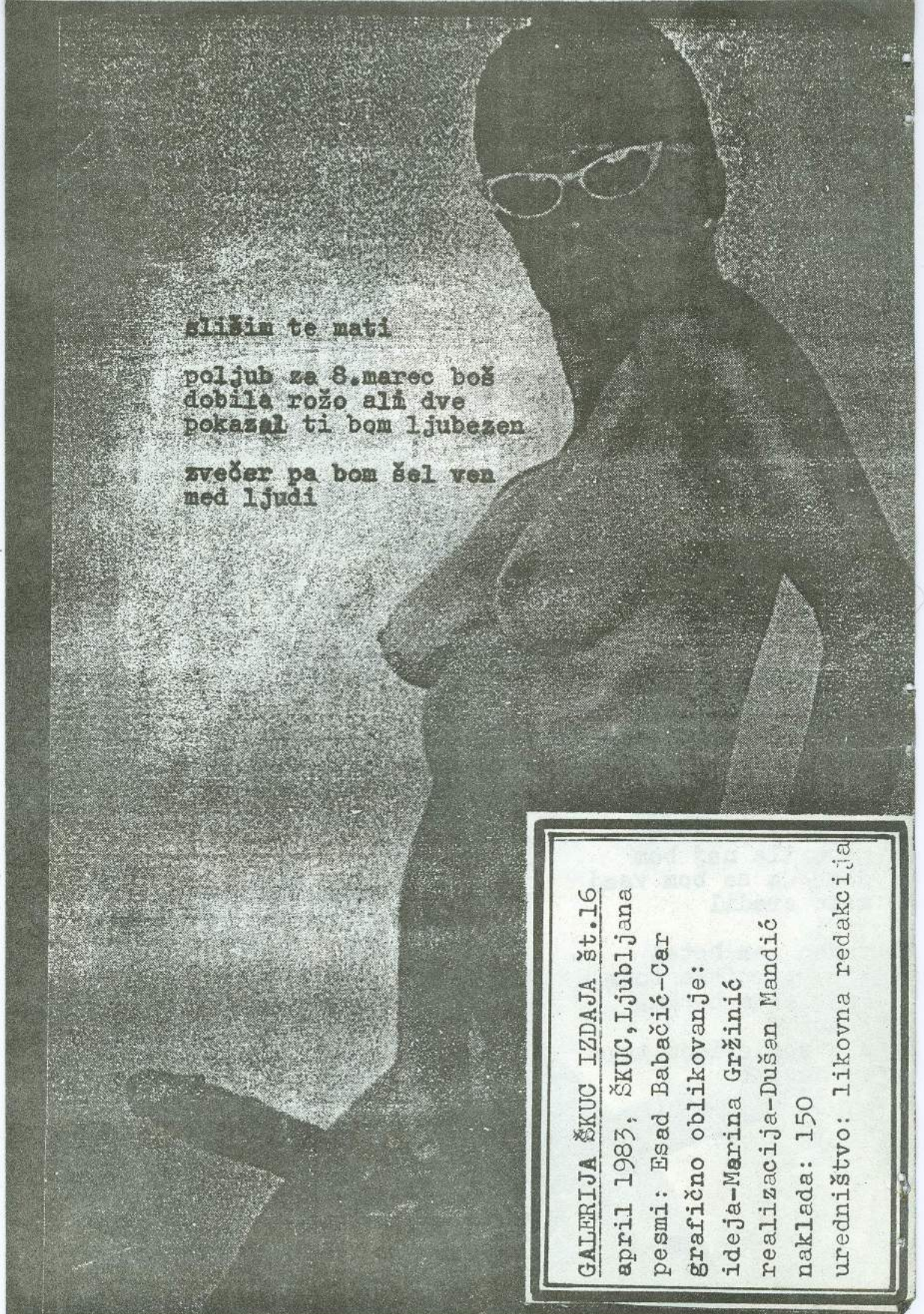
toda pobegnil nisem
nikoli ker moja mama
ne zna brati
ker mojo mamo socializem
tega ni naučil

občutil sem vojno
moč in nemoč nemcev
in še dan danes jo čutim

nikoli nisem hotel
biti nemec toda
mama mi je vedno
govorila naj bom
doma da se bom vsaj
malo zredil

vedno sem hotel
biti partizan toda
moja mama ne zna
brati
njo socializem tega
ni naučil

slišim te mati

poljub za 8.marec boš
dobila rožo ali dve
pokazal ti bom ljubezen

zvečer pa bom šel ven
med ljudi

GALERIJA ŠKUC IZDAJA št.16

april 1983, ŠKUC, Ljubljana

pesmi: Esad Babačić-Car

grafično oblikovanje:

ideja-Marina Gržinić

realizacija-Dušan Mandić

naklada: 150

uredništvo: likovna redakcija

Vi, ki se radi zbirate, to je pravo mesto za vas. V KLUBU ŠTUDENT, (klet četrtega bloka študentskega naselja) je skupina FV 112/15 prevzela torkove večere, ki jih namenja novovalovskemu disku. Začela bo že ta torek, 3.11.1981.

Podlaga : Cabaret Voltaire

OBVESTILO 13. 11. 81.

do torka 17. 11. 81

2 x

FAVE
FV 112/15 obvešča!

Čeprav še nimamo žarnic, kablov, neonskih luči, video - recorderja, TV . jev, diap projektorjev, barv, blica, kaset in filmov, kasetofona, mikrofona, papirja, zdravil za bolne člane, oblačil. šmink, ~~inštrumentov~~ inštrumentov, najenostavnejših zvočnih efektov, toplih napitkov in prigrizkov, pridite v prostor, ki je kljub temu še vedno edini primeren za novovalovski disk. Drgaja se ob torkih, v kletnih prostorih kluba Forum.

Ta torek

v disku fv 112/15

za 60 din

NASTOPATA:

LAIBACH, ena od najbolj misterioznih skupin naše ozke domovine in njihovi beograjski prijatelji PROFILI, PROFILI! 9.02.

OBVESTILO

19. 2. do 23. 2. 1982

2 x

disko FV sporoča, da bo pustni žur v torek 23. februarja.

Poskrbljeno je za neomejeno število disko jahačev, ki bodo v diru spuščali svoje najljubše komade. Trajalo bo do 3 zjutraj. Na voljo bo tudi šminka za tiste nenamazane.

VABLJENI

Zakaj skupini FV 112/15 ni bilo dovoljeno pokazati solidarnost z bojem poljskih delavcev? Resnico zveš če prideš ta TOREK v DISKO FV. Prosimo prihajajte brez pretepov, posilstev in drugih nasilij.

OBVESTILO, 19.11.1981

FV 112/15 obvešča:

Bani "GUSTAF i NJEGOVI DOBRI DUHOVI" prihaja iz mesta, ki so ga Rimljani zgradili na sedmih gričkih, potem ko so leta 173 p.n.š. potolkli Ilire. Pod gričkom so zgradili Areno.

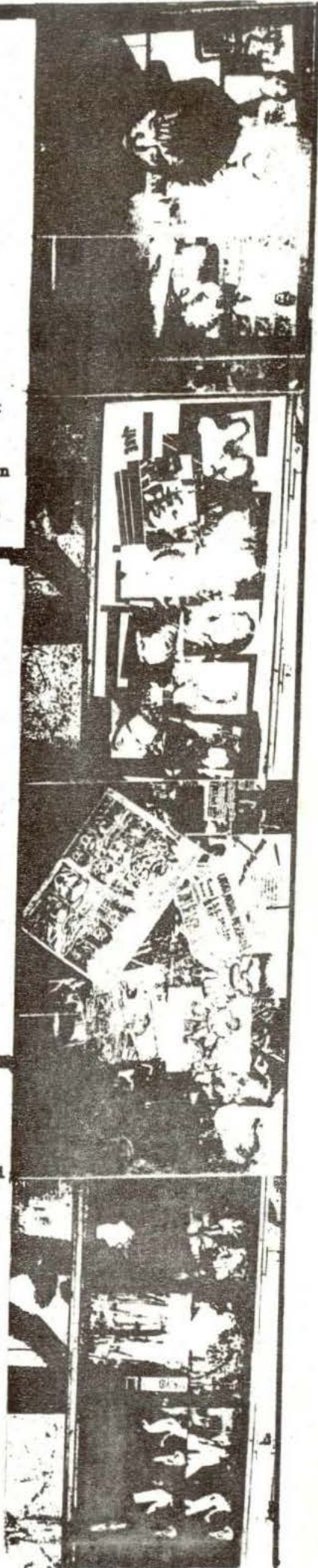
Danes, po 34 svobodnega razvoja, je Pula eno od največjih turističnih in ladjedelniških središč Istre in SFRJ.

Priporočamo vsem vam, bilo vas je skoraj tisoč, ki ste se na pustni torek gnetli v ali PRED diskom FV 112/15, da se toplo zahvalite Bebeloritnežem, ki so sami sebi omogočili in omogočajo bogato pustno izživiljanje, ter nenehno pozabljajo na vas. ^{in izražajo} ~~VIA OFFENIVA~~ Sicer pa ta torek v DISKU FV 112/15 gostuje Reški KAOS za 40. din. 16.III.1982

Končno disco FV 112/15 začneja z poskusnim obratovanjem videa.

Na naše veliko veselje bo to ravno na koncertu idrijskih KUZEL.

Tako si boste KUZLE lahko istočasno oledovali in poslušali v živo ter tudi na zaslonih, direkt za 40 dinarjev.

V spomin na herojsko življenje in dele tovariša Tita
skupine FV 112/15 razpisuje JAVNI NATEČAJ
za še neobjavljene krajše prozo ali poezijo na temo
TITO IN REVOLUCIJA.

Svoje prispevke pošljite ali prinesite v pisarno Foruma,
ŠN, blok I, najkasneje do 4. maja. Tri najboljše prispevke
bomo nagradili in prebrali v disku FV.

3. MAJ 82

Zadnji torek v mesecu staremu letu, katerega smo vendarle dočakali,
organizira FV 112/15 prednovoletni žur. In ker je to zadnji torek,
bo daljši kot je to običajno. Novovalovski disko, ki je žur, ki je daljši,
ki je napolnjen z gosti, si želi tudi tvojo udeležbo.

16. 02.

Torek, 16. 02., v disku FV MRJAN OGRINC !!!!!!!!!
Rola izvrstno glasbo
Lepo govori
Maksimalno relaksira
in pripravlja nekaj metrov dolgo presenečenje

Vsi, ki ste si opomogli od prejšnjega koncerta, vabljeni zopet
v disko FV 112/15.

Tokrat bo iz temnih in pustih slovenskih kulturnih globin
izplaval ORKESTER TITANIK. 19. 01.

Nea je -vi ne vstajate v nekdan ob sestih i se nalocate

ob i vetih

napak

11. 05.

Skupina 92 po dolgi pauzi nastopa, ta torek, v DISKU FV.
pred skupina -berlinski zid-

FV 112/15 obvešča:

Ta torek, 24. 11. 1981., v novovalovskem disku
gostuje bend "GUSTAF I NJEGOVI DOBRI DUHOVI". Vse bo za isto
ceno, vse v isti kleti IV bloka.

Obvestilo naj gre v:

ponedeljek, 23. 11. DVAKRAT (enkrat v vsakem bloku obvestil)

torek, 24. 11. DVAKRAT

-11-

V upanju da Vam prebiranje ne bo preteško padlo V
priščno pozdravljamo

23. 11. 1981.

Torek, 26. 01. 1982. disko FV 112/15 UREJA, VODI in PREDSTAVLJA svojo
zbirko ameriškega underground stripa IGOR VIDMAR.

OBVESTILO

17.-20. 4. 82

21

Skupina FV 112/15 v teh pokongresnih časih ob kavici in pomarančah
nestrpno pričakuje nastop Igorja Vidmarja, ki bo ta torek v
DISKU FV.

OBVESTILO

10. 4.-13. 4. 82

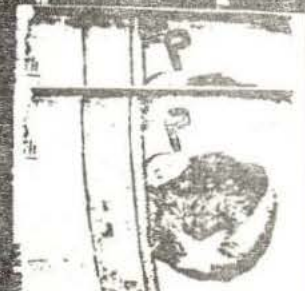
21

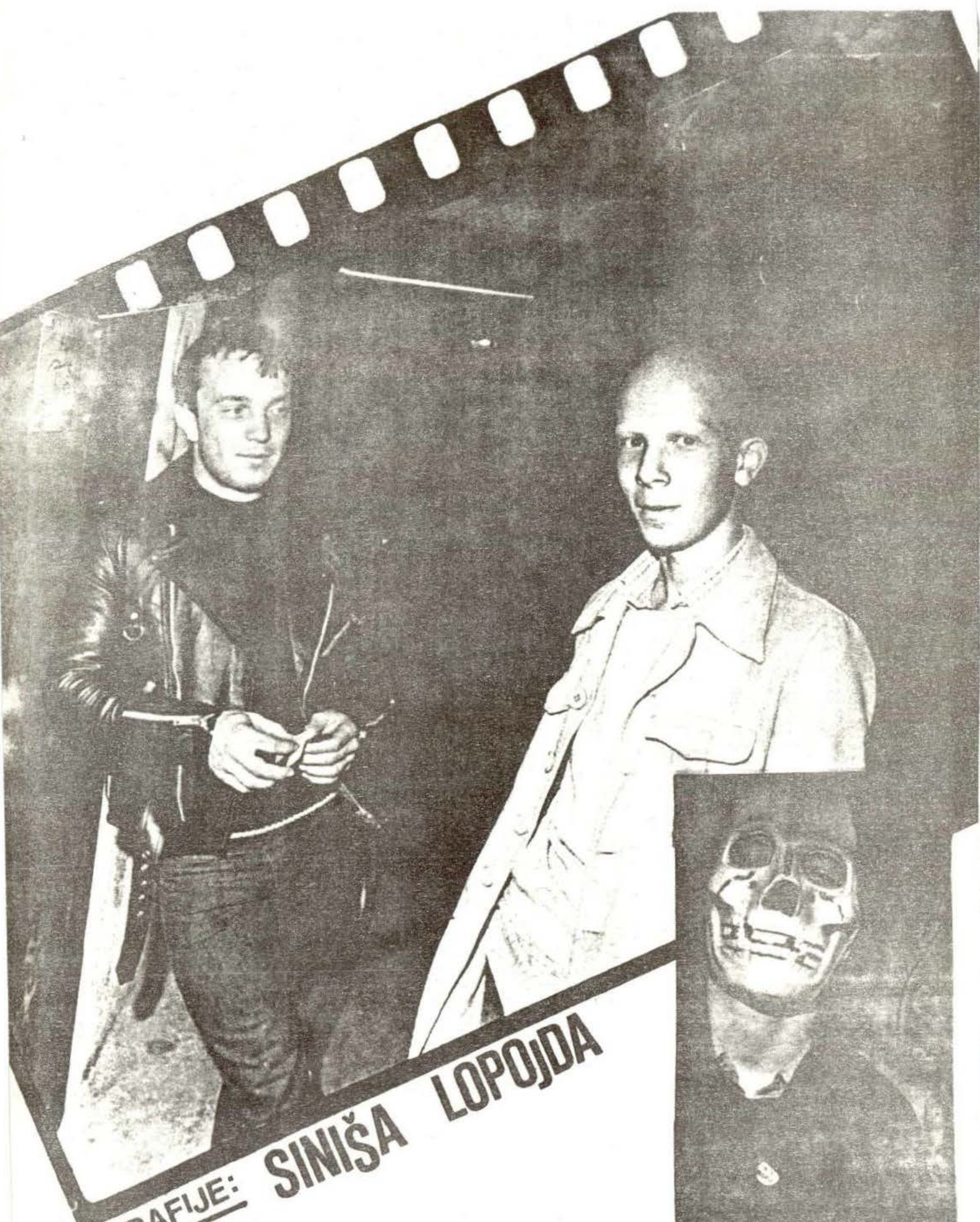
Ta torek v disku F.V. poleg običajne novovalovske glasbe
nastopita v živo tudi dva ljubljanska benda: Otroci socializma
in Via ofensiva.

NACINE OGRANČENJE
POTREBE IN V JEZIK

REI

ZAKAJ

FOTOGRAFIJE: SINIŠA LOPOJDA

**SNEBERŠKO NABREŽJE 47
LJUBLJANA-POLJE 61260**

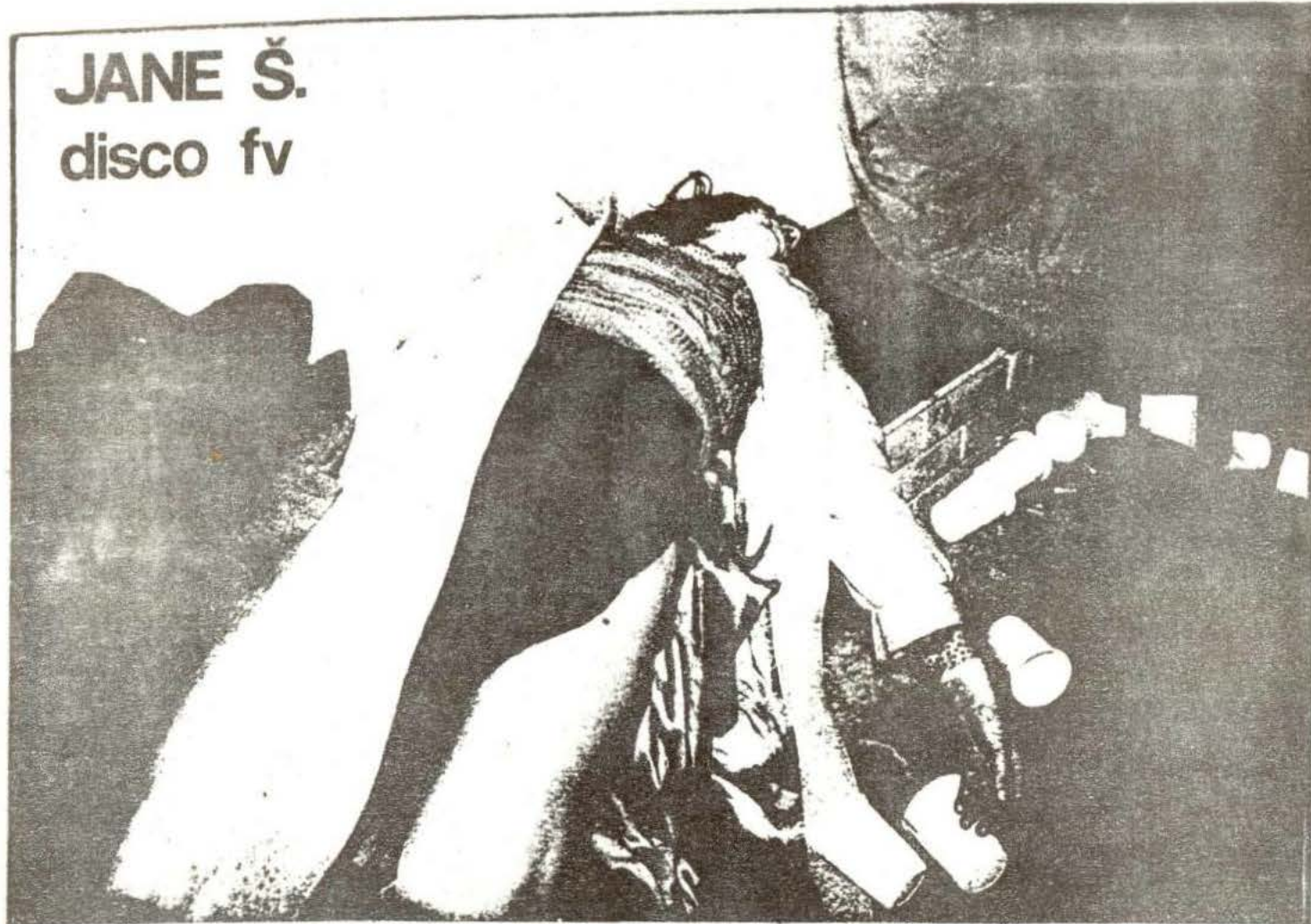
SINIŠA

SINIČA

JANE Š.
disco fv

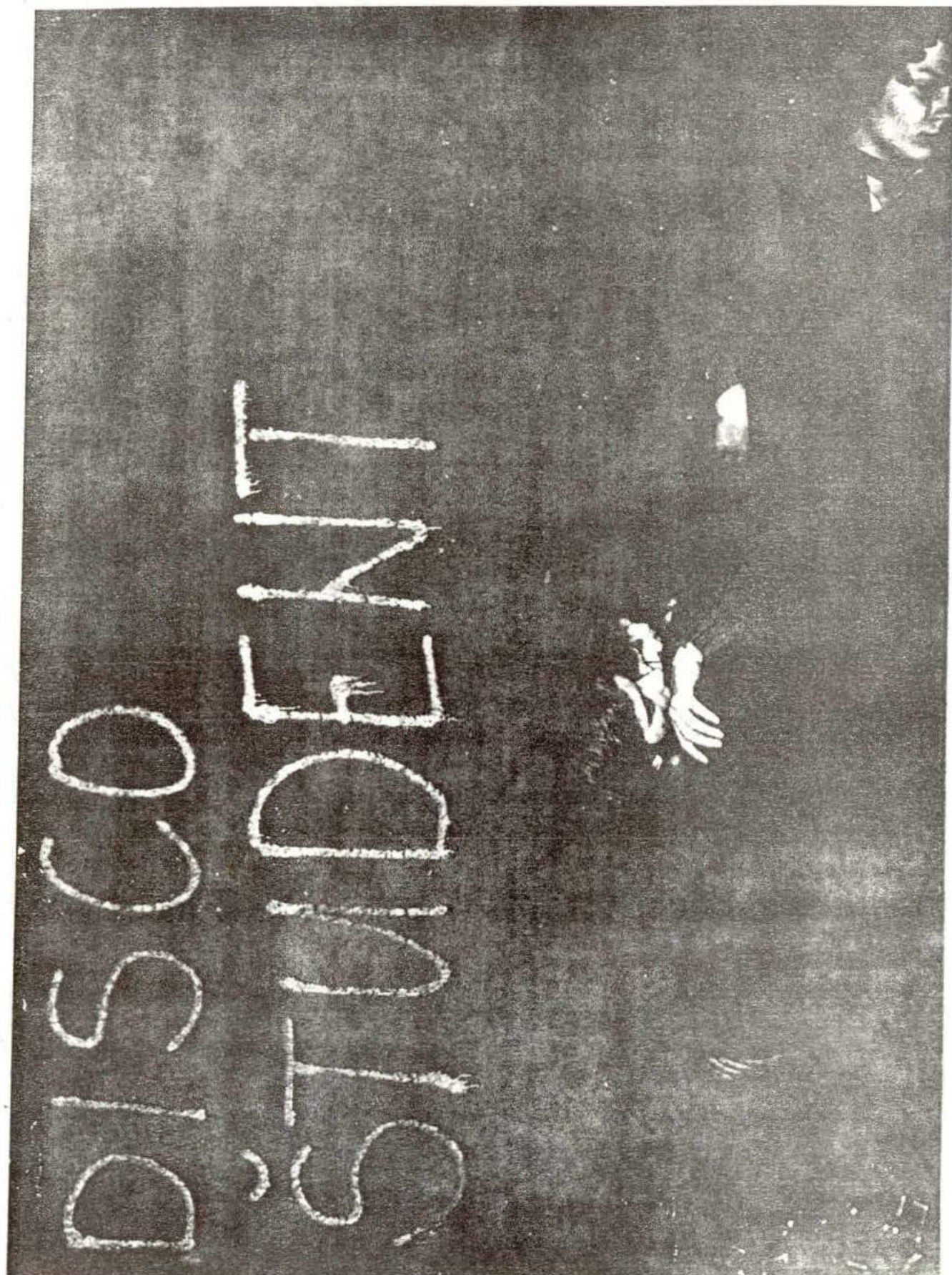

sreda-
stari
ROCK

fotografije

•BOŽIDAR DOLENC•

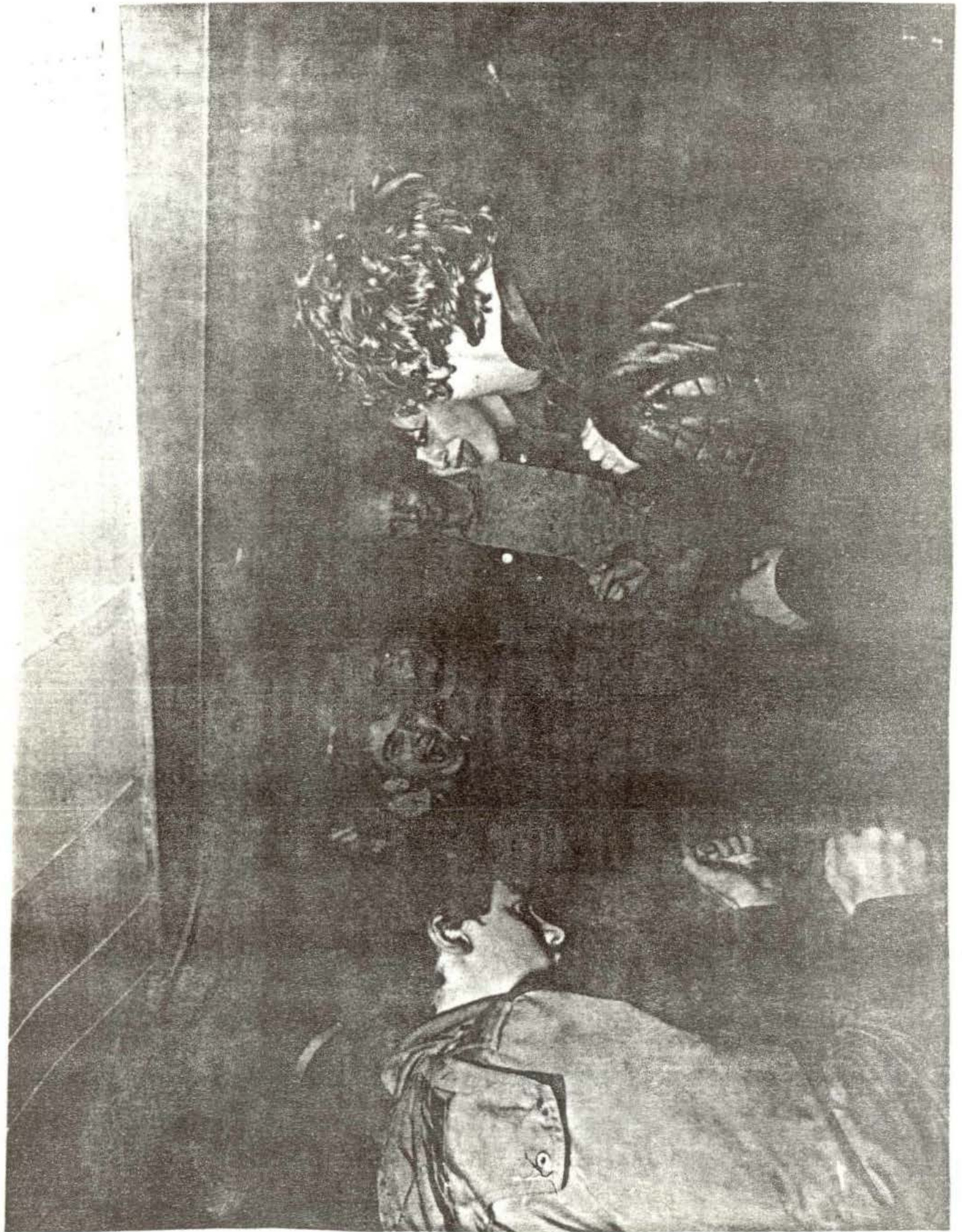

PUNKY-REGGAE PARTY

mirzo dzumhur

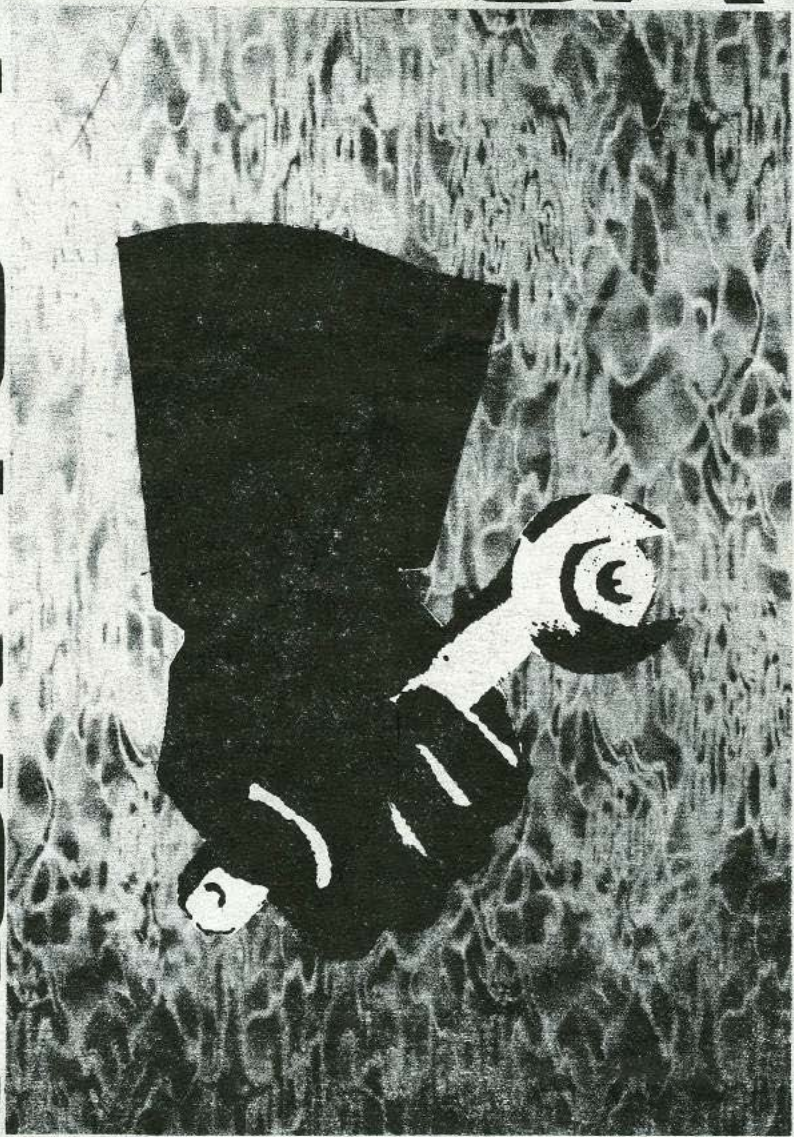

SEZ.1982/83

GALERIJA ŠKUC IZDANA št. 18, maj 1983
uredništvo: Ivan Rakocija, ŠKUC -
v celotni izdaji: 1000, 1000, 1000, 1000
neklada: 1000

NG JOKE

IRVINS THE USA SHOCS BACK TO THE

2.3.1984
7.3.1984

BACK TO THE U S A

LJUBLJANA - julij 83
LJUBLJANA - april 84

BACK TO THE

Danes morda ni več tako aktualno z materialističnimi argumenti razbijati ideološke konstrukte kultur politike o nekakšni izvorni, samobitni, samonikli, avtentični... slovenski umetnosti, ki da je v morju zapadne dekadence priplaval na površje zaradi specifične teže humanizma, naprednosti, zakoreninjenosti, pristnosti itd.; veriga razločevalnih potez rezultira kar v geografskih opredelitvah in genskem zapisu slovenskega kročnega življa. Dilema bo, tako kaže fizično razrešila državna birokracija na sebi lasten, odrezav način.

Temu zares nadebudnemu dejstvu je treba prišteti še drobno pripombo, da v letošnjem letu ZKOS namenja Moderni galeriji celih 15 starih milijonov za odkup likovnih del in sploh porazno finančno stanje na področju likovne prakse.

Hočeš nočeš take razmere naravnost navajajo ljudi na napačno sklepanje, zato povzemimo dva taka (tipična) sklepa:

1. nastopili so "mračni" novi časi, ko postane umetnost prepovedana in je hkratio odveč.
2. drastično-zmanjševanje sredstev za umetnostno reprodukcijo pomeni revolucionarno težnjo kulturniškega pola birokracije po samoukinitvi.

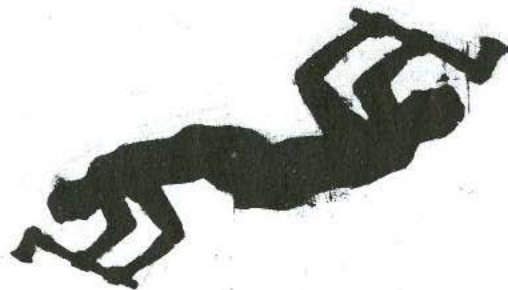
Na oba sklepa ima kulturniška birokracija na videz dober odgovor: preprosto ni dovolj denarja, in če ne verjamo da lahko gremo vprašat gospodarsko birokracijo, ta nas bo seveda napotila na politično birokracijo, kjer bomo končno zvedeli, da naj se pošteno poglotimo sami vase in naj se vprašamo: kaj smo pa mi storili, da bo stanje boljše?

USA

Postavimo tezo, da so vsi dosednji poskusi proboja slovenske specifikke skrahinili natančno na mestu, kjer samoupravni likovni ustvarjalec naleti na samega sebe kot v razredni družbi delujoče bitje. V tem je problem in modus operandi vladajoče ideologije. Za njenim hrbtom stojijo mase, preprosti ljudje, naš občan delovni človek v katerega službo se postavi tako, da s ponujenjem njega poraja in opravičuje sebe.

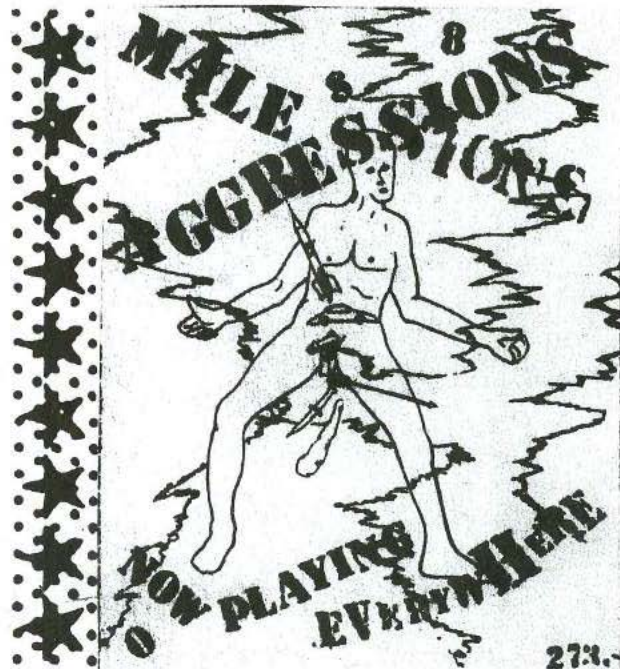
Kako naj tudi drugače obravnja sebe kot s tem, da v tej kreaturni inducira svojo lastno paranojo. Mit o kulturnem osveščencu, ki da pride v galerijo zadostiti svojim potrebam, je resnica o kulturnem osveščencu kot državi v nalem. V udobnem fotelju umetnine spočije svoje raztreščene ude. Da na steni ne bo naletel na lastno potlačeno resnico, poskrbijo institucije likovne kritike, pedagogije, muzejske in galerijske politike ... s tem, da vzpostavljajo nek nejasen, opel zdrav okus in sklepajo kompromise z izavitelstvom.

Če nama kdo očita vsepočeznost in neonformiranost, naju to ne zadeva. Zastavek tega pisanja sploh ni kaka objektivnost prikaza ali hlapčevsko moledovanje za sprejem kake novotarije v obči horizont. Objektivni prikaz lahko ponudi tisti, ki ima vpogled v živi in mrtvi inventar vsega tega kar je v tesnejši zvezi z likovno prakso; in ima kaj ponuditi ker je v Sloveniji precejšnje število razstavnih prostorov v katerih DO, KS in šole odpirajo vrata pretežno klubski in ljubiteljski estetiki lokalnih umetnikov. Likovna kritika ima do te produkcije nujno ambivalenten odnos; prvič zato, ker prihaja od spodaj (kot spontan in zato pristen, t.j. globoko doživljeni izraz duše delovnega človeka), drugič zato, ker dela po navadi ne zadosti jo kriterijem čisto obrtne tehnike. Harmonijo t.j. posrečeno igro vsebine in oblike, ki je odraz zrele umetniške fantazije in humanega sporočila avtorja (berite časopise) poišče med akademsko izobraženimi in preizkušenimi nacionalnimi reprezentanti.

Na tem mestu se lahko vprašamo kaj je lahko vzrok obstoječi situaciji, oz. kateremu zakonu podlega. Kapitalni zastavek vladajoče likovne kritike je celi, zapolnjeni subjekt. Z operacijo subjektivizacije (zanimivo bi bilo razdelati mehanizme iniciacije in promocije v krog zrelih, t.j. "naših" umetnikov) se ideološki horizont zapre. To je minimalno (nujna!) predpostavka meščanske ideologije, če hoče organizirati trg in iz njega izvleči ekonomske in simbolne profite. Dotočdi mora produkcijo/ označevalno prakso v njeem učinku oz. , če vam je ljubše, depolitizirati, nevtralizirati to prakso v fantazmi Umetnika - krotkem fetišu, preko katerega si meščanstvo v odmerjenih dozah daje konzumirati označevalec, realno razrednega boja.

Umetnost (slikarstvo) je zanjo stvar individua, njegovega nazora in duše, po kateri brodi psihologija in razbira trzilaje humanizma v njej. V to podobo ideologija investira svoje lokalne vrednote, kar omogoča simbolno eksploatacijo produkcije in funkcionaliziranje nekakšne oblike trga. Zato je prevladujoči govor o slikarstvu pri nas protisloven. Govoriti mora obče, hknati pa partikularizirati: slikarstvo je univerzalno, toda najbolj odlična je lokalna univerzalnost. Gre čisto preprosto za simbolno nasilje, ki se prakticira skozi mrežo difuznih pravil in prepovedi, katere garantirajo vsaj eno: pod firmo slovenske, t.j. lokalne identitete zakamufilirati pozicijo izjavljanja, se pravi tisto pozicijo, preko katere v slikarsko produkcijo vdirajo njej heterogeni oblastni kriteriji in razmerja. Lokalizem je točka samoprepoznavanja umetnostne ideologije, hknati pa travma in za-

273.

gon v njeni politiki selekcioniranja, ki pač izvrše vse kar ne more prebaviti in vključiti v svoj horizont. Na oni strani horizonta, čeprav si nadeva še tako eufemistične izraze kot je pluralizem interesov, najdemo n.pr. SKUC in njegovo galerijo.

Razstava BACK TO THE U S A po najinem mnenju radikalno odpira natančno ta vprašanja.

Borut Vogelink

Miloš Gregorič

Joseph Schillinger, ameriški kulist, je v začetku dvajsetih let napisal knjigo Matematična osnova umetnosti (The Mathematical Basis of Art). V njej je zgodovinsko evolucijo umetnosti razdelil v pet con, ki se razvijajo s pospešeno hitrostjo:

1. pre-estetska; biološko stanje mimikrije
2. tradicionalno-estetska; magijska, racionalno-religijska umetnost
3. emocionalno-estetska; umetniško izražanje emocij, samoizražanje, umetnost zaradi umetnosti
4. racionalno-estetska? empirizem, eksperimentalna umetnost, nova umetnost
5. Znanstvena, post-estetska; zlitje umetniških form in materiala, razpadanje in konec umetnosti

Temu je dodana šesta zona, ki je delno vsebovana v zadnji, je nezavedna in neformulirana.

6. Potencialno-eklektična; vse estetska, evokacija historičnih del, integracija posameznih homogenih storitev, vsebuje 5 prejšnjih con; retro-princip.

To je področje zgodovinsko prisotne umetnosti, pomeni razmišljanje o preteklih umetniških modelih s ciljem zgraditi celovito zavest o dialektiki razvoja zahodne umetnosti. Umetniški interes zapusti polje formalnega v korist vsebine (pripovednosti), sledeč diktat motiva. Model kreativnega oblikovanja ni več narava, le-to zamenja kultura, kot poudarjena narava (je mimezis ^{mimezisa}). Središnji interes je na oblikah razvoja kulture skozi zgodovino (dialektika) od nižjih do višjih oblik (struktura).

Šesta cona ne obstaja kot stil ali umetniška smer, temveč kot miselni princip, kot način obnašanja in delovanja, ki zgradi na reinterpretaciji in poudarjanju likovnih modelov preteklosti. Retro princip se distancira od vseh trendov. Pojavlja se skozi vso zgodovino umetnosti in je zgodovinsko pogojen. Ne manifestira se matematično linearno ali v obliki umetniškega nazora, temveč pretrgano, v intervalih, predvsem v trenutkih ^{po} velikih stilističnih revolucijah. Četudi se svojega bistva po navadi ne zaveda, je njegova nezavedna zasnova mišljenja vedno prisotna v času. Operiranje znotraj miselnega polja retro principa zahteva deklarativno osvoboditev le tega s polja marginalnega.

Retro princip zagotavlja stalno menjavo jezika umetnosti in prebijanje z enega likovnega izraza na drugega, sledeč diktatu motiva. Eklektično se navezuje na zgodovino umetnosti, katere hkrati s celotnim poljem kulturnega izbira za svoje področje delovanja. Posluša se različnih že obstoječih jezikovnih modelov umetnosti. Jezik retro principa se skozi preteklost spreminja na formalnem nivoju, na idejnem ostanja isti. Ne odreka se modernistični uporabi "ne-slikarskih" materialov, niti ne izbe-

novih formalnih obrazcev, je princip razmišljanja, ki zagovarja proces asimiliranja. Je izraz lastnosti (l'art de l'art, umetnost iz umetnosti) in elitističnega odnosa do umetnosti in družbe. Po M.B. Protiću je ena prvih nalog kritike določiti tipsko enačbo likovnega dela, katera določa tudi duhovni krog dela. Pri opredeljevanju slike grajene na retro principu, ta naloga / možnost odpade. Uporabljene tipske enačbe ne določajo duhovni krog slike. Lastni likovni jezik se zanika, teži se k neosebni, izrabljajoč polje že obstoječih osebnih izrazov oz. tipskih (stilskih) označb.

Retro princip uporablja tradicijo tako indirektno kot direktno (citirano v originalni čistosti). Tudi popolna identifikacija (citat) dobi zaradi aktualnosti zgodovinsko specifičen konstruktiven predznak. Identiteta se odkriva skozi način reinterpretacije zgodovinskih dejstev, katerih linije ustanavljajo prostor osebnega zapisa. Motiv postane bistvena komponenta, ki določa način izdelave (stilskost). Zgodovinska dejstva izgubljajo poseben imanenten značaj in vlogo v časovnem kontekstu ter se preobrazijo v vsakodnevno prakso.

Zgodovinski asociativni pomeni, ki jih imajo v kolektivni zavesti posamezne vizualne forme, zgoščajo medijsko memorijo kot apriorno citiranje in kot nabilno raziskavo predhodnih lingvističnih modelov.

andrej savski

roman uranek

Graffiti

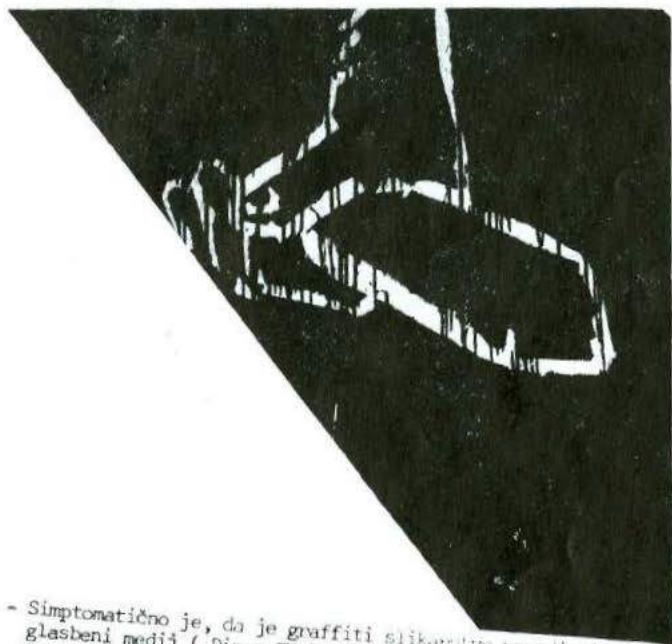

Morilec brez trupla,
ljubinec brez objekta,
truplo brez morilca

GRAFFITI SLIKARSTVO
(generalije)

- Tendence bližanja k množičnim medijem; ikonografija je zavezana množični kulturi, predvsem tistemu delu množične kulture, ki se vladajoči kulturi "še vedno" kaže kot problematična.

- Značilnost stila graffitov nima opraviti z regionalnostjo; stil ne označuje etničnega vira.
- Značilnosti tipografske distorzije: tipografija prevzame funkcijo risbe; prebrano je vključeno v pomen
- Prihodnost graffitistov kot javnih muralistov, slikarjev javnih prostorov je zatrta.
- Graffiti so individualna prilastitev javnega prostora.
- Prilastitev in p-remestitev "že najdenih podob".

- Simptomatično je, da je graffiti slikarstvo povzdignil glasbeni medij (Disco FV) pred galerijskimi prostori. Obenem je to pot do večjega števila publike.
- Okupacija javnega prostora deluje kot uteg polipsizma in avto referentnim aspektom sodobne-zgodovine umetnosti.
- Kvaliteta je v krhkosti, direktni ekspresiji in enkratno oslikani površini (zid), ki je časovno določena / omejena. Fetišizem objekta je ukinjen.
- Sovpadajoč s krizo modernističnega slikarstva, graffiti kažejo pot naprej k direktni uporabi javnih podob / imaginacije, brez ironije, patosa ali paradije, ki so jo ostali uporabniki "najdenih podob" zavegli.
- Motivi se spreminjajo iz ekspresije "družbene solidarnosti" v individualno identiteto - subjektivizacija.

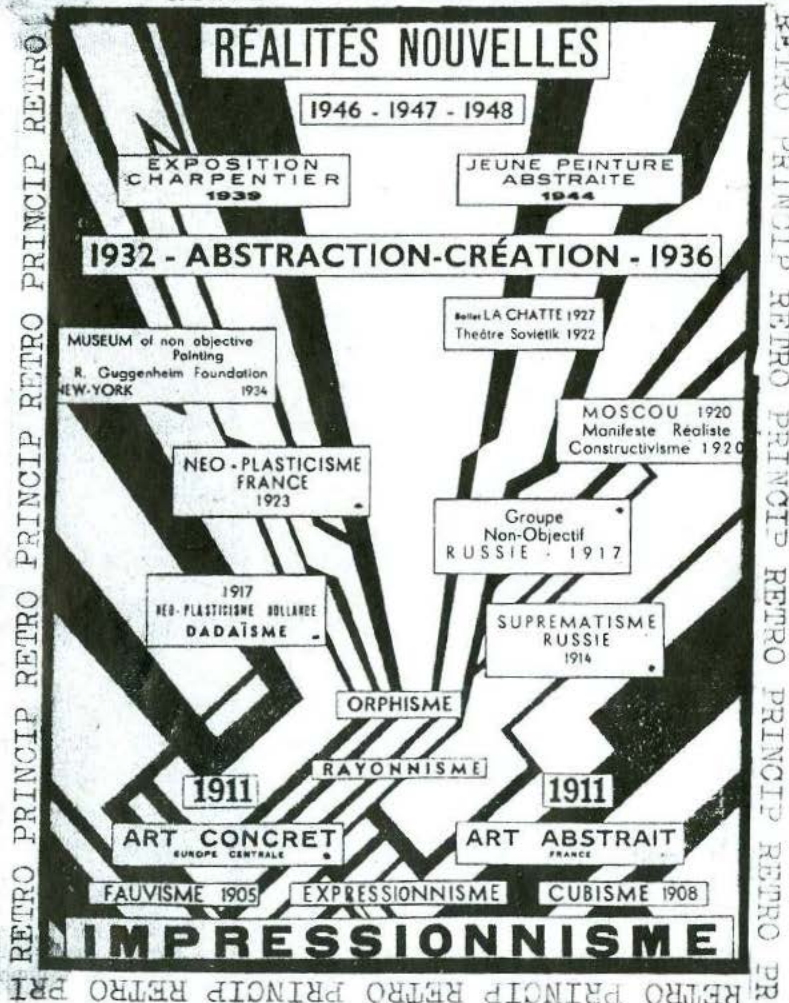

IS OVER 1983 IS OVER.
THERE IS BETWEEN
YOUR LEGS.

- Graffiti postajajo vse bolj akt izzivanja / kljubovanja.
- Del operacije - eksczes - potrditve organizacije in strategije.
- Konfrontirana s korupcijo v vsakodnevnih političnih oblikah in impotenco radikalne politike, imamo direktno subverzijo (na mikroskopskem nivoju) prepoznavna tekaž poravnosti.
- Graffiti slikarstvo je kulturnološka manifestacija tega državnega čulzma. Je politična in kulturna subverzija kot enostavna manifestacija civilne upornosti: kriminal.
- Akt individualne nemoči.

Atlanta, Aleksander, Mundič

RETRO PRINCIP RETRO PRINCIP RETRO PRINCIP

Po prelomu z modernizmom, njegovo avtoreferencialnostjo in vspostavitvijo osnovnih formalnih elementov kot samostojnih vrednosti, se pretrga tudi v lastna formalna razmerja zaprta tradicija negacije, torej temelja na katerem je gradila vsa povojna avantgarda. Zanj je značilno, da pojmuje umetniško delovanje kot postopno redukcijo svojega medija, ki je kot samozadostna entiteta izključen iz konkretnih momentov stvarnosti določene družbe in se ravna le po svojih inherentnih zakonih. Vsi postopni premiki in inovacije so preskrbljeni s teleološko zagotovitvijo prihodnosti, kot mejniki v evolucionističnem gibanju pa nujno počno ravno nasprotno od svojega cilja: ko delujejo v kritičnem razmerju z ideološkim univerzalizmom se mu sami s svojim preprostim znakovnim sistemom ne morejo upirati, saj ravno temeljna razmerja nakateri je umetniški reducirani z najhujšim obratom ideološkega diskurza začno figurirati kot esenca ravnotežja itd., torej kot elementi, ki vedno znova prispevajo k vspostavitvi naturalizirane realnosti. To dejstvo še pospeši ritem negacije, kar privede - v skrajni točki - do opustitve umetniškega delovanja ali pa do afirmacije zmernega modernizma, kjer se izvrši fetišizacija formalnih sredstev medija, torej zamenjava sredstev s ciljem, umetniški izdelek pa se zaključuje v nekakšno estetsko celoto.

Po razcepitvi tega zaprtega teoretičnega sistema preostane umetnosti le še regresija pred afirmativno kulturo in ponovna vpeljava subjektivnega, z željo gnanega odnosa do slikovnega polja, kjer poteza ni podvržena manjku med subjektom in teorijo. Obenem pa se s prevzemom potlačene etablinarne kulture odvrne od modernističnega transcendentalizma in pojmovanja umetnosti kot sredstva ponovne združitve z naravo, k interpretaciji zaključenega vizualnega sistema znakov in konotacij, ki jih ti pridobivajo v določeni družbi, pri čemer so upoštene vse v zgodovini ali pa aktualni ideološki konjunkturi nanešene plasti pomenov. Stil deluje tu le še kot podloga sprotni ironično razlomljeni refleksiji odnosa med umetnostjo in jedrom realnega.

Projekt: "BACK TO THE USA"

Africano, Ahearn, Borofsky, Bosman,
Mullican, Sherman, Wegman, Jenney

v realizaciji:

Kovačič Mare, Mandič Dušan, Savski Andrej,
Štokelj Bojan, Uranjek Roman, Vogeltnik Bo-
rut, Galerija SKUC

R i r w n s

GALERIJA SKUC IZDAJA, št. 21, april 1984, SKUC, Ljubljana

UREDNIŠTVO: Likovna redakcija. To številko uredil **R I R W L N S**

naklada: 120 izvodov

GALERIJA SKUC

Stari trg 21

Ljubljana

LINIJE SILE

L I N I J E S I L E

IZVAJAJO JEZIK IMAGEA V SITUACIJO PROSTORA, SHOWA IN SLIKE. DEJSTVO MODE/ANTIMODE SE TRANSFORMIRA V KOMUNIKACIJO PREDSTAVE.

MASOVNI IZRAZ SE PRETIRA V PRAVILA OBNAŠANJA IN OBLIKE. SPOROČILA SILE IMAJO MOŽNOST LINIJE ODPORA.

NOVI DIZAJN RAZISKUJE PRILOŽNOST SAMOPOTRDNITVE IN PREŽIVETJA. IZOLACIJA IN BEDA /OBUP, DEZOLACIJA/ STA UP SUB-AVANTGARDE; SUBAVANTGARDA POTREBUJE SVOJO SIMBOLIKO.

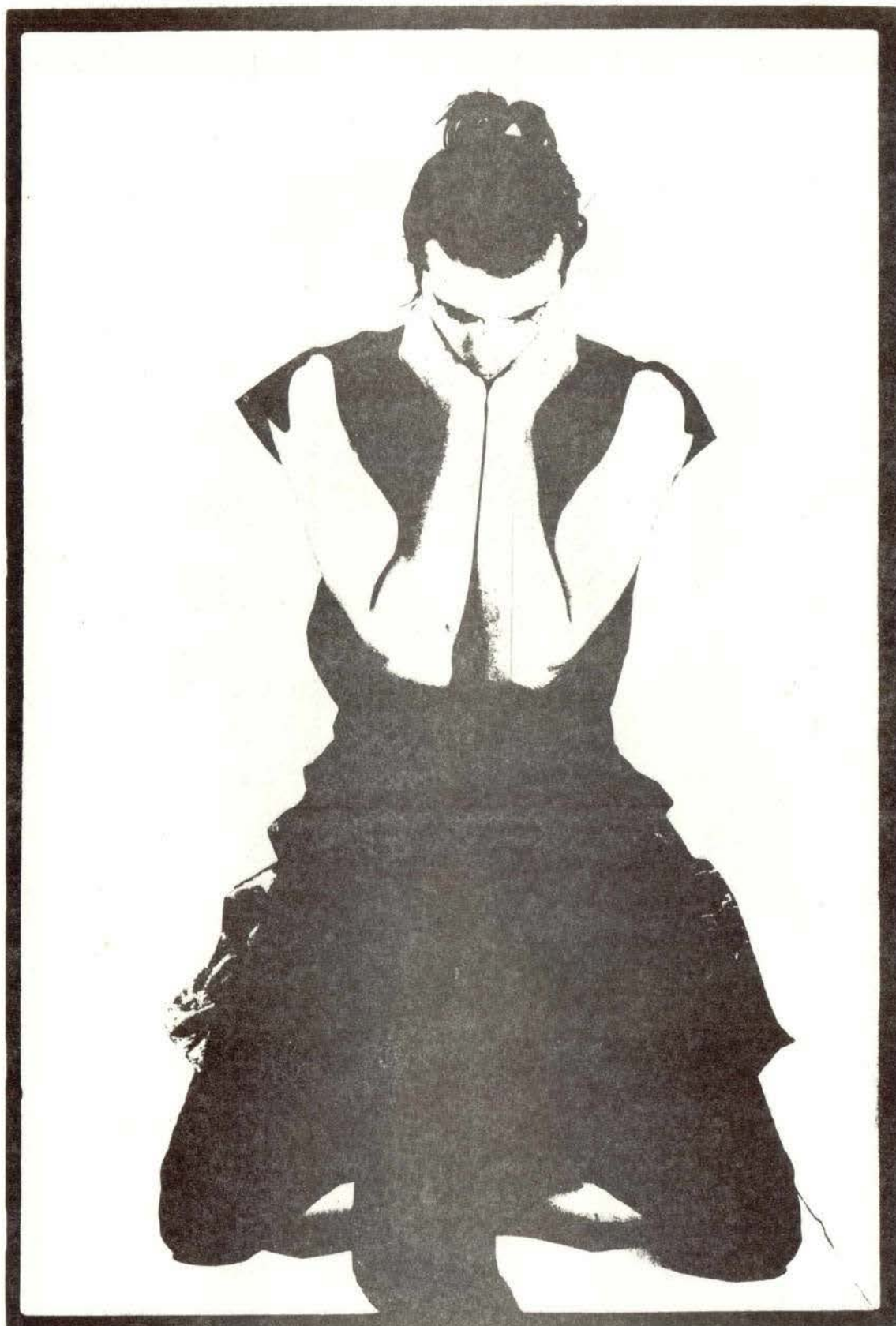
IMAGE ODRINJENE SKUPINE JE INVAZIJA NA MODO. KREATORJI IDEOLOGIJE NE SMEJO PREZIRATI MASE.

LINIJE SILE SO PREVEDLE MAS-EROTIKO V IZDELANI FUK DIZAJNA. MOŽNOST VMESTITVE JE OPERACIJA MODE, NEMOŽNOST GIBANJA JE IMAGE ANTIMODE.

LINIJE SILE SO ILUZIJA SREČE IN ZABAVE PODSKUPINE. STIL PODSKUPINE JE VČASIH EDINA MOŽNOST PREKRŠITVE UKAZA.

AINA ŠMID

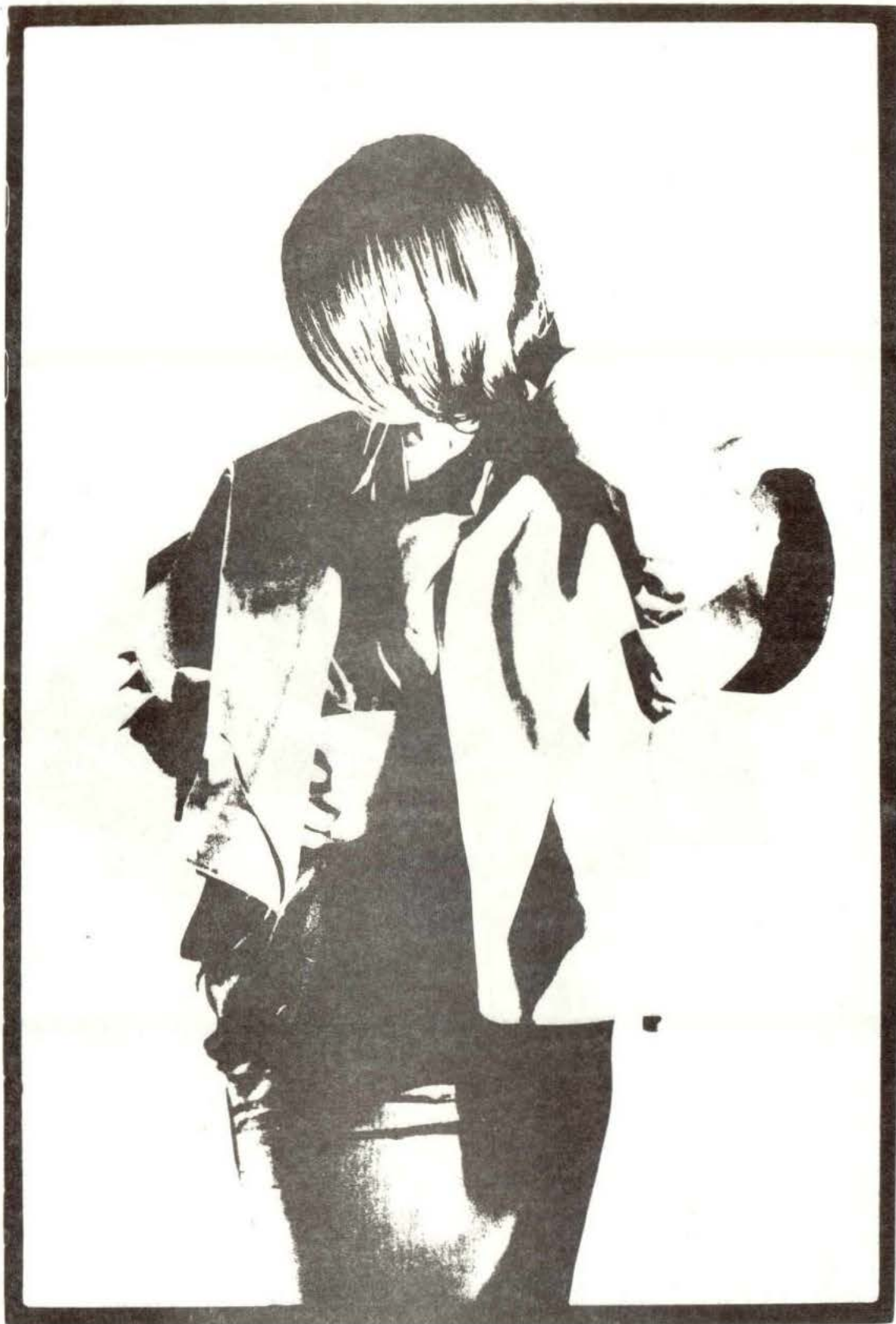

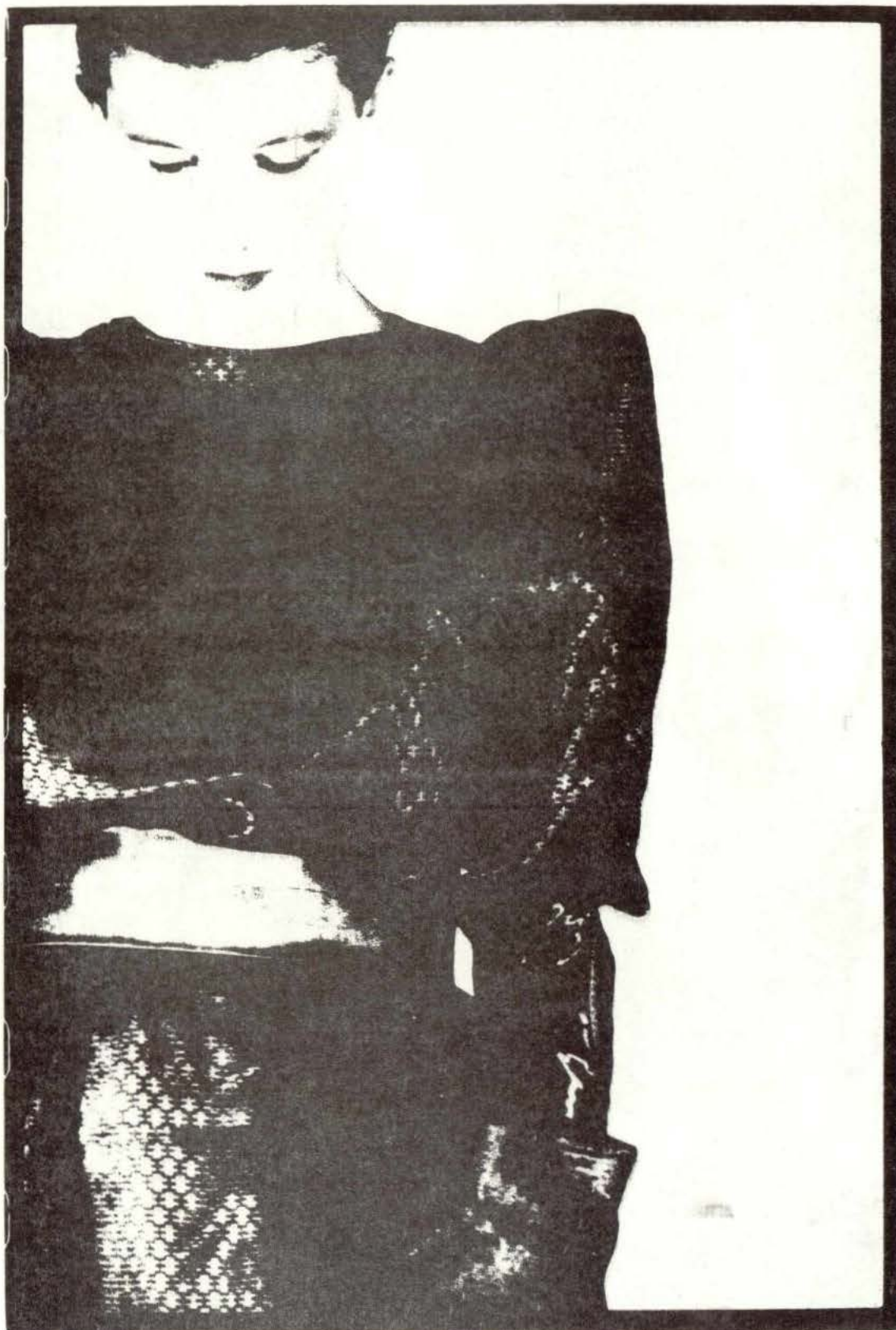

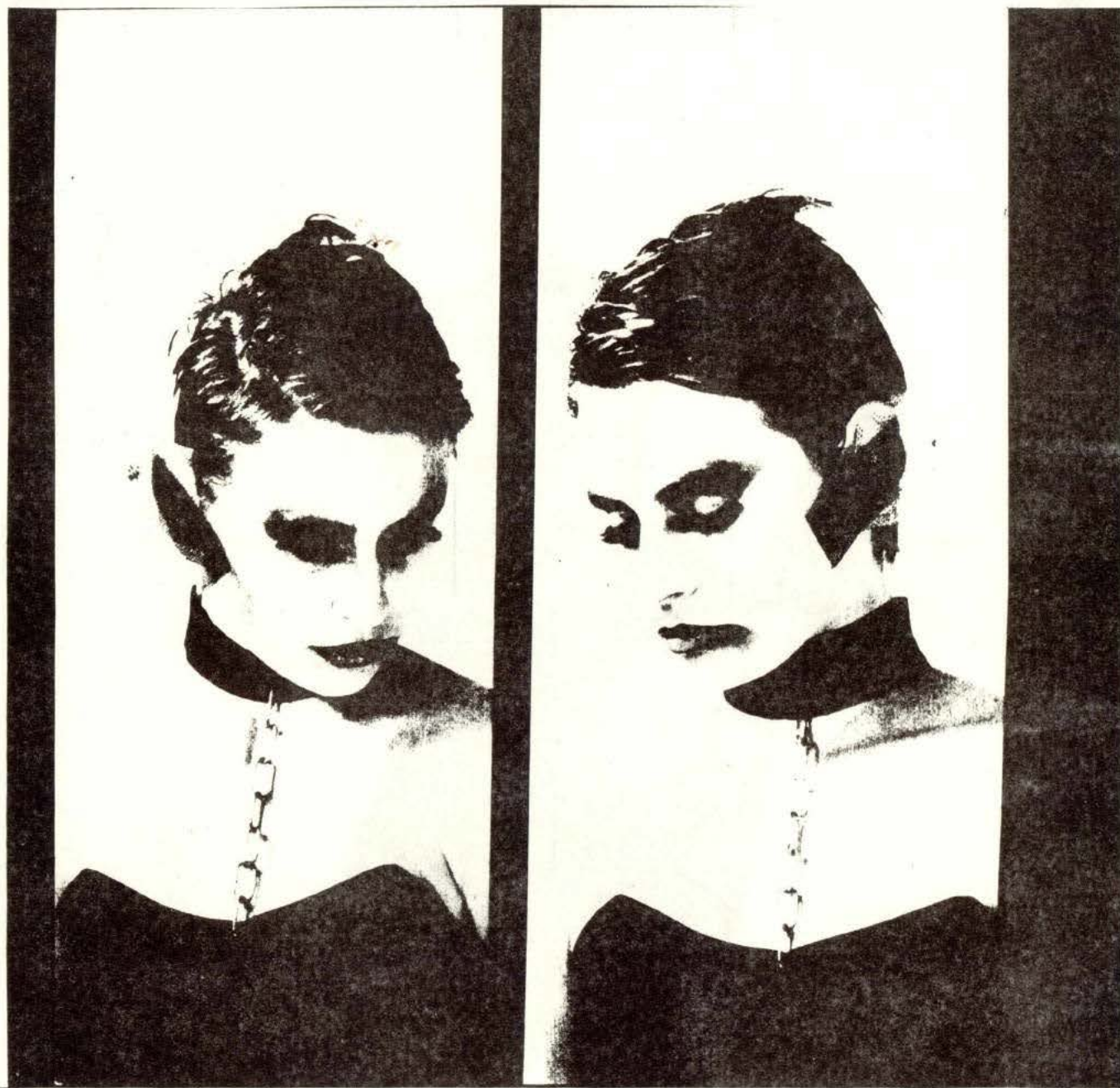

GALERIJA ŠKUC IZDAJA št. 22 - december 1983

Uredništvo: likovna redakcija; ŠKUC, Ljubljana

Te številke so uredile LINIJE SILE;

naklada 100

Projekt LINIJE SILE so realizirale:

Tanja Lakovnik

Lidija Bernik

Aina Šmid

Lela B. Njatin

Sodelovali so:

Jane Štravs

Jože Suhadolnik

Mojca Pungerčar

Nada Vodušek

Vesna Vebrič

Delno so projekt omogočile
delovne organizacije:

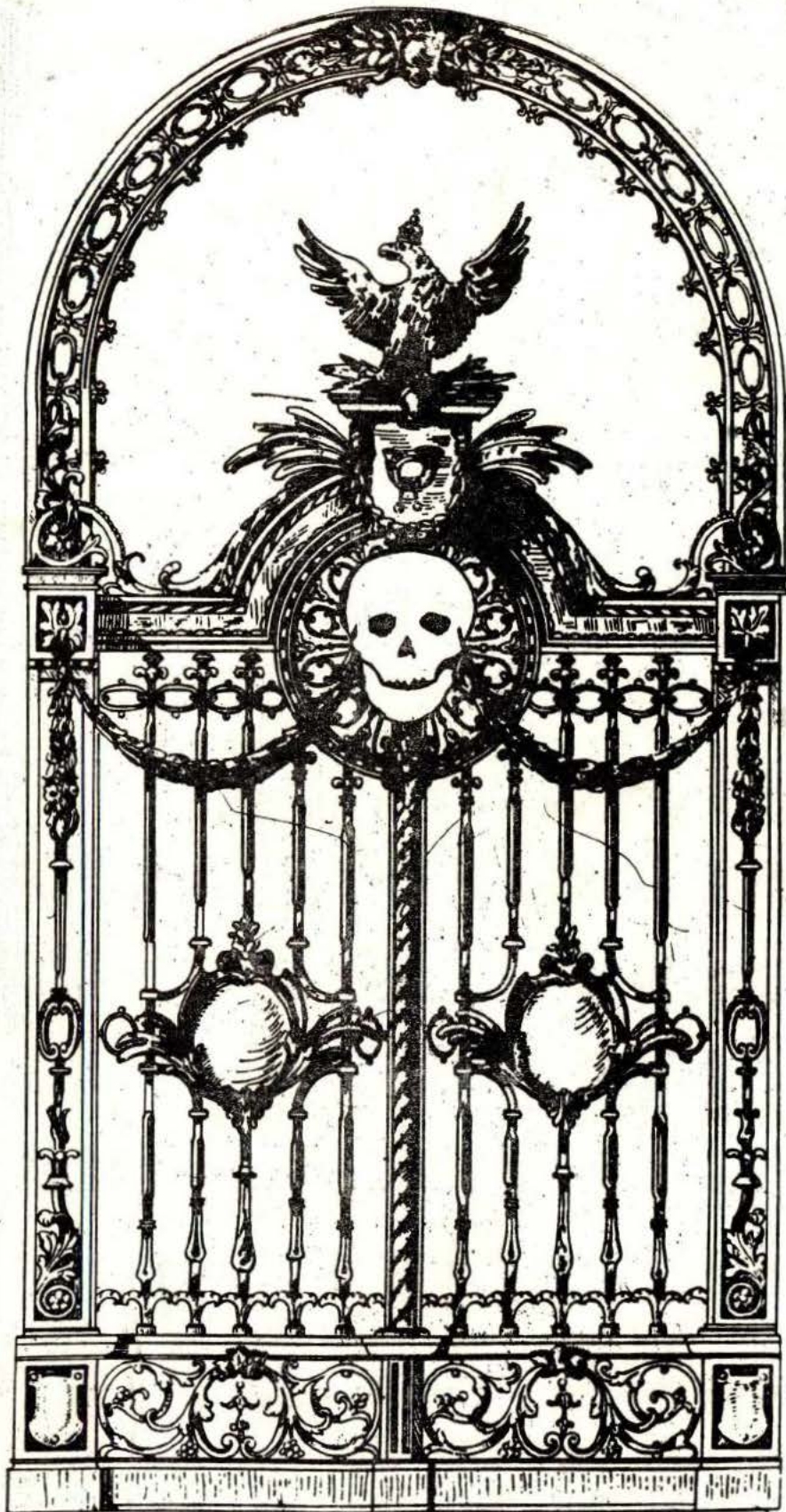
NOVOST, Ljubljana

TOKO, Domžale

SAVA, Kranj z umetno plastiko Vist

NOVOTEKS, Novo Mesto

KOLAPS

AUTOPSIA

C O N F E S S I O A U T O P S I A E

OKOVANE SILE BIĆA
DOLAZI DOBA OJAVLJENJA SNOVA
BLAŽENSTVO JASNOG SVETLA SVIĆE
POLETILI SU VITEZOVI NIŠTAVILA
VAZDUH PARAJU GLASNICI PATNJE
STIGMA JE NJIHOV ZNAK
KRVAVI EKSERI OPET ĆE RUKE DA TRUJU
PROPOVEDNICI KONACNE ISTINE
ZAR NE NAZIRETE LICE SMRTI
STO STIŽE I GRMI SA KAVKAZA
ZAR NE ČUJETE KAKO SE OKOVI LOME
SMRTI, VODI NAS PUTEM SVOJIM S LJUBAVLJU
NE DOZVOLI DA BESCILJNO LUTAMO
POD TVOJ SMO BARJAK SVI ZAKLETO STALI
UZNESENI TVOJOM MILOŠĆU
SA SRCEM NA DLANU KORACAMO KA CILJU
PUT NAM JE DALEK, A POVRATAK TAJNA
U ZAMAHU JE UDAR NAŠEG NESALOMIVOG MACA
MISAO NAŠA JE VATRA
KOJA ĆE ZAPALITI SVE ŠTO GORI
SRUSITI SVE ŠTO NIJE VEČNO
STO NE SAGORI RODIĆE NOVI DAN
TO JE NAŠEG SRCA CILJ
TO JE NAŠEG TELA SUDBINA
TO JE NAŠE VOLJE POBEDA
U ŽRTVI BESMRTNE SLAVE
NA PUTU VELIKOG CILJA
DIŽE SE KOLOS NEIZMERNOG DUHA

AUTOPSIA

AUTOPSIA

OUR BELIEF A BELIEF IN WHAT PERISHES

ПЕВАЊЕ И ОПОМЕНА

B E S K R V N I R A T N I C I

DONOSE NOVE SLASTI UŽASA
NJIHOVE ŽRTVE SU SREĆNE
I POČAŠĆENE

SAME DAJU SVOJE VRATOVE
SHVATAJUĆI DA SVOJIM NESTANKOM
POTVRĐUJU RADOST UMIRANJA

/Kolaps/

KOLAPS

WE WHO ARE ABOUT TO DIE SALUTE YOU!

APOLOGIJA SMRTI

SVE JAČI JE NAŠ BAT
OBARAMO SVE KOJI ODSUPAJU OD NAREDABA TVOJIH
JER SU MISLI NJIHOVE LAŽ
MI SINOVI ORLOVA
MORAMO NOSITI UDES ZA KOJI NISMO KRIVI
I SVRŠITI ZADATAK ŠTO NAM GA NAMENI VEK
IAKO JE U NAMA LJUBAV, SMRT NAS VODI
VELIKI MIR IMAJU ONI KOJI ZAKON NJEN LJUBE
U NJIH SPOTICANJA NE IMA
NE PRILIČI SLABA MISAO RATNICIMA NAŠEG KOVA
NITI UME DA KLEČI NOGA KOJA SVETOVE MENJA
KO OKUSI KRV VECNO JE PAMTI
U SEDLU MORA SPAVATI
NOĆITI KRAJ OGNJA
SA MRŽNJOM DO GRILA
SA STRAŽOM U OKU
SMRTI TI SI ŠTIT KOJI NAS ZAKLANJA
DOK JE PRED NAMA KRV
DOK SU NAM KRVAVA KRILA
TI SI BLIZ I SVAKA JE TVOJA ZAPOVEST ISTINA
USTANI I DIGNI SRP SVOJ
PRESECI PUT ONIMA KOJI NAS GONE
NEKA MAĆ NJIHOV UDARI U NJIHOVO SRCE
NEK SE VESELE NEBESA
NEK SE RADUJE ZEMLJA
NEK SE TALASA MORE

AUTOPSIA

OUR GOAL IS DEATH

F O R T U N A

GLEDAJ, MESEC SIJA
DOLAZI NAŠA NOĆ POSLE VAŠEG DANA
GLEDAJUĆI U DUBOKO OKO SMRTI, VIDIM
ZEMLJA SE TRESE
STUBOVI SE RUŠE
ZVER ZAVIJA
OKOVI SPADAJU
JURNUĆE OGNJEVI ŽUDNJE
CRVENE SUZE ĆE POTEĆI
SRUŠIĆE SE OLTARI VELIKOG PREZIRANJA
CELIK ĆE PRODRETI U NJIHOVE DUŠE
ZACRVENEĆE SE OŠTRICE MAČEVA
PROŽDRAĆE IH NEMAN KOJOJ SU IZGRADILI PREBIVALIŠTA
DUH ISTINE RASPALIĆE DIVLJE SNAGE
RASCVETAĆE SE SMRT
RUŽA PLEMENITE LJUBAVI
KAD SE ONA SMEJE SVA SRCA STANU
KAD ONA PLAČE SVA USTA ZANEME
IZ ŠUME ĆE DUVATI LEDENI VETAR
RASPALIĆE SE VECNA VATRA
EKSPLOZIJA SVETLA U KRISTALNOJ NOĆI
PONOVO LETEĆE DVOGLAVA PTICA
PTICA PATNJE, PTICA SPASENJA
VAŠ JE JAUK UZALUDAN, JER
VAŠI SU PLODOVI TRULI
ŽELITE DA VAŠA LAŽ BUDE ISTINA
HOĆETE VEČNOST ZA VAŠU DANAŠNJICU
ČUVENI MUDRACI, NEPOZNAVAOCI SREĆE DUHA
PROPOVEDNICI TIRANSKOG LUDILA NEMOĆI
ISCRPELI STE POSLEDNJE ZABLUDE
NASPRAM VAS SEDI NIŠTAVILO
ŠAKALI VAM PEVAJU POGREBNU PESMU
DUGE SU SENKE ONOGA ŠTO ĆE DOĆI
DOK MI SINOVI ORLOVA
GLEDAJUĆI JEZERA PROZIRNA I MIRNA
U NAŠU TIŠINU ODLAZIMO TIHO

AUTOPSIA

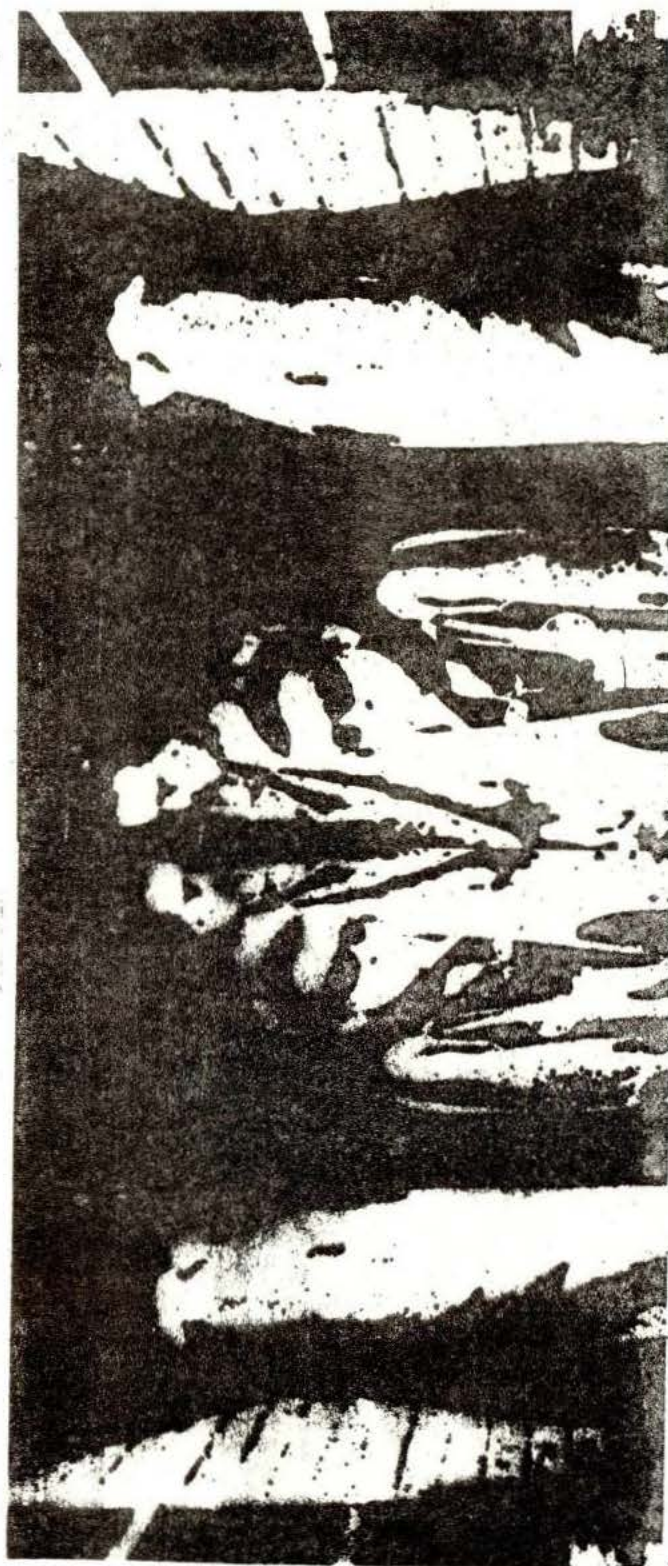
A U T O P S I A

NOĆ NOŽEVA
/psalm 219/

SINOVI SVETLA U KRISTALNOJ NOĆI
NOĆI NOŽEVA I MARŠEVA
NOĆI SEKIRE I MAČA
NOĆI PLAMENA I ŽVERI
JURIŠAJU MRTVE CETE
ONIH ŠTO MRZE I ŠTO VOLE
GOLIH NEDARA
U MLAZU CRVENIH RUŽA
U MRAK POCEPANI KO CRNE ZASTAVE
SRUŠIĆE SVET STARI
PRESTAĆE VREME DA TEČE
IZ SPLETA DIVLJIH MIŠIĆA
GOVORE RASPALA TRUPLA:
-O ZALJUBLJENI DRUGOVI RATNICI
ZALJUBLJENI U LOBANJE U TRAVI
IZMISLILI SMO SMRT
SMRT ŠTO SE U LJUBAV PRETVORILA
KROZ DIM I OLOVO ŠTO SE PROSU
KOLONO LJUBAVI I SMRTI
MRTVI TI NOSE SUNCE NA ZELENIM ZASTAVAMA
KRSTOVI PONOVO SU CRVENI
OD PLJUSKA KRV
KRV OCA PODZEMNOG
SVA SVETLA GINU
KAMENJE ZAVRŠAVA SVOJU MOLITVU
TRUPOVI LEŽE KO SNOPLJE ŽITA
OVDE VAM NIJE SPAS
ZLA NOĆ ĆE PROĆI
SVI PUTEVI BIĆE OTVORENI

AUTOPSIA

[sa srcem na dlanu koračamo ka cilju]

Natural Death
Act 103

ŠEMA PSIHIČKOG STATUSA PSIHIČKI ZDRAVE OSOBE

Ako bi po prednjem redosledu iznetih poremećaja psihičkih funkcija pisali psihički status psihički neupadljive osobe, on bi bio napisan na približno sledeći način:

Heteroanamnestički podaci govore a pri pregledu se i konstatuje da je neupadljivog držanja i uredne spoljašnjosti. Dobro sarađuje, ne ispoljava napetost a odgovori su mu direktni i logični. U percepciji ne ispoljava ni iluzije niti halucinacije. Pažnja je pravilno usmerena i dobro je održava, a shvatanje pravilno.

Nema elemenata na osnovu kojih bi se moglo zaključiti o postojanju nekih poremećaja nagonskog života bilo koje vrste. Pamćenje je dobro očuvano, kako za stare, tako i za nove događaje. Upamćivanje je takođe dobro.

Adekvatno reaguje na postojeću situaciju i afekt prati misaoni tok. Afektivno reagovanje je adekvatno. Mišljenje ni po formi ni po sadržaju ne ispoljava poremećaje.

Intelektualni nivo prosečan i odgovara uzrastu i obrazovanju. Dobro operiše sa apstraktnim pojmovima, razlikuje bitno od nebitnog, i sa lakoćom uočava osnovna svojstva konkretnih pojmova.

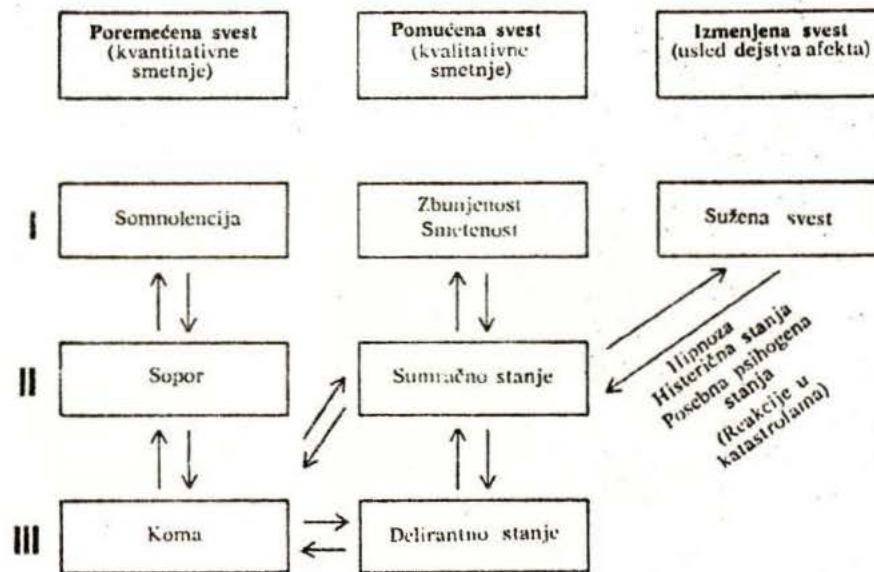
Voljna delatnost mu nije oštećena, a životno je pozitivno motivisan. Ispravno je orijentisan prema mestu, vremenu i ličnostima. Nema depersonizacionih, niti derealizacionih fenomena.

Sigurno je, da se ovaj normalan psihički status mogao napisati i znatno kraće, konciznije ali isto tako i znatno šire, detaljnije. Što se tiče psihičkog statusa kod duševno obolelih osoba, preporučljivo je status pisati što opširnije, sa detaljima, naročito onih psihičkih funkcija koje su u većoj ili manjoj meri poremećene.

AUTOPSIA

SMETNJE SVESTI
PATOLOSKA STANJA SVESTI

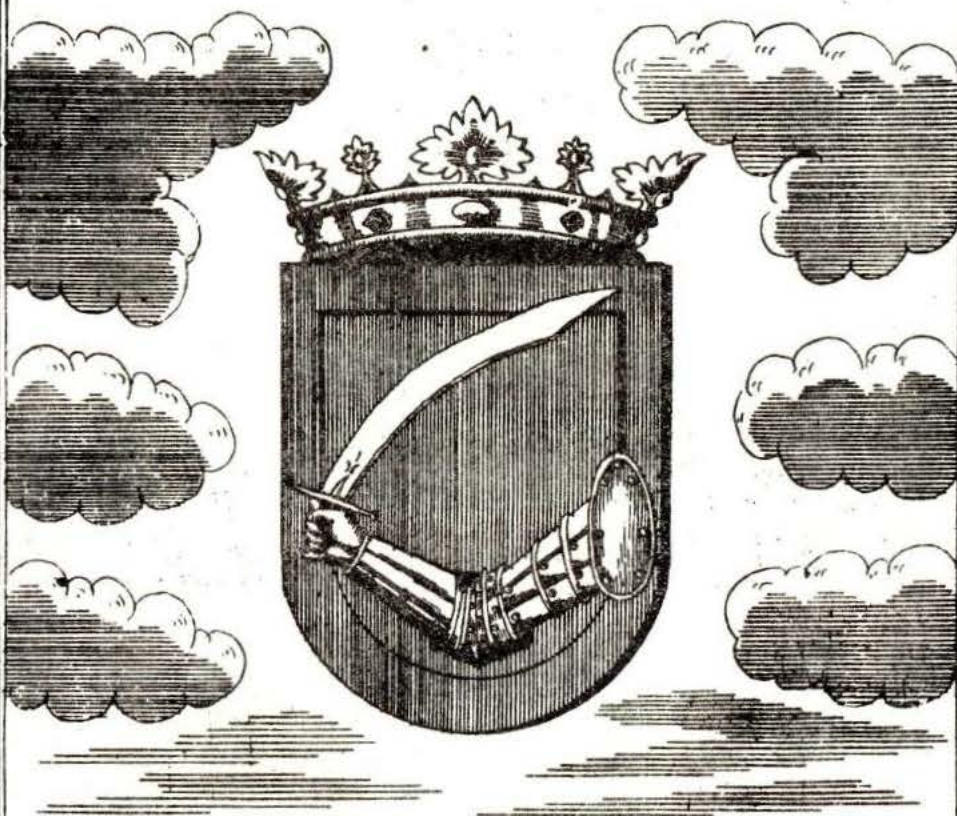

Pomućena svest
(zbunjenost, smetenost)

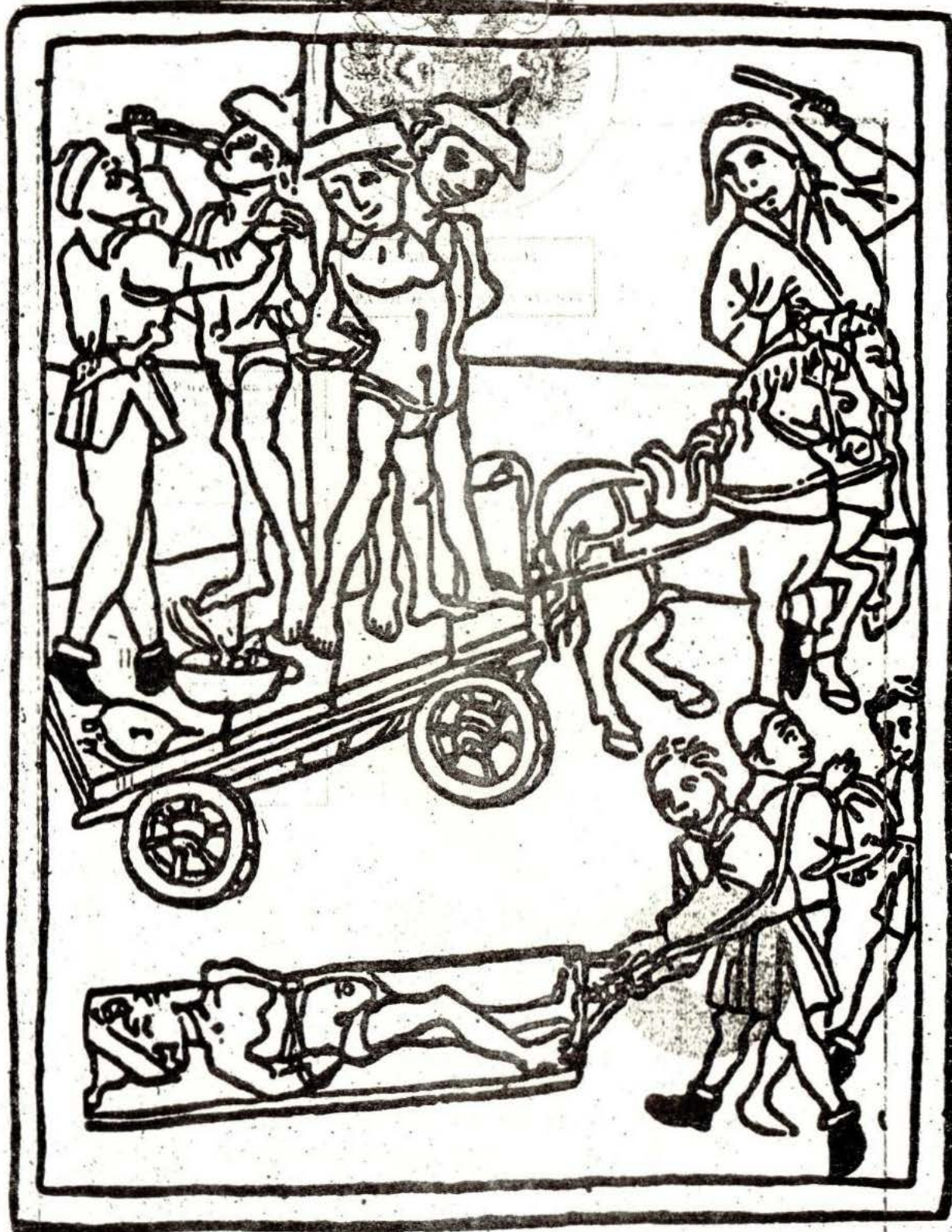

Sužena svest

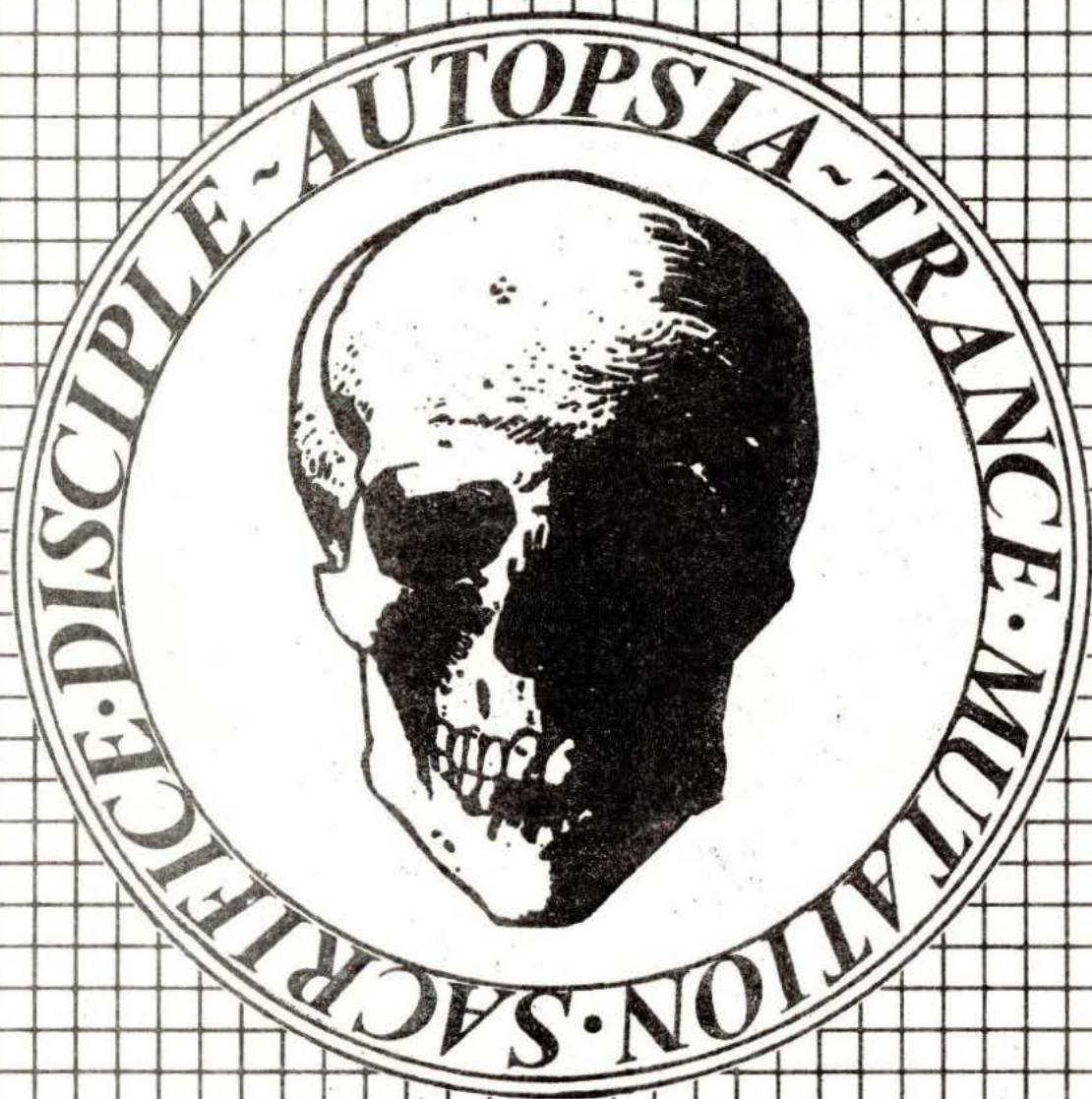
AUTOPSIA

OUR GOAL IS DEATH

AUTOPSIA

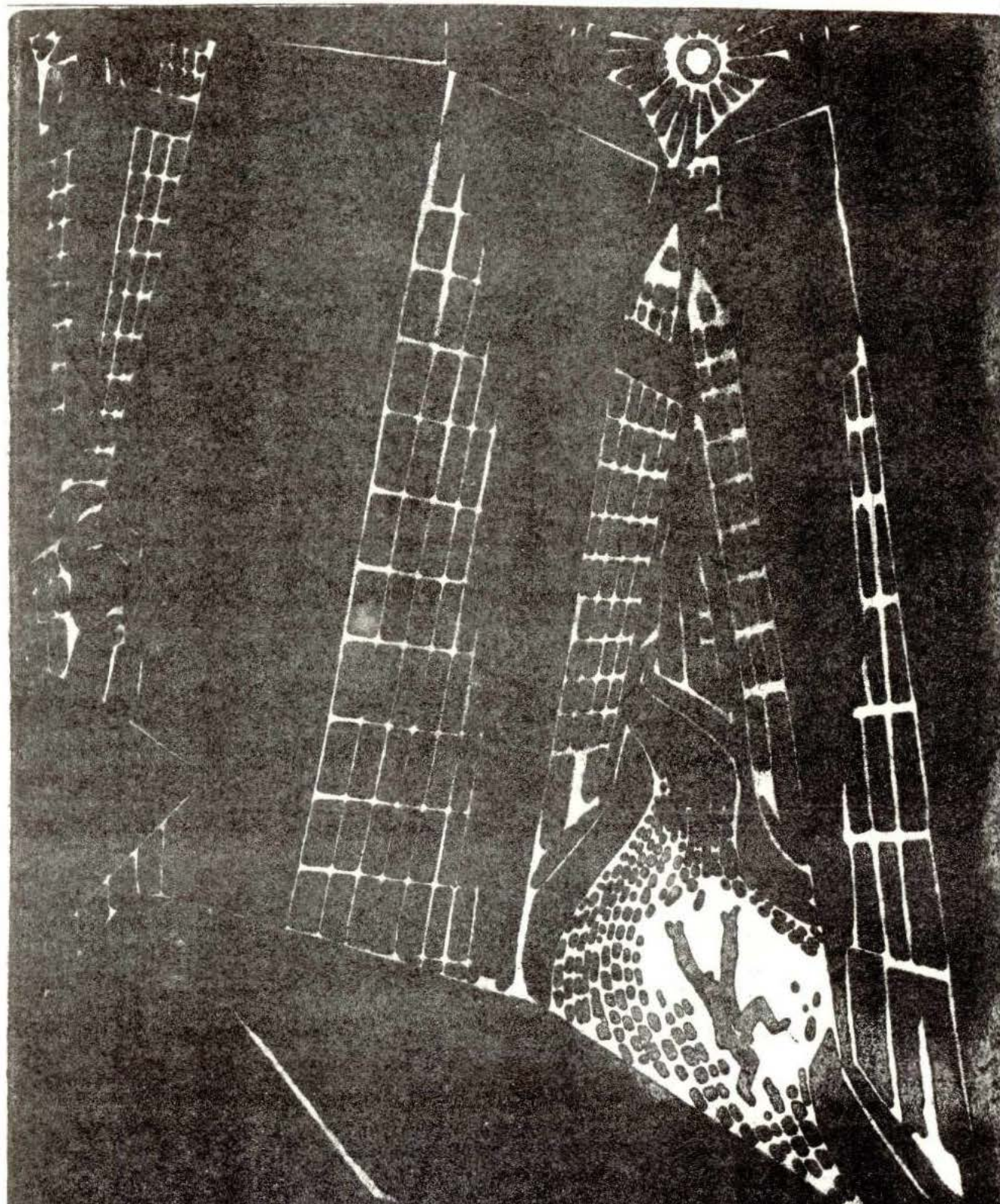
ŽIVIMO NADAJUĆI SE BOLJOJ BUDUĆNOSTI-
BUDUĆNOSTI U KOJU NAS SAMO SMRT MOŽE
UVESTI.

AUTOPSIA

O, BOŽE, PODAJ SVAKOME NJEGOVU VLASTITU SMRT!
SMRT, PROISTEKLU IZ NJегоVOG ROĐENOG ŽIVOTA!

DECADE OF PASSION

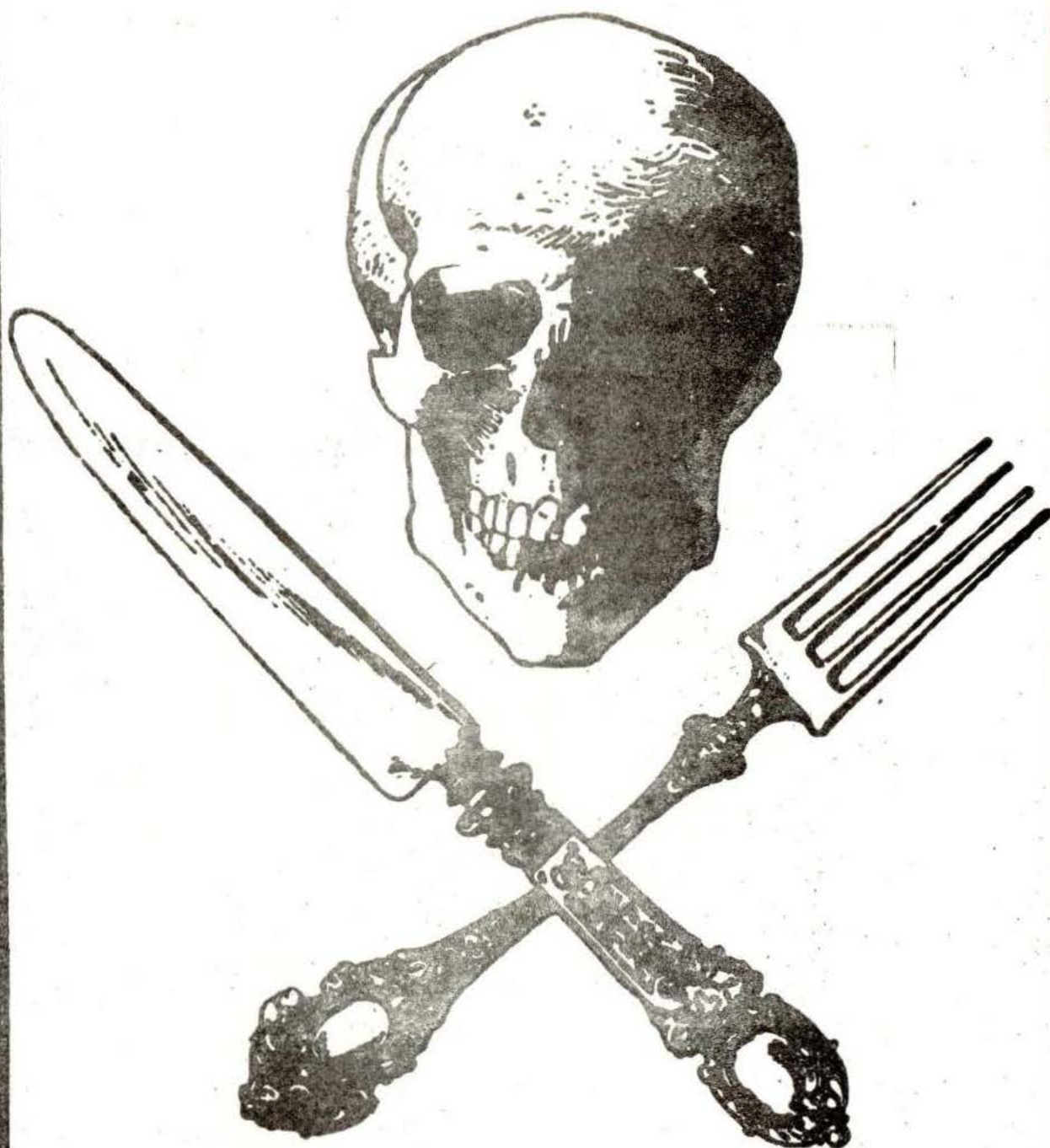

AUTOPSIA

AUTOPSIA

OUR GOAL IS DEATH

AUTOPSIA 1983

UNSER · ZIEL · IST · DER · TOD ·
OUR · GOAL · IS · DEATH ·
NAŠ · CILJ · JE · SMRT ·

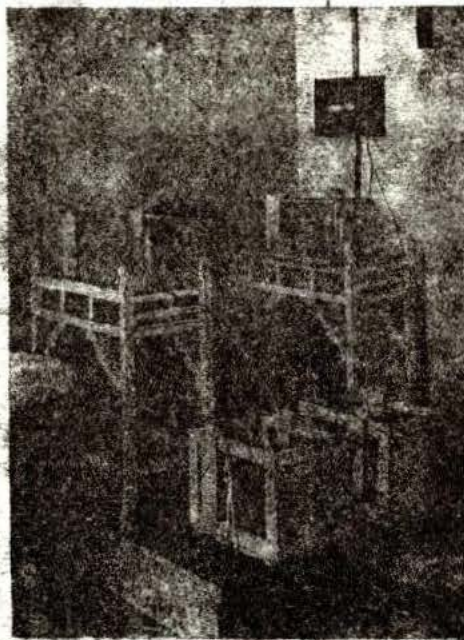
FIN DE SIECLE

Pod crnim maglama što luk zatvaraju
Obešeni stoje da ne bi pala vešala
Nebo probito krstačom junaka
Vazduh poprskan krvlju
Ognjeni golub na dlanu
Krvavih krila na stene kidiše
Avet je pred njim
Noć ili crna ptica
Iz mrtvog oka patnja sja
Lobanja kezi jake zube
Parčići ljudskog tela
Krv kaplje niz koplja
Skelet se trese
Nokti su krvavi
On jaše, sve to ne vidi ne čuje
Zapalili smo velike vatre
Na osvitom novog dana
Mrtvac progovara
Kako da vas smrti naučim
Nisu eve lobanje jedini dokaz pustinje
Smrt su stope moje
Ja sam krilata ruža pod zoru potpisana
Pođite za mnom da čujete molitve kamene
Izađite na najviše brdo kao gospodari tišine
Treba slušati velike molitve večnosti
... O, lepa smrti...
Našao sam na dnu srca mapu spasa
Pobednik sam i moj san je oslobođen

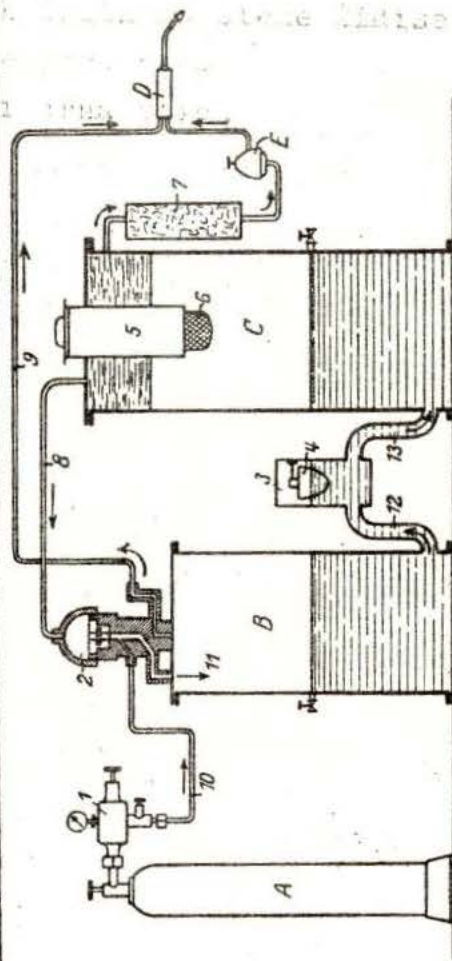
AUTOPSIA

flesh & bones[®] ltd

LEADERS IN NEW TECHNOLOGIES AND
INTERDISCIPLINARY RESEARCH

FLESH & BONES LTD [®]

SPERM EXTRACTOR

AUTOPSY

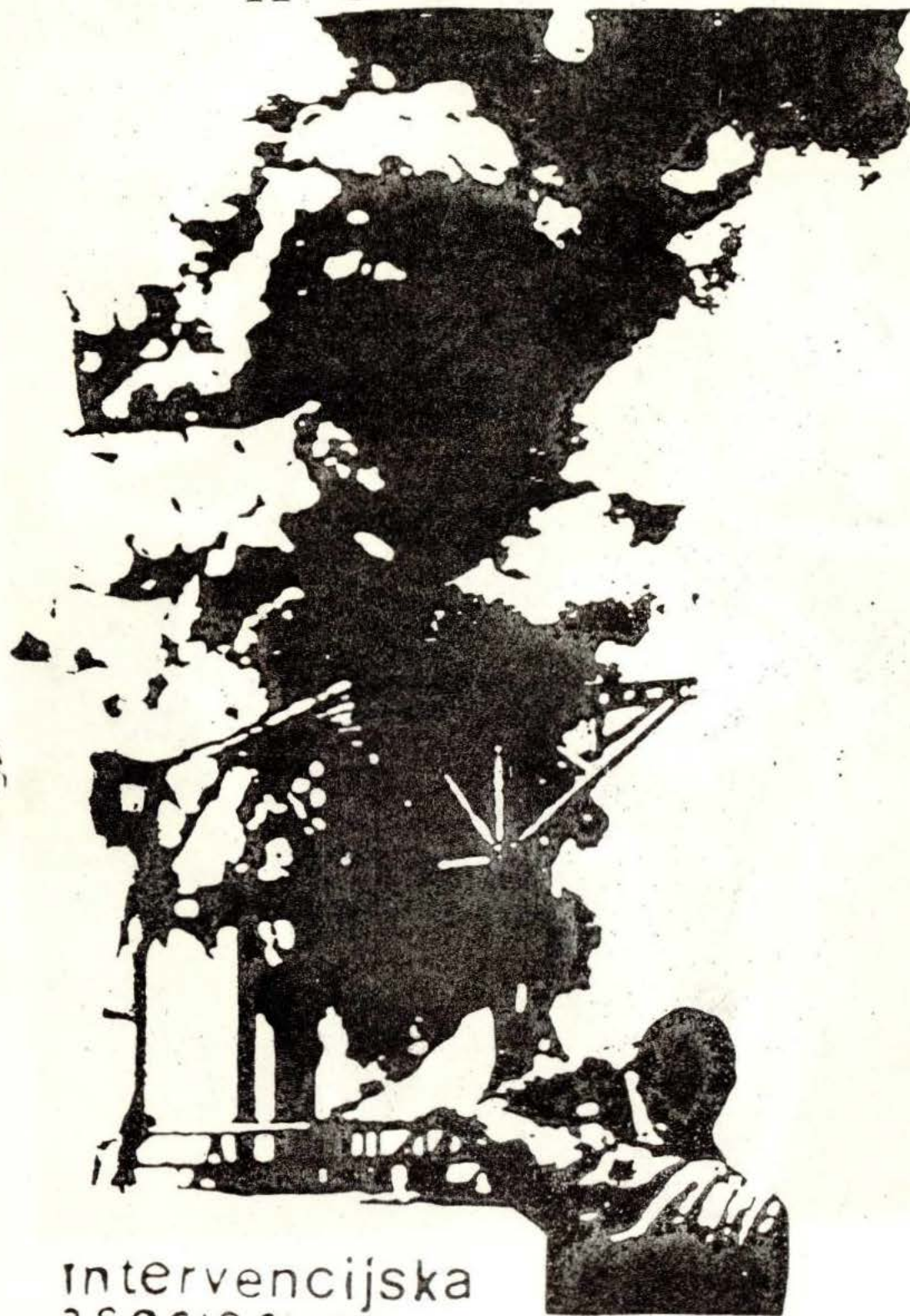
AUTOPSIA

GALERIJA ŠKUC IZDAJA št. 24

to številko je uredila skupina AUTOPSIA (Ruma)
uredništvo: likovna redakcija
maj 1984, Škuc Ljubljana
naklada: 100 izvodov

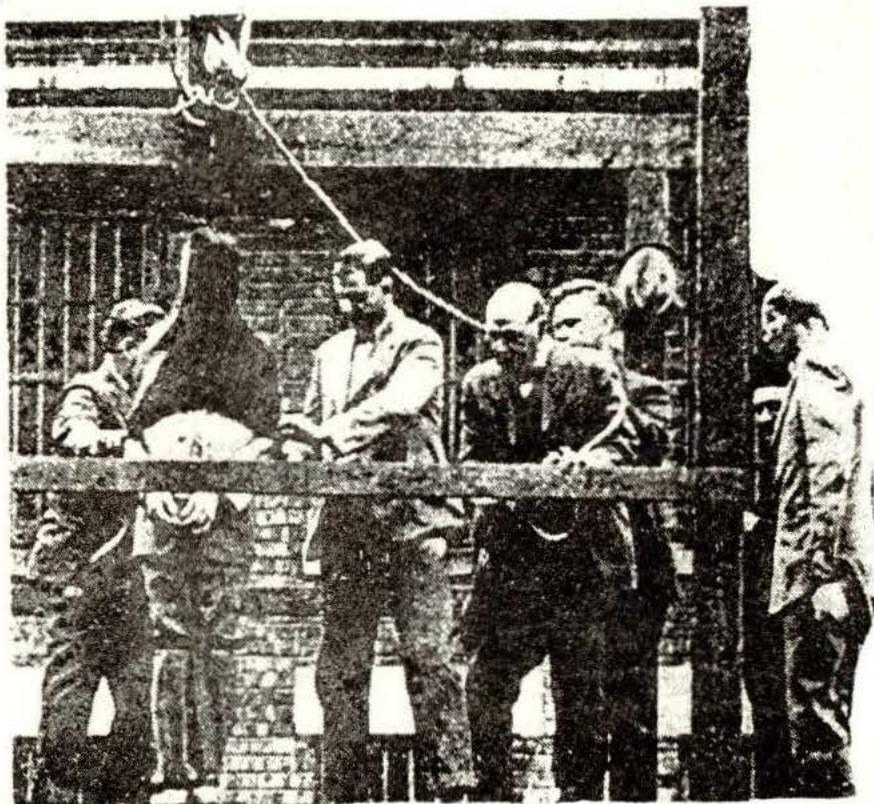
K O L A P S

intervencijska
asociacija

- K O L A P S

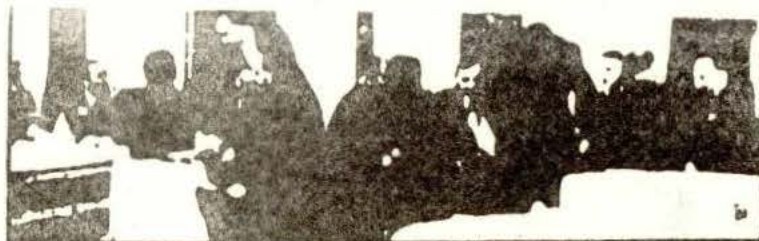

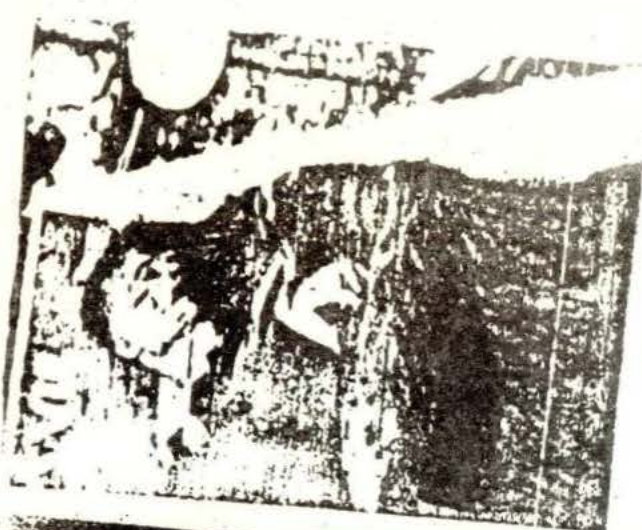
The ideal shelter
at all times

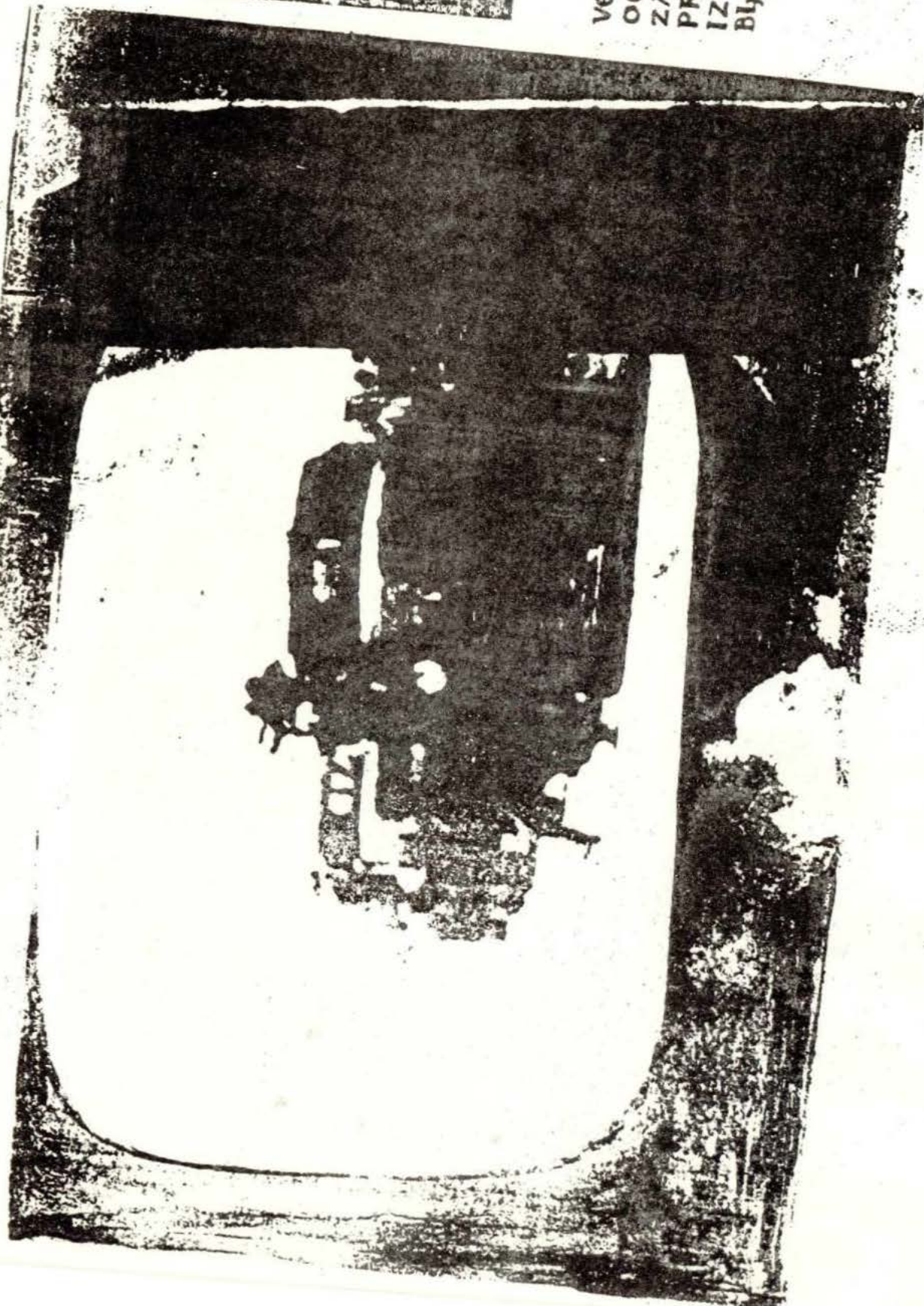
B-55

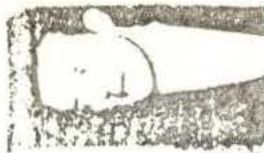
DIE IN
SAFETU

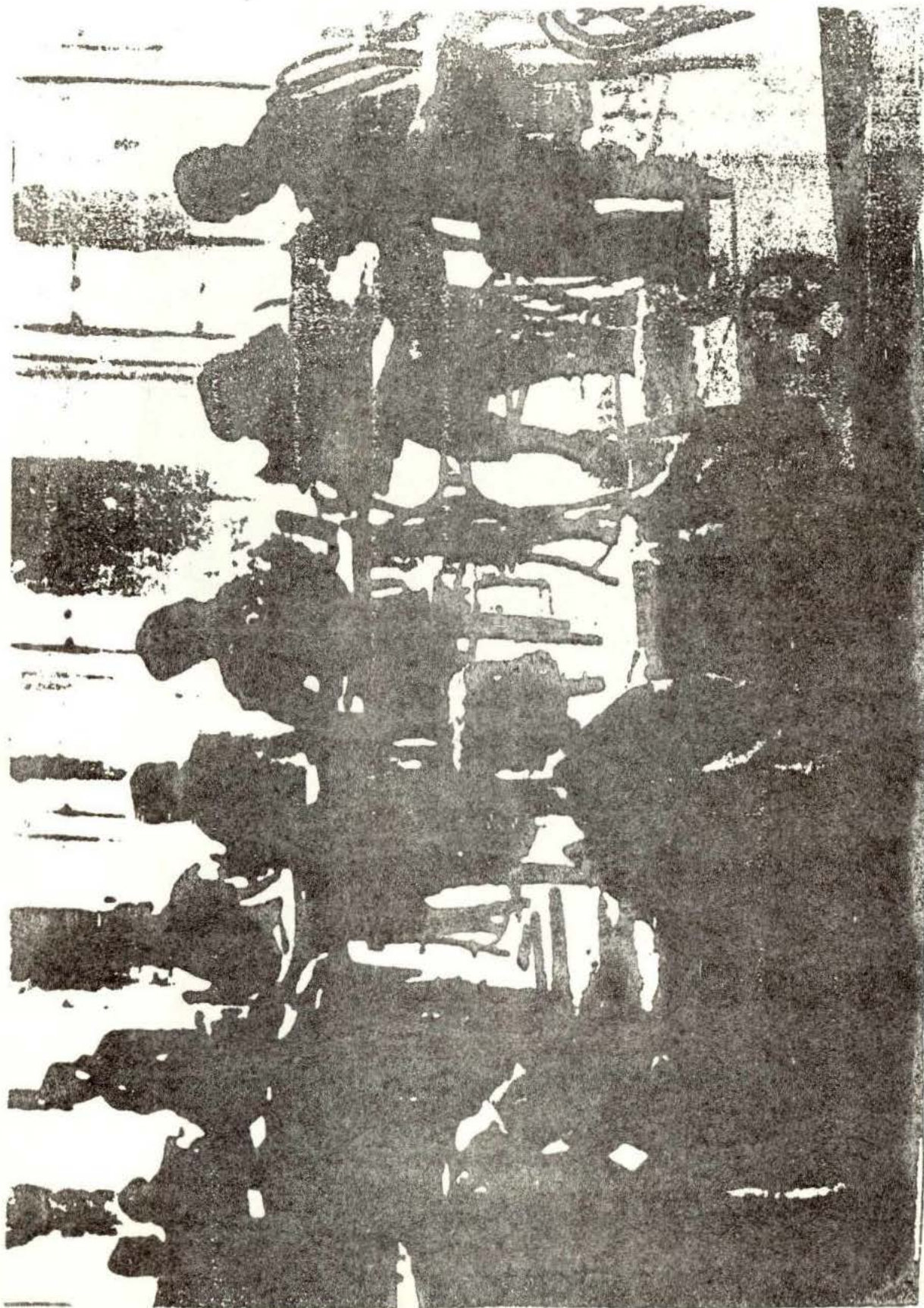

VELIKE ŽUTE HIPNOTIČI
OČI GLEDAJU U MENE
ZAMAHOM NOŽA
PREREŽEM JOJ VRAT
IZ KOGA PRSNE TAMN
BLJUTAVA KRV

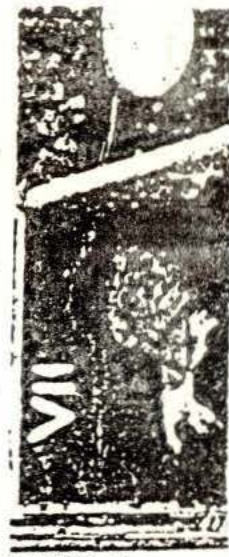
SOFORT
EXEKUTIER
8149

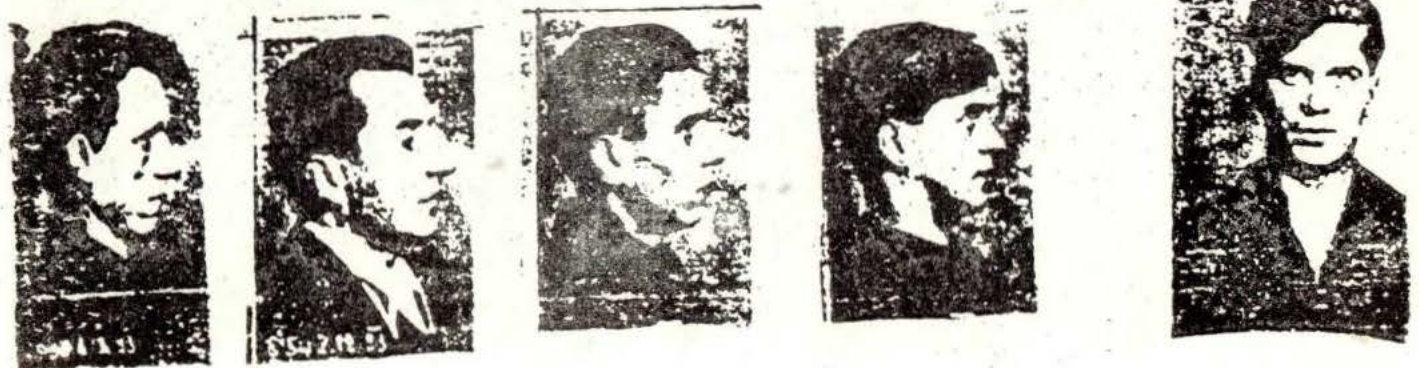

101 ATTACH

BESKRVNI KATNICI
DONOSE NOVE SLASTI
UŽASA * NJIHOVE
ŽRTVE SU SREČNE I
POČAŠCENE
SAM I PODAVAJU *
SVOJE VRATOVE
SHVATAJUČI DA
SVOJIM NEŠTANIKOM
POTVRĐUJU RADOŠĆ
UMIRANJA *

NEUMOLJIVO
JE TRAZI
PREDMET SVOG
SKRIVENOG
UŽITKA * ZATO
JE SVEJAČE ZABAO
PRSTE U NJEN
TANAK VRAT *

ZAŠČITA NI
POTREBNA
NI ODREŠENJA
SMO SAMO
MRTVI IN ŽIVI

X

KRAJNIM SILAMA ZADAJU SE
POSLEDNI MITAVI UDARCI
SIVA KRV OSTAVLJA
SVOJE MRLE NA ASFALTU

ISKASAPljena TELA
GROZNIČAV ČIN UNIŠTENJA

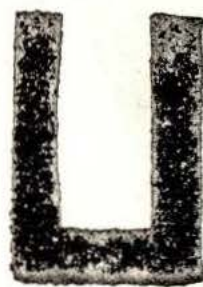
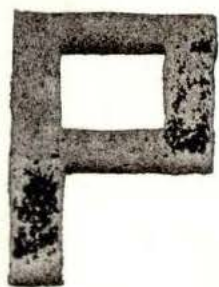
KOLAPS
U OČIMA OČAJ
U TELIMA
KOLAPS
KOLAPS

GALERIJA ŠKUC IZDAJA št. 25

to številko je uredila skupina KOLAPS
uredništvo: likovna redakcija
maj 1984, Škuc Ljubljana
naklada: 30 izvodov

CVETKOV VENKO 84

HEROJ!

DAJO TI PUŠKO, POJDEŠ V BOJ
UBIJAŠ, MORIŠ, POSTANEŠ HEROJ
MLADINO, HEROJSTVA UČIŠ,
POZABLJAŠ TOVARIŠE SVOJE,
KI V BLATU, V KRVI LEŽIJO
ZA DRŽAVO UBIJAŠ,

DA BIL BI HEROJ
ODLIKOVANJE NA PRSIH
JE TO PRAVI HEROJ?

SREČA

BREZMADEŽNA SLIKA, ZASTRTI POGLED
PRAVLJICNI ZVOKI, CENZURIRANIH SREČ
BREZVREDNOSTNA TRUPLA
IN SLIKE SREČNIH LJUDI,
POZDRAVLJENI TOVARIŠI MOJIH NOČI
SKOPE ŽELJE KATARZNIH ČUSTEV
V PLAŠČU ZAVITE KRVAVE STRASTI.

VAŠA POT, MOJA POT

V TEMI SEDIJO, SVETLOBA NA OBRAZ
NA JAVNEM PLESISČU PLEŠEJO NA UKAZ
IN MENE NI TAM, KER GLEDAM DRUGAM
KER KRIV JE TA POGLED...

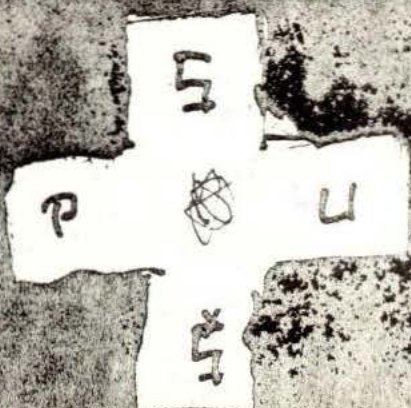
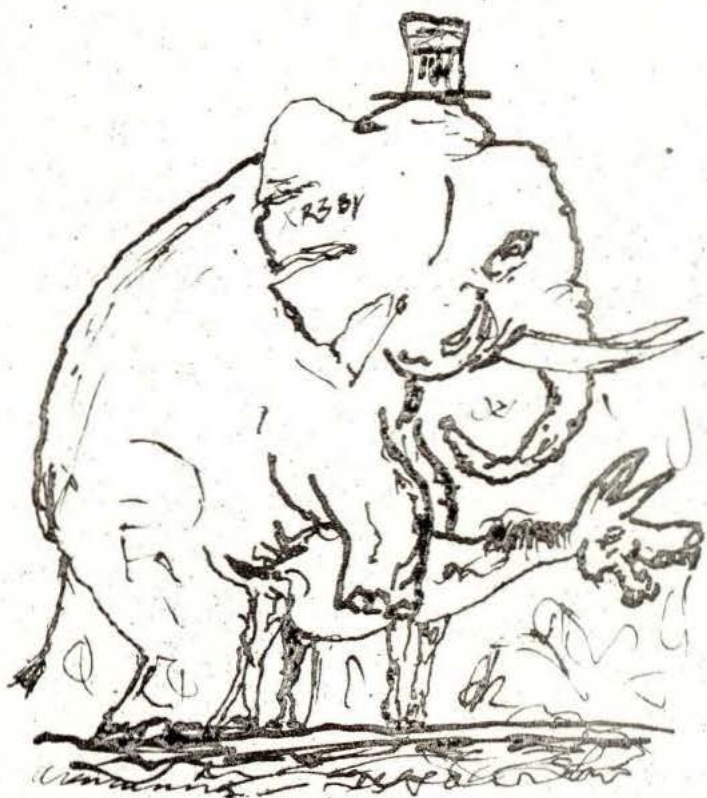
VAŠA POT, MOJA POT.../R

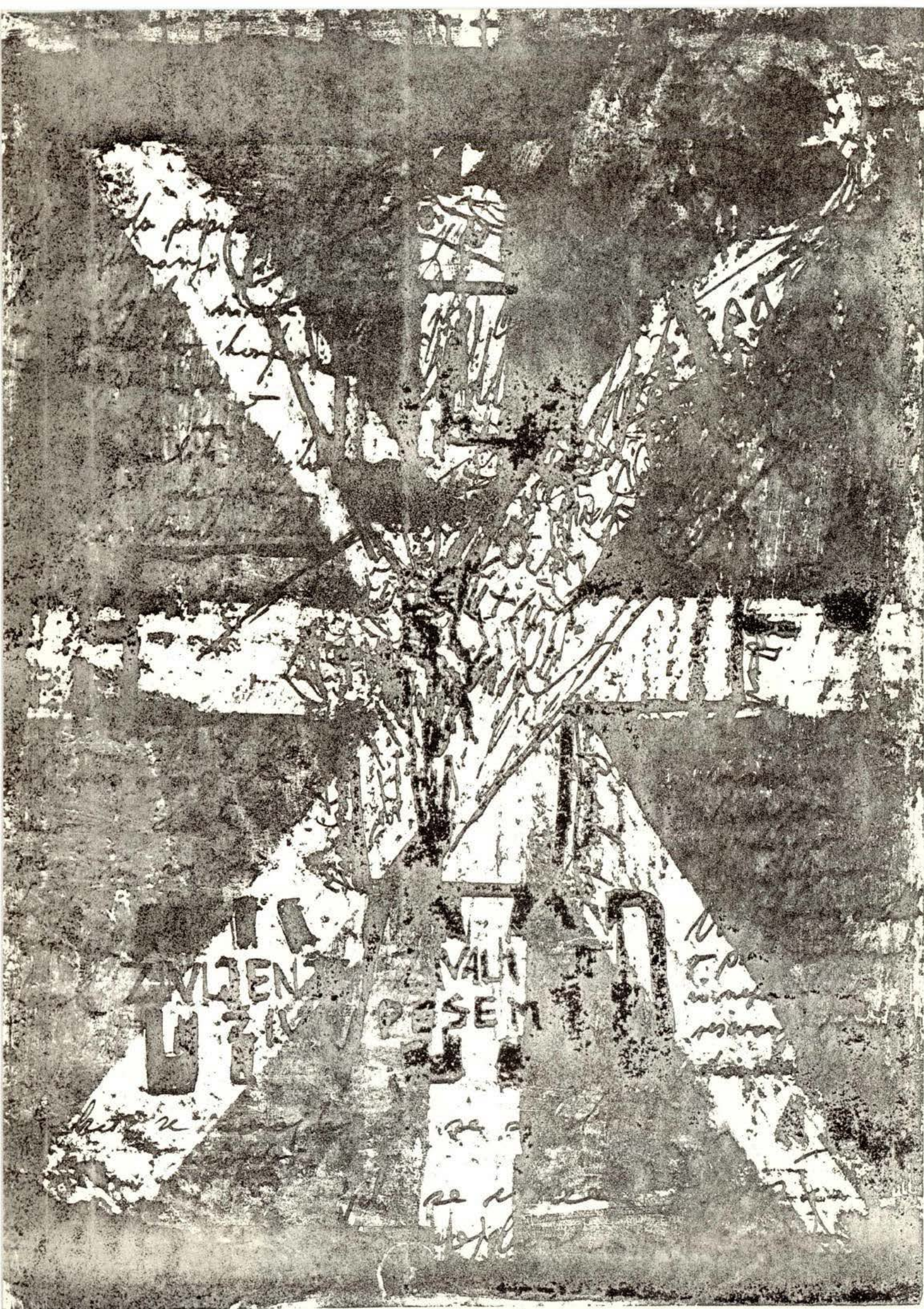
VČASIH SEM BIL TEBI PREDAN
ZDAJ PA OBRNIL SE BOM NEKAM DRUGAM
NIKOLI VEČ NE BOM POGLEDAL NAZAJ
KER KRIV JE TA POGLED...

VAŠA POT, MOJA POT.../R

Predstavljaj si - neka tere vnebesih - ti lahko - ta pokušis - glej tulijo -
 Predstavljaj si - peko - predstavljaj si - te ljudi - ki živijo - za jutri
 Predstavljaj si - da mi dežel - tu ni teško - nikjer ni smrti - ne življenja - ne vere
 Predstavljaj si - te ljudi - ki živijo - svobodi miru - predstavljaj si - te ljudi -
 Presenečen si - lačnih bratov klopi - predstavljaj si - te ljudi -
 Prate mi - da sem sanjač - ampak miseln edini - združil se znana
 Ampak ti - ti govoriš - ti govoriš - ti govoriš

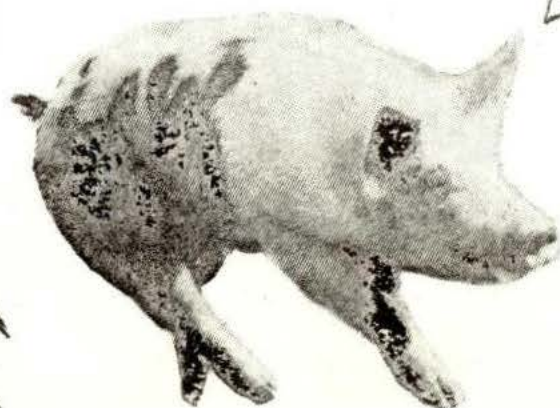
PRAŠIČI

PRI SOSEDU STA PRAŠIČA DVA
OBA STA LEPA ŠIMLNA
PRI NAS PA IMAMO ČRNI CVET
KI MENI NI ZELO VŠEČ
NAŠ FOTR GA PA RAD GOJI
OTROK SE MU PA SAMO SMEJI.

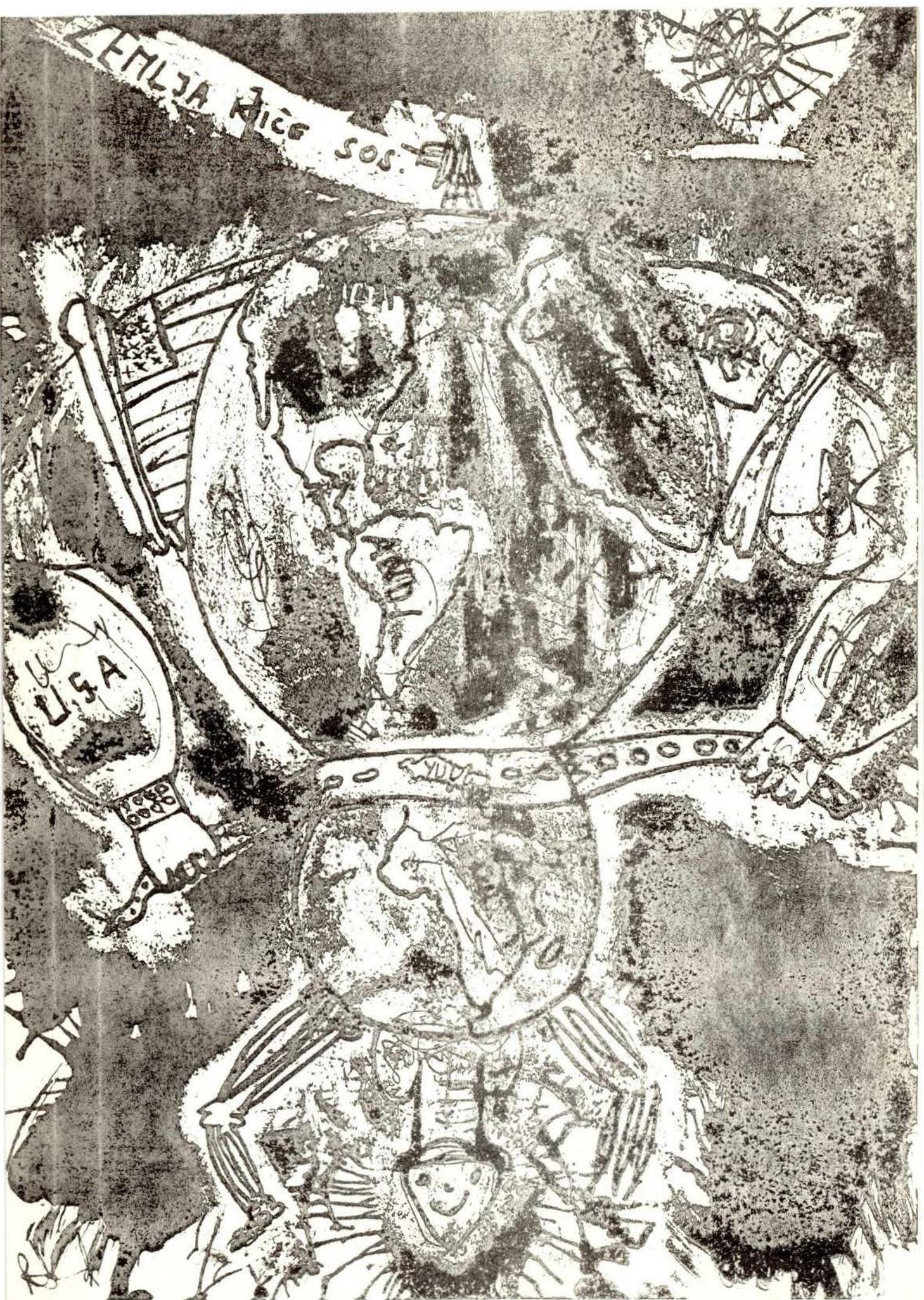
NEKDO SE IMA BOLŠ OD NAS...

PRIŠEL BO ČAS JESENI
KO OVENIJO VSI CVETOVI
OVENEL BO CVET, ZAŽIVEL NAŠ BO SVET
FOTR NAŠ UMRU BO, OTROK ZRASEL BO V MOŽA
IN POKAZAL POT NAM BO
NAM, KI KLIČEMO VSAK DAN.

NEKDO SE IMA BOLŠ OD NAS...

AAAAA
LAT
COO

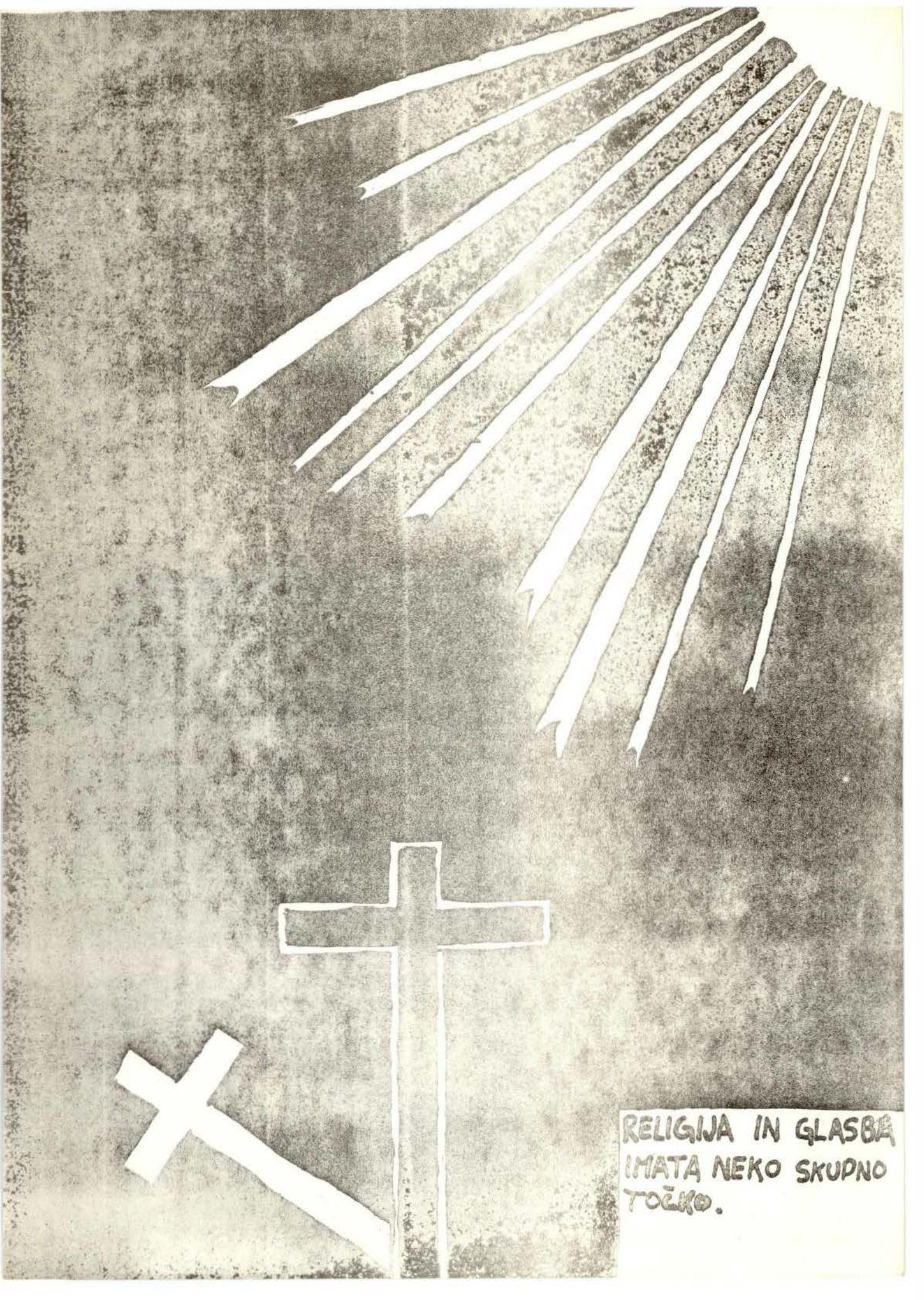

LUTKE

NESREČNE VOŠČENE SO LUTKE,
POD OBLASTJO SVINČENIH VOJAKOV
AMPAK LUTKA PREBUJA SE
ZA ZATRTJE VOJAKOV
MALO SVINČENE JE VOJSKE,
A VELIKO JE KROGELJ
ZA LUTKE, ZA LJUDI,
KI SE NE BOJE OGNJA VEČ
ZDAJ ONE OBLAST SO
IN SVINČENI VOJAKI SE V OGNJU TOPID.

RELIGIJA IN GLASBA
IMATA NEKO SKUPNO
TOČKO.

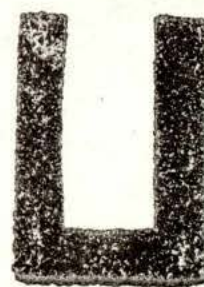
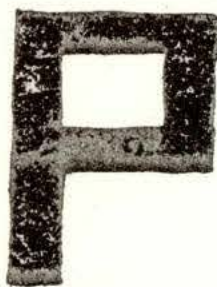
GALERIJA ŠKUC IZDAJA št. 26

to številko je uredila skupina S.P.U.Š.

uredništvo: likovna redakcija

maj 1984, Škuc Ljubljana

naklada: 50 izvodov

- kdo je moški mojega življenja?

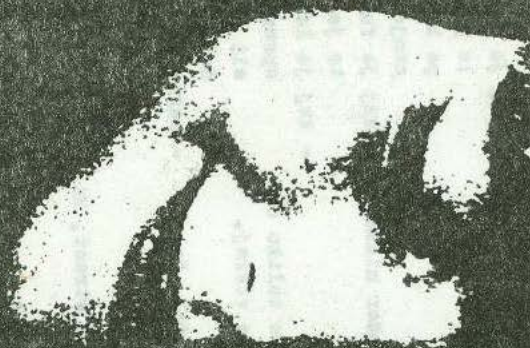
tisti, ki posiljuje nedolžna dekletca in jih
potem pomilovalno gleda ter gladi po glavici.

MIENSTIRUACIJE ?

NIMAJO

ZAKAJ MOŠKI

- kaj je prekinjeni spolni odnos?
reka, v kateri vse ribe pocrkajo od onesnaženosti.
- kaj je strast?
potovanje, ki večno traja, pa vendar nikamor ne prideš.
- kaj je sreča?
to je naša preteklost, ki se vsake toliko časa spomni, da se nismo rodili šele včeraj.
- kaj je smrtna nevarnost?
nekdo, ki ga ne boš nikdar več videl, čeprav bo samo korak stran.
- kaj je dim?
to je užitek zaradi užitka, poceni strast, ki se je vsak dostojen človek sramuje.
- kaj hočeš povedati o fuku brez ljubezni?
da mu nikor ne verjemi, saj je utelešen blef z veliko začetnico.
- kaj je vzrok ljubezni?
morda to, da moja mati ni hotela ostati devica in se jaz nisem rodila na divjem zahodu.
- kaj je krvavo maščevanje?
to je nekaj takega kot smrt.
- kaj je življenje po letu 1984?
sreča, katere človeštvo verjetno ne bo nikdar spoznalo.
- kaj je to: brez nog je, pa vseeno hodi?
le plišasta igrača, katere se spomniš le kdaj pa kdaj, potem pa jo odvržeš v kot in pozabiš nanjo.
- kaj je fuk z nekom, ki ga sovražiš?
to je dim, draga moja, le dim.
- kaj je lahko največja neumnost v življenju?
spraznjen vžigalnik, katerega vržeš v smeti, ali pa ga pokloniš zbiralcu, morda pa ga zadržiš kot komaj vreden spomin.
- zakaj ne moremo vsake žalitve maščevati trikrat huje?
zato, ker je to realnost.
- koga bo zadela božja kazen?
vsakega, ki mi bo kaj takega predlagal.
- kaj je impotenca?
nič, smrt in dim.
- kaj je to: ob tebi je, pa vendar ga ni?
le onesnažena okolica, polna gnusa in odpadkov.
- kaj je moška sperma?
obešenec zaradi obešenca.
- kam me bo vodila pot, ko bom odšla od tod?
v smrt.
- katera žival ti je najljubša?
tista tam, na vogalu, ki vedno samo bedasto

- gleda in ostaja nema kot plišasti medvedek ali zajec.
- kako se znebiti nadležnega bosanca?
ne vem, vprašaj njega.
 - kako dolgo mora trajati spolni odnos, da bo prišel v knjigo rekordov?
mislim, da večno, vendar nisem čisto prepričana.
 - kam nas vodi ljubezen?
naravnost na vislice, spoštovani gospod zločinec, le tja sodite.
 - kako naj se osrečim?
najprej pol ure kuhati na mirnem ognju, nato pa polita s krvjo in dati za uro v segreto pečico.
 - kateri stroji na obrobju in si ne upa stopiti v notranjost?
tisti, ki veliko laja, a ne grize.
 - kaj je to bolečina?
giljotina na kateri ti namesto glave odrežejo kurac.
 - kje so naši upi?
v posteljah, v objemih svojih pičk, na žurih, pri fuku, samo izberi kar ti poželi srce.
 - kje se bo ona srečala z njim?
v postelji, tu se začne ali konča to bedno življenje.
 - kaj misliš o svoji petletki?
nič, prav nič, vse to je popolnoma brezupno.
 - kaj hočeš povedati s tem, da vedno molčiš?
ravno tako nič, kajti v življenju je gnus in v njem ni sonca.
 - kaj je vzrok, da nikoli ne dobimo, kar želimo?
dim in smrad ter bebavost človeštva.
 - kje bom že enkrat našla svojo življensko srečo?
na devetem oblaku v severnih nebesih.
 - kaj je največja blaženost na svetu?
strast, razplamtena v vseh vrednih telesih tega sveta.
 - kdo je zate bog?
moški, katerega ni mož ne videti, ne slišati.
 - zakaj človek ne živi trikrat?
ker se dan preveša v noč in jutranje zarje ne bo.
 - kdaj bo pekel postal turistična znamenitost?
takrat, ko bodo ljudje spoznali devetero čudes tega sveta.
 - pri kom bi občutila, da v bistvu ne obstajam?
pri sv. petru, katerega vrata so peta z leve.
 - s čim je najtežje ubiti človeka?
bog, katerega brada se ovija okoli desetega oblaka.
 - koga si želim sesekljati na koščke in za vedno izbrisati iz spomina?
nekega strastnega ljubimca s strelo v očeh.

- kaj je ljubezen?
to je samo navaden kos pohištva, brez vsake vrednosti in uporabnosti.
- kje postanejo sanje resnica?
ne vem točno, vsekakor pa daleč od tod.
- zakaj zemlja ni kvadrataste oblike?
ker dobri bog ne more dovoliti smrtnikom takih neumnosti.
- pri kom bomo spoznali srečo?
pri norem natakarkju, to je ime naše nove štarije.
- kaj je moč?
najlažje je uporabiti strup in tudi najbolj poceni je.
- kateri človek je pameten?
najlepši, nikakor ne maram nikogar drugega.
- kdo je the best tip, se že ve kje?
brezvreden kup gnoja, katerega lahko najdeš povsod.
- kaj je cigareta, ki ti jo prižge tip po fuku?
senca, popolnoma odvisna od časa in vremena.
- kaj se bo skuhalo v tem loncu, bomo vprašali našega nocojšnjega gosta?
nič, čisto nič le kaj pa sploh pričakuješ?
- kje so tiste stezice, kjer sva se sprehajala z roko v roki?
na devetem oblaku, na samem vrhu pekla.

- kje se bo končno zgodilo to, na kar, priznam vam, čakam že ves čas?
na smetišču, polnem rozin in čebule.
- zakaj si postavila ravno njega pred vse druge?
zato, ker imam strašen zobobol.
- kateri način mučenja je najgrozovitejši?
tisti, ki me je sposoben rešiti vseh zobnih in podobnih muk.
- kaj bi naredila, če bi te poskušal posiliti še drugič?
ne vem, morda bi mu razbila glavo, ali pa bi njega odpeljali v kakšno ustanovo.
- kateri dan svojega življenja ste bili najbolj srečni?
ta dan sploh ne obstaja, torej ne sprašuj tako neumno.
- ali mi bo pomagano, če bom stopila do psihiatra in se razternala?
tu je več možnosti. ali boš umrla, zaradi česar ti bo vsekakor pomagano, ali boš doživela srečo, ali pa se ne bo nič spremenilo.
- kaj je orgazem?
sreča, blisk, up, kateri pa je na žalost zaprt v najtemnejšem kotičku stvarstva in ga lahko reši le heroj iz pravljice.
- v čem naj najdem smisel svojega življenja?
v tem, da je vse brezupno in ni pomoči, ra-

- zen morda posteljne ali kakega drugega objekta za nategovanje.
- zakaj se ti vedno tako tresejo roke?
zato, ker se vse stvari začnejo in končajo pri igri nategneš me - nategnem te.
 - koga naj posilim, povejte mi, lepo prosim?
njega, kateri je totalen kreten in prasec brez vrednosti.
 - kolikokrat mu je prišlo, povej mi, sigurna sem, da niti enkrat?
tolikokrat, da se ti bo zmešalo.
 - kje je mogoče kupiti ljubezen prav poceni?
v gramozni jami, kjer bo star partizan zamotil deteca z bonbončki, da jim bo lahko pripovedoval izmišljene herojske zgodbe.
 - ali mi bo pomagalo, če neham zahajati tja?
nisem prepričana, vsekakor pa raje podvojitte dozo.
 - kaj je to zobobol med fukom?
pička sluzava od sperme, ki se brezupno skuša znebiti kurca, ki rine vanjo.
 - kako naj ga ponižam?
stopiš do prvega okenca, plačaš vstopnino in vstopiš brez problemov.
 - v čem je smisel najine poti?
v regligiji, v meditaciji, v fuku, ni važno, samo loti se že česa za božjo voljo.

- koga ljubim?
dobro veš koga. nikar se mi ne poskušaj izviti, nitem takoumna.
- kje je odrešitelj mojega zobobola?
na boljšem trgu, gotovo ga dobiš tako rekbo zastonj.
- pri čem sem?
pri moškem, ki hoče fukati, ne da bi si sezul nogavice.
- čemu naj sploh še ljubim?
ker ti ne preostane prav nič drugega, le tako imaš lahko še upanje v njegovo ljubezen.
- kje je smisel življenja?
v snegu, ko bo vse zarzovalo in ko te tudi njegovo telo ne bo moglo ogreti.
- kaj je to šiška?
na perverzna vprašanja ne odgovarjam.
- koga naj posilim?
tistega, ki ti prvi pride nasproti, ko se vrneš.
- v čem se nahaja ljubezen?
v zajebavanju brez konca, dokler nekdo ne prosi za milost.
- kaj bi naredil, če bi bil generalni sekretar ozn?
(prva šolska naloga)
morda bi te nategnil, aš pa ša to ne. lahko bi te le treščil.

- kaj se bo zgodilo, ko me ne bo?
nič, popolnoma nič, draga moja.
- čemu naj še živim?
ne vem, morda je v tem sreča.
- zakaj je padel v objem drugi pički?
zato, da bi pozabil in napake zbrisal iz spomina.
- kaj je sramežljivost?
brezvrredno zatočišče brezdomcev.
- koga najbolj ljubiš, skrivnostni tujec povej!
nikogar. kaj pa sploh hočeš?
- v čem je kao lepota moškega telesa?
v neki stari in zgrizeni spalni vreči.
- kako narediti iz sramežljivega dekletca strastno žensko?
čisto preprosto. letiš, režeš zrak in nato udariš, da ti popokajo vse kosti.
- kaj je platonška ljubezen?
to je nekaj takega kot zbobel: napada te in mine, zvijsaš se ob najbolj neprimernih trenutkih, vsem te pa boli.
- ...s kom se bova objemala v mraku?
z zobozdravnikom v krvavi halji in s kleščami v rokah.
- kako se najhitreje naučiti poljščine?
nehaj že s tem kakojem. le kako naj vem? črtaj!
- ali je lahko življenje pravljičar?

- ne vem, morda. sicer pa nisem prerok, vprašaj njega.
- zakaj se me bojiš?
zato, ker me bolijo zobje in so ambulate prepolne, v fv-ju pa zob zaenkrat še ne zdravijo, ampak le izbijajo.
- kaj je fuk brez muk?
to je noževa konica, vendar slabo nabrušena.
- s kom se bomo srečali na vlaku ljubljana ekspresa?
z ostudnim, razpadajočim, vendar še pohotnim telesom, utelešenim portretom doriana graya.
- kje so naši upi?
v snu, v pijanskem snu, iz katerega se zbudiš s strašnim glavobolom.
- koga naj treščim po gobcu, ter nato posilim?
ne vem, predlagam kakšnega ljubkega sošolčka, ki ne mara matematike.
- kdaj se bova pofukala in ob tem imela ugoden čas in prostor?
nekoč, nekje, pa saj čas ni pomemben, saj se nič ne spremeni, rezultat bo enako grozen danes ali jutri.
- kaj je to spomin?
razbeljeno železo, ki zacvrči na goli koži in krič, ki se ob tem razlega.
- kaj misliš o prepotentnih starih in mladih?
da je kot ples sedmih tančic. ko pade zadnja, pričakuješ lepo žensko telo, ugledaš pa neko

nagubano in izmozgano truplo.

- kaj bo, ko naju ne bo?
iz grl vseh navzočih bo privrel krik veselja
in vsa scena bo začela ploskati.
- zakaj se tipi takoj ne izjashijo, kaj hočejo?
zato, ker smo mi tu in ne tam in če bi bili
mi tam, bodo oni tukaj in tako do onemoglosti.
- kaj bo, ko se znova snidemo pri istem koritu,
v istem svinjaku?
verjetno nič, moda bo kaj perja ali pa solza.
smeha zagotovo ne.
- kateri mojih znancev je, oprostite mojemu odvrat-
nemu vprašanju, najboljši fukač?
tisti tam, prepojen z vonjem po tujih ženskah
in fuku, kateri stoji ob šanku in se butasto
nasmiha.
- kje je konec tega potovanja v neznano?
ne vem. morda tu na poljskem ali pa v kakšni
od sperme umazani postelji, katere rjuha je
prepojena s krvjo in grehom.
- zakaj je vsaka stvar, ki jo z lahkoto dobiš neza-
nimiva in dolgočasna?
proč z zakajem, kajti odgovora na to še bog
ne ve, kaj bi ga jaz, ki sem le bedno človeško
bitje.
- kdo je moški mojega življenja?

tisti, ki posiljuje nedolžna dekletca in jih
potem pomilovalno gleda ter gladi po glavici.

- kaj je nedolžnost?
natrgan noht, s katerim si natrgaš nove naj-
lonke.
- ali sem pnevmatična?
sem in nisem. pravijo, da si, vendar upoštevaj,
da vedno lažejo.
- kje ga bom zopet videla?
v slaščičarni, kjer mamice zadovoljno gledajo
svoje otročičke, ki se bašejo s torticami, na
steni pa se sveti krasen napis: kaditi prepo-
vedano.
- kaj je najkrutejši način maščevanja?
samo nekaj dima brez ognja, tako da še pepel
ne ostane za tem.
- ali sem nora ali pa samo malce otročja?
ne vem, saj tudi vrtnica zna smrdeti in uvene,
iz grdega račka pa se razvije lep labod, kar
ve vsak otrok.
- kje misliš, da preživlja svoje počitnice?
v tisti skodelici tamle, ki obkroža vrč in ne
moreš reči niti da je tretja z leve, kajti
sklepajo krog, kateri se vrtinči v neskončnost.
- zakaj me boli glava?
zato, ker bo čez pet minut vse končano, naši
upi pokopani, naša sreča pa prebodena z mečem
minljivosti in zgrešenosti.

- kaj misliš o samoupravnem socializmu?
ne vem. morda boš tam našla srečo, morda jo najdem jaz ali pa celo obe, a verjetno nobena.
- iz česa je kurac?
iz stare skorje brez sredice, v kateri čipi črna škrbina zoba nekega tepca.
- kakšen je krasni novi svet?
prašičji, zdeveterimi glavami in deveterimi rilci, požrten in hinevski, ki ga spreobrne morda le še metamorfoza.
- zakaj moški osebkni nimajo menstruacije?
zato, ker si ti v varšavi in samo brezsmiselno bežiš, ter si ne upaš pogledati resnici v oči in si zato tečna.
- ali naj se prepričam, da nisem več zaljubljena?
da, takoj, kratko, jedrnato in hitro bo treba spremeniti življenje, ter se iztiriti, četudi za ceno bodočnosti.
- kaj je nepozabno?
zvezda, ki se utrne in niti ne zablesti v vsej svoji veličini, saj ima prevelik rilec.
- iz česa je narejen, veš kdo?
iz svinjskega mesa, ki je premalo soljen in preveč začinjen.
- kje me čakata nesmrtna ljubezen in sreča?
najprimernejše mesto je tramvaj, saj je tam vedno veliko ljudi in je težko dobiti prost

- sedež, čeprav je tudi res, da le redko kontroliraj karte.
- kako se me bo poskušal zaščititi, pa mu ne bo uspelo?
trešči po glavi, zveži posili, ko se zbudi, pa povej.
- kaj je najgnusnejše v življenju?
nedorasel otrok starikavih potez in mnenja, da je bog.
- kateri pregovor najbolj velja za naju?
tisti, ki večno samo gleda in se dotika, stori pa čisto nič.
- s kom si želim fukati?
z nekim starim, neobritim tepcem, ki ga bodo težili spomini na nedoživeto.
- kdo je ubogo detece, ki išče topel objem?
kako naj vem, morda kak umobolnež, ki si želi otroka, in ga zato boža po glavi, namesto čokolade pa raje zarije kurac v nedolžno pičko.
- pred kom naj zbežim?
pred nekim v gnoj in blato zaritim prašičem, ki si ne bo hotel obrisati blata z oči.
- kaj namerava storiti, ko se prvič vidi?
končati hitro in za vedno, pa čeprav boleče.
- kje bo spoznal, da me ljubi?
v svinjaku, le tja šodite umazanci umazani.
- kdo je tisti, ki naju bo vedno imel za nedorasli deklici?

- nekrofil, fetišist, svinja sodomistična.
- kaj v bistvu je on?
vedro, polno pomij, ki se prelivajo čez rob in puščajo mastne sledi vsepovsod.
 - koga naj treščim po gobcu in totalno sesujem, da bom spoznala, kaj je to užitek?
njega, saj je tako ljubek in prijazen, da ne bi mogel prizadeti niti muhi nič žalega.
 - prek kom naj zbežim, kajti sicer se lahko zgodi, da umrem?
pred njegovo strastjo, ki te bo pokopala pod seboj in te sežgala.
 - kakšno pomembnost pripisujete fuku brez ljubezni?
čudnih, nesorazmernih oblik. kdo bi rekel, da malo spominja na gibanje pri trebušnem plesu.
 - kaj je usoda?
sivo črn plakat z ogromnim rdečim napisom: umrimo za domovino.
 - kateri dan življenja nosi največjo vrednost?
tisti, ki ga še nihče nikoli ni smel poljubiti.
 - kdo sledi sleherni moji misli?
tisti najvišji nam nadrejeni, za ene je to bog za druge satan ali kakšna druga sila.
 - kdo je tisti mož z bliskom v očeh in strelo v rokah?
slepi berač, ki si je privezal zdravo nogo pod kolkom, da bi izgledal še invalid.

- kdaj bo bog padel iz višav na trdna tla in spoznal, da je navadna svinja?
ob novem vesoljnem potopu, ko bo stari, dobri noe spet vlačil raznovrstne parčke na svojo ladjico.
- ali pripisujete svojemu življenju sploh še kakšno vrednost?
mislim, da ne. ostajam večni pesimist.
- kaj je norost?
črepinja, ki je tako majhna, da je niti ne opaziš, a ko stopiš nanjo se ti zareže v nogo in ti povzroča strašne bolečine.
- kaj bi se zgodilo, če bi opolnoči šestkrat tekla okoli cerkve?
vse bi ostalo isto. dobro več, da se nikoli ne bo nikjer več spremenilo.
- kakšno je demonsko znamenje, ki ga dobiš, ko jim začneš pripadati?
nikakršno. vse je le blaznost, porojena iz src nevednežev.
- kaj je samomor brez zadnjega pisma?
drobna, črna lepotna pika na licu očarljive, strastne dame.
- kateri dan nam bo prinesel olajšanje in pozabo?
tisti, ki je odvrget od sebe vse predsodke in se pognal v reko ljube.

- kam mi bodo odtisnili žareče znamenje?
naravnost v segreto posteljo in v objeme pohotnih osebkov.
- kdo je naš odrešenik?
oh, le nek človek, ki se še ne zaveda dobro svojega obstajanja.
- kdo je najbolj zaslužen za pogubo in poraz človeka?
umazana zver, katere sleherna celica je prepunjena s krvjo nedolžnih.
- kdaj bo svet postal raj, kraj sreče, veselja in ljubezni?
neke tople, poletne noči, ko bo žarko sonce poniknilo za gorami in bo tema zapolnila sleherni kotiček.
- ali njegov dotik pomeni moje smrt?
da, le čemu bi sicer bili.
- kaj je fuk brez ljubezni, brez telesne privlačnosti, brez vsega?
le dolg, nalakiran noht, ki se zlomi in povzroča bolečino.
- kaj bi umrlo najprej, če bi bilo vsem usojeno umreti v istem dnevu?
vse reke tega sveta bi spremenile smer in sonce bi sijalo ponoči, medtem ko bi luna svetila podnevi, zima pa bi prešla v poletje.
- kaj se je zgodilo včeraj, ko je trikrat dirjal okoli cerkve?

pojma nimam, verjetno je levi bog trščil po očesu desnega mateja.

- ali o sebi misliš, da si emancipirana?
ne, to nikakor ne more biti tako.
- kako se lahko prepričaš, da je nekdo nor?
čisto enostavno. vzameš priročnik, pogledaš vanj in delaš po navodilih.
- od kod bom opazovala svet, a se ne bom mogla vmešati v življenje?
od tod sigurno ne, verjetno od najbolj oddaljenega tam.
- kdo čaka neke name s prav zlobnimi nameni?
on, kateremu se je zmešalo še, pred letom 84 in sedaj hodi okoli svoje osi, enkrat v levo, enkrat v desno.
- kaj je večno sovraštvo?
smrdljiv copat, ki plava po reki in si želi, da bi le-ta spremenila tok.
- kateri izrek naj si napišem nad posteljo kot svoj življenski moto?
tisti tam, ali ga vidiš kako stoji, čisto na vrhu drevesa in čaka na osvetlitev.
- ali verjameš v obstoj duše?
to je brezsmisel, kateri nima niti trohice smisla.
- kaj je lepota?

- most, ki je napol oblit s krvjo, napol pa črn in čaka, da bo življenje končno dobilo obliko
- kakšen bo moj konec in morda tudi tvoj?
strašen krik se bo razlegel in kri bo brizgnila iz vseh naših odprtih.
 - kaj se je zgodilo, ko si odšla spat?
v treh besedah tole: objel, izginil in se izničil.
 - ali je res potrebno, da še vztrajam?
morda, ta igra lahko prinese veliko, a kar izgubiš, nikoli več ne bo mogel dobiti nazaj.
 - kako naj pozabim?
vem le za en dober način: položi predenj štiri kralje in ga prisili, da bo postavljaj vprašanja.
 - od kod izvira strast?
z vrha peterogrbe kamele, ki bo rila skozi pesek, ki mu ne bo nikjer videti konca.
 - kdo je krivec naše bolesti?
gotovo ne bog, saj vanj ne verjameš. morda čisto navaden zemljan, vsega naveličan, išče svoj konec in počitek.
 - kaj je to: bolečina nedoživetega?
to je največji užitek, katerega pa poznajo le izbranci. treba se ga je najprej naučiti in potem vzljubiti.

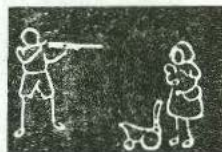
- kateri stoji v središču in skuša pobegniti v obrobje?

prvi, saj nas zanimajo le zmagovalci, ali pa zadnji, tudi poraženci so boljši kot povprečje.

- ali je možno zagrešiti popoln umor?
ne, nisem optimist.

- kaj je radost?
razcefrana knjiga poezije, medve strani je položena rožica, sicer pa je polna mastnih odtisov.

- kakšen bo moj konec?
pokadilo se bo, zasmrdele in zaropotalo in potem ... no, boš že videla.

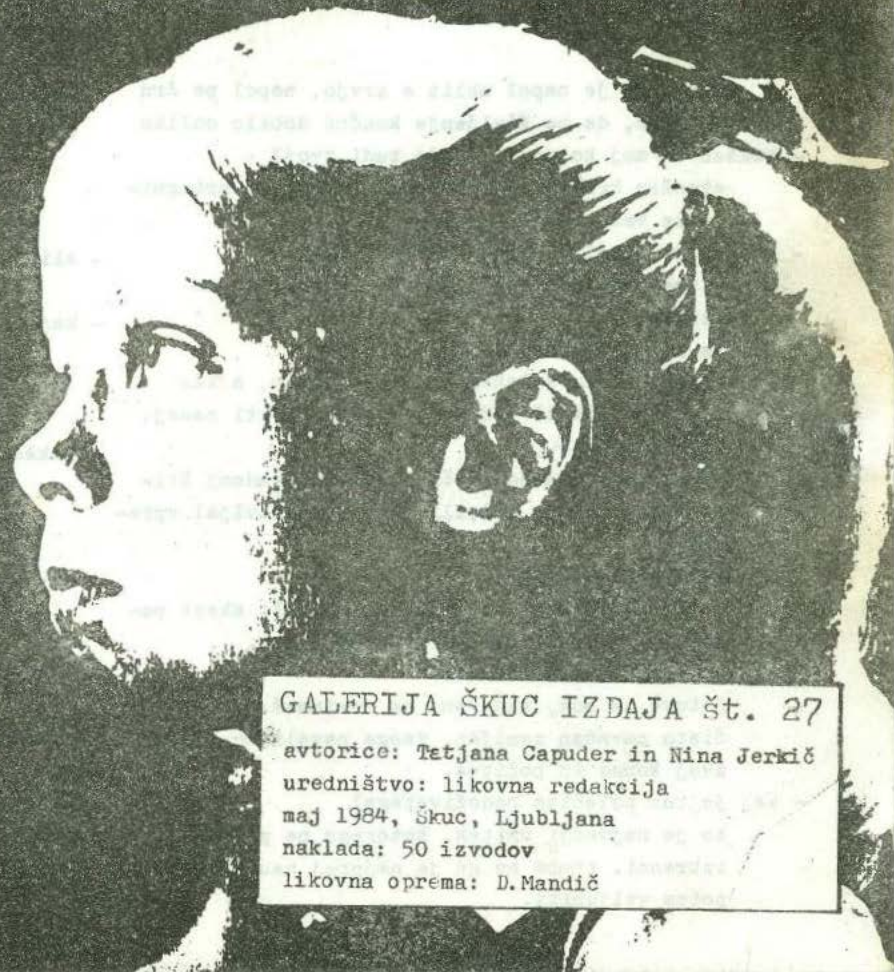
"Vprašanje?" Odgovor. Preprosto izenačevanje, ki vsebuje ves optimizem pogovarjanja. Misli dveh sogovornikov se razvijata ločeni druga od druge. Trenutni stik njunih misli se jima tudi v nasprotjih kaže skladen.

NOČ BLISKOV

(iz nadrealističnih besedil)

- kaj je usoda?

sivo črn plakat z ogromnim rdečim napisom:
umrimo za domovino.

GALERIJA ŠKUC IZDAJA št. 27

avtorice: Tatjana Capuder in Nina Jerkič

uredništvo: likovna redakcija

maj 1984, Škuc, Ljubljana

naklada: 50 izvodov

likovna oprema: D. Mandič

GLASER IN A THERMAL LIFE

FOR THE WARM REASONS
TO THE COLD REGIONS.

GRAFFIZMI, GRAFFITI SLIKARSTVO, ZIDNI GRAFFITI LJUBLJANSKE SUBKULTURNE SCENE, KOT SUBVERZIJA SLOVENSKEGA KULTURNEGA PROSTORA

V situaciji, ko se je zdelo, da je "ekscentrična" likovna praksa zavezana galerijam in "mrtvi" galerijski publiki, in da konvencionalna likovna področja (slikarstvo, kiparstvo...), ki niso zastavljena - prezentirana v obliki multimedialnih spektaklov, nimajo mesta - učinka na ljubljansko subkulturno sceno, so ravno graffizmi, graffiti slikarstvo, zidni graffiti, zadnje obrnili takorekoč na glavo.

Graffizmi, graffiti slikarstvo, zidni graffiti, ki se konstantno pojavljajo, izginevajo, se prekrivajo in uničujejo in katere v večini primerov niste opazili, kajti zdijo se vam samoumevna "scenografija" so s prodorom v ikonografijo množične kulture, rock avditorij, rap glasbo... edinstven jugoslovanski pojav - nov pristop k sliki - v situaciji, ko je ikonografija drugorazredne jugoslovanske nove podobe predvsem podlaga za slikanje, ki ne prinaša nič novega.

Tako je na vprašanje Z. Alajbegovič: "Kaj te motivira, da kot akademski slikar, ki ima za sabo vrsto razstav v galerijah, izdeluješ graffiti slike- graffite v Disku FV?", Dušan Mandič odgovoril: "Ves čas gre za učinek, ki se producira v določeni družbeni praksi. V bistvu delaš v relaciji do učinka, ki ga hočeš doseči in na ta način tudi izbiraš svojo publiko. Gre za to, da se umestiš v rock, v množično kulturo, da nočeš ostati na

neki marginalni poziciji meščanske kulture, katere krajnji domet je npr. znotraj teorije-fenomenologija-fetišizacija objekta... Pravzaprav tukaj ne gre za alternativo, gre za umestitev prakse v množično kulturo, rock kulturo. Slika, graffiti slika, postane moment v rock produkciji, kot je to plošča, glasba, image..."

Če hočemo konstruirati zgodovino graffiti slikarstva Dušana Mandiča, se moramo spomniti konca '70 let, zapisovanja graffitov po zidovih Ljubljane (s sprejem zapisanih parol, imen punk skupin, narisanih punk simbolov) - graffitov, ki so bili "posledica" nočnih akcij prvih ljubljanskih punkerjev.

Manifestacija "besa" punkerjev nad družbeno realizacijo, izgovorjena v specifičnem getoiziranem slengu na zidovih "neomadeževane" Ljubljane, je bila obenem oblika identifikacije, solidarnosti prek prepoznavanja. Za "angleškimi parolami" in številkami v resnici stojijo imena punk skupin, v začetku znanih samo prvim punkerjem.

Toda v "kulturi", v kateri so bili graffiti punk rockerjev označeni in omejeni samo na politično denunciacijo, so z njimi pri nas hitro opravili. Po "hitri in uspešni akciji organov javne varnosti" so punk rockerski graffiti izginili iz ljub. zidov in se definitivno nastanili v undergroundu.

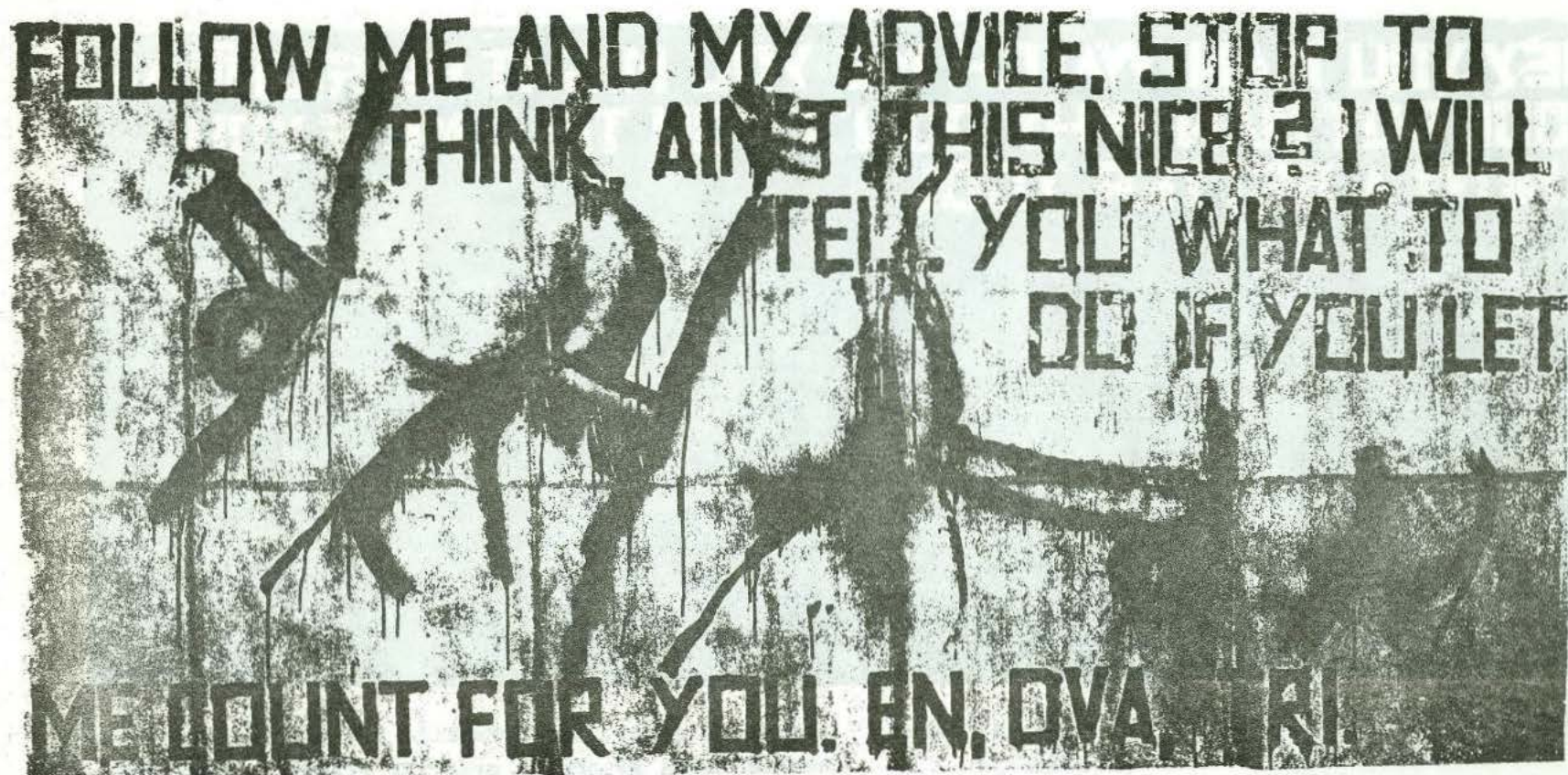
Tako je Disko FV, ki je pred leti začel delovati v kletnih prostorih Študentskega naselja, začel načrtno delovati in zapisovati graffite. Obiskovalci so po stenah Diska Študent zapisovali parole, imena skupin... To novo (dru-

HEY YOU MAN WATCH ME YOU MIGHT BE RIGHT I AM
FOOL BUT MAN WHY DON'T YOU TELL ME IF YOU
KNOW A BETTER TOOL

gačno) zapisovanje in šifriranje z včasih nerazumljivimi besedami in ~~včasih~~ različnimi stilnimi pisavami je izoblikovalo težko berljivi "divji stil". Samo prakticiranje - lastni vpis graffizma - je protagonistom scene omogočalo berljivost "divjega stila", kar je obenem ločevalo "izučene" od tistih zunaj subkulture scene.

Vsi ti momenti so vplivali tako, da je ob prvem nastopu skupine Meje kontrole št.4, decembra 82 (ob projektu, ki je vseboval projekcijo avtorskega videa in večer

izbrane glasbe), Dušan Mandič, kot član skupine uredil hodnik Diska FV prav z graffiti slikami, dvema fotokopijama graffiti, izrisanega na papirju velikosti 5x2 m po fotografiji graffiti s 4 homoseksualci, vzeti iz revije ART PRESS. Tudi ob drugem projektu skupine Meje kontrole št.4 v Disku FV se pojavi slika- graffiti, s šablono naslikan tekst v rumeni oljnati barvi na modri ultramarin podlagi: "Hey you man watch me, you might be right I am a fool, but why don't you tell me, if you know a better tool."

Konec avgusta, tokrat na drugem koncu mesta v mladinskem centru Zg. Šiška, tudi v kleti, v novih prostorih Diska rV, je Mišan Mandič postavil v oskernem hodniku, ki vodi do samega plesišča, dve novi sliki- graffita. Tudi tokrat uporabi in predela fotografijo originalnih graffitov s homoseksualci, ki občujejo. Na enem od graffitov, na ka-

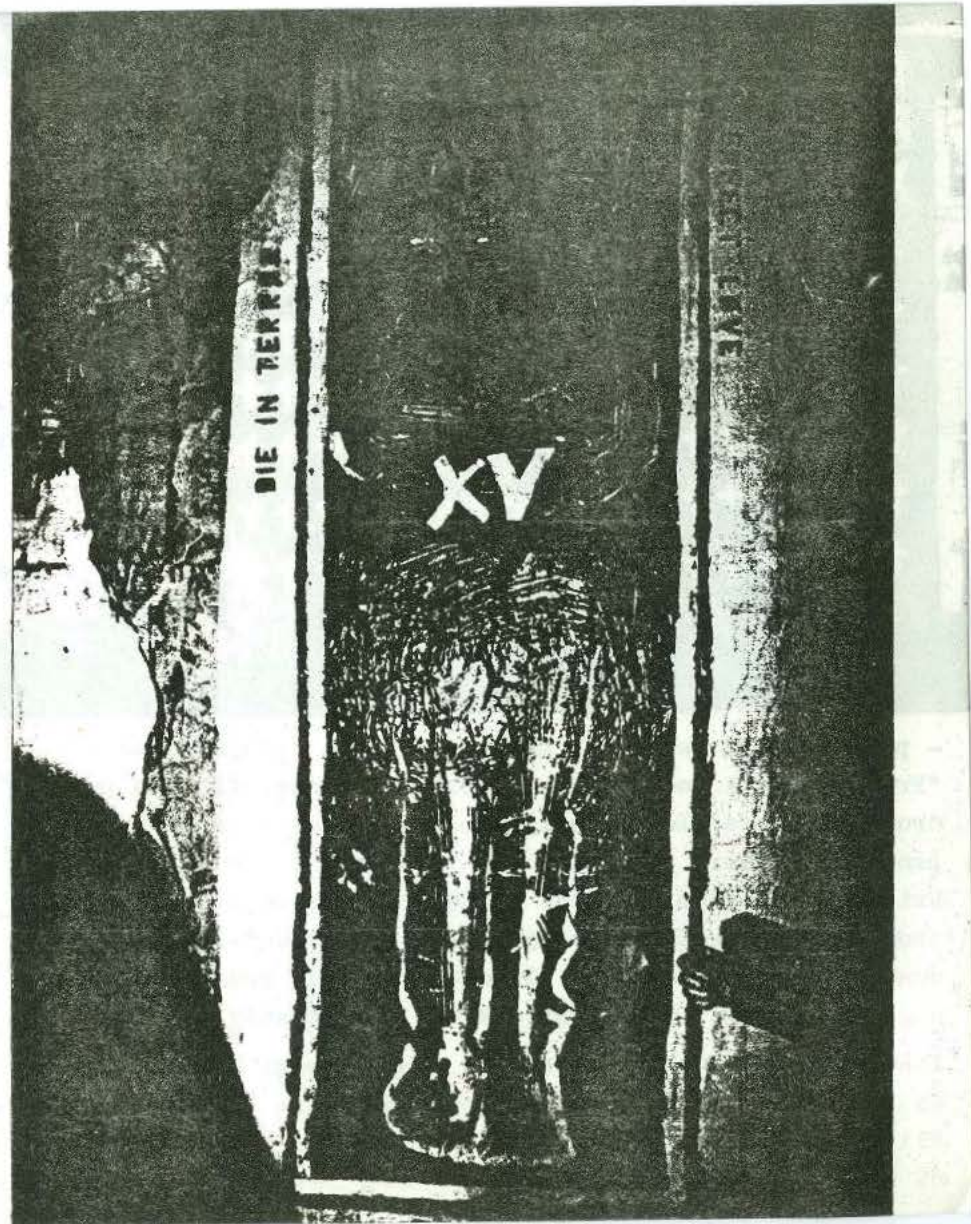
terem je slika izrisana s črno oljnato barvo na rdeči podlagi z vsemi efekti, ki sodijo zraven (dripping, spray), je s šablono zapisan tale tekst: "Follow me and my advice, stop to think, ain't this nice ? I will tell you what to do, if you let me count for you. En, dva, tri!"

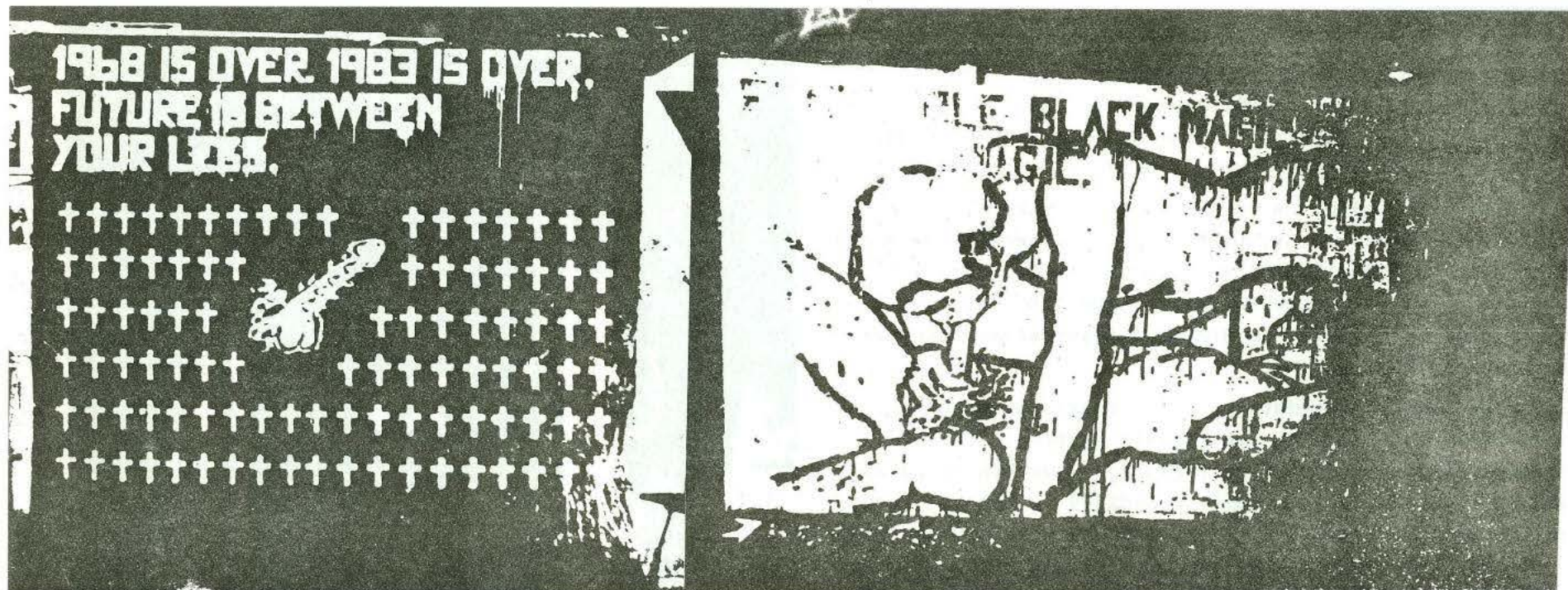
Novembra 1983 ob simpoziju "Kaj je alternativa?" zasledimo Mandičev, s šablonami narejen graffit rdečega falusa, prečrtanega z iksi, ki spominjajo na kljukaste križe, na plesišču pa se ponovi prvi graffit - fotokopija.

Konec novembra sledi na samem plesišču Diska FV razstava graffitov z naslovom Sv. urh avtorjev M.Kovačič, D.Mandič, R.Uranjek in A.Savski, ki se pozneje preimenujejo v R IRWIN S. Graffiti slike so narejene na temo streljanih partizanov na Sv. Urhu po knjigi s fotografsko dokumentacijo dogotkov.

Protični graffiti predstavljeni februarja '84 v undergroundu Diska FV, ki ga je realizirala skupina R IRWIN S, predstavljajo z vpeljavo pornografije - vsebin ki so zavezane funkcioniranju množičnih medijev in katerih radikalizacija je dobivala že prej različne oblike v nastopih Laibacha, Borghesie, skozi projekte skupin Meje kontrole št.4, rV... v interpretacijah na razglednicah Dušana Mandiča, v publikacijah Galerija Skuc Izdaja..., tisto, že večkrat ponovljeno parolo: moč in klavrnost ljub. subkulturne scene.

Za natančnejšo opredelitev teh "perverzij", ki so subverzije, povzemimo odgovor iz prej omenjenega intervjuja Dušana Mandiča na vprašanje Z. Alajbegovič: "Kako bi opredelil pornografijo kot temo tega graffiti projekta in nasploh pornografijo kot eno od tem, ki se stalno konceptualizira v ljub. subkulturni produkciji?" Citiramo odgovor: "Če pogledamo zahodno umetniško produkcijo, npr. novo podobo, je zanimivo, da ne najdemo takšnega pristopa

- pornografija je na nek način na zahodu "prepovedana". "Prepovedana" z ločitvijo na področje pornografije in področje kulture. Pornografija sodi v porno magazine in se prodaja, kultura pa sodi v tem primeru v polje galerije. Pri nas je povsem drugačna scena, pornografija se ne sme prodajati po kioskih, ker je zares prepovedana. Zato je umestitev pornografije v sliko toliko bolj radikalen poseg, ki presega zahodno produkcijo in predstavlja specifično ljub. subkulturne scene, z druge strani pa se vključuje v zahodne tokove. Če bi nova podoba na zahodu vključila pornografijo, bi jo tržišče zavrnilo, kajti na zahodu je tržišče tisto, kar pogojuje umetniško produkcijo!

Daleč od fetišizacije tistega, kar nam je bilo ponujeno v videnje - erotični graffiti v undergroundu Diska FV so bili narejeni v razponu od ekspresionizma, koketirajoč s popy stripovskimi rešitvami, vse do zares subverzivnih implikacij Mandičevega graffiti stila.

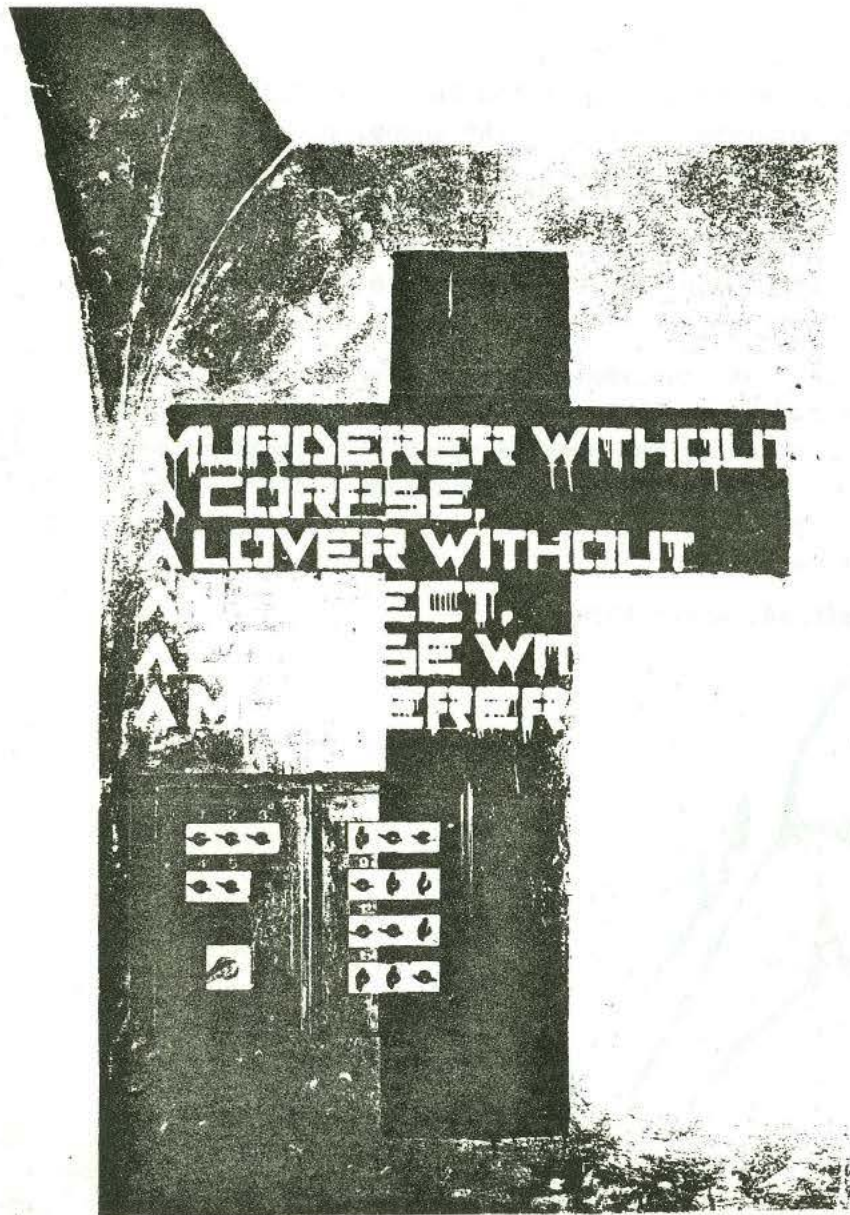
Za razliko od newyorškega graffiti slikarstva, ki z združitvijo podob in tekstov, vzetih z ovitkov ameriških stripov, postavlja ponovno v obtok disneyevske in marvelovske junake in pošasti, producirajoč fantastične vizije, investirane s skrivnostnim pomenjenjem, pa je za graffiti slikarstvo Dušana Mandiča specifična ravno radikalna novost v drugačni ikonografiji in zavezanost množični kul-

turi. Ne gre za originalno risbo in kompozicijo, temveč za ponovno uporabo "že narejenih" podob, prevzetih iz tabuizirane seksualne tematike, s črpanjem "materiala" iz obscenih prostorov, kot so javna stranišča, samski domovi, iz lastne vojaške izkušnje (falus s križi je prevzet iz njegovih pisem, poslanih iz vojske)- iz "brazgotin" represije kulture.

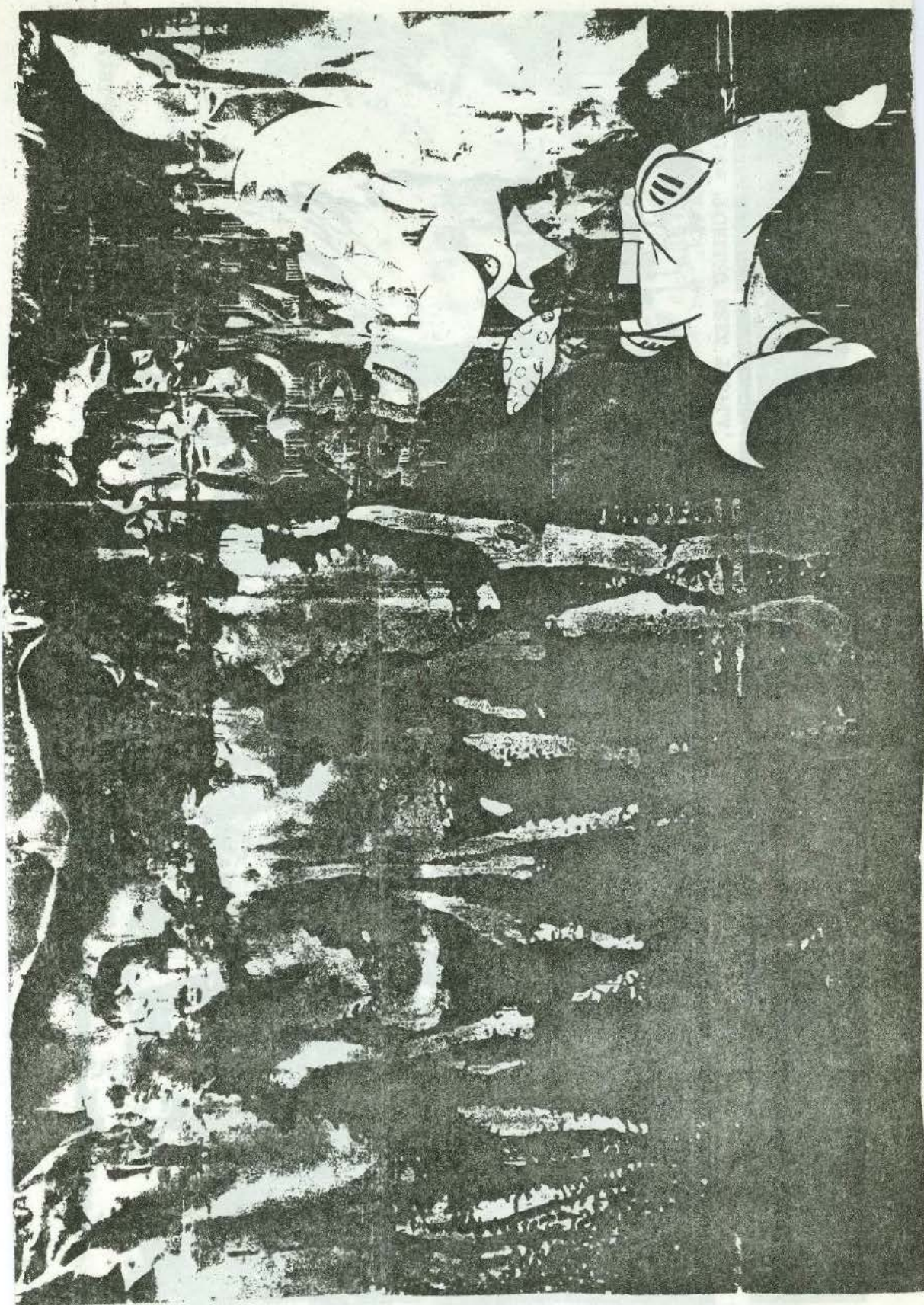
Za razliko od ekspresivnosti flourescenčnih in holivodsko monumentalnih newyorških graffitov pa graffiti Dušana Mantiča, delani in vezani prav na specifičen prostor Miska FV in s tem dostopni drugačni, rockovski publiki, "vizualizirajo" paranoje potlačene druge strani "sanj" vlada-joče kulture.

Marina Gržinič, april 1984

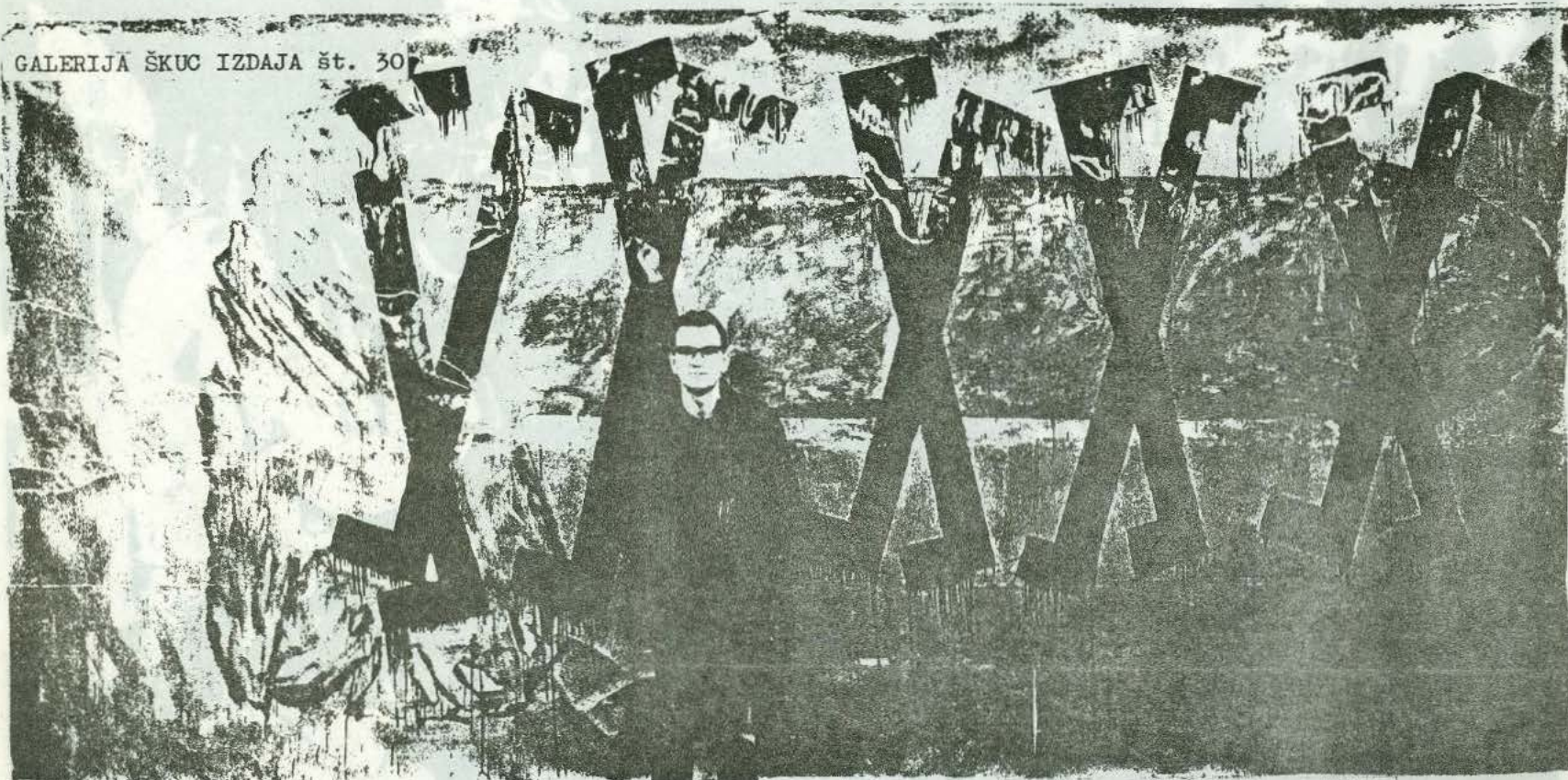

Ker je moj delovni interes znotraj slikarstva že nekaj časa usmerjen v povsem drugačen način razmišljanja - delovanje znotraj skupine IRWIN - se mi ob tej razstavi porajajo različni pomisleki zoper razstavo MORILEC BREZ PRUPLA, LJUBINEC BREZ OBJEKTA, PRUPLA BREZ MORILCA, razstavo graffiti slik v Galeriji SKUC. Celo moja desedanjše delo na slikarstvu ima eno samo kontinuiteto, ki jo lahko primerjam s "linearnostjo razvoja": usmerjenost v spoznanje, spoznavni proces, slikarstvo kot posledica spoznanja, ki ima korenine v družbenem in odnevu na lastno prakso. Odtod tudi spremembe v delovnem postopku, spremembe v načinu delovanja-slikanja. Tako se mi lastna iskušnja slikarstva za nazaj kaže kot zgodovina "negativnih" ponovitev realnega kot zgrešenega srečanja. Zopet sem v poziciji, ko čas naredi svoje, te prehití in potem tisto kar je že narejeno nekako zastara, ni več označevalec, ki reprezentira subjekt za drugi označevalec, pač pa je izjava dvojno ločena od izjavljanja, subjekt izjave je že nekaj drugega, je že v nekem drugem položaju, na drugem mestu, ki ne daje možnosti identifikacije, prešitja med izjavo in izjavljanjem. Nekaj je narejeno in je že preteklost. Navkljub tem pomislekom zoper razstavo pa so vsaj dva razloga, ki me obvezujejo na predstavitev graffiti slik v Galeriji SKUC. Ker so slike bile delane za specifične prostore Diska IV so bile nedostopne tisti publiki, ki teh prostorov ni obiskovala. S predstavitvijo v galerijskih prostorih so graffiti dostopni tudi drugemu občinstvu. Drugi razlog je moja obveza do kulturnih skupnosti, ki so delo na teh slikah delno omogočile s sofinanciranjem.

Lušan Mandič, december 1984

GALERIJA ŠKUC IZDAJA št. 30

graffiti slike "MORILEC BREZ TRUPLA, LJUBIMEC BREZ OBJEKTA, TRUPLO BREZ MORILCA" - Dušan Mandič

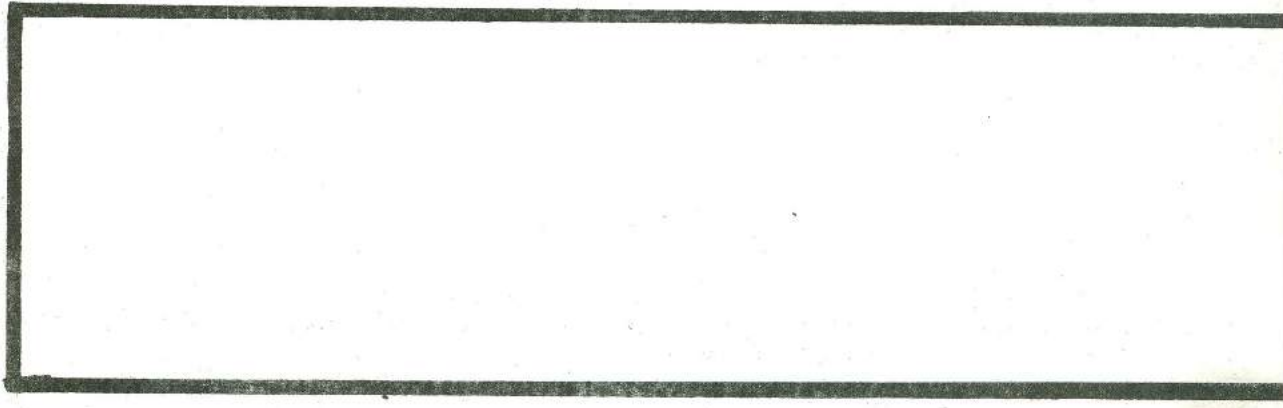
likovna oprema: D. Mandič
uredništvo: likovna redakcija
december 1984, Škuc Ljubljana
naklada: 100 izvodov

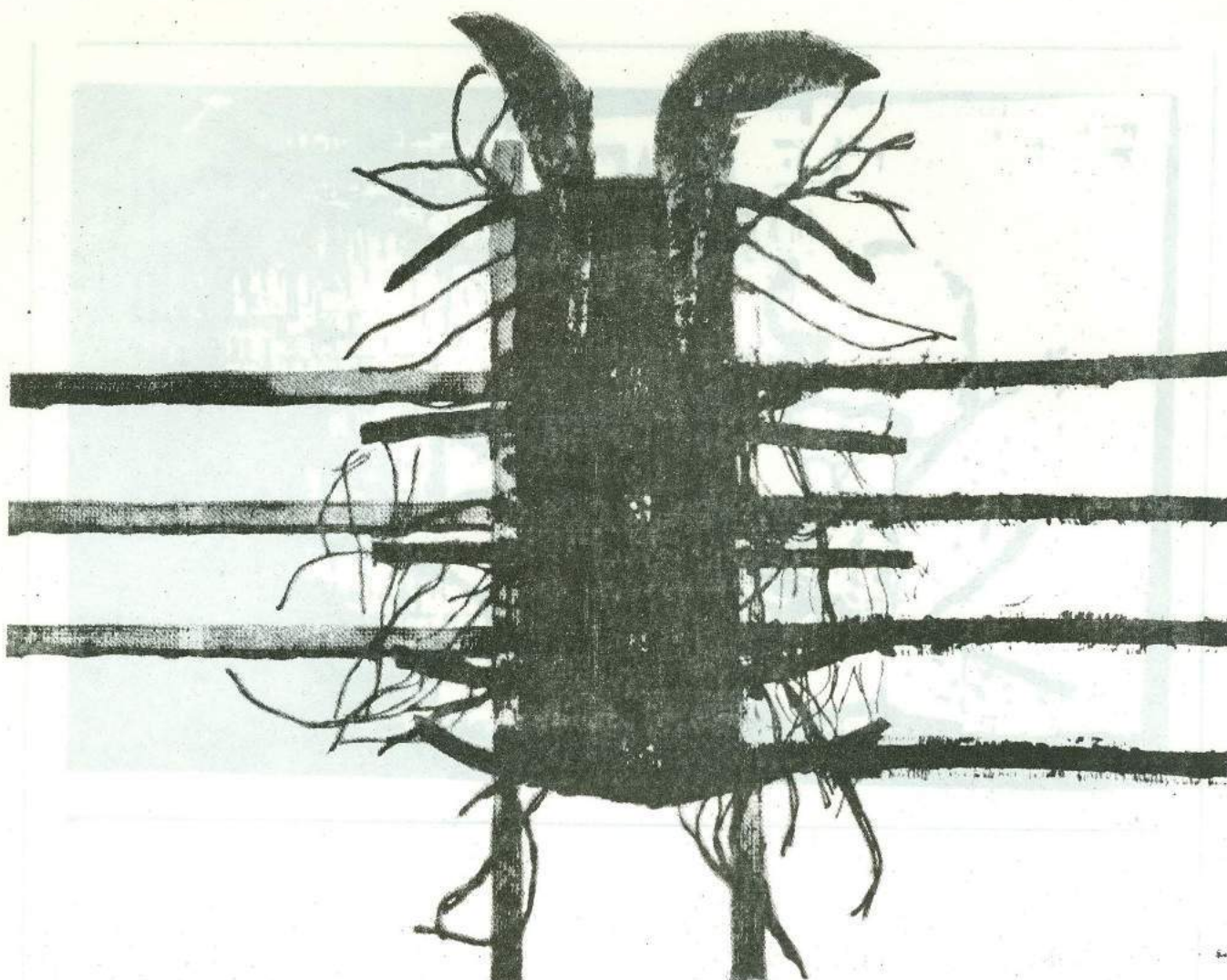
GALERIJA ŠKUC

**NOVOLETNA
PRODAJNA RAZSTAVA**

18. DO 29. DECEMBER

TANJA ŠPENKO

grafike

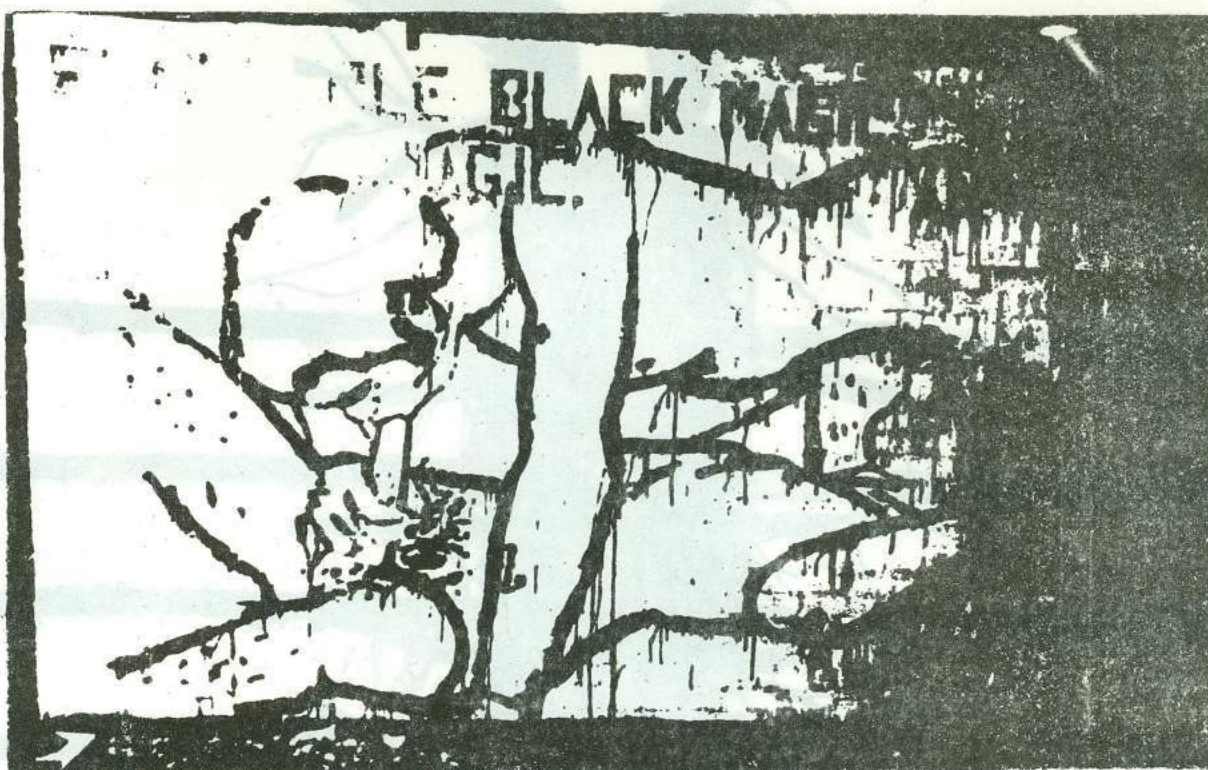
sitotisk 1a/1/ sitotisk 1a/a/1/; 1984
20 izvodov 5/ 20 izvodov
cena: 3000; din, 3500; din

sitotisk 1b/1/ sitotisk 1b/ b/1/; 1984
20 izvodov 3/ 20 izvodov
cena: 3500; din, 3000 din

sitotisk 11/1/; 1984
20 izvodov
cena: 3500; din

sitotisk 11/1/; 1984
6/20 izvodov
cena: 4000; din

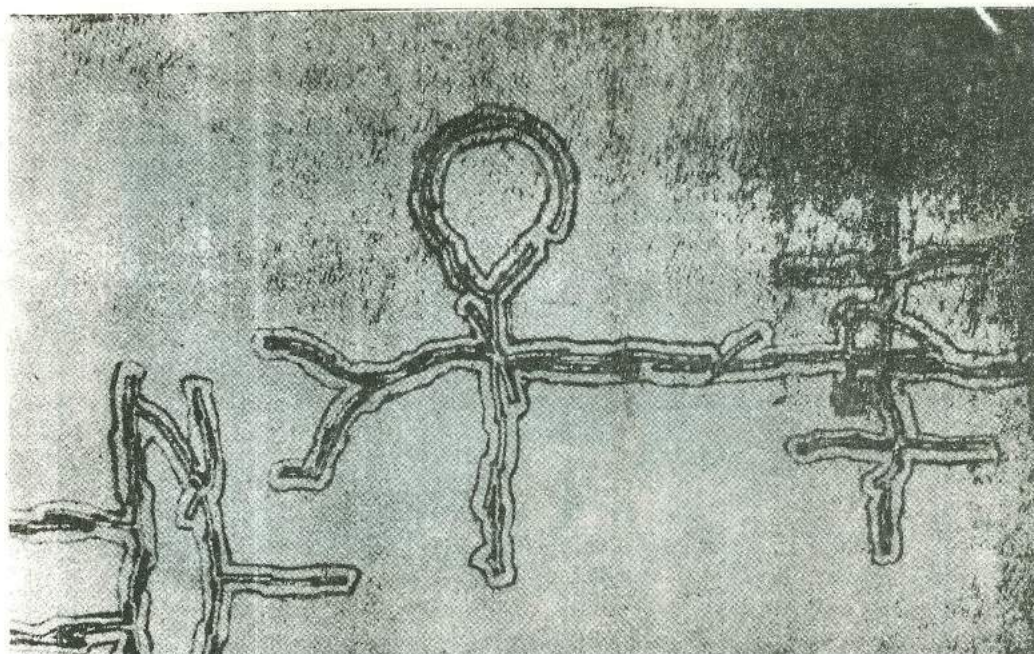
Katalogi: Galerija Nova Zagreb - 100; din
Avla IJS-razstava slik in risb - 30; din
Bežigrajska galerija-razpostavitev slik - 100; din
Galerija Škuc-listi slik - 50; din

DUŠAN MANDIČ

graffiti

cena po dogovoru

BOJAN GORENC

grafike

grafična mapa: Nekateri barvne razlike, 1984

10 linorezov

cena: 1000000; din

D omovina bočno zaustavljenih juter, 1984

/ Polilogos / II. K izgradnji psihofizičnega prostora

cena: 2200; din komad

Presek skozi res, 1983

cena: 2200; din komad

Katalogi: Galerija Nova Zagreb - 100; din

ŠKUC: V krogu človeka in o risbi - 50; din

Rrose — iwin — Selva

R IRWIN S

slike

Retromorfoze št. 1,2,3,4,5
cena: 50000; din

LAIBACH KUNST: "Metalčeva skupina", 1982
tehnika: akril na platnu
cena: 140000; din

LAIBACH KUNST: "Van Meegeren" (relata refero I), 1982/84
tehnika: olje na platnu
cena: 80 000; din

LAIBACH KUNST: "Eros-Tanatos Clarette Petacci" (relata refero II)
1984
tehnika: olje na platnu
cena: 80 000; din

LAIBACH KUNST: "Trpljenje čednosti" (relata refero III), 1984
tehnika: olje na platnu
cena: 80 000; din

LAIBACH
KUNST

LAIBACH KUNST: "Sejalec, stóri zloi!", 1984

tehnika: olje na platnu

dimenzije: 100 x 100 cm

cena: 120000; din

Zavračamo individualnost kot nesmiselno pri presojanju umetniškega dela. Potrebno se je posvetiti umetniškemu delu samemu in ga preučevati zgolj izhajajoč iz zakonov iz katerih je zgrajeno...

Razgllašamo, da kopije niso nikoli obstajale in priporočamo slikanje iz slik, naslikanim pred našim časom. Trdimo, da umetnosti ni mogoče presojati s časovnega stališča. Mi priznavamo uporabnost vseh stilov za izraz naše umetnosti, tako preteklih kot sodobnih...

(iz lučističnega manifesta 1913)

LAIBACH KUNST pomeni konec obdobja gibanja, iskanja, konec stilskih in estetskih izumov;

- je zrelejše, kritično ovrednotenje umetnosti
- je izbor, ki bo ponovno odkril zgodovino, vrnil moč inštitucijam in konvencijam
- je predelovanje zgodovine kot uspešna metoda nasilja/zatrtja novih umetniških praks
- je uporaba sile do popolnega nadzora nad vrednotami
- je depersonalizacija avtorja
- je samoreprodukcija
- je posledica ideološkega diktata (Gleichschaltung)
- pomeni varnost tržišču estetike (Warenästhetik)

(tekst na pozivnici razstave
"Monumentalna retroavantgarda"-
 AUSSTELLUNG LAIBACH KUNST,
 galerija ŠKUC, Ljubljana, 21. 4. 83)

BLACK
BOX

.....
CLOSED

WILD PIGS ON RUN

grafike

cene ni tel. 573-052

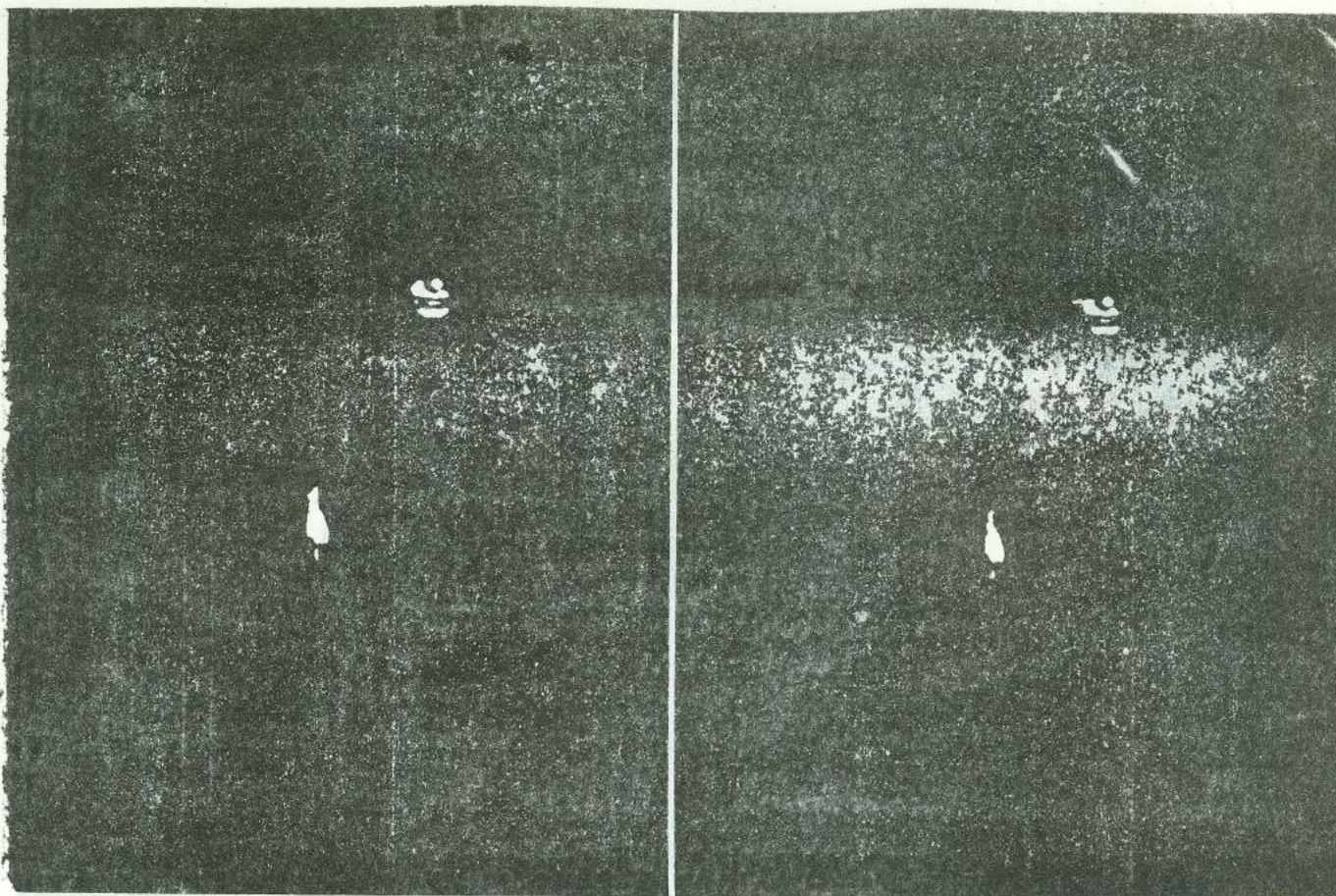

BOŽIDAR DOLENC

fotografije

dimenzije: 18 x 24 cm, 20 x 28 cm
cena: 300 do 600; din

cena v o kvirju - 30 x 40 cm,
s paspartujem, signirano
/ največ 20 kopij / : 3000; din

ROMAN BAHOVEC

grafike

cena:500; din

LIKOVNA DELAVNICA FORUM

ALBEDWIN RAZAK

grafike

cena: 2000 - 3000; din

GALEB HUSSAIN

slike

cena: 6000 - 8000; din

KOLARIČ TOMAŽ

slike, grafike

cena: 1500 - 4000; din

KLANČAR BOJAN

grafike

cena: 5000 - 6000; din

DIMITROVSKI BOGDAN

grafike

cena: 2000 - 3000; din

UČAKAR PAVLE

grafike

cena: 3000; din

IZTOK BOLKA

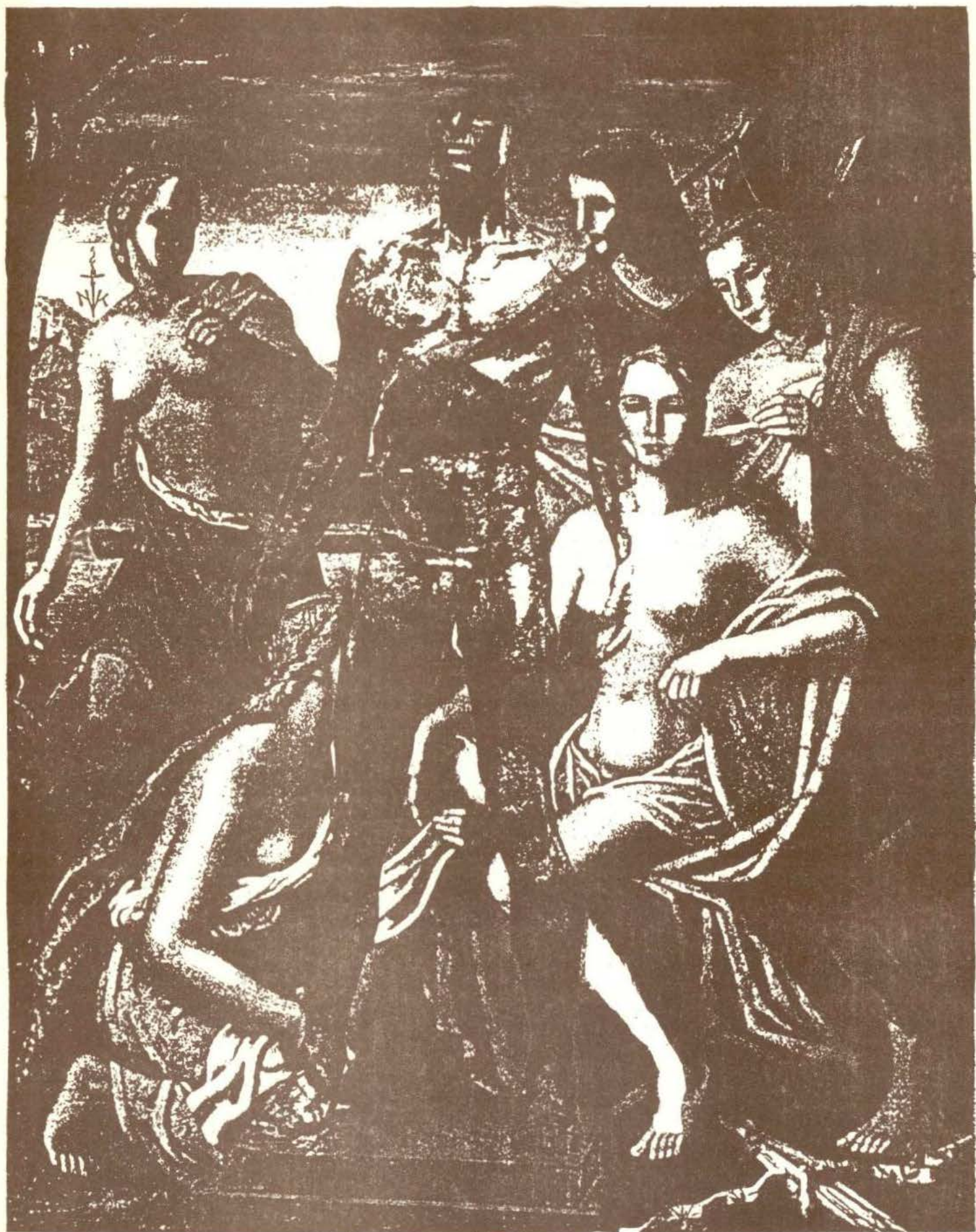
risbe

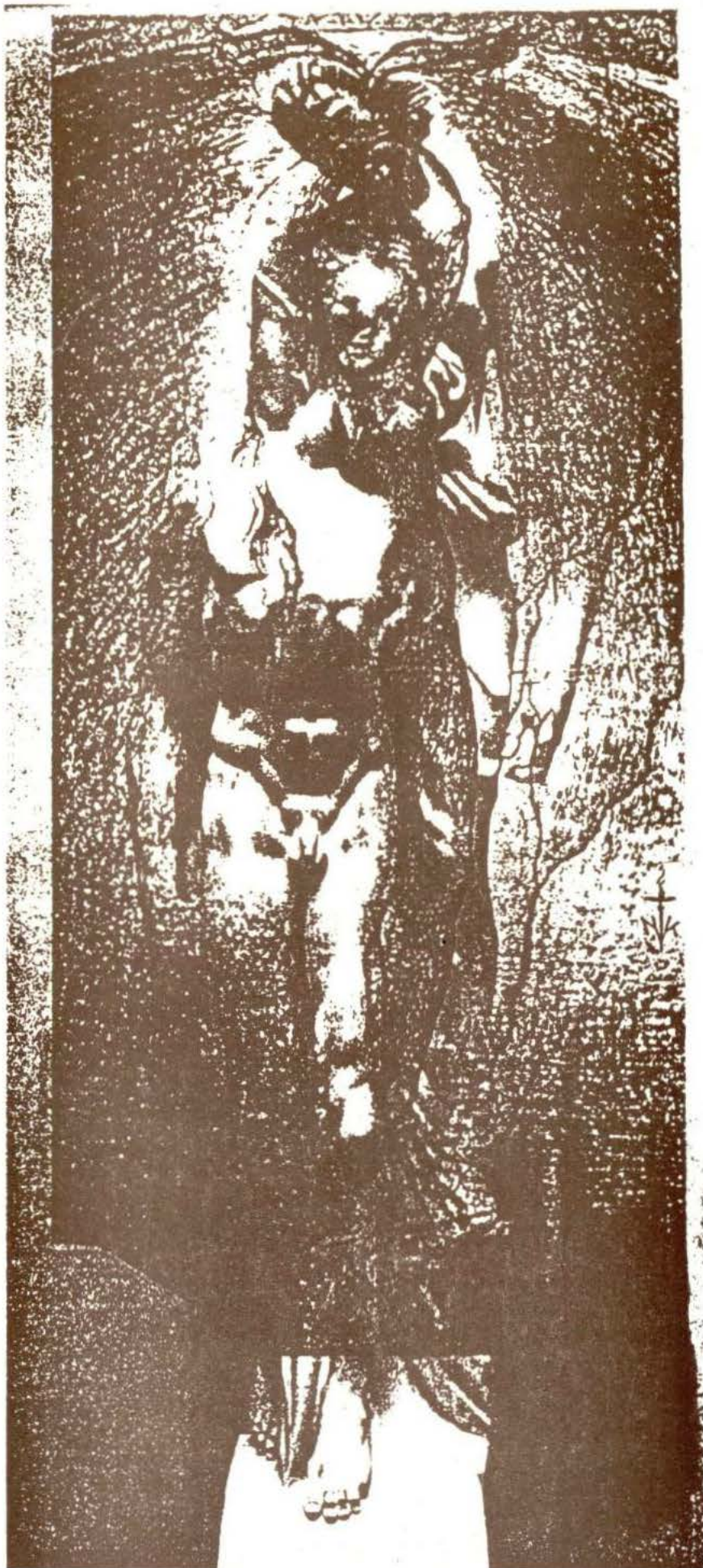
cena: 6000; din

Galerija ŠKUC, izdaja št. 30
Založnik: Galerija ŠKUC, lik. red. ŠKD FORUM
Uredništvo: lik. red. ŠKUC
Realizacija kataloga: Iztok Švab
Naklada: 50 izvodov

PETER MLAKAR

LEPE KARTAŽANKE

GALERIJA ŠKUC IZDAJA št. 31
uredništvo: likovna redakcija

PETER MLAKAR

LEPE KARTAŽANKE

Uro po sončnem vzhodu, potem ko je poseben vod že pobral ostanke ob zori justificiranih žrtev, ter z močnimi curki spral njihovo kri in blato v odtočne kanale na dvorišču vladne palače, se je Herschel vrnil s vsakodnevnega jutranje gimnastike. Njen smoter je bil ob krepitvi telesa še s posebno kombinacijo bičanja in elektronskega vibriranja jačanje njegove odpornosti zoper bolečino. Pred temi vajami za gojitev moči ter fizične lepote se je bila njegova duša naslajala ob gledanju usmrtitev, njegovo krepko in utrjeno telo pa je bilo golo do pasu v jutranjem hladu stalo na verandi imperialne palače, ter od zadaj naslajalo eno od vladnih uradnic, ki so mu bile na razpolago ob vsakem času. Njene pravilno klesane prsi so izživalno zijale ven iz odpete srajce, ki jo je krasila strankina kravata; razkošna pizda, katere estetiko so uokvirjale svilene temne nogavice in pas, pa se je v kontrastu ospuljivo skladno ujemala z ekspresijo reliefa na bližnji steni. Redno spremljanje eksekucij in fukanje kot sinteza dveh oblik seksualnosti, je bila ena njegovih kapitalnih strasti, in ravno zaradi užitka, ki ga je ustvarjala ta sinteza, so se omenjena dejanja usmrtitev namesto v državni kaznilnici odvijala kar na mestu, kjer so padale odločitve o stvareh bolj vrednih od življenja samega.

V dvorani za strateške operacije je potekal posvet o najnovejših položajih njegove armade. Herschel se je sklanjal s svojim generalštabom nad zemljevide, kjer so bile vrisane njene najnovejše pozicije. Šesterica visokih oficirjev mu je kazala ter hkrati razlagala sliko trenutnega stanja na fronti, pri čemer jim je pri izbiri najboljših poteze na bojnem polju poslušno,

kakor zvesti pes, stal ob strani preko monitorjev povezani sistem kompjuterjev. Slika situacije je bila torej naslednja : Glavnina Herschleve armade je prebila linijo na črti 143PS in 376PS, tako da se je bila sovražnikova vojska prisiljena umakniti . 1260 kilometrov vzhodno od prebite črte se je poskušal nasprotnik ponovno organizirati in utrditi, vendar brez uspeha : feldmaršal Xir z armadno skupino "Saturnia" mu je bil neusmiljeno za petami. V svojem orkanskem navalu se je njegova vojska približala jedru sovražnika že na doseg artilerijskega bojevanja. Obroč se je sklenil. Xir je samo še čakal na ukaz svojega vrhovnega poveljnika za dokončen udarec.

"Da, v vsakem primeru bo to nujno," je sebi, kakor da ne bi bilo v prostoru nikogar drugega, polglasno dejal vladar in strmel v zemljevid.

Priprave, ki so potekale že mesec dni, so se bile namreč danes iztekle. Za prestolnico teritorija, ki je po padcu omenjene fronte predstavljalo širok vmesni pas, in je bilo tako sedaj del njegove velike države, je Herschel odredil, naj se ob čiščenju osvojenega ozemlja pusti nekaj žensk namenjenih za posebno nalogo . Disciplina njegovega duha je zahtevala svojo ceno : ekstremne orgije, katerih smoter je bil uživati v sladkostih, ki jim jih daje njihov scientističnoteološki karakter. Končevale so se z masakri, njihov telos pa je presegal zdravorazumsko pojmovanje takih dejanj . Datum, kdaj naj bi totalno preorali zavzeto področje bo torej določen šele po njegovem obisku mesta , ki si ga je v tem usodnem času izbral za kraj izpolnjevanja zahtev svoje esence.

Ob devetih so privedli k njemu profesorja Lukrecija, fiziologa, katerega raziskovalna dejavnost je bila že

nekaj let navdihnjena od idej svojega gospodarja, ter tako praktično vsa posvečena empiričnemu preverjanju Herschleve teorije. Znanstvenik, bled v obraz in drhtečega trupelca, je stal pred njim ter poročal :

"Rezultati razvoja mišičnega tkiva pri izbranih subjektih ženskega spola so popolnoma uspeli. Vaša zahteva, da iz določenega števila žensk izberemo v estetskem oziru fizično najboljše primerke, ter jim razvijemo tiste dele telesa, ki po vaši sodbi predstavljajo poglobitve libidinalnih zaposlitev, je izvršena. Pri tvorbi novih čutnih središč seksualnega dražljaja, kot centralnega problema naše naloge, so rezultati enako dobri : Iz živčne substance klitoričnega tkiva dveh subjektov smo razvili določene nevronske korpuskule z enakim genetskim zapisom, toda s povečano receptorno in transmissijsko kvaliteto dražljaja, kakor pri prvotnemu naravnemu organu. Te oplemenitene seksualnosenzorne enote lahko sedaj povsem mehanično presajamo na katerikoli del telesne površine. Dva od teh novih materialnih nosilcev seksualnega dražljaja smo implantirali izbranemu subjektu, vsakega na eno od notranjih strani obeh stegen in ju povezali z ustreznim središčem v centralnem živčnem sistemu. Faktično ima ženska sedaj tri klitorise, ki jih moremo preko tega središča priklopiti na merilno napravo za intenzivnost naslade, tako da boste pri njihovem stimuliranju lahko nazorno videli, kako deluje ta mehanika in kakšna je stopnja kvantitete užitka ... Obstaja le bojazen, da se moč naslade pri poskusnem subjektu, zaradi svoje silovitosti, ne sprevrže v bolečino in kasneje v smrt ... Ne vem, ... , gre za eksperimentiranje, ki ... "

"Imam vtis, da se bojite posledic tega eksperimentiranja," je z mirnim glasom prekinil Herschel Lukrecijevo poročanje. "Da, strah obstaja, toda le za tiste,

ki imajo znatno predstavo o relaciji med užitkom in bolečino. Moja zahteva po gospodovanju nad centri seksualnega v človeškem telesu je v bistvu začetek pohoda k vsesplošnemu revolucioniranju humane čutnosti. Če že sedanja multiplikacija klitorisov, kar ugotavljate tudi vi, poveča stopnjo užitka, potem iz tega sledi, da vrhunci seksualnega zadovoljstva s takimi postopki niso več determinirani izključno s pizdo kot njo samo, marveč te, po funkciji in moči "klasičnim" organom ekvivalentne enote, polje telesnega, namenjenega nasladi, razširjajo, ter ustvarjajo, več hkrati ali vse skupaj vzdražene, doslej nam še nepoznano kvantiteto ugodja. Se razume, da bo enake sreče deležna tudi moška seksualnost ... Mislim, da bomo v prihodnosti kmalu masovno fabricirali tako povečana števila čutnih središč za spolni dražljaj.

Pri vsem tem pa seveda ni izključena bolečina. Toda taka raziskava človekovega užitka, ki se istoveti z njegovim ekstenziviranjem ter intenziviranjem do njegove popolnosti, se nujno srečuje z bolečino in smrtjo kot momentoma tega procesa k najvišjemu."

"Nedvomno! Hotel sem samo reči, ..."

"Dobro!" je Herschel odsekano prekinil profesorjevo nekoristno opravičevanje. "Se vam je posrečilo ustvariti zavestne in hotene kontrakcije pizde?"

"Da. Vsem štirim poskusnim osebam krči in sprošča vaginalne mišice njihova volja, tako da se lahko svobodno prilagajajo partnerjevi zahtevi po nadzorovanju ter upravljanju stimulacije. Zlasti zanimivo pri tej operaciji pa je bilo to, da smo tak rezultat dosegli predvsem z duševno in telesno torturo izbranega individua, in sicer tako, da se jim je v trpljenju in bližini smrti krepila moč duha, ko so v zakonu brezpogojne

skladnosti z moralno vrlino nahajale edino oazo svoje osebne avtarkije. Transfer na pizdo je bil potem enostaven.

"Kaj vam vseskozi govorim!" se je nasmehnil zakonodajalec. "Represija je gibalno napredka seksualnosti, in iz principa dolžnosti se potegne vedno več užitka, kakor iz neke naravne potrebe ... Lahko greste!"

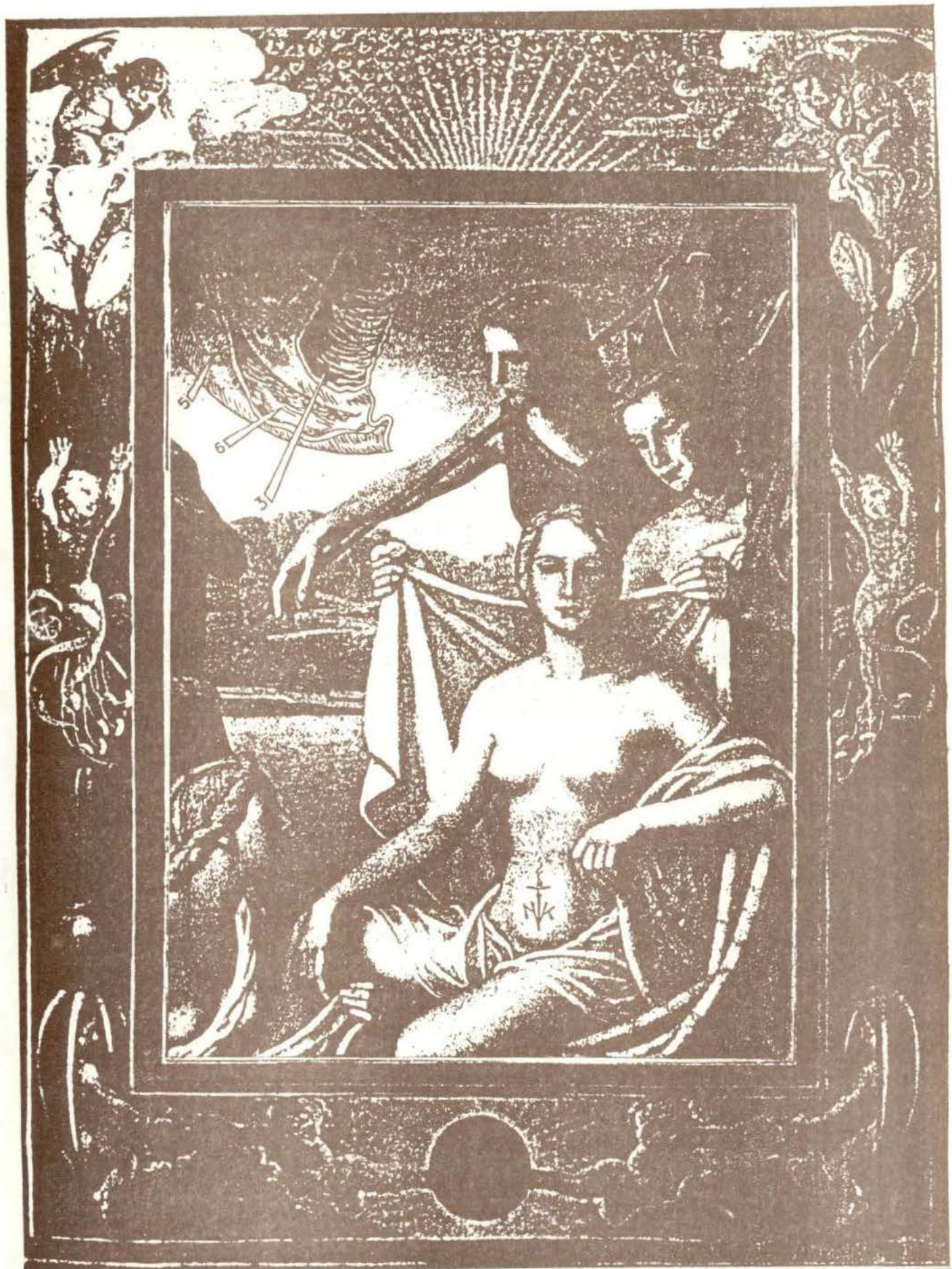
Lukrecij si je, kljub temu, da je bilo njegovo življenje darovano Herschlu ter ga je fanatično ljubil, globoko oddahnil, ko so ga odvedli izpred njegovih prebadajočih oči. Fizična bližina zakonodajalca je kakor nevidni strup, ki se pretaka po silnicah gravitacijskega polja in tako prepaja prostor, otrpnila celoten organizem prisotnega človeka.

V sklopu teh aktivnosti, ki so se tikale vladarjevega hedonizma, so nedolgo za profesorjevim odhodom stopili v njegovo delovno dvorano štirje oficirji, ki so bili zadolženi za organizacijo in varnost gospodarjevega potovanja v omenjeno mesto ter tamkajšnje nastanitve.

"Sporočamo vam, da je v mestu P4 vse pripravljeno za vaš prihod. Naši, ki so še ostali tam, da uredijo še zadnje stvari, nam redno poročajo, da poteka vse po načrtu in da vas radostno pričakujejo. Tudi tukaj je vse pripravljeno za odhod. Za vaše spremljevalce smo določili elitni oddelek "Hrastov list"."

"V redu," so se votlo, kakor bi bile rojene v grobnici, slišale besede izza marmorne mize, tako da je četverico, sicer vajeno marsičesa, spreletel srh.

Po telefonskem pogovoru s Xirom, kateremu je sporočil, da se ta dan končno odpravlja na ogled svoje nove lastnine, ter da naj pričakuje v kratkem znamenje za dokončno razdiranje tistega, čemur je bilo doslej prizana-

nešeno, se je Herschel odpeljal na bližnje vojaško letališče, od koder je vzletel z eskadriljo lovcev. Čez kake pol ure so pristali v eni od dveh letalskih baz osvojenega ozemlja, ki jih je bila njegova armada potem, ko so bile vse druge uničene, za silo usposobila za vzdrževanje mostišča k novi fronti. Od tod naprej se je v eskorti oklepnih vozil odpeljal proti dve uri oddaljenemu mestu P4.

Čeprav bi se bil med vožnjo lahko prepustil lagodnemu razpoloženju, ki ga ustvari monotono pozibavanje avtomobila, se je Herschel raje podvrgel strogosti mišljenja, katerega vsebine narekujejo smoter njegovega praktičnega delovanja :

"Komu darujem svojo svobodo? Katero sovraštvo ima deležnost na blaženosti? Kdo mi nalaga sladko breme, da izgorevam zanj in zakaj? Predverje najvišjega. To je prostor, skozi katerega morata iti meso in duša, da se gola, nemočna, majhna v svoji ničnosti, očiščena vse umazanije, videza in laži, dvigneta k tistemu, ki nima ničesar nad sabo in kateremu je vse pokorno. Tam padeta pred njegove noge na obraz ter skesano čakata na odvezo, zakaj njegova milost je neizmerna. Ne čakata dolgo. Z rokami ju tako ležeča ljubeče dvigne, odpusti greh in poveljača v brezmejnost njune muke. V žrtvovanju samega sebe se nanreč šele odtrgata od "slabe" konkretnosti ali neposrednega, in življenje se samo za ceno svoje enkratnosti, čara ter "čiste vrednosti" reši svoje definicije kot usodnega spodrsaljaja narave. Dolžnost darovanja svojega obstoja tej muki je principierna oblika gospodstva volje, ki ima svojo substanco v nasladi kot kategorija moralnega. Šele to moralno kot zlo, prepoved in zakon je na koncu tisti dobrotnik, ki podarja tudi naravi sami moč, da more iztisniti iz sebe, iz svojega bistva, za intenziviranje lastnega pojma več, kakor neposredno zmore ona sama."

Gorovje, ki je na zahodu ločilo teritorij na dva strateško razmejena vojna bazena, je zasajalo svoje zobe v masivne, jesensko nebo prekrivajoče oblake. Pokrajina, po kateri se je vozila vladarjeva kolona, in katere lepote so se še do nedavna razkrivale v smaragdno bleščečih alpskih jezerih, bogatih, zdravih gozdovih ter romantičnih pašnikih in poljih, je bila grozljivo razdejana. Nikjer življenja, priroda uničena in spremenjena v gnusobno, rjavočrno, razrito puščavo; vse, kar je ustvarila pridnost ljudskih rok, porušeno ali požgano, na vsakem koraku že dolgo gnijoča, od ujed in vrhovinarjev raztelešena ter postopoma se v prah spreminjajoča trupla. Toda občutka, da je vse to, kar lovi mrežnica njegovega očesa, vendar dejanski, definitivni konec vsega, kar je bilo še pred kratkim vrelec najžlahtnejšega brstenja, občutka, da vse njegove snage, katerih posledica je pričujoči somrak obstoječega, zasluži najhujšo kazen, torej občutek neke globoke krivice, ki zadene enega ter se ogne drugemu, Herschel ni imel. Vedel je namreč, da sile, ki tako kruto obdelajo žrtvovani organizem, ne zaključijo svoje naloge z uničevanjem, marveč začne delovati šele na točki bolečine, nepravde in smrti njihovo pravo odrešujoče poslanstvo.

Prispeli so v mesto, kjer so bili sledovi opustošenja, navzlic dejstvu, da zaradi nam poznanege ukaza še čaka svoje omega, razumljivo večji. Herschel je torej kot angel svetovne noči vstopal v ta martirij, kjer ga je pričakoval zanj posebej pripravljeni laboratorij za raziskavo užitka, gospostvo nad njim pa si je bil pridobil in ga ohranjal z lojalnostjo tistim načelom, ki zbujaajo stud vsem drugim, še tako nenasitnim in oblastiželjnim vladarjem.

Da so se kmalu pripeljali v njegov center, so sklepali po značaju zgradb ter spomenikov, na katere so naleteli. Ta je izdajal omiko, bivšo moč in zgodovinskost.

Njihova dostojanstvena drža je bila v glavnem že po-
teptana, če pa se je še vedno kljubovalno upirala bar-
barizmu sile, potem so bile v njihovo zidovje zasekane
rane šrapnelov, iz sten odtrgani posamezni kosi kamni-
tih kvadrov, podrti kolonade. Medtem, ko je del moštva
iz spremstva spotoma čistil teren, ki je na nekaterih
krajih popolnoma onemogočal vožnjo, in je njegov avto-
mobil počasi zavijal okoli enega od nešteti sesutih
poslopij ter se malodane zaletel v neko prevrnjeno ko-
njeniško statuo, je uzrl Herschel na desni za zoogle-
nelimi debli mestnega parka stavbo, ki jo je bil iskal.
Pravokotno telo, ki so ga tvorile ogromne klesane gra-
nitne klade, se je v ostrejšu preoblikovalo v mogočno
kupolo; ob vseh zidovih palače, v presledku nekaj met-
rov, pa so bili razvrščeni monolitni stebri.

Njegov novi lastnik se je bil ravno približal vhodu v
ta hram, kar je iz njega nenadoma, kakor preganjana ži-
val, pridirjala mlada ženska. Iz grla so se ji trgali
kriki, ko je z dvignjenimi rokami skočila na cesto pred
vozilo. Šofer je sunkovito obrnil v levo in zavrl, sama
nesrečnica pa je padla ob stran avtomobila na kolena in
tedaj je Herschel opazil, da ima ranjeno ter ožgano ko-
žo. Obraz so zalivale solze, ko je vanj uprla prestra-
šene oči, usta pa so milo prosila :

"Rešite nas! ... Vem, zakaj ste tukaj ..."

"Kaj? Koga naj vas rešim?"

"Komisarjevi! ... Kaj delajo z nami!"

Vladarja, ki je bil medtem že stopil iz vozila, je v
hipu prešinila misel, da se niso nemara njegovi subjek-
ti v dobri veri, da ga ne bo še tako kmalu sem, blasfe-
mično privoščili zabavo z mesom, namenjenim njemu, za-
to je žrtev grozeče vprašal :

"Kakšnih komisarjev? Govori!"

Ker v hlipanju Svetlana (tako je bilo ime nesrečnici) ni zmogla takoj izdaviati skrivnosti, jo je eden od pripadnikov zaščitnega spremstva brnil v trebuh, da je presunljivo zaječala. Njegov gospodar mu je s kretnjo roke pokazal, da to ni potrebno, prizadeta je zatajila svojo bol in povedala tole :

"Deset od celotnega aparata naših bivših oblastnikov, komisarjev ordena velikega Urala, se je s peščico svojih vojakov med obleganjem vaših divizij in zasedbo mesta poskrilo v Dresdenske katakombe. Ko pa so ugotovili, da je ostalo tukaj samo še nekaj članov enote, ki je pripravljala okolje za vašo dejavnost, in del osebja, ki se s profesorjem Lukrecijem ni vrnil domov, so zahrbtno vdrli v stavbo, pobili vaše vojake ter preostanek znanstvene skupine. Nato so se njihovi morilski kremplji stegnili po nas - z obljubo, da se bodo pri štirih mojih tovarišicah, za kazen, ker so se pustile podvreči posebnemu postopku intenziviranja seksualnih funkcij, na posebej izbrani način napili sveže krvi. Zato so jih prihranili za finale ... Ne vem, ampak carstvo smrti, ki nam gospoduje, dobi skozi spolni užitek nek drugačen, višji smisel. Če ne bi bilo tega, kar vi zagovarjate in prakticirate - profesor Lukrecij nam je prepričljivo razložil vašo teorijo - bi bila smrt preveč definitivna in nepresežna kategorija ... Na vrsto sem prišla jaz. Že me z mučenjem pripravljajo na usmrtitev, tedaj pa je neki vaš vojak, umirajoč, s skrajnimi naporji zbral toliko moči, da je dvignil orožje in ubil dva od naših klavcev. V nastali zmedi sem pobegnila ven."

Svetlano je zgrabil krčevit jok.

"Kje so zdaj?"

"V dvorani, ki ste jo določili za kraj poveličanja."

"Tako?" se je rahlo nasmehnil zakonodajalec in zakričal : "Werfel in njegova grupa, vi udarite z desne ! Kreon in njegovi z leve ! Cornau s svojimi naravnosti !"

Nato je zagrmelo.

Herschel je bil namreč predhodno natančno seznanjen s tlorisom stavbe. Za glavnim vhomom je bila dolga galerija, ki se je končala z vrati v dvorano, kjer je bil trenutno cilj napada, in ki je sicer predstavljala centralni prostor za njegovo orgijo. Hkrati pa sta se na začetku te galerije odcepila levo in desno dva hodnika, ki sta se oba v obliki polovičnega pravokotnika zaključevala v isti dvorani."

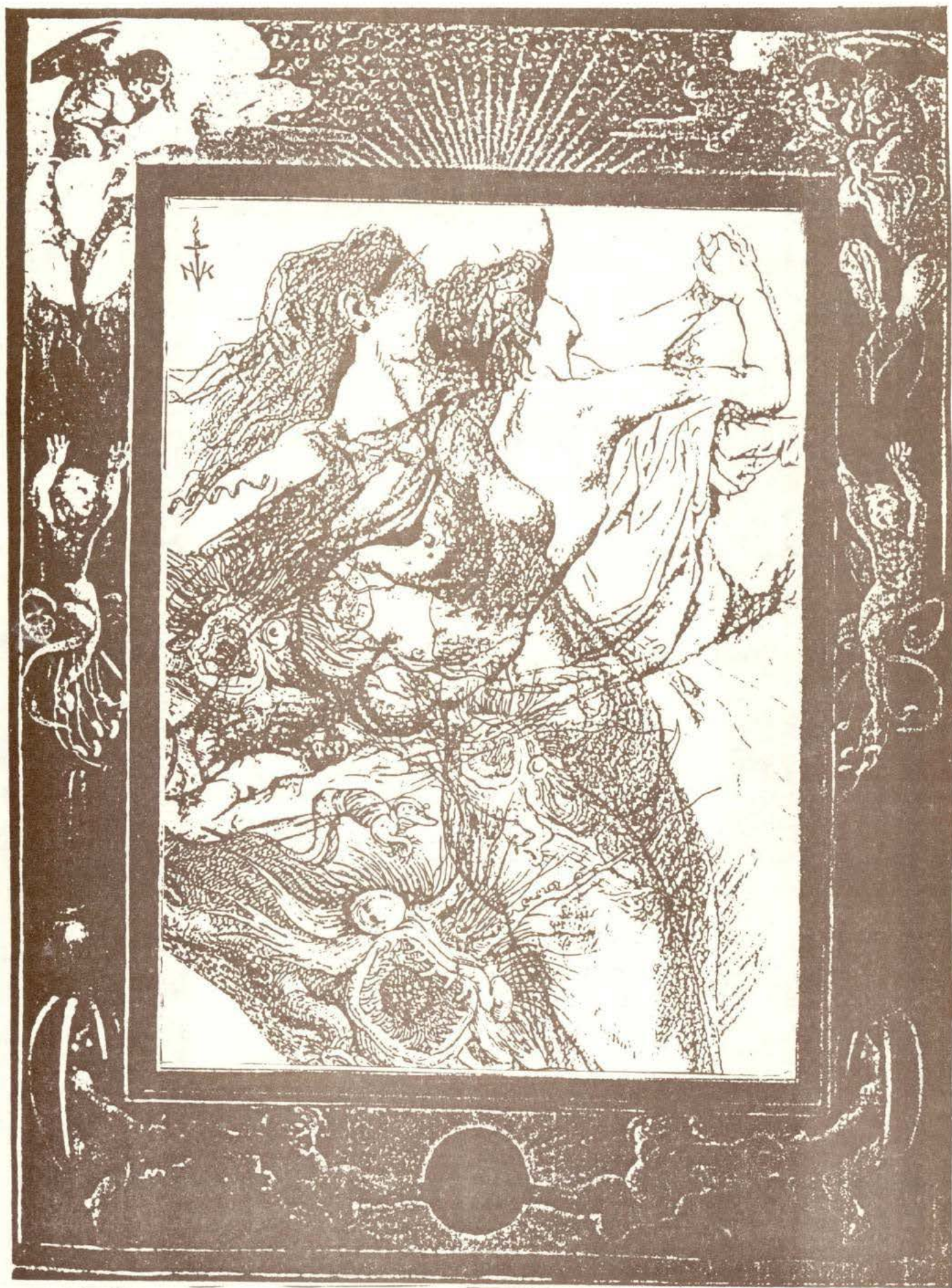
Napad je našel sovražnika nepripravljenega. Incident z "oživljenim" članom pripravljalne enote je komisarje osupnil, tako da so se potem, ko so kot sito prerešetal poštvovalnega borca, iz reakcije na to "predrznost", a za ceno previdnosti, brez straž, brez taktične razmiselitve po zgradbi, vsi nabili v omenjeni prostor, ter še bolj goreče nadaljevali z maščevalno seanso.

Osvoboditelji so vdrli v dvorano ravno v trenutku, ko so se njihove žrtve spravile z razkosanim ženskim truplom ovenčati križ, pri čemer so njena spolovila tvorila trnovo krono. Tik preden je človeku, ki je stal na lestvi in krasil ta simbol odreženja v trpljenju, rafal odkril lobanjo, ter so mu pogledali možgani čez rob čaše, je bilo slišati besede : "Preklet bodi Ti, ki ščitiš Herschla!" Ostale njegove kamerade so krogle pokosile objete ter prepevajoče himno pod znamenjem svojega sovraštva, le enemu, ki je ravno v času vdora s puškinim kopitom pretepal eno od svetlaninih kolegic, je uspelo za trenutek aktivirati orožje in potem nikdar več.

Palača, v katero je tako suvereno vstopil tisti, ki je ščiteno, in v kateri je bilo vse pripravljeno za njegova dejanja, je bila pod prejšnjo oblastjo inštitut za proučevanje mehanizmov sile, se pravi ustanova, iz katere je država polnila baterije moči. Toda, da bi že sam prostor simbolično izražal totalitarnost njegovega delovanja, kjer znanstvenotehnološki in hedonistični vidik prehajata iz imanence v transcendenco, je Herschel del prostora v stavbi izoliral v mesto, kjer se končni užitek staplja z njegovo neskončno substanco, kjer se smrtnost telesa podaljša v nesmrtnost naslade kot pojavnne oblike večnega Duha. In to mesto je imenoval "Dvorana zmage". Tukaj so bili poleg opreme, ki pripada takemu toposu, nameščeni različni mehanski stroji in elektronske naprave (med njimi že navedeni inštrument za merjenje moči spolnega dražljaja), ki jih zahteva dobra ter ekstremna seksualnost.

Tri od četverice za ta dogodek posebej kultiviranih žensk, Gertrude, Hilda in Traudi, so se že disciplinirano, v popolni pripravljenosti nahajale v tej dvorani. Manjkala je torej ena, Magda, ki je hrabro padla v zadnjem napadu. Ko je namreč Herschel, vedoč, da ga njegova zvestoba najvišjemu postavlja v poseben položaj nasproti smrti, sam, večji kakor Ahil, stopil v prostor obračuna, ga je ona v navalu fanatične predanosti njemu, skušala z lastnim telesom zaščititi pred sovražnikovimi strelji.

Zakonodajalec se je približal trojici. Njej je kraljevala Traudi s svojima ojačenima multipliciranimi klistorisoma, ki sedaj umetno producirana nista imela več "klasične" forme niti anatomije. Mesto njunega korpusa, kjer je bila koncentracija živcev največja, se je nahajalo točno v ravnini vrhnje plasti kože, tako da organa nista v ničemer kazila njenih čudovito oblikovanih, izrazito mišičastih stegen. Takoj, ko je z njegovih grozljivo svetlečih oči razbrala, da se bo začelo,

je pozdravila z rimskim pozdravom, nakar sta ji sledili z enako gesto kolegici. Njuni telesi, kakor enako Traudino, so bile veličastne simfonije mesa, kjer se je ženska eleganca harmonično prepletala z mefistovsko razvitimi tkivi odgovornimi za naslado. Telesa vseh treh je določal tudi kanon, po katerem so se atletska ramena v strogo določenem razmerju ujemala s širino bokov, pri katerih so bile zahtevane jedre, kakor Lunini krajci polne ritnice. Herschel si je slekel zgornji in spodnji del uniforme, perilo ter odložil kapo, na sebi pa začasno obdržal škornje in opasač, na katerega je bil pripet tok z lugerjem. Njegov dolgi, polno erektirani kurac je demonsko strmel v svoje žrtve.

Ženske je že sam pogled na ta obred popolnoma vrgel iz tira. Do skrajnosti vzburjene so se med njegovim slačenjem in potem, ko je z rahlo pavzo, da bi v jasni misli zaobjel celoto operacije, ter se zbral, kakor okameneli orel mogočen in nevaren stal pred njimi, histerično samozadovoljevale ali izvajale lezbične akrobacije. Gertrude je lizala Hildino vulvo, pri čemer ji je z zobmi nategovala male sramne ustnice ter zasajala jezik v vhodni del vagine; Traudi pa je zadirala strojničino cev Gertrudi v anus, pri čemer je segala tako globoko, da ji je šaržer obdeloval vnanji del spolovila, kar jo je spravljalo v ekstazo. Nato je Gertrude stegnila roko po ročni bombi na bližnjem marmornem podstavku, ki je bila podobne oblike kakor nemški model iz II. svetovne vojne (se pravi, da je v načelu spominjala na falos), ter jo z vso silo zarila v razvneto, dobro prekrvavljeno pizzo tovarišice. Obstajala je nevarnost, da katera od njih v takem stanju odsotnosti treznega razsojanja igračko aktivira. Zamenjevanje pozicij med partnerkami je bilo urejeno tako, da so bile navedenih postopkov kвалu deležne vse tri, le da so vpeljale novi figuri: Gertrude je namreč s svojimi cesarsko stvarjenimi joški, na katerih sta se bohotili dve prsni bradavici, ki sta zaradi svoje nenavadne velikosti lahko še sami producira-

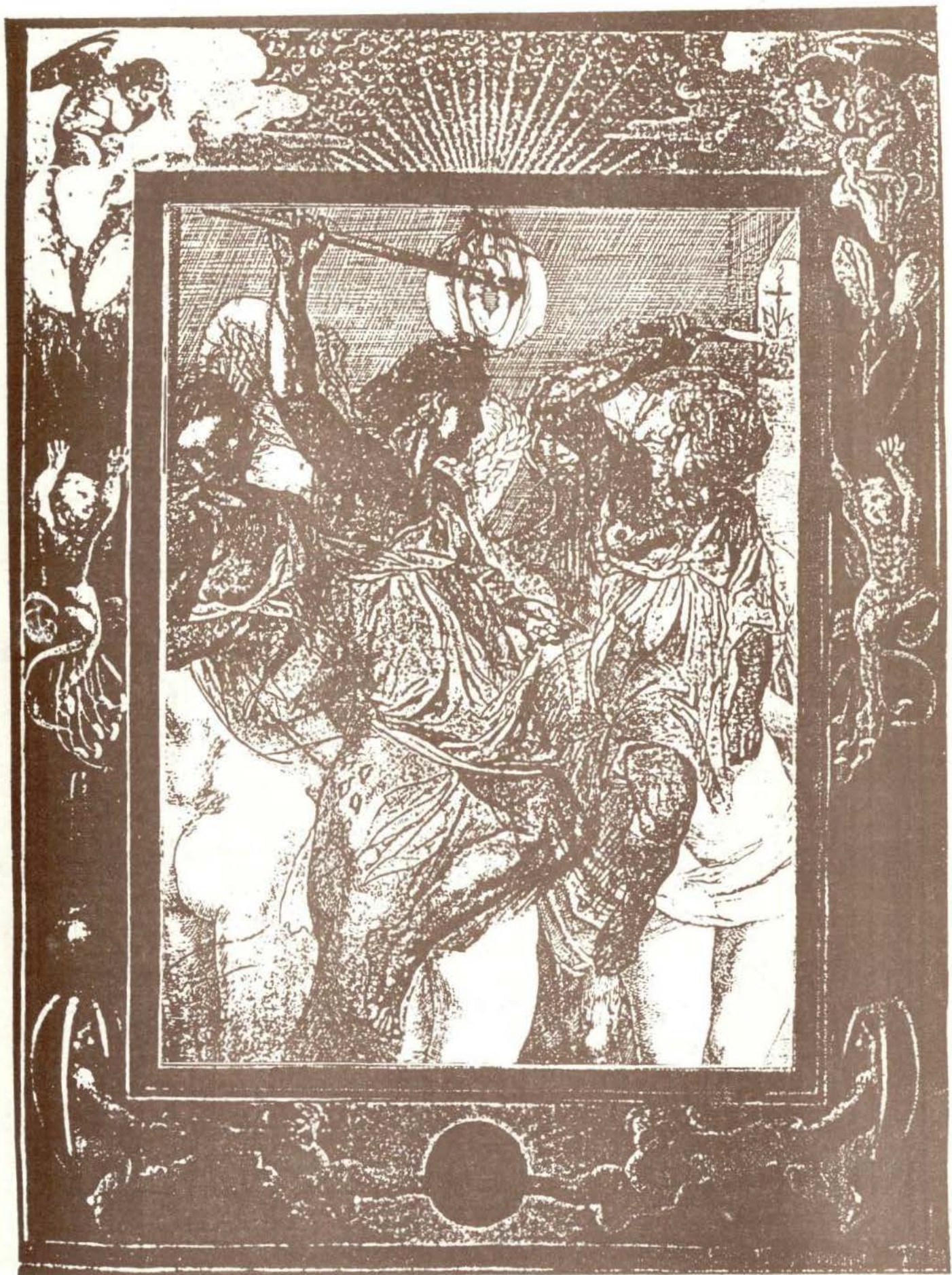
li znaten dražljaj, spretno kontrolirala področje od Hildine ritne luknje do njenega klitorisa in nazaj ; Traudi pa je s strojnico, na katero je bila sedaj pritrčila vibrator, preskušala učinkovitost novih živčnih sinaps, katerih funkcijo je ustrezen merilni instrument že zaznaval. Iz vseh pizd se je ocedila sluz v potokih.

Herschlevo koncentracijo na svoje žrtve je dopolnila ter hkrati prekinila zahteva njih samih :

"Pridi! Pridi! Izpolnjevanje tvojega zakona je naš užitek in tvoja slava! Pogledaj, kako te hočemo sprejeti vase, da nas povelečáš!"

Resnično, pizde so bile totalno zevajoče. Razkrečene noge in pridne roke, ki so do sedaj neumorno drgnile vse, kar je imelo med ženskami, brez fizičnega dotika z vladarjem, kakršenkoli stik s seksualnim, so se proseče stegovale k njemu. On je naredil dva koraka in pohod skozi Brandenburška vrata se je začel.

Ovenčanje s slavo je nastopilo tako, da je vzela Hilda njegovega kurca v roko, ga nekajkrat podrgnila ob svoje, na krepkih hruškastih joških pohotno štrleče bradavice, ter ga začela lizati po njegovi sprednji strani, torej tam, kjer se nahaja pod glavičnim vencem območje z največjim številom seksualno vzdražljivih živcev. To praktiko je izmenjavala z drkanjem in z neposredno ustno stimulacijo, tako da so takrat, ko ji ga je nabijal v usta, drgnili zobje tisti del paradiža. V času Hildinega izvrševanja njene prve naloge je Herschel s posebnim znanjem analitika spolovil pripenjal Gertrudi na njene male sramne ustnice ter del glavnine klitorisa, kjer ni bilo nevarnosti, da bi poškodoval njegovo čutno žarišče, posebne platinaste uteži, ki jih je, ustrezno vrsti samega seksualnega dejanja, vedno nosil s seboj.

"O, kakšno dragoceno darilo!" so se ji zasvetile oči, ko je videla, kako se blešči eden temeljnih predelov njenega ugajanja zakonodajalcu.

Potem je Hilda, ko je Herschel že ležal na posebni plošči iz fleksibilne mase, vzela kurca iz ust, ter ga vtaknila v Gertrudino pizdo, ki je bila vladarja medtem že zajahala. S svojo zahtevo, da je prijemališče sil njenega telesa, ki se je divje nasajalo na to materialno os smisla življenja, centrirano na vaginalne stene, pri čemer ga stiskajo do take mere, da je dovajanje energije vanj, potrebne za vrhunski užitek, optimalno, je zakonodajalec preskušal tudi sposobnost teh žensk za hoteno krčenje spolovilne muskulature. Lukrecij je govoril resnico. Gertrude je mojstrsko uskladi- la grozljivo gibanje bokov in riti z zavestnim krčenjem orgazemskega obroča, tako da je kurac začel dobivati enormne dimenzije, ter formo, ki je bila sposobna ukiniti še tako inertno snov. Njegova rožnata barva se je preljila v živo rdečo, ki je ob vse hujšem trenju zadobila svarilno temno, tragedsko kvaliteto. Svoj prispevek k temu pojavu je imela tudi Hilda, ki ga je istočasno, ko ji je to dopuščala Gertrudina rit, z jezikom dražila od jajc preko korena proti glavnici navzgor, tako da je bil res stalno v stiku s čvrsto, kinetično energijo emitirajočo materijo.

"Mmm"!... Poglej, Traudi, kako je lep! Kaj vse zmore ustvariti poslušnost zahtevam njegove narave!" je dejala Hilda svoji kolegici, ki se tudi ni dolgočasila.

Njena uvodna naloga je namreč bila, da s periodičnim manifestiranjem govornice pizde (se pravi z njenimi kontrakcijami) nad vladarjevim obrazom, medtem, ko on izmenjujoče zariva svoj jezik v njeno ustje ter anus, dopolnjuje dramo spolovilnega tkiva. Toda težišče tega akta je bilo na relaciji Herschel-Gertrude, zato so

prišli pri Traudi sedaj ob stimulaciji njenega "klasičnega" klitorisa - v presledkih, ko je bila "prosta" - spet na čelo blazinice prstov in dlan.

"Oh! ... Nel Nel ... Šel Šel ... Aahh, aahh!" je sladostrastno vzdihovala Gertrude. Silovitost dviganja in spuščanja njenega telesa je povzročila, da sta platinsti uteži nategnili mali sramni ustnaci do velikosti potolčenega govejega zrezka, čutni center spolnega doživljanja pa je bil, ob tem, ko je s svojo novo dolžino neposredno sodeloval pri obdelovanju vagine, tudi sam neposredno drgnjen, kar je seveda imelo za posledico pomembno spremembo v razvoju ženske seksualne odzivnosti.

Tedaj je Herschleva partnerka, katere "nakit" se ji je bil že globoko zarezal v živo meso, začela ječati :

"Mislim, da mi jih bodo odtrgale stran; prevelika obremenitev je na njih zaradi gibanja. Prosim vas, odpnite dragocenost!"

"Nel Ta napor jih bo naredil takšne, da boš enostavneje dosegala in močnejše doživljala milost najvišjega . Tako razvit vnanji del spolovila s svojimi udarci po koži okoli sramne kosti in drsenjem po udu, doprinaša tudi "sintetični" moment k samem drgnjenju kurca v pizdi."

Užitek pa je z bolečino naraščal, toda enako naboj sile v kurcu, ki je presegal vse razumne meje. Bilo je tako, kot da je vladarju zlezla vsa teža telesa v to mišico, ki bi jo, če ne bi bila iz najboljše snovi, pritisk v njej raznesel. Zaradi njegovega obilja se je tedaj zaslislalo pokanje vaginalnih sten, podobno kakor ga znamo ob previsokem vodnem tlaku na oklep podmornice.

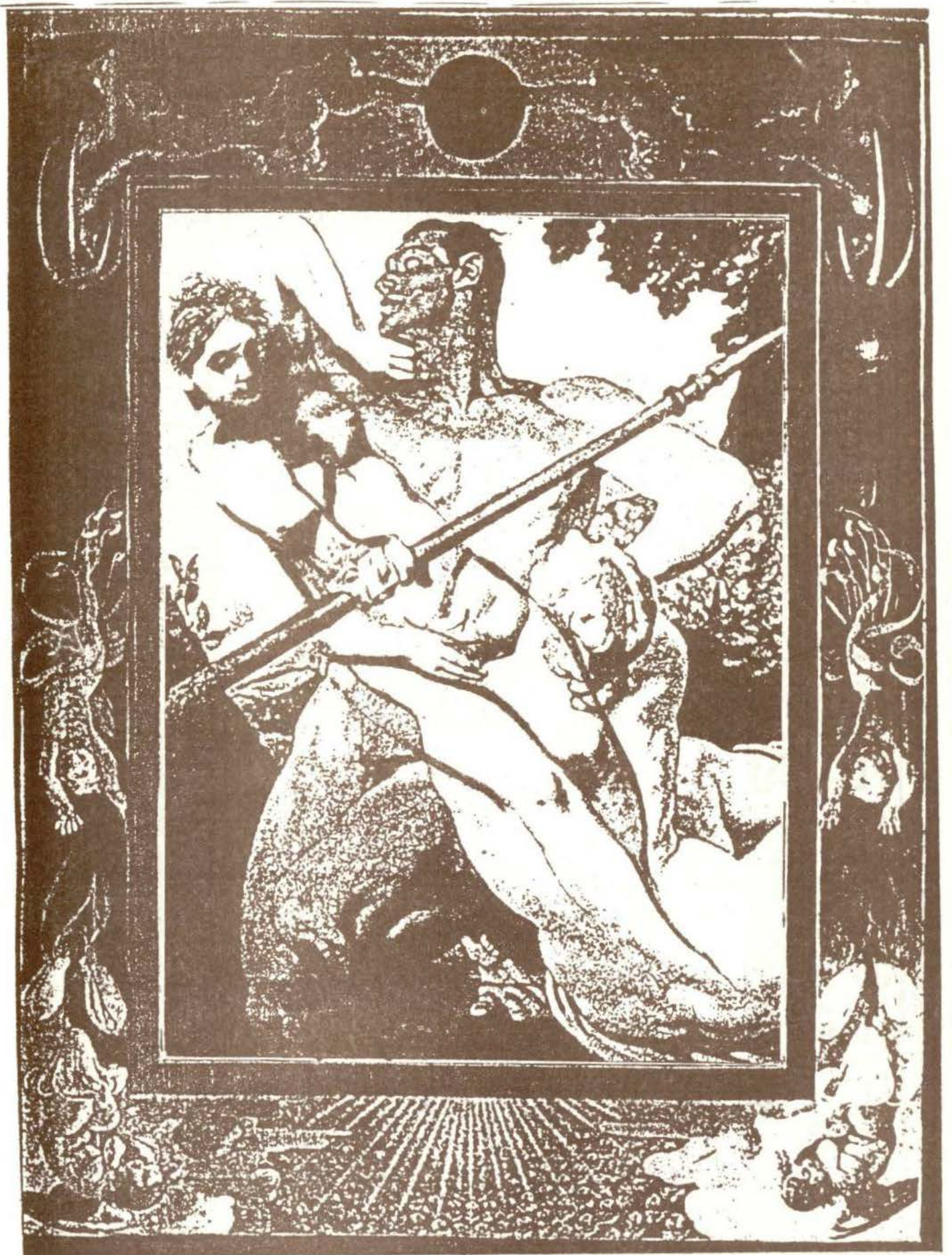
"Želim, da bi to trajalo večno!" je še v zamaknjenju zahropla Gertrude in se onesvestila.

Te besede so hkrati z orgazmom že pomenile dialog s smrtjo. Herschel je, da ne bi prehitro umoril objekta naslade, potegnil nevarno orožje ven, odpel "uhane", s kirurškimi kleščami zagrabil vulvo, ter vstavil v vagino, iz katere sta se bila ulila kri in sluz, poseben imobilizator. Tako je umiril trzanje celotnega organa, katerih polje se je čedalje bolj širilo, zaradi česar je obstajala nevarnost, da z interferenco ustavijo utrip srca. Gertrude, ki se je kmalu nato prebudila iz nezavesti, je bila neizmerno ponosna, ko je ljubimec pohvalil njeno predanost zakonu seksualnega, navkljub mukam, ki jih je morala prestajati. Intenzivnost njene dražljaja je nazorno pokazala tudi aparatura, na katero jo je bil pred pričetkom aktivnosti priključil Herschlev služabnik Rolf. Notranje zadovoljna je snela bajonet z nedaleč prislone puške, ga ovila z gazo, prepojeno z zdravilnim mazilom, ter si pričela celiti rane.

Poglavitni namen tega prvega dejanja je bil v tem, da pokaže, kako so učinki, ki izhajajo iz stopnje kvalitete korespondiranja med pizdo in kurcem, odvisni od prisilne dolžnosti. Veljavnost tega načela so naslednji akti samo še potrdili.

Na vrsto sta prišli neposredno Hilda in Traudi. Herschel, ki se je bil sedaj ločil še od škornjev ter opasača s pištolo, je tokrat zahteval tri luknje hkrati: dve vagini in eno anusno. Za to varianto se je Hilda na mizi, katere višino je bilo mogoče prosto spreminjati, postavila v klečeč položaj na vse štiri, Traudi pa se je ulegla s hrbtom na njenega, ter se oprijela stranskih ročajev, noge pa vtaknila v fiksni stremeni. Tako tesno "negativno" združeni sta nudili nekakšen steber treh kavern, v katere je zakonodajalec, spričo ugodnejšega položaja, ki je narekoval tudi višino ležišča, menjajoč jih, porival stoje.

"Dajta, ukazujta jim! ... Stiskaj! ... Tako ... Zelo

dobro," je zapovedoval Herschel svojima partnerkama, ter nadzoroval in vodil krčenje in sproščanje vaginalnih mišic ter ritne zapiralke.

"Oohh! ... Hh, hh! Aahh! ... Aahh!"

Toda kontrakcije, ki so si sledile v strogo določenem redu, tako da se je kurcu kar samo smejalo, se na začetku, zaradi razkoraka med preveliko vneto obeh partnerk ter njuno premajhno uvežbanostjo, niso vedno ujele z ritmom penetracije, kar je imelo zlasti posledico na gladko pretikanje uda iz ene luknje v drugo. To entropijo je kmalu odpravila na zavesti, da si prisluži jo v ognju užitka prevrednoteno povečanje le s darovanjem telesa višjemu redu, sloneča vadba.

Pri tej varianti je vladar prvič osebno preveril, če delujeta in kako delujeta umetna klitoris. Ko je namreč nabijal v nastavljene kaverne, se je s svojim telesom dotikal notranje strani Traudinih stegen, ter tako dražil oba replikanta. Da je njegova ideja verno ureničena, je sklepal tako po izrazu njenega obraza, kot po reakciji same naprave za meritev naslade. Vendar je zato, ker je preskus, do kam segajo možnosti te kreacije, hranil za konec, tekom razvrata le postopoma vključeval njene registre.

Z izpopolnjeno obliko praktike, kakor je bila zadnja, je trojica, ki se ji je bila sedaj pridružila še Gertrude, nadaljevala v položaju, kjer do bile partnerke zgoraj. Ta položaj, ki bi ga bilo v navadnih pogojih težko ustvariti, so izvedli na mizi, sestavljeni iz dveh stranskih vodoravno in navpično sinhrono premičnih plošč, ter srednje, neodvisne od teh, enako gibljive plošče. Prednost jebanja na taki napravi, v primerjavi s tradicionalnim, je bila v tem, da si na njej optimalno ekonomično, s svobodnim premikanjem pizd in riti nad sabo, nasajal več žensk hkrati (kar je veljalo enako

za kunilingus), s tem, da je ta patent omogočal - če upoštevamo konstanto omejenega prostora in časa - tudi večje število različnih kombinacij spolnega občevanja med subjekti v dogodku. Herschel se je torej nahajal na sredini pod nebesnim svodom njihovega mednočja. Za njegova usta, roke in kurca ni sedaj obstajalo nič drugega, kakor trdo delo na pizdah, anusih, joških.

V tej varianti je tudi namenoma več pozornosti posvetil Traudi. Nad njim klečeče ali čepeče ženske so se vladarja s stegni tesno oprijemale, tako da se je že ob rahlem gibanju na mizi ustvarjal v novih klitorisih dražljaj. Ko pa je vključil vertikalno premikanje, je začela hotnica ječati. Toda : ne da bi bila sasedena vsa njena materialna središča seksualnega vsburjenja, zakaj kurca je imel tedaj zakonodajalec v Gertrudini riti, je inštrument - merjeno v enakih pogojih, ob enaki stimulaciji organov - pokazal pri Gertrude in Hildi nasproti Traudi razliko v kvantiteti užitka v prid zadnji.

"Dobro ... Rolf, daj mi oklep!"

Službanik mu je podal nekakšen širok pas, prekrit s hrupavo prevleko. Herschel si je pripel lupino okoli bokov ter vključil zibanje ležišča.

"Aahh! Hh, hh, hhi Ljubi moj, ljubi moji Aahh!" je vpila Traudi, čeprav vladar še vedno ni dražil njenega naravnega spolovila. Ko pa je pretaknil kurca iz Gertrudine riti v njeno pizdo ter tako zasedel še tretjo točko, je telo zadrgetalo, nabreklienost vseh treh klitorisov in drugih erogenih con pa je zahtevala njegov umor. Toda njegova ura še ni prišla.

Od zadovoljstva, saj je Herschlovo penetriranje malodane predrlo anatomske razmejitve med posameznimi njunimi telesnimi votlinami, sta noreli tudi njeni kolegici.

Nato je Hilda zavpila : "Drek je pred vrtil!"

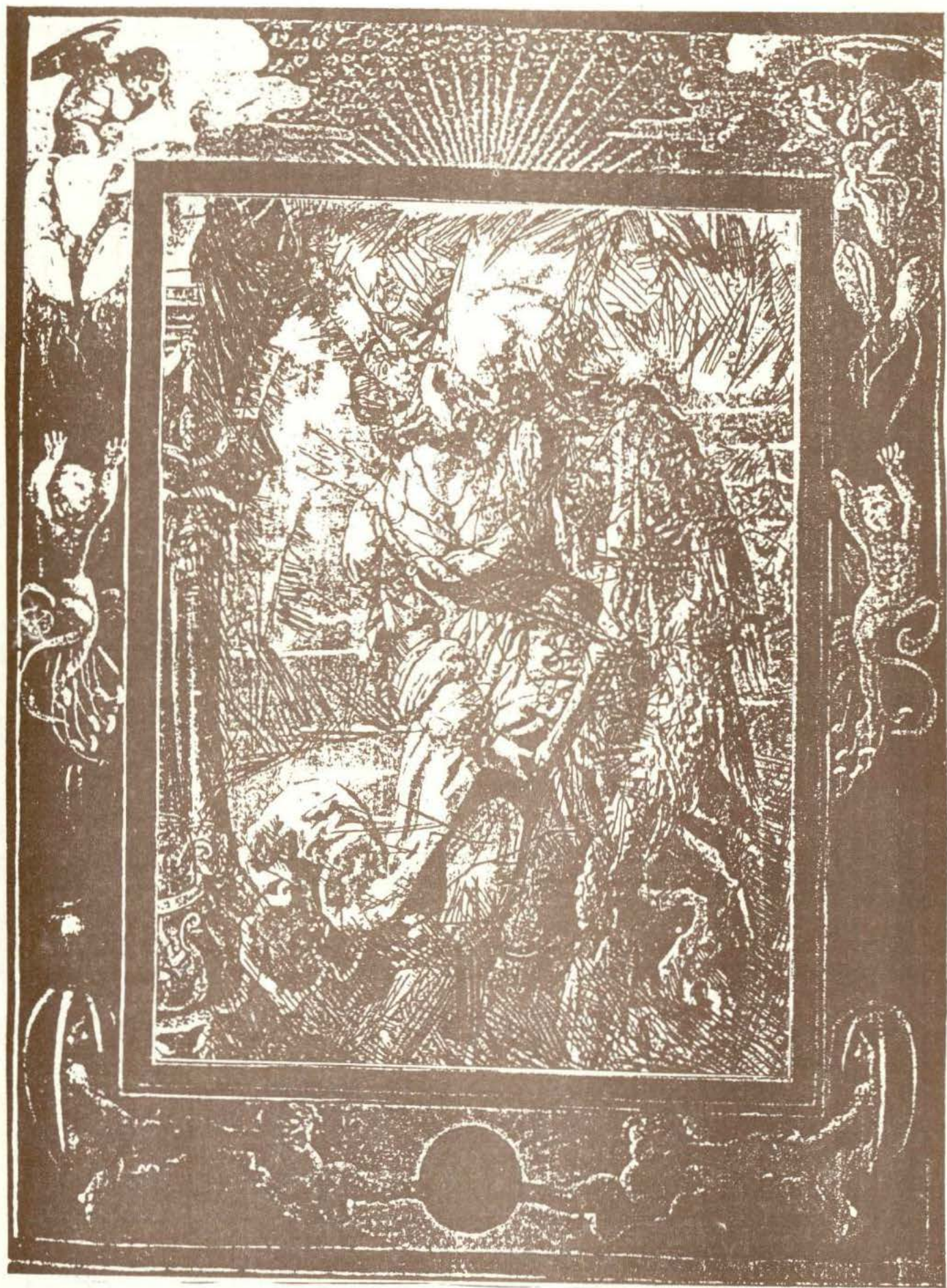
"Čutim," ji je mirno odgovoril vladar, naredil še nekaj sunkov v njeno debelo črevo ter ga prestavil v Gertrudino vagino. Čez kratek čas je silovita presija, ki je vseskozi dvigala njegovo spolovilo v nebo, v orgazmu uklonila to fatalno mišico. Kapitulacija mesa je pomenila zmagoslavje užitka. Sperma je zalila partnerkino notranjost; zaradi pokončnega položaja ženske je del semenske tekočine pritekel ven ter se ponudil tovarišicama za polizanje.

Herschel si je snel stimulacijski pripomoček, za nekaj časa odslovil Gertrudo in Traudi ter ostal na mizi sam s Hildo. Z njo se je sedaj spojil tako, da se je njegov napol erektirani ud dotikal samo vnanjega dela njenega spolovila. Tak je ob miganju bokov obeh drsal in krožil po mesenih listih in gubah njenega sluzastega mednožja. Ugodje je bilo zadovoljivo, hkrati pa je bila to edina varianta, ki je imela v sebi nekaj nežnosti. Toda to je bil le kratek, po intenzivnosti dražljaja, katerega bistveni princip je zavest premoči nad drugim, manj kvalitetni intermezzo.

Po tem ljubimkanju z vulvo je kurac, ki je bil medtem že dobil ustrezne dimenzije in potrebno trdnost, kar sam zdrsnil v pizdo. Sledili so močni sunki z obeh strani, nakar ga je vladar potegnil ven, ter namignil Rolfu, da mu prinese "vibrator". Služabnik je takoj ubogal ter mu izročil bajonet, ki si ga je Herschel pričvrstil na penis.

V naslednjem trenutku se je iz zadnjega dela palače razlegla strahovita eksplozija.

"Obstreljujejo nas! ... Ne vejo, da smo še notri!" je kričal vojak iz "Hrastovega lista", ko je pridivjal v "Dvorano zmage", štirje drugi, ki so se v času zadetka

nahajali na istem kraju kakor on, pa so se zgrudili z lastnim črevesjem v naročju. Tej prvi eksploziji raketne konice, katere rušilna moč je prizadela le bližnje zidovje, je sledila še druga, ki je udarila še znatno bližje prostora naše seanse.

"Moj gospod, prenehajte vendar! Vse nas bodo pobili!" je rotil Rolf Herschla, ter ga prosil, naj ustavi napad.

"Tihol!"

Zakonodajalec je bil nad vsem tem. Njegov pretorijanski kurac je že mesaril po Hildinem drobu. Ko ga je bil zasadil vanjo, je sledil krik, potem pa je njena pizda začela spreminjati formo in postopoma je iz notranjosti žrtvinega telesa nastala stvar, ki je narekovala nova razmerja do seksualnega.

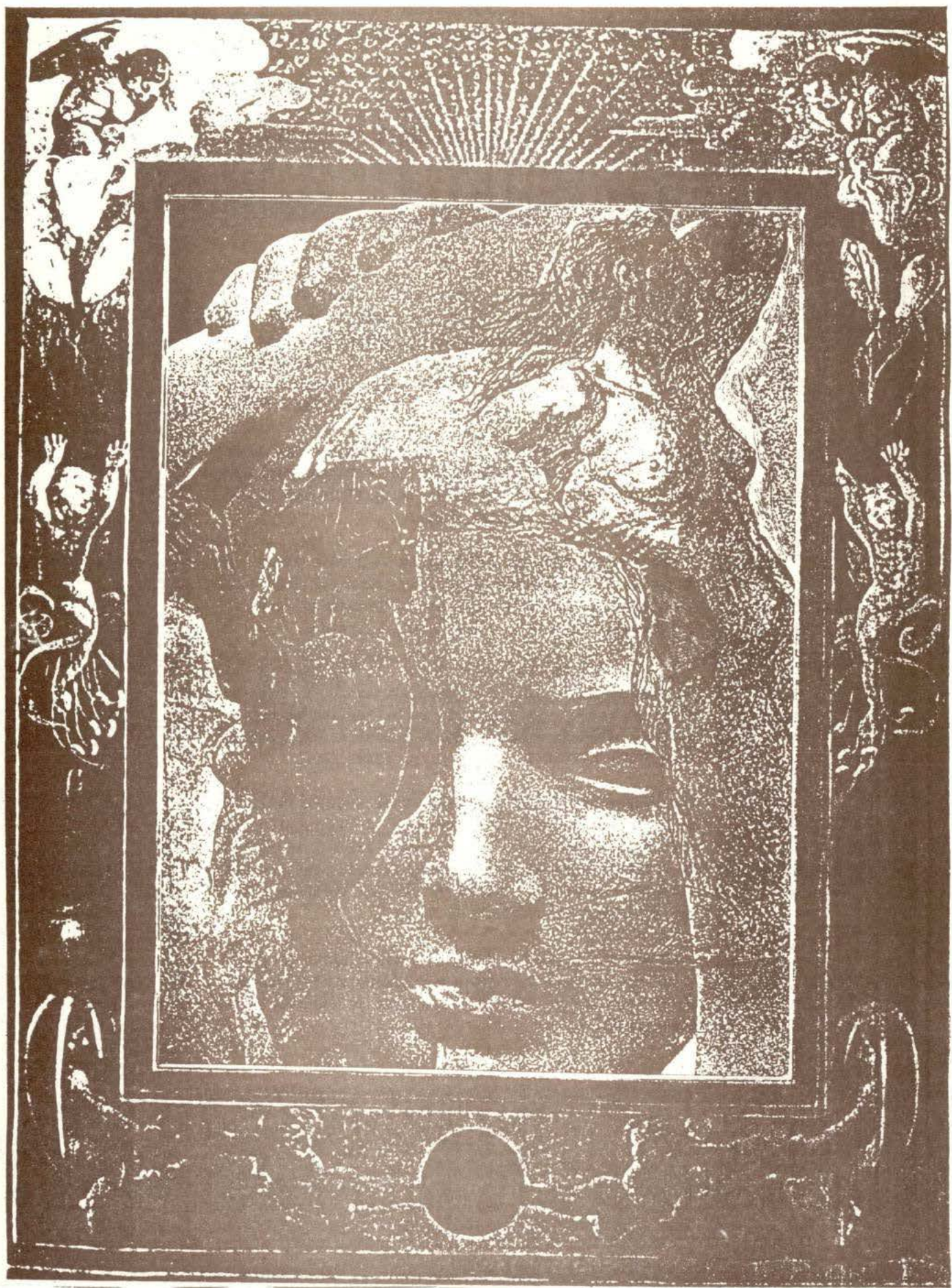
"Tudi v smrti ti slušim!" je še dejal objekt naslade in izdihnil.

Na stavbo je kasneje priletelo še nekaj izstrelkov, vendar kakor da bi jim bilo od neke višje sile zapovedano, so se vsi izogibali kraja, kjer je Herschel ta dan izvedel svoj prvi umor. Podmena, da se carstvo užitka ne končuje pri goli neposrednosti končnih seksualnih organov, marveč se razteza preko nje na področje moralnega, kjer zlo dejanje oplemeniti njegovo substanco z atributom višjega in trajnega, je bila tako dokazana.

Kmalu po zadnjem tresku je prišel v dvorano vladarjev adjutant s sporočilom, da je zaščitna služba države, ki je bila vključena v armadno skupino "Saturnia" z nalogo, da nadzoruje izpolnjevanje naredb, ter varuje lojalnost vrhovnemu poveljniku, s spretno zvijsko prepričala poskus feldmaršala Xira, da zruši obstoječo oblast. Kako so to izvedli?

Vsakemu pravemu vojaku pomeni telesna moč eno najvišjih vrednot. Njo torej, ki jo spremlja lepo oblikovano telo, je ljubil Xir. Toda to oboževanje lepe moči kot duhovne kategorije se pri njem ni ustavilo pri subjektivnem zrenju ali čistem pojmu, marveč je doseglo svoj ideal v fizičnem združenju s telesom ljubljenega. Avtor zarote je torej imel svojega ljubimca, s katerim si je delil seksualne radosti. In to svetovnonazorsko ter značajsko lastnost tega vojaka je izrabila Herschlu vdana enota v njegovo pogubo. Neke noči mu je namreč namesto njegovega mladca vtaknila v posteljo svojega človeka, ki je bil Xirovemu ugodniku zelo podoben. Med ljubljjenjem, ko se je bližal njegov vrhunec, in ga zaradi teme ni mogel natančno videti v obraz, mu je feldmaršal izdal skrivnost, da namerava ubiti Herschla, kdaj in kako. Napad na palačo, kjer se je vršil obred, je bil tako poskus atentata na vladarja, ki se po volji Previdnosti ni posrečil. Je to pomenilo, da bi bila njena odločitev za Herschlev konec v resnici priznanje svoje smote, ali pa je s tem samo izrazila svoje nezadovoljstvo nad Xirovimi erotičnimi načeli?

Napočil je čas za zaključno dejanje. Izkustveno dognati največji možni dražljaj, ki ga zmore ustvariti konstelacija "klasičnega" in novih klitorisov, naj bi bil krona Herschleve orgije. Za pripomoček k izvedbi tega akta je služila druga, ravno tako kot prva, iz več elementov konstruirana mehanska miza, ki je z nekakšno gibljivo ter ob njeno vznožje montirano platformo (fukač jo je uporabljal za svoje stojišče) omogočala optimalen dostop do subjektovega mednožja. Traudi se je ulegla na napravo, se oprijela ogrodja nad svojim zglavljenjem ter dvignjene, nekoliko skrčene noge vtaknila v stremenske vezi. Razmik med tema ekstremitetama je uravnaval samo vladar, kajti drgnjenje mesa ob meso ali mesa ob hrpavi stimulator, je ustvarjalo zaželeno količino trenja le ob določeni jakosti oklepanja Her-

schlevega telesa. Zato je moral biti vsak zasebni nagib partnerke podrejen temu pravilu. Herschel je kratko preskusil funkcioniranje vseh elementov v tem dogodku, ki je po odzivih Traudi na uvodne sunke že napovedovalo apokaliptični konec. Nato si je pripel oklep ter pospešil nabijanje. Vse tri kapitalne točke njenega seksualnega dražljaja so bile zasedene, ukinjeno je bilo varčevanje s frekvenco in intenzivnostjo penetracije, se pravi, da se je njegov bočni del trupa čedalje siloviteje drgnil ob obogatena replikanta. Traudi je kričala, kazalec na merilnem inštrumentu se je približeval sredini skale.

V tej fazi se jima je priključila Gertrude, ki je pokleknila k vladarjevim nogam in v takem položaju ljubkovala njegov anus in moda. On je še močnejše suval v Traudino pizdo ter se oziral proti aparaturi.

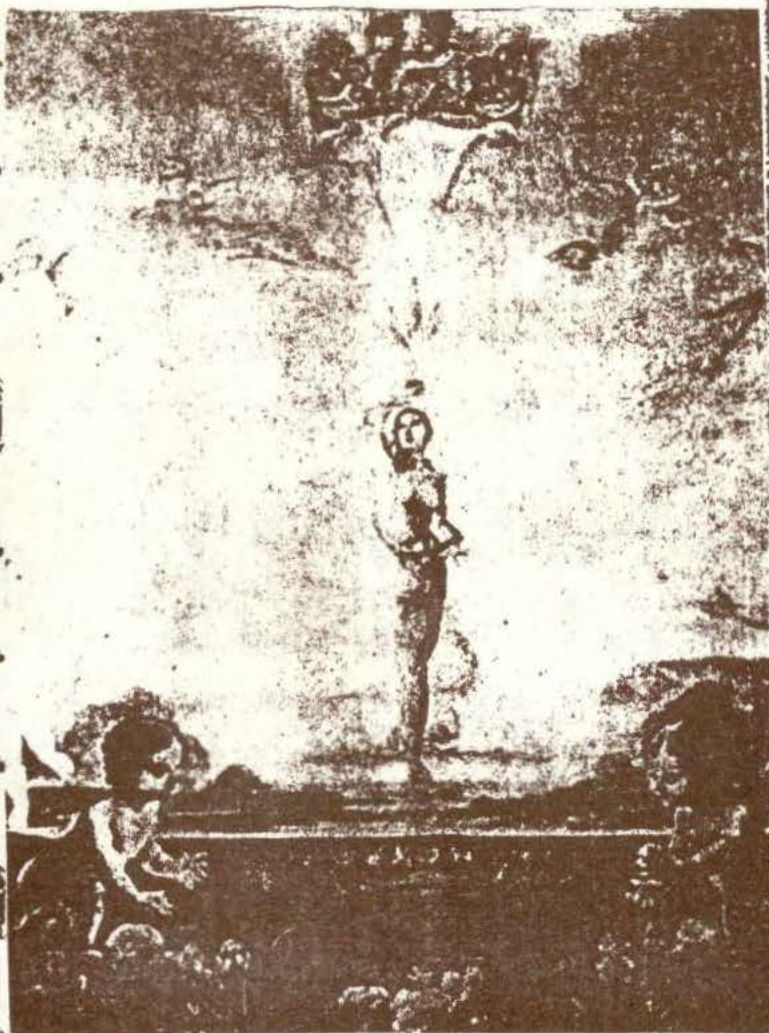
"O, moj Bog! Hh, hhi Aahh, aahhi ... Moj Bog!" Ženska je bila že nekaj časa v orgazmu, katerega kvantiteta se je še naprej vzpenjala, ko se je kazalec na uri pokril s poslednjo označbo. To je pomenilo, da postane onkraj nje užitek bolečina, ki ji sledi smrt.

Toda zakonodajalec ni prenehal. V grozljivih krčih, ki so bili zunanji znak te identitete, so se trgale njene mišice in vezno tkivo, a povečevali volumni centralnega živčnega sistema ter vseh neposrednih nosilcev seksualnega vznburjenja. Traudi je umrla v strahotnih mukah z zamaknjenim izrazom na obrazu.

Eden zadnjih njegovih sunkov v žrtvino pizdo je pomenil konec tudi za Gertrude. Med lizanjem njegovih mod ji je sila udarca vladarjevih stegen in medenice zlomila tilnik.

Čas Traudinega povelečanja je bil enako čas Herschle-
vega klimaksa. Njegovo trajanje je plamenelo v slavo
tistega, ki ščiti, še potem, ko je izbrizgal spermo
po njenem trzajočem truplu.

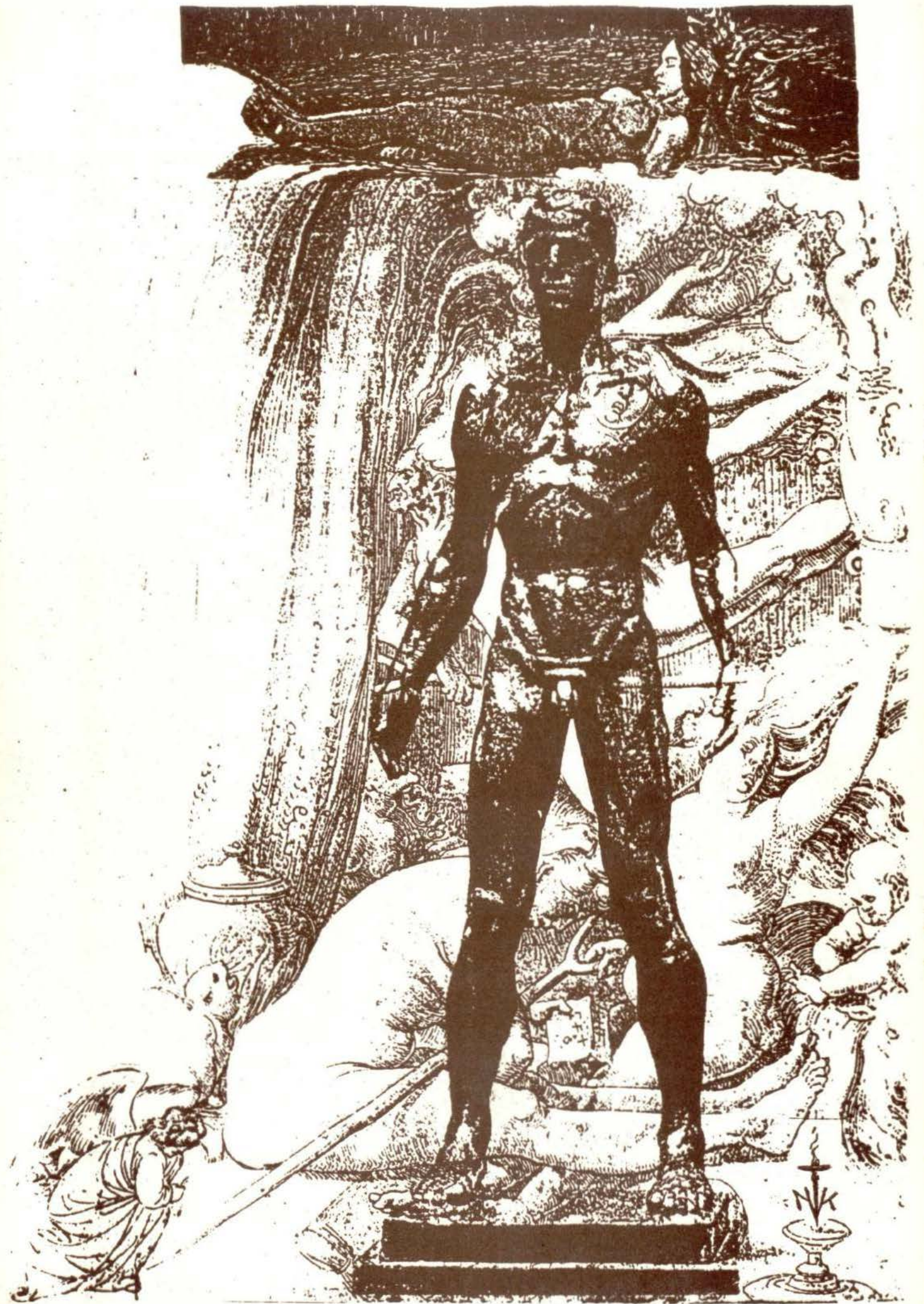

Oblikovanje: Neue Kunsthandlung

tekst: Peter Mlakar

april 1985; ŠKUC, Ljubljana

naklada: 200 izvodov

nostalgicni izraz

podoba much; skupina autoritet
Erika Kugler
Nadine Kugler
Jana Kugler

16. 15. 06 21. 11. 1991, Anka Kugler CD

podoba much : CD

leki se nastajajo našli
zupar neposredno skozi
ke krojenja, s posumnim
zi izavij, ki izstaja pri
tvo idejo iz njene gro-
tosti. V tem je listu in
alota mi omogoči do-
tornost je pri tej skro-
bni zmožnosti in zadrž-
u, gube, detajle. Tudi
kerata, oprijem z
koro strukturo, evalua-
cijo, tisto...

